

به سهرهاتی راسته قینهی
مندالیکه چه کدار

منتدی اقرأ التقافی

www.igra.afhamontada.com

ریگایه کی دورود ریژ

نووسهر: ئیشمایل بییه

و. له ئینگلیزی بییه وه: شینن بۆسکانی

منتبى اقرأ الثقافى

-----
www.iqra.ahlamontada.com

رېگايه کي دوورودريژ

به سه رها تي راسته قينه ي منداليکي چه کدار

نووسه ر: ئيشمايل بييه

و. له ئينگليزيه وه: شيني بوسکاني

سليمانی

۲۰۱۳

زنجیره‌ی کتبی گوڤاری هه‌نار
ژماره (٦٥)

رښگایه‌کی دوورودریژ

- ❖ نووسهر: ئیشماییل بییه
- ❖ و. له ئینگلیزییه‌وه: شینی: بۆسکانی
- ❖ بابەت: یاداشت
- ❖ پیتجنی: وه‌رگنڤ
- ❖ نه‌خشه‌سازی به‌رگ و ناوه‌وه: په‌یام نه‌حمه‌د
- ❖ سه‌ره‌رشتیاری چاپ: کارزان عه‌بدوللا
- ❖ قه‌باره‌ی کتیب: A5
- ❖ ژماره‌ی لاپه‌ره: ٢٢٤
- ❖ زنجیره‌ی گشتی کتیب: (٩٧٠)
- ❖ تیراژ: (٥٠٠) دانه
- ❖ چاپ: چاپخانه‌ی که‌مال
- ❖ نرخ: (٣٠٠٠) دینار
- ❖ ژماره‌ی سپاردنی (١٥٦٥) ی سالی ٢٠١٣ ی وه‌زاره‌تی رۆشنسهر، ٥٠٥٧ هه‌.ه.ه.
- ❖ دروه‌تی:

به‌رئوه‌به‌ریعی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی سلیمانی

گردی نه‌ندازیاران

ژماره‌ی ته‌له‌فۆن: ٣٣٠١٩٤٩

پیشہ کی

نہم کتیبہ باس له چیرۆکی راسته قینهی ژیا نی (نیشمایل بییه) دهکات که له تمه نی ۱۲ سالییدا له دهست جهنگ هه لڊیت و هه موو نه ندامانی خیزانه که ی له دهست ده دات، نه میس وهک چن دین هه زار مندال له ناوه ندی هه موو شیتیبه کاندای خۆی وهک سه ریا ز ده بینیتته وه، نیدی له و ساته وه دنیایا ده بیت که توانای هه یه چن دین کاری چه په ل و نامرۆفانه نه نجام بدات، پاش نه وهی کۆچی کرد له و ولاته، بریاری دا چیرۆکی ژیا نی سپر چه ره سه ری بز هه موو جیهان ناشکرا بکات، چیرۆکی له دهه ستدانی به رانه تی مندالی و له دهه ستدانی هیز بز پاکبونه وه له گونا ه. نیشمایل له سالی ۱۹۸۰ له سیرالیۆن-ی رۆژئاوای نه فریقا له دایک بسوه. له سالی ۱۹۹۱ شه ری ناوخۆ له ولاته که ی به ریا بوو. چن دین که س بوونه یا خیبوو، به ره یه کیان پینکه ینا به ناوی (به ره ی یه کگرتووی شوڤشگیترا ن) بز ساوه ی یانزه سال جهنگیان له و ولاته به ریا کرد تا سالی ۲۰۰۲. له بنه رته دا نه م به ره یه له لایهن (فۆده ی سانکۆای سه ر به خیللی (میندی) له سیرالیۆن، دامه زرا. له سه ره تادا نه م به ره یه چن دین دروشمی وهک "نا بز کۆیلا یه تی" و "هیز و سامان به یه کسان ی مولکی هه موو لایه که" ... هته د به رز کرده وه. له کاتیکدا نامانجی سه ره کییان ته نها بریتی بوو له رووخاندنی حوکمه تی نه و کاته ی سیرالیۆن. له بهر نه وه ی سیرالیۆن ولاتیکی ده ولته مه نده به نه لئاس، بی شک زله یزه کانی نه و کاته چاریان بریبوه

نابوریسه به هیته کھی. فۆدهی، په یانی دابه شکردنی نه لئاسه کان و چن دین شتی تریشی نه برده سەر، له بری نه وه پاره گانی بۆ کړینی چهك و پیکهینانی سوپایهك بۆ خۆی به کارهینا. هه موو کانگه نه لئاسه کان له ژۆر کۆنترۆلی یاخیبووه کاندا بوون. نیتر له و کاته به دواوه یاخیبووه کان تنها له بری هیشتنه وهی کۆنترۆلیان بوون به سەر نابوری نه و ولاته دا، هه موو نه مانهش بوونه نیفلیجسوونی نابوری سیرالیۆن، برسیتی و قاتوقری پروی کرده ولاته که. یاخیبووه کان زۆریه یان منداڵ بوون، نزیکه ی ده هزار منداڵ ناچار کرابوون بۆ سووتاندنی گونده کان و هه لکه ندنی کانه نه لئاسه کان و چاودیری کردنی نازووقه و چهك و ته قه مه نییه کان. به گوێری سه ر ژمیتریه کان له هه موو جیهاندا سیسه د ههزار مندالی سهریاز هه ن، نیشمال-یش یه کینک بووه له وان. تا نه مرۆش نزیکه ی دوو هزار منداڵ له سوپای سیرالیۆن خزمهت ده که ن. منداڵه کان نه وه ندیه یان ماده ی بیته ژشکه ر پیندرابوو، به ته واوه تی له هه موو سیفاتیکه ی مندالیوون دامالینترابوون. کوره کان ده بوونه یاخیبوو، کچه کانیش ناچار ده کران و بازگانیی له شفرۆشییان پتوه ده کرا. زۆریه ی منداڵه کان ناچار کرابوون دایک و باوکی خۆشیان بکوژن، بری جار بۆ چیتۆه رگرتن گره یان له سەر په گه زی مندالیک ده کرد له سکی دایکید، نایا کچه یان کوو! پاشان سکی دایکه که یان هه لده دری تا له وه لامه که ی دنیابن. ته نانه ت مندالی ته مه ن پینچ سالانیش ناچار ده کرا بۆ کاری سهریازی.

تا سالی ۱۹۹۷ جۆنی پاوڵ کۆرما (نه نجومه نی هیزه چه کداره شۆر شگیره کان) ی دامه زرانده، نه وه ش لیندانیکه ی کتوپر بوو بۆ سەر

ياخييووه كان. هيتزه كانى خورتاواى نه فريقا بريارى گه پاندنه وهى (نه حمده تيجان كبا) يان دابوو بۆ سدر ده سالات وه كو سه رۆكى نوپى نهو ولاته. بۆيه نه غومنه كهى جۆنى و ياخييووه كان بريارى ريكه وتنيان دا پيش نه وهى ههردوو بهر كه له لايهن هيتزه كانى خورتاواى نه فريقا (كه نه وانيش له لايه م نايبيريابه به رپوه ده برا) له پايتهخت ده ريكرين. ژماره كوتراوانى نهو جهنگهش به زياتر له دووسه ده هزار كهس مه زنده ده كريت.

به رهى ياخييووه كان بووه پارتىكى سياسىي رهسى تا سالى ۲۰۰۷. له سالى ۲۰۰۹ هه رسى سه ركردهى (به رهى يه كگرتوى شۆرشگيران) به ناره كانى (عيمسا سىسهى، مۆريس كالزن و نهوگه ستاين گبۆو) تۆمه تباركران به تاوانى هه لگيرساندى جهنگ و تاوانى دژ به مرۆفاهه تى. دواى نه وهى ناشتى به رقه رار بوو، هه لئباردن له ولاتى سيرا ليۆن كرا، (به رهى يه كگرتوى شۆرشگيران) %۲.۲ى ده نگه كانيان به ده سه تهيتا و هيج كورسيه كيان به رنه كه وت.

نه مرۆ نيشمايل له شارى نيويۆرك له ويلايه ته يه كگرتوه كانى نه مريكا نيشته جييه. نهو كاتهى ته مه نى جه قده سال بوو، به ره وهى نه وهى كۆچى كرد. خویندى زانسته سياسىيه كانى له كۆليجى نۆيولين ته واو كردهووه، پاشان بۆته نه ندامى (هيومان رايتهس وۆچ) بۆ داكوكى كردن له مافى مندالان. له باره گاي نه ته وه يه كگرتوه كان و چه ندين بۆنه و كۆبوونه وه، وتارى پيشكهش كردهووه.

(رپگايه كى دوورودريژى بييه، يه كيكه له كتيبه هه ره شاكاره كان تا ئيستا خویندىيتمه وه. خویندىنه وهى نه م كتيبه نازاره خهش بوو،

لهه مانكاتدا دلخوشم كه له گه لى مامه وه. بيبه به زمانىكى زور ره وان و ناسان به سه رهاته كهى ده گيرپته وه، كه ههست ده كه يت له به رامبه رت دانيشتو وه و به ده م كويك چاره بو ت ده دويت. بيبه پاريزگارى له يه كپيزى به سه رهاته كه كرو وه، سه رتا به ژيانى نار گونده كهى له گه ل هاورپكانى و پاشان خولياى بؤ سه ماى هيپ هؤ پ و دواتر له ده ستدانى خيزانه كهى و بوون به سه رباز و له كو تايدا به كوچكر دن به ره وه ده فهرى ناشتى كو تاى به چيو كه كهى ده هينيت. نه م كتيب به پيامىكى گرنگ له خو ده گريت، تنها په نجه بؤ مندالانى سيرا ليو ن رانا كيشيت، به لكو بؤ هه مو مندالانى جيهانه كه به ده ست جه نجه وه ده نالينن. بيبه رو دا وه كانى ده سال له مه وپيش وه ك دويتى باس ده كات. كاتيك نه م كتيب به خو بنده وه ته مه نم حه فده سال بو، نيشمايل-يش كاتيك له و بارو دؤ خه دا ده ژيا هار ته مه نى من بو. نه وكات نه مده توانى ته نانه ت به وينه ش ژيانى خو م وه ك ژيانى بيبه به ينمه بهر نارينه ي بيم. نه م چيو كه به ترسى راسته قينه ي ناساندم، له گه ل گونگر تن له بيبه مينش به ژيانى جه نك ناشنا بووم. بيبه به ده نكيكى ديار و جيا له هه مو ده نكه كانى تر ده دويت و شتگه لىكى نه وه نده سامناك ناشكرا ده كات كه چوك به مرؤ ده دات له به رده م يه زاندا بؤ سو پاس كر دنى نه و ژيانه ي پتى به خشيوه.

جيتى خو به تى ليره دا نامازه به هه ول و ماندو بوونى به ريز (نه يوب ساير) بگه م و زور سو پاسى بگه م...

شيني بؤ سكاني

۲۰۱۲

نیویورک ۱۹۹۸

نیستا، هاوریکانی دواناوندیی به گومانن لیم. ناشکرایه چیوکی
تهواوی ژیانم نازانن و نه یان بیستوه.

- "له بهرچی (سیرالیون) ت جهیتشت؟"

- "له بهر جهنگ."

- "که هاتیته ئیره شایه تی نهوت دا؟"

- "نهوی له و ولاته ژیا بیت ده توانیت."

- "مه به ستت نهو یه به ناشکرا خه لکت ده بینی به چه که وه ته قه له

یه کتر بکه ن؟"

- "به لئی، هه موو کات."

- "سه رنجرا کیشه!"

بزه یه کم کرد.

- "پتیوسته چیوکی ژیانی خوتمان بز باس بکه یت."

- "به لئی، پتیوسته..."

یهک

چهندهها جوړ چیرۆکی شهر و کوشتارمان بو ده گیتدرایهوه. چیرۆکه کان واده ده کوهتن له ولاتانی دور له نیمه و جیاواز روویان داییت. تا نهوکاتهی ناواره و په نابهره کان هاتنه شارۆچکه کهی نیمه، نهوکات زانیمان نهو چیرۆکانهی بۆمان گیتدرابوننهوه، خهریکه دهبنه راست و بهشیک له ژبانی ولاته کهمان. نهو خیزانانهی چهن دین میل رتسان بریبوو بۆیان باسکردین چۆن یاخیبووه کان مال و حالیان گرتیبهرداون و خیزانه کانیان کوشتوون. ههندی له خه لکی ههستی بهزه بیان بهرامبهریان خرۆشا و جیی مانه وهیان پیدان، بهلام نهوان رازی نه بوون، چونکه دهیانوت ههر زوو جهنگ شارۆچکه کهی نیمه ش ده گرتتهوه. منداله کانیان سهیریان نه ده کردین. دهچوونه سهربانه به کانزا روویۆشکراوه کان و بازبان هه لدهدا و دهنگیان له و ورده ته خته و بهردانه دههیتا که له چه له می مندالانهوه کهوتبوونه خوارهوه. پیرهکانی شارۆچکه کهم قسهیان له گهژ ناواره کان ده کرد، له کاتی کدا نهوان له نار منداله کانیاندا نووقمی خه یال بووبوون. بی خۆراکی و له ش داهیزرانیان نیشانه بوو بو بۆ نهو دیمه نانهی بینیبوویان، چهند دیمه نیک که جیی باوه ر نه بوو، گهر پیمان بوترايه. ههندی که جار پیم و ابوو نهو چیرۆکانه دور له راستی و پتوهنراون. تهنها جهنگ من بینیبیتم له فیلمه کانی رامبۆ و فیست بله د بوو، یان نهو چیرۆکانهی له خویندنگه بیستبوومن.

ژماره يهك كورې رهش پيستی پيشان دا، كه زور به خيراىي ددوان.
هرچوارمان دهورمان ليدا و مهراقمان بوو بزائين چي ده لئين.

له كوتايي گورانييه كه چند نووسينيك له خواروهي شاشه كه
دركوت "شوگه هيل گانگ، راپه رس ديلايت". جونيه ر به خيراىي
له سر پارچه كاغذيك نووسى. پاش نه وه، هموو ههفته يهك ده چووين بز
(مؤيمبى) تا تم جزره گورانييه بيئين. نه وكاته نه مانده زاني ناوي
نه مجوره گورانييه چين، به لام سهرم له و راستيه سورما بوو كه نه و رهش
پستانه نينگليزيه كي خيرا قسه ده كهن له سر ريتى گورانييه كه.

دواتر، پاش نه وهي جونيه ر چوه خوئندنگه ي ناره نديى، هاوريه تي
چند كورتيكي كرد، كه نه وان شاره زاي گوراني و سه ماي بياني بوون و
جونيه ريشيان فير كرد. به دريژاي كاتي پشور كاسيتي بز م دهينا يه وه و
من و هاورپكاني فيري سه ما ده كرد، كه دواتر پتي ناشنا بووين. پتي
ده و ترا هيپ-هؤپ. دلخوازي نه و جزره سه مايه بووم، جگه له وه چيژم له
ر شه كان ورده گرت، و شه ي ناو گورانييه كان هانده رتيكي باش بوون تا
نينگليزيه كه م باشتر بيت و وشه ي نوئ فيريم. دوايوه رويه ك، باوكم
گه رايه وه مائه وه له وكاته دا من و محمد جونيه ر و تالوي فيري ديپريك له
گوراني نيريكي بي لك راكيم ده بووين. باوكم له ته نيشت درگاي خانوه
خونه گره گلينه كه و سه قف ناسنينه كه مانه وه وه ستابوو، پنده كهنى و پرسى
"خوتان تينه گهن له وه ي ده لئين؟" پيش نه وه ي جونيه ر وه لام بداته وه،

باوكم رۆيشت و له سهر جۆلانه كه له ژۆر درهخته كاني مانگۆ و گواڤا* و پرته قاز دانىشت و رادىۆكهى خسته سهر ههواله كاني BBC.

پاشان له ههوشه كهوه هاوارى كرد "نه مه ئىنگليزييه كى چاكه، نه مه نهو جۆره ئىنگليزييه كه پىويسته گوئى لى بگرن".

كاتىك باوكم گوئى له ههواله كان ده گرت، جوينيهر فيرى ده كردىن چۆن قاچه كانمان له گهژ رىتمى گۆرانييه كه بچولئىنين. له پيشدا قاچى چه پمان و دواتر قاچى راستمان بۆ پيشهوه ده برد، هه مان شتمان به قۆلمان ده كرد، به شى سه رهوى له شان و سه رمان له گه ليدا راده وه شاندا، جوينيهر وتى: "ئه م جۆره يه به (پيارى راكردو) ناسراوه". پاشان نهو گۆرانييه نهى له بهرمان كردبوون ده مانوتنه وه و له هه مان كاتدا سه ماكه يمان ده كرد.

ده مه و ئىواره، پيش نه وهى ده ست به كاره كانمان بكه ين، كه برىتى بوون له ناوه ينان و پا كرده نه وهى چراكان، بۆ مالتساوايى كردن نهو وشانه مان به كارده يتنا كه له گۆرانييه كانه وه فيرى ببووين. له ده ريشه وه ده نگى گۆرانيوتنى سى سه ركه كان و بالنده كان ده ستى پى ده كرد.

***

نهو به يانييهى به رهو (ماترو جۆنگ) به رپه كه وتين، جانتا كانمان پر په راو كرد، كه تىكستى گۆرانييه كانمان تىاياندا نوو سىبوونه وه. گىرفانه كانمان پر شرىتى راپ كرد. نهو رۆژانه پانتۆلى كاوبۆى ده لب و شوپمان له بهر ده كرد

---

* گواڤا: دره ختىكه به ره كهى له هه رمى ده چىت. راسته وخۆ ده خورىت، يان ده كرىت به مره با.

و له ژیریشه وه شۆرتی یاری فوتبول و گۆره ویمان له پێدا بوو. له ژیر بلسوزه قۆل درێشه کامان فانیله و تیشیرت و پاشان به سه ریاندا تیشیرتی فوتبولمان له بهر ده کرد. سی جوت گۆره ویمان له پێ ده کرد و له ناو کاله کامان تۆبه لمان ده کردن تا فش ده ربکه ون. کاتیك به رۆژ گهرم بوایه، هه ندیک له جله کامان داده کهند و به سه ر شاتمان وه هه لمان ده سقت. نه و رۆژانه له بهر کردنی نه م جۆره جلوه رگه با و بوو.

نه مانده زانی نه م جۆره جلوه رگه نامۆیه سوودمان پێده گه یه نیت. نه و رۆژه ی به ره و (ماترو جۆنگ) به ریکه وتین، مالتا و ایمان له کس نه کۆد، وامان دانابوو بۆ رۆژی دوایی ده گه پێنه وه، به لام نه مانزانی دوای جیه یشتمان هه رگیز ناگه پێنه وه.

تا پاره کامان به فیۆ نه ده یین، بریارمان دا شانزه میل به پێ بپین به ره و (ماترو جۆنگ). رۆژیکی خۆشی هاوین بوو، تیشکی خۆر زۆر گهرم نه بوو، هه ستمان به دوور درێژی رینگاکه ش نه ده کرد. ده رباره ی هه موو شت ده مانوت پێده که نین و گالته مان ده کرد، یه کترمان راوده نا. هه ریه که مان دارلاستیکمان به ده سه ته وه بوو نیشانه مان له بالنده کان ده گرت ه وه و مه یه و نه کامان راوده نا، که له هه ولنی په رپێنه وه دا سوون به سه ر رینگا سه ره کییه قووراپیه که. له چه ند رووباریك لامان ده دا بۆ مه له کردن. له رووباریك که پر دیکی به سه ره وه بوو، گویمان له ده نگی نۆتۆمبیلیکی گواسته وه بوو له وه پری پر ده که وه، هه رزوو هاتینه ده ره وه له ناوه که تا ده ستی لیتر اگراین و به خۆرای بی مانگه یه نیت. له پێش جوونی سه ر و تالۆی له ناوه که هاتمه ده ره وه و به خیرایی جله کانیا م هه لگرت و رامکر ده سه ر

پرده که. نه و انیش به دوامدا رایانکرد و ایانزانی ده مگر نه وه، مه حال بوو، رایانکرده وه نار و یو باره که، هیشتا له ناوه راستی پرده که بوون که نو تو مبیله که گه یشت، کچه کانی نار نو تو مبیله که پیته که نین و شو فیره که ش دستی کرد به هوزین لیدان. رۆژنکی پینکه نین نامیز بوو، به در یژی گه شته که له هه ولی تو له سه ندنه وه دا بوون، به لام نه یان توانی.

نزیکه ی کاژیر دوری پاش نیوهرۆ گه یشتینه کاباتی، نه و دینه ی نه نکمی تیا ده ژیا. نه نکم به مامی کیانا ناسرابوو. ژنیکی بالا بهرز بوو، ده مورچاوه در یژه که ی له گه ن پرومه ته جوانه کانی و چاره گه وره قاوه بیه کانی گونجا بوو.

هه همیشه به وه ستانه وه دهسته کانی له پشتییه وه داده نا، یان ده یخسته نه سره سهری. هه رکات سه یرم ده کرد ده مزانی دایکم نه و رهنگه جوانه ی پیستی له گه ن دانه سپییه کانی له کس وهر گرتوه، نه ویش کتومت وه که نه نکم چنده چرچییه که له ملیدا هه بوو.

باپه م یان کامۆر- واته مامۆستا، هه موو کهس به و ناوه بانگی ده کرد. مامۆستای ناوداری زمانی عه ره بی بوو، له هه مان کاتدا تیمار که ریش بوو له گونده که و ده ورو به ری.

له کاباتی، نامناغوارد و که مینک پشوو مان دا و بریار بوو ده رچین. نزیکه ی شش میل ری مابوو تا بگه ینه (ماترو جۆنگ). نه نکم داوای لیکردین شه و بمینینه وه، پیمان وت بۆ رۆژی دواتر ده گه رینه وه.

نه نکم به ده نگیتکی نه رمونیانی غه م نامیزه وه پرسی "باوکتان له گه لتان چۆنه؟ له بهر چی ده چن بۆ (ماترو جۆنگ) نه گه ر بۆ خویندن

نییه؟، یان بۆ نه‌وه‌نده لاواز دیتته به‌رچاو؟" به‌رده‌وام بوو له پرس‌یارکردن، به‌لام خۆمان له پرس‌یاره‌کانی ده‌رباز کرد. تا کۆتایی قه‌راغ گونده‌که له‌گه‌لمان هات. پاشان راوه‌ستا و چاودێری کردین تا به‌گه‌ده‌که‌دا هاتینه خواره‌وه، گۆزخانه‌که‌ی گواسته‌وه بۆ ده‌ستی چه‌پی و ده‌ستی راستی راوه‌شاند و مائناوایی لیت‌کردین.

دوای دوو کاژیر گه‌یشتینه (ماتروچۆنگ). له‌وێ چاومان به‌چه‌ند هاورپیه‌کی کۆنی خۆمان که‌وت. گابریلا، کالۆکۆ و خالیلۆ.

ئه‌و شه‌وه چووین بۆ شه‌قامی (بۆ). له‌وێ دوو کانداره‌کان تا دره‌نگ خواره‌مه‌نیان ده‌فرۆشت. فستقی کولایمان کسری و دانیش‌تین و باسی پلانه‌کانمان کرد بۆ رۆژی دواتر تا فریای فینستیقاله‌که و مه‌ش‌ق‌کردنیش بکه‌وین. ئه‌و شه‌وه له‌دالانه‌که‌ی مائی خالیلۆ ماینه‌وه. ژووریک‌کی بچووک‌کی تیا دروست‌کرا‌بوو، له‌گه‌ژ چرپایه‌کی بچووک‌که هه‌رچوارمان له‌سه‌ری خه‌وتین (گابریلا و کالۆکۆ گه‌رابوونه‌وه ماله‌وه). به‌ناسته‌م جیمان ده‌بووه‌وه، به‌خواری پاک‌ش‌ابووین و قاچه‌کانمان به‌رز‌کرد‌بووه‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ی من بچووک‌تر و کووت‌تر بووم له‌کوچه‌کانی تر، توانام هه‌بوو قاچه‌کانم بچولینم.

رۆژی دواتر، من و جوونیه‌ر و تالۆی له‌مائی خالیلۆ ماینه‌وه و چاوه‌ڕێی هاورپیکانی ترمان بووین تا له‌خویندنگه‌بگه‌رپنه‌وه. کاژیر دوو، کاتی گه‌رانه‌وه‌یان بسو، به‌لام نه‌وان زوو گه‌رانه‌وه. من سه‌رقالی پاک‌کردنه‌وه‌ی کاله‌کانم بووم، هارکات جوونیه‌ر و تالۆی شناویان ده‌کرد و منیش بۆم ده‌ژماردن، پاشان گابریلا و کالۆکۆش هاتنه‌دالانه‌که و

بَلِّين، نهوان و تيان هيرشه كه نه رهنده له هيكرا و په شيتو بوو، خه لکه كهی
سه رليشيتوار كړد بوو، هه ربه كه و به لايه كدا رايده كړد.

نزیکه ی سى كاژير له كه ناره كه ماینه وه. چاره پری خیزانه كاتمان، یان
بیستنی هه والیکیان بووین، به لام هیچ هه والیک نه بوو، دواى ماوه یه ك
نهوانه ی ده هاتن، ده بوونه كه سانی نامز و نه مانده زانی كین. نهو روزه زور
ناسایی بوو، خور له پشت هه ووه سپیبه كانه وه سه ولتی لیته دا فراوتینی
بوو. بالنده كان له سه ر لقی دره خته كان گوزانیان دهوت، دره خته كان به
ناشه بایه كان سه مایان ده كړد. هیتشتا باوه ریم نه ده كړد جهنگ پروی
تیکر د بیتین، له دلی خومدا ده موت نه وه مه حاله! روزه تیک پیتش هاتمان
هیچ ناسه واریکی یاخیبووه كان، یان جهنگ نه بوو.

گابریلا پرسى "به ته مان چی بکه ن؟" هه مرومان بیتنه نگ بووین،
پاشان تالوی بیتنه نگیه كه ی شكاند "پتویسته بگه رتینه وه تا دره نگ
نه بووه خیزانه كاتمان بدوزینه وه". من و جوونیسه سه رمان له قانده و
قسه كه یان په سه ند كړد.

***

سى روزه پیتش هاتمان بو (ماترجونگ) باوكم بینیبوو، به كاوه خز
به ره و ماله وه ده گه راپیه وه. كلاوه رقه كه ی له بن بالیدا دانابوو و ده موچاره
دریژه كه ی له بهر گه رمای نهو پاش نیوه روزه ناره قی لیته تگا. من له
دالانه كه دانیشتبووم. ماوه یه ك سو نه مبینیبوو، باوه ژنه كه م دووباره
به ینمانی تیکد ابوو، به لام نهو به یانیسه باوكم هه ر له قادرمه كانه وه

بزه به کی تیگرتم. له پروخسارم وردبووه و به لیوه کانیدا پیده چوو بییه ویت شتیک بلیت، له وکاته دا باوه ژنه کم هاته دهره و وا خوی نیشان دا که من نابینیت، باوکیشم رووی وهر گتیرایسه سر باوه ژنه کم و هردوویان به بیده نگیسی چونه ژوری میوانه که. زۆرم له خۆم کرد نه گریم، له دالانه که هاتمه خواره و چومه نهر جییه له گهژ جونیه ده ستیشانمان کردبوو تا پتکه وه چاره پئی لژییه که بکه یین. به ږیکه وتین بۆ بینینی دایکمان که سی میل له شاروچکه که ی تر ده ژیا. پیشتر باوکمان پاره ی خویندنی بۆ ده داین، له بهر نه وه هه موو کۆتایی هه فته یه که دایکمان ده بیننی، به لام باوکمان بریاری دابوو چیت پاره ی خویندغان نه دات، بۆیه هه موو دوو یان سی ږۆ جاریک سهر دانی دایکمان ده کرد.

نه و دوانیوه ږیه دایکمان له بازاره که بیننی سهر قالی کرینی که ره سه ی خواره مهنی بوو، تا خواردنمان بۆ دروست بکات. نیمه ش دوایکه وتین. سهره تا پروخساری هیچ هه ستیکی تیا به دی نه ده کرا، به لام هه رکات باوه شی پیاماندا ده کرد، پروخساری له خوشیدا بریسکه ی ده هات. پیتی وتین برا بچوو که کم نیبراهیم له خویندنگه یه و له سهر ږیکه که مان ده چین به دوا ی نه ویشدا. دایکم دهستی گرتین و به ږیکه وتین. به دریتزایی ږیکه که زوو زوو ناوړی ده دایه وه تا دلنیابیت هیشتا به دایه وه یین.

به ره و خویندنگه که ی نیبراهیم که وتینه ږی، دایکم ناوړی دایه وه و پتی وتین: "ده بیت بمبورن، پارم نیسه تا بتاغه مه وه بهر خویندن، به لام هه ولتان بۆ ده دم".

که میتک وه ستا، پاشان پرسی "باوکتان ته ندروستی چۆنه؟"

جونیهەر هیچی نهوت، من وه لأمم دایهوه "باشه، نه مرۆ پیتش نه وهی بگه رینهوه بینیم".

دایکم چاوی برپیه چاوه کانی جونیهەر و وتی: "بارکتان پیاریکی باشه، تیهوی زۆر خۆش دهویت، رهنگه تهنه باوه ژیتیکی خرابی بۆ هه لبارد بیتن". له خویندنگه که، برا بچووکه که مان بینى له هه وشه که له گه ل هاوریکانی یاری فووتبۆلی ده کرد. هه رچهنده ته مه نی هه شت سالان بوو، به لام زۆر باش یاری ده کرد. هه ر نيمه ی بینى به راکردن هاته لامان و خۆی هه لدا به سه رماندا. پاشان له ته نيشتمه وه راره ستا و خۆی ده پتوا تا بزانیته بالای له من به رزتر بووه؟

دایکم ده سته کرد به پینکه نین. ئیبراهیم پرووخساریکی خری دره وشاوهی هه بوو، ئاره ق به ده موچار و چرچییه کانی ملسی که وه ک دایکم بوو، زهنگۆله ی به سته بوو. هه رچوارمان گه راینه وه مالتی دایکم. له رینگا ده سته ئیبراهیمم گرتبوو، نه ویش باسی قوتابخانه ی بۆ ده کردم و گره وی بردنه وه ی یاری فووتبۆلی له گه ل ده کردم.

دایکم به تهنه ده ژیا و ژیا نی خۆی بۆ ئیبراهیم ته رخان کردبوو. پینی وتین ئیبراهیم چهنه جارێک داوا ی بینینی باوکی کردوه، کاتیک من و جونیهەر له خویندنگه بووین، دایکیشم چهنه جارێک ئیبراهیمی بردوه بۆ بینینی باوکی، هه رکات یه کتریان بینیه، دایکم ده سته کردوه به گریان، چونکه نه و دووانه زۆر دلایان به بینینی یه کتر خۆش بووه. کاتیک دایکم نه م باسه ی ده گتراهوه، نووقمی خه یال بپوو، جار به جاریش زه رده یه کی ده کرد.

دوو پوژ دوی نه‌وی سهردانی دایکمان کرد، به‌رو نه‌و شوینه هاتین که ئیستا تیایدا وه‌ستاوین. له پو‌خی پووباره‌که راوه‌ستا‌بووین، باو‌کم ده‌هینایه‌وه به‌رچاوی خۆم که کلاوه په‌قه‌که‌ی له‌بن بالی هه‌لگرتوه و به‌راکردن ده‌گه‌ریته‌وه ماله‌وه، دایکیشم به‌گریان راده‌کات بۆ قوتابخانه‌که‌ی ئیبراهیم. له‌م جۆره‌ بیر‌کردنه‌وانه‌دا هه‌ستیکی پر له‌ترسم لینیشت.

من و جوونیهر و تالزی بازمان هه‌ل‌دایه‌ به‌له‌میکی بچوو‌که‌وه. له‌که‌ناره‌کانی (ماترو‌جۆنگ) دووری خستینه‌وه و به‌غه‌مباریه‌وه مالتا‌وا‌یمان له‌هاوریکامان کرد. گه‌یشینه‌ نه‌وبه‌ری پووباره‌که، خه‌لکی زیاتر گه‌یشتن و به‌په‌له‌ په‌رینه‌وه. که‌وتینه‌ ری، ژنی‌ک نه‌عه‌له‌کانی به‌سه‌ریه‌وه هه‌لگرتبوو، بی‌نه‌وی سه‌یرمان بکات قسه‌ی ده‌کرد "نه‌و شوینه‌ی بزی ده‌جیت خوینیکی زۆری لیژاوه. ته‌نانه‌ت رۆحه‌ پاکه‌کانیش له‌و شوینه‌ هه‌لاتوون"، به‌لاماندا تیپه‌ری. له‌ناو ده‌وه‌نه‌کان به‌دریژایی پووباره‌که، ده‌نگی هاواری ژنان به‌رزبووه‌وه. "ته‌ی خودا یارمه‌تیمان بده‌..."، پاشان مندا‌له‌کانیان بانگ ده‌کرد "یوسف... جابوو... فۆده‌ی..." مندا‌لان به‌گریانه‌وه به‌ته‌نها رایانده‌کرد و ته‌نها جلی ژیره‌وه‌یان له‌به‌ردابوو، بانگی دایک و باوکیان ده‌کرد. چهند سه‌گنیکیش به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا رایان ده‌کرد. بۆنیان ده‌کرد و به‌دوای خاوه‌نه‌کانیان ده‌گه‌ران. هه‌ستم ده‌کرد ده‌ساره‌کانی له‌شم توند ده‌بنه‌وه.

شه‌ش میلیی ترمان ب‌ری و گه‌یشینه‌وه کاباتی. نه‌و دینه‌ش وه‌ک بیابانیکی دزیوی لیها‌ت‌بوو. نه‌وی جی‌ما‌بوو، جی پیته‌کان بوو که به‌روه‌دارستانه‌ چروپه‌که‌ کشابوون. که‌ ده‌که‌ویته‌ پشته‌ی دینه‌که‌وه. ده‌مه‌وئیتوا‌ره

خەلکی زیاتر لەو ناوچانەی هێرشیان کرابوو سەر، گەشتن. دەنگی چەریه و گریانێ مندالان بەدوای دایک و باوکە ونبوو کانیان و دەنگی قیژە جەرگەکانی مندالە برسی و هیلاکەکان دەستپێکی ئەو ئیوارەییە بسون، لەبری گۆزانی و تەنی بالەندەکان و سیسرکەکان.

ئەو ئیوارەییە لە دالانە چۆلەکی مانی نەنمک دانیشتین و گۆیمان دەگرت و چاوەڕێ بووین.

جوونیەر پرسى "گۆرینە پیتان چۆنە بگەڕینەوه بۆ مۆگبۆمۆ؟" پیتش ئەوەی کەسمان وەلام بەدەینەوه، دەنگی نۆتۆمبیلێک لە دورورە هاتە. بەرگۆیمان. خەلکە کە هەموویان رایانکردە نزیک دەوێنەکان، ئێمەش لە گەلیان پۆشیتین، بەلام زۆر دور نەکەوتینەوه. هەناسەم سوار بوو، دلم خێراتر لیتی دەدا. نۆتۆمبیلە کە لەبەردەم مانی نەنمک وەستا و ئەوەی لەناو نۆتۆمبیلە کە بوو، چەکی پێ نەبوو. ئێمە و خەلکە کە نزیکتر بووینەوه، پیاویکمان بینی لە جینگای شۆفێرە کەوه دابەزی و چوو لایەکی پێگە کە، خوینی لە دەمییهوه هێنایەوه. قۆلی خوینی لێ دەتکا. کاتیک لە پشانەوه وەستا، دەستی کرد بە گریان. ئەوه یە کەمێن جارم بوو پیاویک بیسەم وەك مندال بگری. هەستم دەکرد دەرزیهك بە دلما دەچەقینن. ژنیک چوو لای پیاوه کە و دەستی لە ملی کرد و لیتی پارایهوه تا هەستیتەوه سەری. پیاوه کە هەستایهوه و بەرهو نۆتۆمبیلە کە پۆشیت، دەرگای لای شۆفیری کردوه و ژنیک کە پالی دابوو بە دەرگا کەوه، لەگەن کردنەوهی دەرگا کە، کەوتە خواروه و خوین لە گۆچکەکی هات. خەلکی چاوی مندالەکانیان گرت.

پشتی ئۆتۆمبیلە که سی لاشەى مردوی تری تیدا بوو، لاشەى دوو کچ و کوریک. خوین لەناو کوشن و سه قفی ئۆتۆمبیلە که چۆراوگەى بەستبوو. دەموست خۆم لەو دیمەنانه بەدوور بگرم، بەلام نەمدەتوانی. قاچه کانم بى هەست ببوون و هەموو لەشم بەستبووی. دوایى تینگەیشتن نەو پیاوه ویستوویدەتى لەگەڵ خیزانه کەى هەلبیت، بەلام یاخیبووه کان تەقەیان لە ئۆتۆمبیلە کەى کردووه و هەموو ئەندامانى خیزانه کە بیان کوشتووه. تەنها شت که بۆ چەند ساتیک نارامى پى بەخشى، ئەو کاتە بوو که ژنە کەى هەلیگرتەوه، بە گریانەوه پى وت بەلانى که مەوه دەتوانیت خۆى بیانیژیت و شوینە کە بیان بزانیت.

پێدەچوو ئەو ژنە لە هەموومان زیاتر شارەزای بارودۆخى جەنگ بیت. هەواى نەو پرژە که مەبووه، خۆر هەر زوو بە مانگی راسپارد تا جى بگریتهوه. هەر خۆر ناوابوو، خەلکى زیاتر هاتنە گۆندە که. پیاویک بە راکردن کورە مردووه کەى بە باوه شییەوه گرتبوو، پێدەچوو نە یزانییت کورە کەى مردووه، خۆشى بە خوینی کورە کەى داپۆشرا بوو. قسەى بۆ کورە کەى دەکرد و پى دەوت: "هەر زوو دەتەم بۆ نەخۆشخانه، کورە کەم، هەموو شتیک باش دەبیت". ڕەنگە ئەو دەمە پێویستبووا یە ئەو جۆرە هیوا و پەیمانانەى بدایە، گەرچی مەحەل بوو، بەلام ئەم لە ماوهى هەلاتنە کەى بەم قسانە دلنەوا یى خۆى دەدایەوه.

ژمارە یەك ژن و پیاو که هەموویان جى فیشەك بە جەستە یانەوه بوو، بەلاماندا رایان دەکرد. پىستى جەستە یان شۆرپبووه وه خوارووه، هیشتا خوینی تازەى پتووه بوو. هەندیکیان سەرغى برینە کانیان نەدابوو تا

نه و کاته‌ی ده‌وستن خه‌لکه که ناگاداریان ده‌کردنه‌وه. هه‌ندیکیان یان ده‌ر‌شانه‌وه، یان له‌ه‌وش خ‌زیان ده‌چوون. منیش هیلنجم د‌ده‌ا و سه‌رم گیت‌ری ده‌خوارد، هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ ده‌وربه‌رم‌ن ده‌خولیتنه‌وه و هه‌موو له‌شم که‌وته له‌رزین.

دوایه‌مین کاره‌ساتی نه‌و ئیتواره‌یه، دیمه‌نی دایکینک بوو، منداله‌که‌ی به‌ پش‌تییه‌وه هه‌لگرتبوو. له‌ دواوه تن‌زکی خوین ده‌تکا تا خواره‌وه‌ی کراسه‌که‌ی ر‌نچکه‌ی دروستکردبوو. له‌و ماوه‌یه‌ی له‌پینار ژیانیدا رایکردبوو، منداله‌که‌ی به‌پش‌تییه‌وه ته‌قه‌ی لینگرابوو، به‌لام به‌ختی هه‌بوو گولله‌ نار له‌شی منداله‌که‌ی نه‌بریوو، نه‌گینا ده‌می بوو نه‌میش به‌رکه‌وتبوو.

هاته جینه‌که‌ی ئیمه و له‌سه‌ر زه‌ویه‌که دانیش‌ت، منداله‌که‌ی خسته‌ باره‌شیه‌وه، کچیک بوو، هیش‌تا چاره‌کانی کراوه‌بوون، زه‌رده‌خه‌نده‌یک که بیتاوانی و پاکی ده‌نواند، له‌سه‌ر لیتوه‌کانی بوون. به‌شیک‌ی فیشه‌که‌که به‌ له‌شه‌ بچووکه‌که‌ی ده‌بینرا و له‌شی ناوسابوو. دایکی به‌ توندی به‌ خ‌زیه‌وه نووساندبوو و رایده‌ژهنده، نه‌وه‌نده له‌ نازار و مه‌ینه‌تیبدا بوو، توانای گریانی نه‌بوو.

من و جوونیه‌ر و تال‌زی سه‌یری یه‌کترمان کرد و زانیمان پ‌تویسته‌ بگه‌ر‌ینه‌وه ب‌ز (ماتروجن‌گ)، چونکه‌ مزگ‌بو‌م‌ز جینی ژیان نیسه و ناسته‌مه دایک و باوکمان له‌وی ما‌بن. هه‌ندی خه‌لک ده‌یانوت که‌ گوایه‌ کباتی له‌ لیستی یاخیبوه‌کاندایه‌ ب‌ز هیت‌شکردن. نه‌مانده‌ویست له‌وی بیتینه‌وه کاتیک یاخیبوه‌کان دین. ته‌نانه‌ت نه‌وانه‌ی به‌ ناسته‌م ده‌یان‌توانی

برۆن، هممو ههولتيكيان دهدا له كاباتى نهميتن. له كاتى گهپرانهوه بۆ (ماتروجننگ) وینهى نهو دايكه و منداله كهى له ميشكمدا چهسپيپوو. خهيايم لاي گهشته كه نهبوو، نهوكاتهى ناوم دهخوارهوه ههستم به نارامى نهده كرد، ههچهنده تينوو بووم. چيتر نههويست بگهپريمهوه بۆ نهو جييهى نهو دايكهى ليپوو. زۆر به روونى له چاوانى نهو منداله دهبينرا كه تازه هممو شت له دهست دهرحوووه.

ههركات پرسيام دهريارهى ژيانى دواى سهريهخويزى سيرااليون ده كرد، له سالى ۱۹۶۱ باوكم پيى دهوتم: "نهو كات تو ته مهنت نۆزده سالى ژيىر سفر بوو". سيرااليون له سالى ۱۸۰۸هوه له ژيىر دهسلاى به ريتانييه كاندا بوو. دواتر ميلتون مارگاي بوو به يه كه مين سهرك وه زييران و پارتى كۆمه لاني خهلكى سيرااليونى دامه زرانده و سهروكايه تيبى ولاته كهى كرد. تا سالى ۱۹۶۴ گياني سپارد. نهو كات زوپراكهى به ناوى سى نالبيرت مارگاي جيى گرتوه تا سالى ۱۹۶۷. تا نهوكاتهى سياكا ستيفنس دامه زرينهري پارتى يه كگرتنى كۆمه لاني خهلك، ههلبژيردرا، پاشان كوده تاي به سهردا كرا و دووباره سالى ۱۹۶۸ دهسلاى گرتوه دهست. دواى چهند سالىك به فهرمى راگهيه نرا ولاته كه له ژيىر دهسلاى يهك پارت دهبيت نهو ويش پارته كهى سياكا ستيفنس بوو. وهك و باوكم هه ميشه ديوت، نهوه سهرداى "دهسلايه بۆگه نه كه" بوو. نهى دهبيت چى بهم جهنگهى نيستا بليت كه من له دهستى راده كه م؟

هوك له گهوره كانم بیستبوو، نه مه جهنگی شوږشگتیره كانه، له پینار
گندهالی و خرابی گوزهرانیان، به لام چ شوږش و نازادی خوازیه كه رینگه
به كوشت و بری هاولاتیانی مه دهنی ده دات، مندالان، نهو كچه بچو كه؟
كهس نه بوو وه لاسی نه م پرسیارانه م بداته وه، تا ده هات سر م قورستر ده بوو
به هوی نهو وینانه ی تیایدا چه سپ بیوون. به رینگاهه بووین سلم له رینگاهه
و شاخه كان و دوه كانی نه ملا و نه ولای رینگاهه ده كرده وه.

شو درهنگ گه یشتینه (ماتروجونگ). جوونیه ر و تالزی باسی هم موو
نهو شتانه یان بز هاورینگانمان ده كرد كه بینیبوومان. منیش بت ناسا
مامه وه له بیری نه ودها بووم نهو دیمه نانه ی بینیبووم خهون بوو، یان
راستی، به م جوړه بیركردنه وانه خهوم له خو م خست. نهو شوه له خهوما
فیشه کیان به كه له كه مه وه نابوو، خه لكیش بی نه وه ی یارمه تیم بدن
به لاما تیده په رین و له بیری ژیانی خو یاندا بوون. به گاگولکی رژیسته
جییه کی نارام له ناو دوه ونه كاندا، له ناكاهه كه سینك كه ده موچاوی به هوی
تیشکی خوړوه دیار نه بوو. چه كه كه ی ناراسته ی كه له كه م كرد و میلی
هینایه وه. توقیوانه له خه و راپه ریم ده ستم گرت به لا كه له كه مه وه. ترسم
لینیشته، چیرت توانای جیا كرده وه ی خهون و راستیم نه ما بوو.

هم موو به یانییه كه له (ماتروجونگ) ده چوونیه وه بز پړخ روبراهه كه تا
هه والی خیزانه كانمان بزاین. دوا ی هه فته یه كه هیچ هه والیک نه ما، هیچ
په نابه ریکیش رووی له ناچه كه نه كرد. چه كداره كانی ده سه لات له
ماتروجونگدا بلاو كرابوونه وه. خالی پشكنین له هم موو جییه

ستراتیجییه کان و تنانەت له کەنار پووباره که جیتیگران. سەربازەکان داویان لیکرابوو، هەرکات یاخیبووه کان هێرشیان کرد، ئەمان بپەرنهوه ئەوبەری پووباره که. سەرباز و چەک و تەقەمەنی پیتیست نامادە کرا. کاژیر ٧ی ئیوارە هاتوچۆ قەدەغە کرا، ئەوەش شەوانی سامناکتر دەکرد. هەر زوو پیتیست بوو بێینە ژوورە، خەویش لە چاومان نەدە کەوت. بۆ پۆژی دواتر گابریلا و کالۆکۆ هاتن بۆ لامان، هەر شەشمان لە دالانە که دانیشتین و باسمان لە رووداوەکان دەکرد.

جونیدەر وتی: "لەو بڕوایەدا نیم ئەم شیتییە تا ماوەیەکی زۆر درێژە هەبێت". پاشان سەیری منی کرد وەک ئەوەی پێم بلیت بە زووترین کات دەگەرێنەوه مالهوه. تالۆی چاوی بڕیبوو زەویە که و وتی: "بە بڕوای من تا مانگیك، یان دوو مانگ درێژە دەبێت".

گابریلا لەبەر دوودلی و پەرۆشیی زمانی دەیگرت و وتی: "بێستومە سەربازەکان هەر زوو یاخیبووه کان لە ناوچە کائزاکارییەکان راودەنێن". دواجار هەموومان پێمان وابوو ئەم جەنگە لە سی مانگ تێپەر ناکات و کۆتایی دێت.

من و جونیدەر و تالۆی گویمان لە گۆرانی راپ دەگرت تا خۆمان لەو بارودۆخە قووتار بکهین. ئەو کاتە لە ماڵ دەرچووین، تەنها کاسیته کان و جلەکانی بەرمان پێبوو. ئیوارە یەکیان لە دالانە که گویم لە گۆرانییەکی هیئەکی دی - زەبۆیز دەگرت، سەیری سەمای گەلاکاکانم دەکرد و دارخورماکان لە پشتیانەوه راوێستابوون، وەک ئەوەی چاوپێ شیتیک بن.

چاوه کاتم داخستن و دیمه نی کاباتى هاته بهرچاوم، ههولم دا بیر له کاباتى بکه مه وه پیش پروودانى جهنگ.

ئهو دیمه ی دایه گه وره لینی ده ژیا، لایه کی دارستانیکی چروپر بوو، لاکه ی تری کینگه ی چاندنی قاوه بوو، به شیک له ناوی پرووباره که به ناو دارستانه که دا هینرابووه قه راغ گونده که، به ناو تووی دارخورماکان تا زه لکاوهر کان ده بران. له پشت زه لکاوهر که، دار موزه کان سه ریان له ناسمان گیر کردبوو. ئه و رینگایه ی به ره و گونده که ده کشا، پر له چالوچوژی بوو، هه ندیک جاز پر ناو ده بوون و ده بوونه شوینی خو شوشتنی مراویسه کان. له پشت خانووه کانه وه بالنده کان له سه ر دره خته کانی مانگو هیلانه یان کردبوو.

به دیانیان، خوژ له پشت دارستانه که وه هه لده هات. سه ره تا پیش نه وه ی خوی بگات، تیشکه کانی له پیش خو یه وه بز ناو گه لاکان ده نارده. پاشان به یارمه تی که له شیره کان و بالنده کان به فه رمی رۆژ راده گه یه نرا و خوژ وه ک نالتوون به سه ر دارستانه که وه ده نیشت.

ئیتواران مه یه وونه کان له دارستانه که وه ده بینران، بازیان هه لده دا و ده گه رانه وه جی خه وتنه کانیان. له کینگه ی قاوه کان، مریشکه کان له تار داله کان، سه رقاتی شارده وه ی به چکۆله کانیان بوون. دارخورماکان له پشت کینگه کانه وه گه لاکانیان به کزه بای ئه و رۆژه ده جولاند. بریک جار ده مه و ئیتواره خه لکی به سه ر دارخورماکانه وه ده بینران و په لکی دارخورماکانیان ده بریه وه تا مه ی و خواردنه وه ی لیدروست بکه ن*.

---

* له هه ندیک رلاتانی ئه فریقا له په لکی دارخورما مه ی دروست ده کریت.

نیواران به دهنگی خشه خشی لقی دره خته کانی دارستانه که و پژگردنی
 برنج بۆ ناو دهسکه وانه کان کۆتایی دههات، که به نار گونده که دا دهنگی
 ده دایه وه و بالنده کانی ده تۆقاند. بۆقه کان، سیسرکه کان و کوونه په پوره کان،
 هه موویان داوای هاتنی شهویان ده کرد و ده گه رانه وه بۆ جیسی
 خه و تنه کانیان. دوو که له موبه قه به قامیش دا پۆشراوه کان بهرز ده بووه وه،
 خه لکی ورده ورده به چراکانیانه وه، یان شهو دارانه ی بۆ ناگر کردنه وه
 برپیوو یانه وه، ده گه رانه وه ماله وه.

"پینوسته کۆشش بکه یین تا وه کو مانگ بین". نه مه وته ی پساویکی
 پیر بوو له گونده که، هه رکات که سیک به لای ماله که پیدا برۆیشتایه بۆ
 کیتلگه که ی، یان هینانی ناو، راوکردن، یان برینه وه ی گه لای دارخورماکان
 بۆ دروستکردنی مه ی، نه م وته یه ی پی دهوت. جارێک له نه نکم پرس ی تا
 مه به سه ته که ییم بۆ روون بکاته وه. نه و پیتی وتم مه به سه ته ی نه وه یه، خه لکی
 پینوسته هه میسه نه وه یان له یاد بیت که هه لسوکه وتیان باشترین بیت و
 له گه ل ده و روبه ردا باش رهفتار بکه ن. پاشان وتی، کاتیک هه تار دیت و
 گه رما له گه ل خۆی ده هینیت، خه لکی گله یی له و باره ده که ن،
 هه رکاتیکیش باران بهاریت و سارد بکات، هه ر گله یی ده که ن، به لام
 هه موو که س دلخوازی رهشنایی مانگه. هه رکه سه و له دیده ی خۆیه وه
 مانگ ده بینیت و نرخی ده زانیت. مندالان له بهر سیبهره که ی یاریی ده که ن،
 هه ندیک خه لک کۆده بنه وه و چیرۆک ده گێر نه وه و به درێژایی شه و سه ما
 ده که ن. کاتیک مانگ ده ره وشیتته وه، زۆر شتی دلخواشکه ر پروده ات.
 هۆکار زۆره پالمان پینو نه یته وه ک مانگ بین.

"پنده چیت برسی بیت، هندیك كاساڤات* بۆ ناماده ده كم". بهم
 رسته ده كۆتایی به باسه كه هینا. دواي نه وهی نه نكم باسی مانگی بۆ
 كردم، هم موو شهویك له دهره وه راده كشام و به هیمنی سهیری مانگم
 ده كرد. همیشه ده مپرسی بۆ نه ونده سه رنجرا كیشه! پاشان چهند
 وینه ده كم له ناو مانگدا دروست ده كرد. جارتك وینه ی پیاوتك بو، كه مینك
 ریشی هه بوو، كلاریکی دهریاوانیی له سه ردا بوو. جارتکی تر، پیاویكم
 بیسی به ته ورێكه وه داری ده بریسه وه. جارتکی تر ژتیک بوو مندا له كه ی به
 سنگییه وه نووساند بوو. ئیتستاش هه ركات سهیری مانگ ده كم وهك
 نه وكاته ی شهش سالان بووم، وینه ی جۆراوجۆر ده بیسنم. به شیتك له
 یادگاریه كانی نه و سالانه و مانه وه یان له گه لندا، هندیك سووكناییان به
 دلّم ده به خشی.

---

* كاساڤا: پرده كینکی هارشیته ی په تاته یه. مه ركه زی سه ره کی به رهیتانی نه فریقایه.
 كاساڤا ره گینکی دریشی نیمچه ره قس هیه. داپۆشراوه به تویكلتیک كه توانای
 لیکجیابونه وه ی هیه، ته ره كه ی نزیکه ی املم ده بیست، په نگی له دهره وه قاوه یسه کی
 كاله به لای بیتجیدا ده روانیت.

بۆنى خوئين و لاشه‌ى سورتا و شارۆچكه‌كه‌ى پر كردوو، منيش پالان به ده‌ستگيرتېكى ژه‌نگاوييه‌وه دهنيم. هه‌وا ده‌نگى قيرزى نه‌و كه‌سانه له‌گه‌ل خۆى ده‌هينيت، كه‌ دوايه‌مين هه‌ناسه‌يان له‌ جه‌سته شيتراوه‌كه‌يانه‌وه ده‌رده‌چيت. به‌ناو چه‌ند كه‌سيكدا ده‌رۆم كه‌ قاچ و ده‌ستيان له‌ده‌ست داوه، نه‌ندامه‌كانى ناو هه‌ناويان كه‌وتوو ته‌ سه‌ر زه‌وييه‌كه‌ و كيمي ناو ميتشكييان له‌ لووت و گوټيانه‌وه پرژاوه. ميتشه‌كان نه‌وه‌نده دلخوشن له‌ دواجاردا مه‌ست ده‌بن و ده‌كه‌ونه هه‌وزى پر خوټناوه‌وه و ده‌مرن. لاشه‌كان چاوييان سوورتر له‌ خوئين ده‌نوټينيت. پنده‌چيت تيسكه‌كانيان له‌ چاوترووكاندنيكدا له‌ ده‌موچاره جه‌رټنراوه‌كانيانه‌وه تيكبشكين. روو وه‌رده‌گيرمه سه‌ر زه‌وييه‌كه‌ تا سه‌يرى كاله‌كانى پيم بكه‌م كه‌ له‌ خوټندا گه‌وزاون، پنده‌چيت نه‌و خوټنه‌ش له‌ پانتۆله سه‌ربازييه‌كه‌مه‌وه رۆبجيتته ناويانه‌وه. نه‌وه‌ى نازار بيت هه‌ستى پى ناكه‌م، له‌به‌ر نه‌وه دلنيا نيم گه‌ر برينداريم يان نا. ته‌نها جار به‌جار هه‌ست به‌ گه‌رمى (نه‌ى-كه‌ى) يه‌كه‌ى سه‌ر شام ده‌كه‌م، به‌ بيرم نايه‌ت دوايه‌مين جار كه‌ى بسو فيشه‌كيتكم پيى ته‌قاندوو. هه‌ست ده‌كه‌م ده‌رزيبه‌ك داده‌چه‌قټنن به‌ ميتشكدا. ناسته‌مه شه‌و و رۆژ له‌يه‌ك جيا بكه‌مه‌وه. نه‌و ده‌ستگيرتېرى پالى پتوه‌ده‌نيم، لاشه‌يه‌كى له‌سه‌ره، كه‌ له‌ چه‌ند پارچه چه‌رچه‌فينكى سسپيه‌وه پټچراوه و

بەرەو گۆرستان دەبریت. نازام لە بەرچی تەنھا ئەم لاشە یە دەبەم بۆ
گۆرستان.

گە یشتەم گۆرستان، ئیستا لاشە کە هەل دەگرمە سەر زوی، بەلام چۆن؟
وا دەردە کە ویت نە یە ویت بێتە خوارەو، بەرەنگارم دەبیتەو. هەرچۆنێک بێت
بە باوێش هەل دەگرم و بەدوای جێیەکی گونجاودا دەگەڕێم تا بینێرم.
هەموو لەشەم تێکشکاوه، لە گەژن جولاندنی هەر قاچینک تەزوو
نازارێک لە پەنجەکانی قاچمەو تا برپەری پشتم دەسە پاچەم دەکات. لە گەژن
هەل گرتنی لاشە کە خۆم بەزەویدا دەکەوم. لاشە کە هەل دەگرم و پەلە خوینی
سور بەسەر چەرچەفە سپییە کانهو بەزنەیی دەردە کەون و چەرچەفە کە
دادەپۆشن. لاشە کە لەسەر زەویە کە دادەنێم و دەست دەکەم بە لابردنی
چەرچەفە کە. سەرەتا لە قاچە کانییەو دەست پێدەکەم، پاشان تا لای ملی،
هەمووی جێی فێشە کە. فێشە کێک نراوه بە قورتمییەو و تا ئەودووی ملی
برپوه. پارچە چەرچەفە کە لەسەر رووخساری لادەبەم، دواجار دەبینم ئەو
لاشە ی خۆمە!

***

لەسەر جێنخەو کەم کەوتبوومە خوارەو. پێش ئەو ی گۆزپە کە هەل کەم،
چەند دەقەیک لەسەر زەویە تەختە ساردە کە، نارەقم دەردابوو، هێشتا
پاکشابووم و دەموست بەتەواوەتی خۆم لە دنیای خەون بەتاز بکەمەو.
نازارێکی جەرگێ بە پشتمدا هاتوچۆی بوو. بۆ ماوەیک چارم برپیه دیواره
لە خشت دروستکراوه کە و گوێم رادیرا بۆ ئەو گۆرانییە راپەسی لە

ئۆتۆمبېلنىكى دەرۋە دەھات. موچور كە يەك ھەموو لەشى تەننېيەۋە. ھەتەم
 دا بىر لە ژيانە نوئىيە كەم بگە مەرە لە (نيويۆرك) كە ماۋەي مانگىكە
 تىيدا دەژىم، بەلام مېشكەم لە ئەمريكايە بە زەرياسى ئەتلەسىيەۋە بەرەۋ
 سىرايىن ھەلاتبىۋو. وينەي خۇم دەھىنايەۋە پېش چاۋم كاتى بە (ئەي.
 كەي) يە كەم لە گەن سوپاكەم كە پىنكەتەبىۋون لە چەند كورپىكى منداڭ و
 چەند پىاۋنك بەناۋ كىلگە يەكى قاۋەدا دەۋزىن تا ھىرش بگەينە سەر
 شارۋچكە يەكى بچوك، كە خوار دەمەنى و تەقەمەنى لىيە. ھەركات
 كىلگەي قاۋە كەمان تىدە پەران، لەناكاۋ دەچوۋىنە مەيدانى فورتبۆلە كە و
 ھىر شمان دە كرده سەر گروپە چە كدارە كەي تر و ئەو جىيەي پۇژىك لە
 پۇژان گوند بوۋە، وىرانترمان دە كردد. تا داۋايە مېن لاشە بە زەويدا
 نە كە وتايە، لە تەقە كرددن نە دەۋە ستاين. پاشان بە ناۋاياندا دەۋزىشتىن،
 دەستخوشىمان لە يە كتر دە كردد و لە سەر لاشە كانيان دادە نىشتىن و
 خوار دە مەننېيە كانىانمان دە خوارد. ئەۋانىش ۋەك نىمە چەند كورپىكى منداڭ
 بوون، بەلام بەلامانەۋە گرنىگ نە بوۋ. چەك و تەقە مەننېيە كانىانمان دە بردد بۇ
 خۇمان. لە ھەموۋا يە كەۋە خويىنى تازە لە شوئىنى فېشە كە كانەۋە
 جۇگە لەي دە بەست.

ھەستامە سەرپى. خاۋلىيەكى سىپىم ھىنا و بە پەردا خىك ئاۋ تەرپم
 كردد و لە سەر مەرە بەست. دەپرسام بچە مەرەۋ، ھەرچەندە
 بە خەبەر شىبۇۋمايە، جگە لە يادگارىي تال، ھىچ نە بوۋ خۇي بە مېشكەمدا
 بكات. ئەۋ يادگارىيەنى خۇزگەم دەخواست بىيانسېمەرە. ھەرچەندە دەزنام
 ئەۋانە بە شىكى گرنىگى ژيانەن. بە شىكەن كە منيان كرددۋە بەۋ مۇقەي

نیستا. نهو شهوه تا به یانی نه خه وتم. به په رو شهوه چاوه پری هه لهاتنی خور
بووم، تا دووباره ژیا نه نویه کم ده ست پی بکه مه وه، نهو ژیا نه ی له
مندالییه وه به دوایدا ده گه رام، نهو خو شییه ی له مندالییه وه به دوایدا ویل
بووم، ته نانه ت لهو کاتانه شدا که مانه وه به زیندوویتی ببوه ناسایترین
نه رک، نیستا ژیا نم له سی جیگه ده گوزه رینم: خه ونه کاتم، نه زمونی ژیا نه
نویه کم، هه موو نه مانه ش یاد گاریسه کانی رابردووم ده ورووژینن،
ده مگه پرننه وه بۆ نهو ژیا نه.

زیاتر له‌وهی وینامان ده‌کرد له (ماتروج‌ژنگ) ماینه‌وه. هیچ هه‌والتیکی خیتزانه که مان نه‌بوو، نه‌مانده‌زانی چی بکه‌ین جگه له چاره‌پروانی و خۆزگه بۆ نه‌وهی خیتزانه کائمان باش بن. بیستبوومان یاخیبووه‌کان له (سومبویا) نیشته‌جین، نه‌و شارۆچکه‌یه‌ی نزیکه‌ی بیست میل له باکووری ماتروج‌ژنگه‌وه دووره. یاخیبووه‌کان به‌و که‌سانه‌دا نامه‌یان ده‌نارد که له کوشتارگه‌که‌ی (سومبویا) قوتار بپوون و نه‌مردبوون. له نامه‌کاندا داوایان ده‌کرد خه‌لکی (ماتروج‌ژنگ) به‌ گهرمی به‌خیره‌اتنیان بکه‌ن، چونکه نه‌وان له‌پیتناو ئیمه‌دا ده‌جەنگن. یه‌کێک له‌ په‌یامنی‌ره‌کان، پساوئیکی گه‌نج بوو. هه‌موو په‌نجه‌کانی بر‌درا‌بووه‌وه جگه له‌ په‌نجه‌ گه‌وره‌ی. هه‌روه‌ها به‌ شیشی گهرم له‌سه‌ر لاشه‌ی (نار. یو. ئیف) کیشرا‌بوو، که به‌ مانای (به‌ره‌ی یه‌ کگرتووی شو‌پشگیترا‌ن) دیت.

نهم په‌نجه‌ برینه‌وه‌یه، لای یاخیبووه‌کان به‌ مانای ده‌رپینی خۆشه‌ویستی و ناشتی ده‌هات. پیتش جه‌نگ، خه‌لکی له‌ بۆنه و مه‌راسیمه‌کان له‌ کاتی گوئیگرتن له‌ گۆزانی رێگه‌ی* په‌نجه‌ گه‌وره‌یان بۆ یه‌ کتر به‌رز ده‌کرده‌وه.

---

* رێگه‌ی: موسیقایه‌کی باوی ناو جامایکی‌یه‌ کانه.

دوای نه‌وی خه‌لکی نه‌و په‌یامانه‌یان له‌و پیاوه‌ قوورپه‌سه‌ره‌و بیست، هدر نه‌و شه‌وه‌ خویان له‌ دارستانه‌که‌ حه‌شار دا، به‌لام دایک و باوکی خالیلو داوایان لیکردین نه‌و شه‌وه‌ له‌گه‌لیان بین و یارمه‌تییان بده‌ین له‌ هه‌لگرتنی شتومه‌که‌کانیان، گهر هات و بارودوخ خراپتر بیست و که‌لکی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌بیست، له‌ دارستانه‌که‌ ده‌میتینه‌وه‌. نه‌و شه‌وه‌ بز یه‌که‌م جار له‌ ژباندا بزم ده‌رکه‌وت که‌ پیشتر جموجولی خه‌لکی، رچی به‌ شاروچکه‌که‌دا کردبوو. ههر له‌گه‌ل ونبوونی خه‌لک، نه‌و شاروچکه‌یه‌ سامناک ده‌ینواند، شه‌و تاریکتر و بینه‌نگیبه‌که‌ش تا ده‌هات نارامی لینه‌لنده‌گرتین. جاران، سیسرکه‌کان و بالنده‌کان ده‌مه‌و نیواره‌ پیش خور ناوابون ده‌ستیان به‌ گوزانیوتن ده‌کرد، به‌لام نه‌بجاره‌ نه‌وانیش ده‌مکوت ببوون. دنیا زووتر تاریکتر بوو و هه‌وایه‌کی توندوتیژی هه‌بوو، مانگ به‌ ناسمانه‌وه‌ نه‌ده‌بینرا. پینه‌چوو سروشت خوشی سل له‌و بارودوخه‌ بکاته‌وه‌.

زۆربه‌ی دانیشتوانی گونده‌که‌ بز ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک خویان حه‌شارداوو. له‌گه‌ل ناردنې ههر په‌یامنیتریک، خه‌لکی زیاتر خویان حه‌شارده‌دا، به‌لام یاخیبوه‌کان نه‌و پوژه‌ نه‌هاتن که‌ پیشتر ناماژه‌یان پیکردبوو، بزیه‌ خه‌لکه‌که‌ش ورده‌ ورده‌ گه‌رانه‌وه‌ ماله‌کانیان. دوایین په‌یامنیتر سه‌ره‌ک قه‌شه‌یه‌کی کاسۆلیکی به‌ناوبانگ بوو له‌وکاته‌ی سه‌رقالی بلاوکردنه‌وه‌ی په‌یامی ناینی بووه، به‌ره‌و لای یاخیبوه‌کان رایکردوو. خۆشبه‌ختانه‌ هیچییان لسی نه‌کردبوو، به‌لام هه‌ره‌شه‌یان لیکردبوو گهر سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو له‌ ناردنې په‌یامه‌که‌ی، نه‌وا به‌تاییه‌تی به‌دوایدا ده‌گه‌رین. دوای نه‌م په‌یامه‌، دووباره‌ خه‌لکی به‌ره‌و به‌شه‌

جیاجیاکانی دارستانه که رایانکردهوه. نه مجارهش به تنها به جیماین، نهک
بۆ هه لگرتنی شتومەک، چونکه له مه و پیش هه موو شتیتمان
گواستبووه، به لکو بۆ چاودیری کردنی خانووه که ی خالیلۆ و کپینی
هه ندیک خوی و بیبهه و برنج و ماسی تا بیانبهین بۆ خیزانه که ی خالیلۆ
که له ناو ده وه نه کاندایان هه شاردا بوو.

ده رۆژی تر خۆمان هه شار دا، هیشتا هه والیککی یاخیبووه کان نه بوو،
ده نگۆی نه وه بلا بووه که نایه. شارۆچکه که دووباره گه رایه وه دۆخی
ناسایی. خه لکی گه رانه وه سه ر کاروباریان. قوتابخانه کان کرانه وه. پینج رۆژ
به نارامی تیبه ری. ته نانه ت سه ربازه کانیش که مینک پشویان دا.

***

بری جار نیواران، به ته نهها پیاسه م ده کرد. دیمه نی نه و ژنانه ی نانی
نیواره یان ناماده ده کرد، هه میشه نه و کاتانه ی به بیر ده هینامه وه که
سهیری دایکم ده کرد کاتیک نانی ناماده ده کرد. نه و کات قه دهغه بوو بۆ
کوران که بچنه موبه قه گانه وه، به لام دایکم رینگه ی به من دها و ده یوت:
"گه ر رۆژیک تاک و ته نهها ژیایت، پینوسته بزانیته چون خواردن بۆ خۆت
ساز ده که یته". پاشان بینه نگ ده بوو و ماسیه کی وشککراوی دها یه
ده ستم و پیتی ده وتم: "بۆ ماوه یه کی زۆر به ته نهها مه مینه ره وه، په لده ی
بینینی کوره زا که مم".

له م بیر کردنه وه یه دا بووم، به رده وام بووم له پیاسه که م به ناو رینگه
باریکه پر به رده گانی (ماتر جۆنگ) دا و فرمیتسک چاوه گامی ته ر کرد.

نهوکاته‌ی یاخیبوه‌کان گه‌یشتن، من سه‌رقالی چیش‌تلیتینان بووم. برنجه‌که ده‌می کیشابوو، شله‌ی بامیکه‌ش نه‌ونده‌ی نه‌مابوو پینبگات. له‌ناکاو ده‌نگی زرمه‌ی ته‌قه‌ به‌رزبووه‌و و به‌ناو شارۆچکه‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه. جوونیه‌ر و خاللیزو کالۆکۆ و گابریلا که له ژووره‌که‌ی تر بوون، رایانکرده‌ ده‌روه و سه‌رسامانه له یه‌کتریان پرسی "گویتان له‌و ده‌نگه‌ بوو؟" له جیتی خو‌مان وشک بووین و گویمان رادیرا به‌شکم سه‌ریازه‌کانی شارۆچکه‌که ته‌قه‌یان کردبیت. دوا‌ی ده‌قه‌یه‌ک سی فیشه‌کی تری جیاواز ته‌قیندرا. نه‌م جاره ته‌واو په‌ریشان بووین. یه‌کێک له هاوریکان دلتیای کردینه‌وه "ته‌نها سه‌ریازه‌کانن چه‌که‌کانیان تا‌قی ده‌که‌نه‌وه".

شارۆچکه‌که زۆر بینه‌نگ بوو، تا پانزه خوله‌ک ده‌نگی هیچ نه‌بیسترا. گه‌رامه‌وه موبه‌قه‌که و برنجه‌که‌م پۆکرده‌ ناو قاپه‌کانه‌وه، نه‌مجاره‌ ریژنه‌ی گولله‌ ده‌ستی پینکرده‌وه، هه‌روه‌ک هه‌وره‌ بروسکه‌ بیدات به سه‌ربانیکی به ته‌نه‌که داپۆشراو. ده‌نگی ته‌قه‌کان نه‌ونده‌ به‌رز بوو، هه‌موو خه‌لکی سه‌رلیشیتواو کرد. که‌س کاتی نه‌بوو بیربکاته‌وه له میانه‌ی چرکه‌ساتیکدا ناپۆره‌ی خه‌لک به هه‌موو لایه‌کدا روروژمیان هینا. هه‌ریه‌که‌یان به‌لایه‌کدا پای ده‌کرد پالیان به‌یه‌کته‌وه ده‌نا، هه‌رکه‌س بکه‌وتایه‌ته سه‌ر زه‌وی، ده‌بوو به‌ژێر ده‌ست و پیتوه. که‌س کاتی نه‌وه‌ی نه‌بوو هیچ شتیک له‌گه‌ژ خۆیدا بیات. هه‌موو که‌س له بیرى ژییانی خۆیدا بوو. دایکان مندا‌له‌کانیان له‌ده‌ست ده‌دا، نه‌وانیش سه‌رلیشیتواو ببوون، ده‌نگی گریانی جه‌رگێر و زرمه‌ی ته‌قه‌ هارکات بوون. خیزانه‌کان له‌یه‌کتر داده‌پران و خه‌لکی نه‌وه‌ی له‌ماوه‌ی ژییانیدا کاریان بۆ کردبوو، هه‌ولیان بۆ دابوو، له‌چه‌ند

خوله كيتك هممويان له ده دست دا. دلتم تا ده هات خيراتر لیتی ددها، دهنگی
زرمه ی ته قه و تریه ی دلتم ناو تیزانی یهك بیوون.

یاخیبووه کان فیشه که کانیان رووه ناسمان ده ته قاند، هاواریان ده کرد و
به شیوه یه کی نیوه باز نه یی به ره و ناو شاروچکه که کشان. دور ریڼگه هه یه
بزو هاتنه ناو شاروچکه که، یه کینکیان به په رینه وه به ناو رووباره که دا و
نه وی تریان ریڼگه یه کی گله. یاخیبووه کان له ریڼگا گلینه که وه هاتنه
ناووه، هیرشیان کرد و خه لکیان ناچار کرد خو یان تو په لده لده نه
رووباره که وه، هه ندیک له خه لک تو قیوانه خو یان هه لده دایه رووباره که و
توانای مه له کرد نیان له ده دست ددها و ده خنکان. سه ریازه کان ده یان زانی
ژماره یان که مته له یاخیبووه کان، بزیه هر زوو شاروچکه که یان
جیته یشتبوو. نه مه بووه مایه ی شوك بزو هه موومان، پیمان وابوو کاتی
روودانی جهنگ به ره و باره گای سه ریازه کان راده که یین. له جیتی خو مان
وه ستاین له به رده م چند کیسه یه کی له سه ریه که هه لچنراوی لم، واقمانورما
بی نه وه ی بزاین بزو کوی پروین. دووباره به ره و نه و جیسه رامان کرد که
که مترین دهنگی ته قه ی لیوه ده بیسترا. ته نها ریڼگه یه که هه بوو بزو
ده ریازبوون، هه شاماتی خه لکی به ره و نه وی ده کشان. دایکان ناوی منداله
ونبووه کانیان ده هینا. منداله کانیش بیسوود ده گریان.

تا ده ریاز بین، پیویست بوو زه لکاو تیکی پر قور و لیته تیبیه پرتین که
نزیک گو د لک یه کی بچوک بوو. له هه ولتی نه ودها بووین له یه کتر جیا
نه بیینه وه. له زه لکاره که به ناو که سانیکدا ریشتین که نووقم ده بوون چند
که سانیک یه که که وه، بگره که م نه ندا میش، که به هیچ کلوجیک یارمه تی
نه ده دران. هه رکه سی یارمه تی نه وانی دابا، ژسانی خو ی له ده دست ددها.

نه و کاتهی زه لکاوه که مان تیپه پراند، نه وهی لینی ده ترساین، پرویدا. نه م جاره له بری ته قه به ناسماندا بکریت، ته قه له خه لکه که کرا، تا بکشینه وه بۆ نار گونده که، نه یانده ویست مه ده نییه کان شارۆچکه که چۆل بکه ن، تا دواپی بتوانن له دژی سه ربازه کان به کاریان به یتن.

پاش نه وهی گه مارۆی شارۆچکه که یان دا، نامانجی سه ره کییان بریتی بوو له هینانی مه ده نییه کان بۆ نار ریزه کان یان. به تایه تی منداله کان و ژنه کان یان، به م شیوه یه ده سه لاتییان زیاتر ده چه سپا.

گه یشتینه لوتکه ی گرده لکه یه کی چروپر له پشت زه لکاوه که وه، پیش نه وهی بگه یته ریگای ده رچوون. خه لکه که مان ده یینی له هه وئی چوونه ده ره وه دا بوون. یاخیبووه کان به نار. پی. جی و نه ی که ی ۴۷ و جی ۳، هه موو جزه چه کینک ته قه یان له خه لک ده کرد.

پتویست بوو هه ر زوو ده ربازیین، کوره گه نجه کان مانه وه یان مه ترسیدارتر بوو وه ک له ده ربازیبوونیان. هه ر زوو ده کرانه یه کینک له یاخیبووه کان و نیشانه ی (نار. یوو. ئیف) یان له سه ر جه ستیه یان به خه نجه ری گه رم ده کیشا.

ئیدی به درێژایی ته مه نیان نه و نیشانه یه ده مینیتته وه، نه ک ته نها نه وه، به لکو ده ربازیبوون لینیان مه حاله، چونکه را کردن به و نیشانه یه وه داوا کردنه بۆ مه رگی خۆت، گه ر سه ربازه کان و مه ده نییه کان نه و نیشانه یه بناسنه وه، بۆ یه ک و دوو ده یانکوژن.

***

دهون به دوهن رینگامان بری تا گه‌یشتینه لایه‌کی تر، به‌لام نه‌وه ده‌سپینکی بارود‌خیتیکی سامناکتر بوو. دوا‌ی ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌یه‌ک، هه‌ستاینه‌وه سه‌رپی و سه‌رمان دانه‌واند و به‌ناو لاشه تازه کوژراوه‌کان و دره‌خته سووتاه‌کاندا پامان‌کرد. نه‌هنده‌مان نه‌ما‌بوو بگه‌ینه رینگای ده‌رچوون، نارنجو‌کیتیکی تر هه‌ل‌درا. هه‌نگاه‌کامان خیراتر کرد و خو‌مان هه‌ل‌دایه ناو ده‌ونه‌کانه‌وه پیش نه‌وه‌ی نارنجو‌که‌که بگه‌ویتسه سه‌ر زه‌وی و به‌دو‌ایدا چهند فیشه‌کینک ته‌قیتندرا... نه‌وانه‌ی له دوامانه‌وه بوون وه‌کو نیمه به‌ختیان نه‌بوو. هه‌رزوو بوونه قوربانیی گولله‌کان. یه‌کینکیان که ته‌قه‌ی لیکرابوو، ده‌ستی کرد به‌گریان و هاوارکردن و ده‌یوت که کویر بووه. که‌س کاتی نه‌وه‌ی نه‌بوو بگه‌رپتسه‌وه و یارمه‌تی بدات، پاشان نارنجو‌کیتیکی تری به‌ره‌و روو هه‌ل‌درا، خوین و پارچه‌کانی له‌شی باراناسا رژانه سه‌ر زه‌وی، هه‌موو نه‌مانه زۆر به‌خیرایی روویان دا.

هه‌ر گه‌یشتینه رینگای ده‌رچوون، یاخیبوه‌کان هه‌ند‌ی له‌ پی‌اوه‌کانیان نارد تا نه‌وه که‌سانه ده‌ستگیر بکه‌ن که‌ بۆ ناو دارستانه‌که‌ رایسان‌کردوه. دوامانکه‌وتن و به‌ دواماندا ده‌ستیان کرد به‌ ته‌قه‌کردن. نزیکه‌ی کاژیریک زیاتر بی‌وه‌ستان پامان‌کرد. جیتی ساوه‌ر نه‌بوو چهند خیرا رینگایه‌کی دوورود‌ریژمان بری. تاره‌قم ده‌ر نه‌دا و هه‌ستم به‌ هیلاکیش نه‌ده‌کرد. جوونیه‌ر له‌ پیش منه‌وه بوو. تالۆی-یش لدوامه‌وه په‌یتا په‌یتا جوونیه‌ر بانگی ده‌کردم تا دلنیا‌بیت هیشتا به‌دوایه‌وه‌م. هه‌رکات بانگی ده‌کردم هه‌ستم به‌ غه‌مناکی ده‌کرد له‌ ده‌نگیدا. هه‌رکاتینک وه‌لامم ده‌دایه‌وه، ده‌نگم ده‌له‌رزی. کالۆکو، خالیلو، گابریلا له‌ دوامه‌وه بوون. گویم له‌ ده‌نگی

هناسه یان بوو، یه کینکیان هه نسکی ددها و هه وئی ددها نه گری. تالیۆ زۆر
خیرابوو له پاكردن، هه میسه به مندالیش خیراترین بوو، به لام نهو
نیواره یه هه موومان پیسی گه یشتینه وه، دواى كاژیریک یان زیاتر،
یاخیبووه كان چیتر به دواماندا رایان نه کرد و گه رانه وه بۆ (ماترو جۆنگ).
نیمه ش به رده وام بووین.

ناگره که، هدرچهنده تامی ناخوش بوو، چونکه نه خوئی، یان هیچ
 وشکه به رینکی ترمان پی نه بوو تا پینویه یان بکه یین. وهک نه وهی له دهستان
 رابکات قه پالمان لینه گرت، پیویست بوو گه ده مان تیر بکه یین. دواتر
 که مینک پرته قال و گوژی هنديمان خوارد. شتیکی نه وتو نه بوو بیخوین
 رۆژ به رۆژ برسیتر ده بووین. بهرچاومان ته نخ بوو بوو، گه ده مان نازاری
 ده داین. ته نها رینگه چاره بریتی بوو له گه رانه وه بۆ (ماترو جونگ). له گه ن
 چند که سیک له سهر رینگاکه بینیبوومانن. به هیوای نه وهی نه و پاره یه ی
 هه مانبوو، له وی ماییت و که مینک خواردنی پی بکړین. له سهر رینگای
 گه رانه وه بۆ شارۆچکه بیسه ننگ و خاپور کراوه که، که به ناسته م
 ده ناسرایه وه. مه خه لئی پر خوارده مهنی بۆ گن و که پرووی و لاشه ی مردوو،
 که لوپه لی ناو مال و جلوبه رگ که وتبوون. هه موو جوړه که لوپه لیک
 په رته وازه ببوون له سهر زه ویسه که. له سهر دالانسی خانویه ک پیاریکی
 پیرمان بینی له سهر کوورسییه ک دانیشتبوو، پنده چوو خه وی لیکه وتبیت،
 به لآم فیشه ک به ناوچه وانیه وه نرابوو. که مینک به ولاتر دوو پیوا له سهر
 زه ویسه که که وتبوون، نه ندای نیرینه یان و ده ست و پیان به ته وراس
 برابووه و لای نه ندایه که نه که بووه کانی تری جهسته یان دانرابوون. نه و
 دیمه نم بینی هیلنجم دا و رشامه وه. سهر تا پام داخ بوو، به لآم پیویست بوو
 به رده وام بین له رۆشتن. به سهر نووکی پیوه به خیرایی شه قامه
 سه ره کییه که مان تیپه راند و له پشت دیواری خانووه که وه به وردی
 چاودیری رینگای نیوان خانووه کاتمان ده کرد، پیتش نه وهی بهینه پشت
 خانووه یه کی تر.

له ناکاو دهنگی پتی چەند کەسیک هات، نەر جیتیە گونجاو نەبوو بۆ خۆحەشاردان، بۆیە دەستبەجێ چووینە دالانی یەکیک لە خانووکان لە پشت ریزیک لە دیواره چیمەنتۆکانووە خۆمان حەشاردا. لەنێوان درزی دیواره کەووە سەیرمان کرد، دوو یاخیبووسان بەرچار کەوت. پانتۆلی کاربۆی دەلب و شوپریان لەبەردا بسو لەگەڵ تیشیرتی سپی و پارچە پەڕۆیەکی سووریان لەسەریان بەستبوو، جووتی نەعلیان لەپێدابوو. چەکەکانیان خستبوو پشتیییانەو. چەند ژنیکیان راپێچ کردبوو تا کەلوپە لەکانیان لە مەغەلی پر برنج و دەسک و دەسکەوان، بۆ هەلگرن. چاودیرمان کردن تا بەتەواوی لەبەر چا و ن بوون، پاشان بەردەوام بووین. دواجار گەیشتیە خانوو کەمی خالیلوو. هەموو دەرگاگان تیکشکینرا بوون. نەم خانووێش وەک هەموو ئەوانەمی تر تالان کرابوو، جینگەمی فیشەک بە دەرگاگانووە دیاربوو، شووشەشکاوی بیری جوۆی (ستار)، کە نەر کات جوۆیکی ناسراو و پڕفرۆشی شارەکە بوو، بە زەویە کەدا بلاو ببوووە.

لەسەر دالانە کەش پاکەتی بەتالی جگەرە کەوتبوو. هیچ شتیک بەجی نەمابوو تا مرۆ سوودیان لێوەریگریت. ئەوەی ما بوووە فەردەیکە برنج بوو، ئەوەش بە نێمە هەلنەدەگیرا، جگە لەوێ خاری دەکردینەو لە پۆیشتن. خۆشەختانە پارەکە لەناو سەتلیکی پلاستیکی بچوو کدا لە ژێر قاچی جی خەو کەمی خالیلوو ما بوو، پارە کەم هەلگرت و خستە ناو لایەکی کالە گانمەو و بەرەو لای زەلکاوە کە بەرێکەوتین. هەر شەشمان و نەر خەلکەمی لەگەڵمان گەرا بوونەو بۆ شارۆچکە کە، هەموومان لای زەلکاوە کە کۆبووینەو. بریارمان دا بە سێ دەستە بپەڕینەو. من لە دوو

دهستدا بووم له گهژ تالزی و کهسیکی تر. دهستهی یه کم که ریڼگاکه یان تیپه رانده بوو، هیمایان بز ده کردین و نیمه ش به گاگولکی دهستان به ریڅستن کرد.

له نیوهی ریڼگاکه نیشاره تیان کرد تا تهخت له زوییه که بکه وین. پاشان هیمایان کرد بکه وینه وه جوړه. لاشه ی مردوو له هه موو لایه که که و تېوون. میشه کان له هه موو لایه که وه به سهر خوینه خه سته بووه که انیانه وه جه ژنیان بوو. له نریک ریڼگای تیپه ر بوون، چند یاخیبووه که له سهر بورجیکی به نده ره که که به سهر هه موو ناوچه که دا ده پروانی، چاودیریان ده کرد. دوو مین دهسته، جوونیهر و دوو که سی تر بوون. له نیوهی ریڼگاکه شتی که له گیرفانی یه کینک له پیاره کاند که و ته خواره وه به سهر تاو یه کی نه له منیوم دهنگه که ی سه رنجی یاخیبووه کانی پاکیشا و به ره نه ولایه هاتن که دهنگه که ی لیه هاتبوو. وامده زانی مشتیک له نازار له دل می دا کاتیک برا که مم بینی له سهر زوییه که پاکشاره و خو ی وه که یه کینک له مردووه کان نیشان ده دات. چند دهنگی چند فیشه کینک له شاروچکه که به رزبووه وه. به مهش یاخیبووه کانی له نارچه یه دور خسته وه. دواچار جوونیهر و دوو پیاره که ی تر گه یشتن. ده موچاروی جوونیهر به خوژ و قوړ سواغ درابوو، ته نانه ت به یینی ددانه کانیشی قوړی تیندا بوو.

به توندی هه ناسه ی ددها و قوژ که کانی توند گرتبوو. یه کینک له پیاره کان که له دهسته ی سییم بوو، نه ونده ی شت کز کرد بووه له ماله که ی ته وار هیواش ببووه له ریڅستن. دواچار یاخیبووه کانی سهر بورجه که بینیان و

دهستيان كرد به تهقه كردن. نهو ياخيپووانه‌ي له خواروه‌ي بورجه كه بوو. به‌دواماندا رايانكرد و دهستيان كرد به تهقه كردن. به چرپه ناگادارمان كرده‌وه تا كه لوپه له كانى دابنيت، به لام گويى لسى نه‌گرتين، ناوړمدايه‌وه بينينم جانتاكه‌ي له بهينى لقي دره‌ختيكددا به‌گير هاتووه. به هممو هينزى خومان رامانكرد نهو ناوچه‌يه‌مان تيپه‌رانند. به هممو هينزى خومان رامانكرد تا ياخيپووه كانمان ون كرد. خور ناوا بوو، نهو نيواره‌يه له‌به‌ر خورى سوور و ناسمانى بى جورته له چاوه‌روانى تاريكيدا، رتيگامان بږي. نهو كورپه‌ي ياخيپووه كانى ليناگادار كړدينه‌وه، نه‌يتوانى له‌گه‌لمان بگاته نهو گونده‌ي پر خه‌لك بوو.

نهو شوه بؤ ماره‌يه‌كى كاتيبى دلمان خؤش بوو كه پاره‌مان هديه. به هيواي نه‌وه‌ي بؤ نانى نيواره كه ميټك برنج و كاساڤا و گه‌لاى په‌تاته بكرين. ده‌ستخؤشيمان له يه‌كتر كرد و به‌ره‌و بازاږي گونده‌كه رؤيشتين. گه‌ده‌مان پر بوو له بؤنى رؤنى دارخورما، كه له خانؤچكه‌كانده‌وه ده‌هات. كاتيك گه‌يشتين ته‌واو بى نوميد بووين، هه‌نديكيان خوارده‌مه‌نيسه‌كانيان هه‌لگرتبوو نه‌وه‌ك بارودؤخ خراپتر بيت، هه‌نديكيان خوارده‌مه‌نيان نه‌ده‌فرؤشت به‌هؤى هه‌نديك هؤى تايبه‌ت به‌خؤيان. دواى نهو هممو نه‌هامه‌تبييه‌ي به‌سه‌رماندا هات تا پرټك پاره به‌ينين، هه‌مووى بيتسود بوو. نهو كات كه‌متر برسيمان ده‌بوو نه‌گه‌ر له گونده‌كه بووينايه و نهو هممو ميله‌مان نه‌برپيابه بؤ (ماتروچؤنگ).

ده‌مويست له تووړه‌بييدا له خؤوه گله‌يى له يه‌كيك بكه‌م بؤ نه‌وه‌ي به‌سه‌رماندا هاتبوو، به‌لام كه‌س نه‌بوو گله‌يى لسى بكرت. برياريكى

لژیکی درابوو و له نهغامدا گه‌یشتین بهو شه‌وه. نه‌وه‌ی له جه‌نگدا بیټ
بی شک دووچاری نه‌و ساتانه ده‌بیټ. شته‌کان له میانه‌ی چرکه‌ساتیکدا
ده‌گۆزان و هه‌موو نه‌مانه‌ش هه‌له‌ی که‌س نه‌بوو. جگه له‌وه ده‌بوو هه‌ر
فیری فیلی مانه‌وه ببین به زیندوویده‌تی. نه‌و شه‌وه له‌برسان خوارده‌مه‌نی
خه‌لکه‌که‌مان دزی کاتیک نه‌وان خه‌وتیبوون. نه‌وه ته‌نھا ریگه بوو تا نه‌و
شه‌وه‌ی پی به‌رینه‌ سهر.

پینج

نهونده برسی بووین، تهنانت نار خواردنه وهش نازاری گهدهی ده داین. هه نارمان وشك ببووه. وامان ههست ده کرد شتیک گاز له گهده مان ده گریست و نار گهده مان ده خوات. هه موو لیومان قلیشابوو و ماسوولکه کاتمان بی هیز ببوو و نازاریان ده هات. ههستم به چه مانه وی نیسکه کام ده کرد هه رگات دهستم بو ده بردن. هیچ کوئی نه بوو پووی تیکه یین تا شتیک بو خواردن پیدا بکه یین. نیواره یه کیان هه ر شه شمان دوای کورپکی بچووک که وتین که دوو قراش گه نمه شامی پیبوو، به تنهها بو خوی. تهمه نی پیته چوو ۵ سالان بیت، خوشی له خواردنه که ی ده یینی و به هه ردوو دهست ترند گرتبووی. ده یخولانده وه و خیرا خیرا قه پالی لیده گرت. که نهو دیمه نه مان بیینی دهست به جی بی نه وه ی یه کتر ناگادار بکه ینه وه، یان سهیری یه کتر بکه یین، به رهو پووی رامان کرد. بی نه وه ی بزانیست چی له دواوه پوو ددها به یه ک چاو تروو کاندن گه نمه شامیه که مان له دهستی فراند و له نار خوماندا دابه شمان کرد. هه ریه که وه به شه که ی خومان ده خوارد، له کاتیکدا نهو به گریانه وه رایکرده وه بو لای دایک و باوکی. نهوان هیچیان پی نه وتین، ده یانزانی نه گه ر برسیتی زوری بو نه هینابیتین، هه ر شه شمان باز هه لئاده یینه سه ر کوره که یان بو دوو پارچه گه نمه شامی. دواتر نهو نیواره یه، دایکی کوره که سه رو گه نمه شامی به هه ر شه شمان دا. بو چند خوله کینک په شیمانی دایگرتم لهو کاره ی به رامبه ر به

کورپه‌که‌ی کردمان، به‌لام کاتی نه‌وش نه‌بوو هه‌ست به‌په‌شیمانی بکه‌م. نازام ناوی نه‌و دتیه چی بوو، نه‌وکاته‌ش به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو بیرسم. نه‌وی له‌بیریدا بووم نه‌وه بوو بتوانم گیان به‌ده‌ر به‌رم له‌ماوه‌ی نه‌و هه‌موو کویره‌وه‌ریسه‌ی ده‌هاته‌ریمان.

شاره‌زای گوند و شارۆچکه‌کانی تریش نه‌بووین، نه‌مانده‌زانی چ رینگه‌یه‌که ده‌مانگه‌یه‌نیتته چ ناقاریکی دی. هه‌رچۆنیک بیت برسیتی دووباره‌هه‌لییته‌چاینه‌وه بۆ ماتروچۆنگ. هه‌رچه‌نده دۆخه‌که سامناک بوو، به‌لام نه‌وه‌نده له‌غه‌می خواردندا بووین گویمان به‌دۆخ نه‌دا. وه‌زی هاوین بوو، وه‌زیکی ته‌واو وشک. دارستانه‌که‌سه‌که‌کانیش گزۆگیا زه‌ردباوه‌کانیان قووت دابوو. به‌ناو گزۆگیا‌که‌دا به‌یه‌که‌ریز ده‌رۆیشتن. تیشیرته‌کامان دا‌که‌ندبوو، دابوومان به‌سه‌ر شان، یان سه‌رماندا. له‌ناکاو ۳ که‌س له‌یاخیبووه‌کان له‌پشت گزۆگیا وشکبووه‌کانه‌وه ده‌رکه‌وتن و چه‌که‌کانیان ناراسته‌ی گابریلا کرد که له‌پیشمانه‌وه ده‌رۆیشتن. ده‌نگی په‌له‌پیتکه‌یان له‌تفه‌نگه‌کانیان هینا و یه‌کیتکیان سه‌ری تفه‌نگه‌که‌ی به‌توندی له‌ژیر چه‌ناگه‌ی گابریلادا جینگیر کرد و به‌قاقا پینکه‌نینه‌وه به‌دووانه‌که‌ی تری وت: "نه‌وه‌نده ده‌ترسیت له‌مه‌یوونی نوقوم بوو ده‌چیت له‌ناو!"

دووانه‌که‌ی تر به‌لامدا تیپه‌رین، ده‌سته‌بجی سه‌رم داخست. نه‌مه‌وه‌یست چاوم بکه‌ویتته سه‌ر چاریان. یه‌کیتکیان که‌میک مندا‌تر بوو، به‌خه‌نجه‌ره‌که‌ی که‌هیتتا له‌نار کینانه‌که‌ی ده‌ری نه‌هینابوو، چه‌ناگه‌می پی‌به‌رز کرده‌وه، به‌گزۆیه‌وه له‌پرووخسارمی ده‌پوانی. پاشان خه‌نجه‌ره‌که‌ی له‌کینانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و به‌ستی به‌لووله‌ی تفه‌نگه‌که‌وه و ناراسته‌ی کردم.

به جوړی گیانم که وته له رزین، تهنانهت لیوه کانیشمی گرتوه. نه ویش
 بزه یه کی بی ههستی بهروومدا کرد. پنده چرو که سیان تهمه نیان له
 بیستویهک سال زیاتر نه بن. به هر حال راپتیچیان کردین بز ناو نه و گونده ی
 به لایدا تیپه ریپوین. یه کینکیان تیشیرتیکی بی قوئی سهر بازی و
 پانتوئیکی کاو بویی و په رۆیه کی سووری له سهرییه وه به ستبوو. دووانه که ی
 تر چاکه تی کاو بویی و پانتوول و کاله ی تازه ی نه دیداس* و کلای به یس
 بول، یان پاش و پیش له سهر کردبوو. سهر نیم دا هدر سینکیان کاژیتری
 گرانبه هایان له ده ستدا بوو. هه موو نه مانه له خه لک سهندرابوون، یان له
 مال و دوو کانه کان دزرابوون.

به رینگه وه زور شتیان وت. ههر وشه یه کیان هه ره شه یه ک بوو بز
 سهرمان، نه و ماویه گویم بز قسه کانیان نه گرت، تهنه له بیری مردندا
 بووم. زورم له خوم ده کرد تا بر بکه م و له هوش خوم نه چم.

ههر نزیکبوینه وه له گونده که، دووانیان له پینشمانه وه رایانکرد و
 یه کینکیان له گه ل ههر شه شماندا مایه وه. بز ماویه ک بیرم له وه کرده وه
 رابکه یین، یان هیرشی بکه یینه سهر، به لام نه و یاخیبووه ی له گه ل نیمه بوو،
 شه ست تیریکی نیو نو توماتیکی پی بوو، ره شاشیکی پر له گووله شی له
 ناوقه دییه وه به ستبوو. پاشان داوای لینکرین به دوو ریزی سی که سی برۆین
 و ده ستمان بجه یینه پشت سهرمان "نه وه ی تهنه جووله یه ک بکات
 هه مووتان له ناو ده چن، وریا بن زور به توندیش هه ناسه نه ده ن په نگه دوا
 هه ناسه تان بیت". پاشان قاقایه کی نه وه نده به رزی لیدا، تا دارستانه که ی

---

* کارگه یه کی به ناربانگی جلوه برگ و کلای وه رزشییه.

نه‌بهره‌وه ده‌نگی دایه‌وه. له دلی خوځدا ده‌پارامه‌وه براکه‌م یان نه‌وانی تر جووله‌یه‌ک نه‌کن، ته‌نانه‌ت شو‌تینیکیشیان نه‌خوړینن. پشی سهرم گهرم داها‌ت هه‌ستم ده‌کرد هه‌رچی زووتره ده‌جه قوریانیی گووله‌یه‌ک. کاتیک به ته‌واوی گه‌یشینه‌ ناو د‌یه‌که، نه‌و دووانه‌ی له پ‌یش نیمه‌وه رایانکرد، نزیک‌ی زیاتر له پ‌نجا که‌سیان کۆکردبووه‌وه، زۆریه‌یان کور‌ی مندال‌ بسون، چند کچیک و پی‌اویکی تیدا بوو. هه‌موومان به تیکه‌لی و نزیک خانوویه‌کی لای ده‌وه‌نه‌که‌وه وه‌ستاین. دنیا به‌ره‌و تاریکی ده‌رۆیشت. نه‌وانیش رووناکی تهنه‌گه‌کانیان داگیرساند و له‌سهر چند ده‌ستکه‌وانیکی برنج هارین دایاننا تا چاویان لیمان بیت. له‌و کاته‌دا گویمان له ده‌نگی پی‌ی پی‌اویکی پیر بوو که وه‌ختی خۆ‌ی له (ماترو‌جۆنگ) رایکردبوو، به‌سهر پردیکی ته‌خته‌ی رزیودا داها‌ته‌وه بس‌ ناو د‌یه‌که. یه‌کینک له یاخیبووه‌کان که پنده‌چوو له هه‌موویان مندال‌تر بیت، به‌ره‌و لای پرده‌که رایکرد و چاره‌ر‌یی پی‌اوه‌که‌ی کرد تا بگات. هه‌ر پی‌اوه‌که گه‌یشت ده‌ستبه‌جی چه‌که‌که‌ی ناراسته‌ کرد و هینایه به‌رده‌مان. پی‌اوه‌که پنده‌چوو ته‌مه‌نی له شه‌سته‌کاندا بیت، له‌تاو برسیتی و ترس ده‌موچاوی چرچ و بی‌ هیژ ده‌ینواند. پالیتی توندی پی‌وه‌نا و کهوت به زه‌ویدا. پاشان چه‌که‌که‌ی ناراسته‌ کرده‌وه و داوای لینکرد هه‌ستیتته‌وه سهر پی‌ی. زۆری له‌خۆ‌ی کرد هه‌ستیت، به‌لام له‌تاو له‌رزین نه‌یده‌توانی، نه‌وانیش ده‌ستیان کرد به قاقا لیان. چه‌که‌کانیان ناراسته‌ کردین تا نیمه‌ش پی‌ی بکه‌نین. من قاقام لیده‌دا، به‌لام له ناخه‌وه ده‌گریام، ده‌مویست به هه‌موو هیژی خۆم هارار بکه‌م. ده‌ست و قاچه‌کانم کهوتنه له‌رزین. هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌گه‌لم بسون

چه کیان ناراسته کرابوو سهیری یاخیبوه کانیان ده کرد، که پرساریان له پیاوه که ده کرد. یه کینک له یاخیبوه کان که له خه نجه ره که ی ورد ده بسووه، لیتی پرسى: "له بهرچی (ماترو جۆنگ) ات جیهیشت؟" پاشان خه نجه ره که ی له رینکی ملییه وه پینوا "وابزایم له گه ل دریزی ملندا گونجاوه"، خه نجه ره که ی به ملیدا هیئا "تیستا وه لام دده یته وه، یان نا؟" هه ر که پیاوه که ی بیینی که هیشتا ده له رزیت، ناوچه وانی گرز بوو، نه وه نده تووره بوو که چاوه کانی سوور ده یاننواند. پیاوه که ته نانه ت پیلووی چاوه کانیسی هاتبووه له رزین. پیش جهنگ، مندال، یان گهنج نه ییده ویرا هه ل سوکه و تیکی نه شیوار به رامبه ر پیره کان، یان له خویان گه وره تر بنویتن. له کۆمه لگه ی نیمه ره رفتار کردن به ریزه وه نه ریتیکی باو بوو، به تاییه تی به رامبه ر له خۆ گه وره تر. گه نجه کانیس تا راده یه ک پیوه ی په یوه ست بوون.

پیاوه پیره که هه ناسه برکیی پینکه و تبوو به ده نگینکی تۆقیوانه وه لامسی دایه وه " (ماترو جۆنگ) م جیهیشت تا خیزانه که م بدۆزمه وه". نه و یاخیبوه ی فه رمانی کرد به دوو ریزی سی که سی بوه ستین، له و کاته دا پالی به دره ختیکه وه دابووه و جگه ره ی ده کیتشا، هه ر که گوینی له قسه ی پیاوه پیره که بوو، به تو په ییده وه به ره ولای هات و چه که که ی ناراسته ی نیتوان قاچه کانی کرد و شیت ناسا به رویدا هه ل شاخلی "نیرت جیهیشت، چونکه رقت له نیمه یه، وانیه؟" پاشان چه که که ی خسته سه ر ناوچه وانی و به رده وام بوو "نیرت جیهیشت، چونکه نه و راستیه ت پی قبول ناکرین که نیمه ی هه قه رست له پیتار نیتو دا ده جه نگین؟"

پیاوه که له ترسا چاره‌کانی توند نوقاند و دهستی کرد به هه‌سکدان. چ
 هۆکاریکه له پینناویدا ده‌جەنگن؟ تەنها ئازادی که هه‌مبوو نه‌وه‌بوو،
 ده‌متوانی له هزری خۆما بدویم. پاش نه‌وهی له پرسیارکردن لیبوونه‌وه،
 ده‌ستیان کرد به نووسینی (نار. یو. ئیف). له هه‌موو شوێنیکه گونده‌که،
 دیواره‌کان، دره‌خته‌کان. نه‌وه نارێکوپینکتزین نووسین بوو که بینییتم. نه‌وه
 که‌سه‌ی ده‌ینووسی، پینده‌چوو تەنها (نار. یو. ئیف) له پیتە‌کانی تر
 جیا‌بکاته‌وه. دوای نه‌وهی له نووسین ته‌واو بوون، گه‌رانه‌وه بۆ لای پیاوه
 پیره‌که و چه‌که‌که‌یان خسته‌وه سەر ناوچه‌وانی "دوا وشەت چیه‌ بیلێت؟"
 پیاوه‌که نه‌وه‌نده ده‌ترسا تەنانەت زمانیشی له‌گۆ چوو‌بوو. لێ‌وه‌کانی
 ده‌له‌رزین، به‌لام نه‌یده‌توانی تەنها وشە‌یه‌ک بیلێت. یاخیبووه‌که میلی
 هینایه‌وه، شریخه‌یه‌ک هات و تیشکی‌کم له‌ لوله‌ی چه‌که‌که‌وه به‌رچار
 که‌وت، ده‌ستبه‌جێ چاوم خسته‌وه سەر زه‌ویه‌که تا خۆم له‌و دیمه‌نه به‌ دور
 بگرم. دل‌م تا ده‌هات توند‌تر و خێراتر لێی ددا، هه‌موو گیانم ده‌له‌رزى.
 پیاوه‌ پیره‌که وه‌ک سه‌گێک که به‌دوای می‌تشی سەر کلکی خۆیه‌وه بیت،
 به‌ده‌وری خۆیدا ده‌خولایه‌وه و ده‌ستی کرد به‌ هاوارکردن "نای سهرم... نای
 می‌شکم..." یاخیبووه‌کانیش پینده‌که‌نین. پاشان پیاوه‌ پیره‌که وه‌ستا و وه‌ک
 یه‌کێک که گومانى له‌ پرووخسارى خۆی هه‌بیت و به‌ دوودلێسه‌وه سه‌یری
 ناوینه‌ بکات، ده‌ستی برد بۆ پرووخسارى. "هه‌موو شتی‌ک ده‌بینم... هه‌موو
 شتی‌ک ده‌بیستم..."، پاشان ده‌ستی کرد به‌ گریان و پارانه‌وه تا له‌هۆش
 خۆی چوو. یاخیبووه‌کان بۆ که‌یفخۆشی و گالته‌رگه‌پی خۆیان
 فیشه‌کێکیان نزیک له‌ سه‌ریه‌وه ته‌قاندبوو. روویان تینکردین و ناگاداریان

کردینه‌وه، پاشان هاواریان کرد به‌سه‌رماندا، که پاش ماوه‌یه‌کی تر چه‌ند که‌سینک هه‌لده‌بژیرن تا به‌یتترینه ناو ریزه‌کانی خۆیانوهه. هه‌ریه‌که له ژن و مندال و پیاو له چه‌ند ریزیک خۆیان ریک‌خست. به‌ناوماندا گه‌پان، یه‌که‌مین کس خالیلوو پاشان من و چه‌ند که‌سینکی تر هه‌لبژیردراین و نه‌وانه‌ی هه‌لبژیردرابوون داوایانلیکرا به‌رامبه‌ر نه‌وانه‌ی داویانه‌وه بوه‌ستن. جوونیه‌ر هه‌لته‌بژیردرا. منیش له گروپه‌که‌ی تر به‌رامبه‌ری وه‌ستام. سه‌یرم کرد، به‌لام نه‌و نه‌یده‌ویست سه‌یرم بکات و سه‌ری داژهنده‌. چه‌ند سه‌یر بسوو، وا دهرده‌که‌وت هیچ په‌یوه‌ندیسه‌کی برایه‌تیمان نه‌ییت. خۆشبه‌ختانه یاخیبوه‌کان بریاریان دا دووباره هه‌لبژاردن بکه‌نه‌وه، له‌به‌رته‌وه‌ی هه‌موو جه‌سته‌مان ده‌له‌رزی، پێیان وابوو شایسته‌ی جه‌نگ نین و چه‌ند که‌سینکی ژنانین. "نه‌ندامی به‌هه‌تزمان ده‌ویت، نه‌ک نه‌م ترسنزکانه".

پالیان پێوه‌ناین به‌ره‌و لایه‌کی تری قه‌ره‌بالتغییه‌که. له‌ته‌نیشته‌ جوونیه‌ره‌وه وه‌ستام، به‌هه‌واشی دانیه‌که‌ی پیامدا کیتشا، سه‌یرم کرد، سه‌ری له‌قاند و ده‌ستی به‌سه‌رمدا هه‌ینا. یه‌کینک له‌ یاخیبوه‌کان هاواری کرد "رێک بوه‌ستن نه‌مه‌ داویه‌مین جاره هه‌لده‌بژیردرین". جوونیه‌ر ده‌ستی له‌سه‌رم لابرد. نه‌بجاره جوونیه‌ر هه‌لبژیردرا ئیتر نه‌وانی تر گرنه‌گ نه‌بوون، ناچارکراین به‌دوای نه‌وانه‌ی هه‌لبژیردراون، بسۆین بسۆلای رووباره‌که. یه‌کینک له‌ یاخیبوه‌کان تا ناگادارمان بکاته‌وه ده‌ستی راوه‌شاند و وتی: "فیرتان ده‌که‌ین چۆن بجه‌نگن و رووبه‌روو ببنه‌وه. ئیستا نه‌م چه‌ند که‌سه ده‌کوژرین له‌به‌ر چاری خۆتاندا، تا خۆنتان پیشان بده‌ین و به‌هه‌تزان

بکه‌ین، هه‌رگیز نهم که‌سانه نایینه‌وه، مه‌گه‌ر بپروتان به‌ ژییانی دوی مردن هه‌بیته‌". دانه‌یه‌کی کیشا به‌ سنگی خۆیدا و ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین. ناووم دایه‌وه و سه‌یری جووینه‌رم کرد، نه‌وه‌نده‌ زۆری له‌خۆی کردبوو نه‌گری، چاره‌کانی سوور ببوون. توند قۆله‌کانی خۆی گرتبوو تا نه‌هیلت ده‌سته‌کانی بله‌زن. ده‌ستم کرد به‌ گریان و له‌ناکاو سه‌رم گیشی خوارد، یه‌کینک له‌ کوره‌کان هیلنجی دا و رشایه‌وه. یاخیبووه‌کان به‌ قۆناغه‌ تهنه‌گه‌کانیان که‌وتنه‌ سه‌روچاوی تا له‌ خۆیندا گه‌وزا و ناچاریان کرد بیته‌ ریزه‌که‌ی تیمه‌وه و له‌گه‌لماندا بپرات. یه‌کینک له‌ یاخیبووه‌کان به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی: "خه‌متان نه‌بیته‌ کوشتنی نه‌بجاره‌ نۆره‌ی ئیویه‌"، پاشان فه‌رمان کرا بکه‌وینه‌ سه‌ر زه‌وی و ده‌ستمان بجه‌ینه‌ پشت سه‌رمان. له‌ناکاو ده‌نگی چهند فیشه‌کینک له‌ دووره‌وه‌ بیسترا، دووانیان به‌په‌له‌ چوونه‌ لای دره‌ختیکه‌وه و به‌ وردی که‌وتنه‌ چاودێریکردن، نه‌وی تریان خۆی دا به‌ زه‌ویدا و چه‌که‌که‌ی پوه‌وه‌ ناراسته‌ی ده‌نگی فیشه‌که‌کان کرد. یه‌کینکیان پرسی: "ئیه‌وش پیتانویه‌ نه‌وه‌ ده‌نگی... " ده‌نگی چهند فیشه‌کینکی تر قسه‌کانی پێی بری، تا ده‌هات ده‌نگه‌که‌ نزیکتر ده‌بووه‌وه. یاخیبووه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ ته‌قه‌کردن و خه‌لکه‌که‌ش تۆقیوانه‌ به‌ره‌وه‌ ده‌وه‌نه‌که‌ رایانکرد، کاتیک زانییان پاده‌که‌ین، به‌دواماندا ده‌ستیان کرد به‌ ته‌قه‌کردن. به‌هه‌موو هینزی خۆم پامده‌کرد. پاشان له‌ پشت کۆتاره‌ داریک ته‌خت له‌ زه‌ویدا که‌وتم. ده‌نگی فیشه‌که‌کان نزیکتر ده‌بوونه‌وه، بۆیه‌ زیاتر خۆم خزانه‌ ناو ده‌وه‌نه‌که‌وه، چهند فیشه‌کینک نرا به‌ دره‌ختیکسی به‌رده‌مم و لقینکی لیبووه‌وه و که‌وته‌ ته‌نیشتم. وه‌ستام و هه‌ناسه‌ی خۆمم گرت. گولله‌

سوره کاتم له تاریکی شه ودا چا وکرد. دلتم نه و نه د خیرا لیتی ددها، زور به باشی گویم له دهنگی تر په کدی بوو. دهنگی هده ناسه دانیشم تا ده هات بهر زتر ده بوو، بویه توند دم و لوتی خوم گرت تا ده ستی به سه ردا بگرم. دهنگی هاوار و پارانه وی نه و که سانه ده هات که گیرابوون. دلنیا نه بووم گهر له بهر نه شکه نجه هاوار بکه ن، یان هر نازاریکی تر بیت. نالهی ژنیک سدرتاپای دارستانه کدی گرت هوه. هاواری تر سنامیزی وه تیر هه موو ده ماره کانی له شی پینکا و ههستم کرد ته نانه ت ددانه کانیشم ناوساون و نازاریان دیت. زیاتر خوم تر بجانده ناو گژوگیا که وه و بزماره ی چه ند کاتژیریک بی جو لنه مامه وه. یاخیبووه کان هیتشتا له گونده که بوون و به تووره ییوه ته قه یان ده کرد و نه فرتیان ده کرد. پاشان واخزیان نیشاندا که له وی نه مابن، یه کیک له پیاهه کان ههستا و گه رایه وه بو نار دینه که، به لام له لایه ن یاخیبووه کانه وه گیرا، ده ستیان کرد به لیدانی و گویم له دهنگی هاوار و گریانی بوو. چند فیشه کیک تر ته قیندرا، به دوایدا دوو که لیک ری هه ننگ خوله میشتی نه ستور به ره و ناسمان کشا. گونده که به و ناگری که و تبووه، رووناک بووه وه.

نزیکه ی کاژیریک تیپه ری، دهنگی ته قه ی یاخیبووه کان نه ما، هیتشتا له جینی خوم نه جولام. بیرم ده کرده چی بکم، له ناکار له دوامه وه دهنگی چرپه ده هات. ترسم لینیشت، دواتر دهنگه کاتم ناسییه وه. جوونیه ر و کوره کانی تر بوون. هر یه که یان به یه ک ناراسته رایان کرد بوو. هیتشتا در دژنگ بووم. که میکی تر گویم پادیرا تا دلنیا بم. "وابزانم ریشتوون". گویم له چرپه ی جوونیه ر بوو، نه مجاره نه و نه د دلنیا بووم دهنگم بی ویستی

خۆم به خیرایی پیتشم کهوت. "جوونیهر... تالۆی... کالۆکۆ... خالیلۆو...
گابریلا... ئەوه ئیئوئ؟" پاشان بێدەنگ بوون. دووبارە بانگم کردنەوه.

- "جوونیهر گویت لیمه؟"

- "بەلێ...! ئیمه لای ئەم کۆتەرەداره بۆگەنەوهین!"

هەرچۆنیک بێت بەرەولای خۆیان هێنام. پاشان هەموومان بە گاگۆلکی
چوینەوه ناو گوندەکه. هەر گەیشتینه رینگاکه، گەراینەوه بۆ ناو ئەو
دییەکی که زۆریه رۆژەکانمان بە برسیتی تێیدا بەسەربردبوو. لە رینگا، من
و جوونیهر نینگامان گۆرپیەوه و ئەویش بزەیهکی بەروومدا کرد که دیاریبوو
لەو کاتە ی رووبەرۆوی مەرگ دەسەوهسان ببوین، هەلیگرتبوو.

دەمزانی بە رینگادا دەرۆم، بەلام هەستم بە قاچەکانم نەدەکرد لەسەر
زەوییه که. گەشتیکی بی سڕپه بوو. کەس قسە ی نەدەکرد. گەیشتینه ناو
دێیه که هەریه کهمان بەدەوری ناگرێکدا تا سەحەر وچانمان دا. تەنها
وشەیه که نەوترا. پێدەچوو هەریه کێک لە جیهانی تاییهت بەخۆی بێت، یان
بە قولی بیر لە شتی بکاتەوه. ئەو شەوهمان بە هیمنی بەرێکرد، کەس
قسە ی نەدەکرد پێدەچوو هەریه کهمان لە جیهانیکی تاییهت بە خۆی بێت.
بۆ رۆژی دوايي، هەموو لە گەل یه کتر قسەمان دەکرد وەك ئەوهی تازه
لە خەویکی ناخۆش بە ناگا هاتبیتتینهوه. هەرچەندە جینگەو ئەنوايه کی
دەستیشانکراو نەبوو، بەلام بپارمان دا ئەو ناوچەیه جیبهیتلین بەرەو
لایه کی تر بڕۆین که ژیاومان تیايدا پارێزراو بێت. جییه که دوور لەو گوندە ی
تێیدا بووین.

جله کائنات داکند و شتمانن، هرچنده پاکه روه يسهك نه بوو، به لام
له تاومان هه لکيشان و له بهر خۆر هه لمانخستن و به پروتی لای ده وه نه كه وه
دانيشتين و چاره پي بووين تا وشك ببه وه، برياريو پوژي داهاتوو به يانی
زوو به پي بکه وين.

شەش

شەش كەس پىتكەۋە لە يەك شۆيىن لە قازاغى ئىمە نەبوو، بەلام باشتەر بوو لەو پۇژە دژوارانەدا بەيەكەۋە ھەلبەكەين. خەلكى لە كۆپى ۋەك ئىمە و ھاۋتەمەنى ئىمە تۇقىببون. دەنگۆزى ئەۋە ھەبوو كە كۆپى ھاۋتەمەنى ئىمە ناچار دەكرىن بېنە ياخىبوو و خىزانە كانى خۆيان بكوژن و گوندەكانى خۆيان بسووتىنن، ئەم مندالانە ھەرىيەكەيان لە چەند يەكەيەكى تايىبەتى چاۋدۆر بوون. تا گوندنشىنى بىتتاۋان بكوژن و پەليان بېرنەۋە، خەلك زۆر ھەبوون كە بېرنەكانى سەر جەستەيان شايبەتى ئەم راستىيە بوون. ھەر جىيەك دەپۇشتىن، ئەو كوشت و بېرەمان بە بېرى خەلك دەھىتايەۋە و ترس و بىيمان دەخستە دليانەۋە. ئەۋانئىش بەرەنگارمان دەبونەۋە تا ژيانى خۆيان و خىزانەكانيان و كۆمەلگاكەيان بپارىزن. لەبەر ئەم ھۆكارانە بپارىمان دا لە نزيك دەۋەنەكانەۋە پى بېكەين. بەم جۆرە لە ئاۋاۋەنانەۋە بە دوور دەبووين، جگە لەۋە جىيەكى بى مەترسى بوو بۆ خۇشمان. ئەمەش يەكىك بوو لە سزاكانى جەنگى ناوخۆ، كە خەلكى چىتر متمانەيان بەيەكتەر نەدەكرد، ھەموو بىگانەيەك دەبوۋە دوۋمىن لىيان. تەننەت ئەۋانەش كە دەتناسن بە وريايىيەۋە مامەنە، يان قسەت لەگەل دەكەن.

پۇژىك كە دارستانى دىيەكمان جىيەشت، چەند پياۋيىكى كەلەگەت لە دەۋەنەكانى بەرامبەر، نزيكبوونەۋە. تەۋر و تەنگى پراۋەكانيان بەرۇكردەۋە و داۋايان لىنكردىن بوەستىن. ئەو كات زانىم ئەمانە خۆبەخشانە چاۋدۆرى

گونده که یان ده کهن و له لایهن سرۆکه که یانه وه فه رمانیان پیتکاره تا دوامان بکهون و بمانگه پرننه وه بز ناو گونده که. چه شاماتی خه لک لای جینگای سرۆکه که چاوه ریمان بسون، پیاوه کان له بهرده می خه لکه که پالیان پیتونه ناین و دهسته کانمان توند له دواوه و قاچه کانیان بهستینه وه. نه ونده توند قۆلیان بهستبوینه وه، نانیسکه کانمان دهیدا له یهک و قه فزه می سنگمان ده په ریبوو، نه ونده م نازار هه بوو، دهستم کرد به گریان. ده مویست بکهومه سر پشت، به لام زیاتر نازاری ده دام.

سرۆکه که گۆچانه که می داچه قاند به زهویه که دا و پرسى "یاخیبوون، یان جاسوسن؟"

به دهنگینکی له رزۆکه وه له لیمان دایه وه "نه خیر".

سرۆک به مه تووه بوو و نه راندی به سه رماندا. "ته گهر راستیم پس نه لیتن، به م پیاوانه ده لیم به رد به لاشه تانه وه بههستی و هه لتان بدنه ناو رووباره که وه، پیتان چۆنه؟" پیمان وتن که نیمه ته نها خویندکارین و نه وان به هه له لیمان گه یشتون، خه لکه که دهستیان کرد به هاوارکردن "یاخیبووه کان نو قوم بکه ن... " پیاوه کان به ده رماندا هاتن و دهستیان کرد به پشکنینی گهرفانه کانمان. یه کینک له پیاوه کان کاسیته پاپه که می له گهرفاندا ده رهیتنا و بردی بز سرۆکه که می، سرۆک فه رمانی کرد تا قیبه کریته وه.

گۆرانیه که می راپ تا قیبه کرایه وه، سرۆکه که گۆرانیه که می وه ستاند و ریشی خوراند که می ک بیری کرده وه. "پیم بلێ" پاشان ناوړی دایه وه و رووی تی کردم "نهم جۆره گۆرانیه بیانییه ته له کوێ دهسته که وتوه؟"

پنم وت پيشتر گزواني راپمان وتووه، بهلام نه‌يده‌زاني راپ چييه، بزيه هدموو هه‌ولتي خومم خسته‌گه‌ر تا بزي رويون بکه‌مه‌وه "وهک گيترا‌نه‌وه‌ي سرگوزه‌شته‌يهک، بهلام به زماني سپي پيسته‌کان". به کورتي پرا‌تمه‌وه.

پاشان پنم وت، نه‌وکاته‌ي له ماترو‌ج‌ونگ بووين گروپسي سه‌ماي هيپ-ه‌وپ و گزواني راپمان هه‌بوو له خو‌يندنگه. پاشان وتي: "ماترو‌ج‌ونگ؟" پياويکي بانگ کرد که خه‌لکي نه‌و گونده بوو. پياوه‌که هينرايه به‌رده‌م سه‌ر‌وک. سه‌ر‌وک پرسياياري لي‌ت‌کرد گه‌ر له‌مه‌وپيش ني‌مه‌ي بينيبيت و پشتراستي بکاته‌وه نه‌گه‌ر ني‌مه‌ به زماني سپي پيسته‌کان سه‌رگوزه‌شته‌مان گيتراپي‌ته‌وه. پياوه‌که ناوي هه‌مووماني له يادگه مابوو، چونکه له چالاکييه‌کاماندا به‌شدار ببوو. ني‌مه‌ نه‌مانده‌ناسي، بهلام به گه‌رمي بزيه‌که‌م به‌روويدا کرد وهک نه‌وه‌ي ني‌مه‌ش بيناسين. ژياني ر‌زگار کردين.

پاشان ده‌ست و قاچيان کردينه و کاسا‌فا و ماسي بر‌ژاويان داينی. نانمان خوارد و سوپاسي گوندن‌شینه‌کامان کرد و ناماده‌بووين بو‌ر‌ويشتن. سه‌ر‌وک‌که و نه‌و پياوانه‌ي ده‌ست و قاچيان به‌ستينه‌وه، داويان لي‌ت‌کردين له‌و گونده بمينينه‌وه. سوپاسي ميه‌ره‌بانيي نه‌وانمان کرد، سووربووين له‌سه‌ر نه‌وه‌ي بر‌زين، چونکه ده‌مانزاني ياخي‌بووه‌کان ده‌گه‌نه نه‌و جيه‌ش.

***

به‌ناو دارستانيکي چر به‌هي‌واشي ده‌ر‌ويشتين، گه‌لاي دره‌خته‌کان به نه‌سيمي نه‌و ر‌ژه ده‌شه‌نينه‌وه. ناسمان خ‌زه‌مي‌شي ده‌ينواند و خ‌زري بي‌

رهنګ کړدبوو. نزيکی خۆرئاوایون گه‌یشتینه دتیه‌کی چۆلکراو، شه‌ش خانووی له‌گلځ دروستکراوی تیدا بوو. له‌سه‌ر عه‌رزى داآنى يه‌کينک له‌ خانووه‌کان وچانمان دا. سه‌يرى جوونيه‌رم کړد ناروق به‌رووخسارويه‌و بوو، ماوه‌يه‌ک بوو زۆر بيده‌نگ و هيمن بوو. سه‌يرى کړدم و به‌زۆر بزه‌يه‌کی تينگرتم و دووباره ده‌موچاوى ناآرام و بيزار ده‌رکه‌وته‌وه. هه‌ستا و رۆيسته حدوشه‌ى ماله‌که. بى‌ جووله، چاوى برييه‌ ناسمان تا خۆر به‌ ته‌واوى له‌به‌ر چا و ن بوو. گه‌رايه‌وه بۆ سه‌ر داآنه‌که و به‌ردىکى گرت به‌ ده‌ستيه‌وه و به‌دریژایى نه‌و ئينواريه‌ يارى پيده‌کړد. به‌رده‌وام سه‌يرم ده‌کړد به‌هيوای نه‌وى سه‌يرم بکات، يان باس له‌و شتانه‌ بکات که له‌ ميتشکيدا بوون و بى‌ لیده‌کړدنه‌وه، به‌لام به‌رده‌وام يارى به‌ به‌رده‌که‌ى ده‌ستى ده‌کړد و چاوى برپيووه زه‌ويه‌که. جاريکيان جوونيه‌ر فيرى کړدم چۆن به‌ردى بچووک به‌سه‌ر ږوى نارى ږووباره‌که هه‌لېده‌م. کاتينک چووين بۆ ږووباره‌که تا ئاو به‌يټين، پيى وتم که نه‌و فيرى جادوويه‌ک بووه، که ده‌توانيت به‌رده‌کان به‌ جوړتک هه‌لېدات، به‌سه‌ر ناوه‌که‌دا بسړۆن. به‌ره‌و لا خۆى چه‌مانده‌وه و به‌هه‌موو هيژى خۆى به‌ردىکى هه‌لدا که چه‌ند جارى به‌سه‌ر ناوه‌که‌دا هه‌لېزووقا، هه‌ر يه‌کينکيشيان زياتر له‌وه‌ى پيشوو به‌سه‌ر ناوه‌که‌وه ده‌رۆيشت، به‌لام من توانام نه‌بوو وه‌ک نه‌و بکه‌م، نه‌و‌يش په‌يمانى دا بۆ جارى داهاټوو نه‌و جادووم فير بکات. له‌سه‌ر ږنگای گه‌رانه‌وه پيىم هه‌لنووت و بوتله‌ ناوه‌کان له‌سه‌ر سه‌رم بوون، که‌وته‌نه‌ خواره‌وه، جوونيه‌ر ده‌سته‌بجى نه‌وانسه‌ى خۆى دا به‌ من و بووتله‌کانى منى برده‌وه لای ږووباره‌که و پرى کړدنه‌وه. پاشان گه‌رايه‌وه ماله‌وه و لى‌ى پرسيم، ئيتستا

باشم؟ نایا نازارم بینگه یشتوه یان نا... پیتم وت که هیچ نه بووه و نازارم پی نه گه یشتوه، به لآم نهو خیرا خیرا سهرنجی قۆل و نه ژنۆکانمی دهدا و تیماری ده کردن. دوی نه وهش دهستی کرد به ختو که دایم. نهو ئیواره یهش له دالائی خانووی گوندیکی نه ناسراوا دانیشته بووم و سهیرم ده کرد ده کرد و ده کرد و ده کاته لیم پیرسیت، که باشم، یان نا. خالیلۆ کوره کانی تر سهیری دره خته کانیان ده کرد که پانتایی دینه که یان داگیر کرد بوو. گابریلا چه ناگهی خستبووه سهر نه ژنۆکانی، دهنگی لوشکه لوشکی لووتی ده هات. کاتیک هاناسهی ده دایه وه، هه مو له شی ده جولایه وه. تالۆی به بهرده و امی پیته کانی ده کیتشا به زهوییه که دا وه که نه وهی بییه ویت خۆی له وه ده مه قوتار بکات. کالۆکۆ نانا رام بوو، جینی به خۆی نه ده گرت و ناوبه ناو به هه مو لایه کدا ناراستهی ده گۆرپی. خالیلۆ له په نایه کدا به هیمنی هه لئروشکابوو، پیته چوو ته نها به جهسته بوونی هه بیته. ده مویست بزایم جوونیهر چۆنه، به لآم کاتیک گونجام نه بوو تا نهو پیته دنگییه تیکبشکیتیم، بریا بمتوانیایه.

بۆ به یانی داهاتوو، ژماره یه کی زۆر له خه لکی به لاماندا تینه پرین، ژنیکی ناسیاری گابریلا له نار نهو چند که سه دا بوو، پیی وت که پووری هیشتا له و گونده ماره و نزیکه ی ۳۰ میل دووره و پرسی دینه که ی پیشانداین. خۆمان کۆکرده وه و چند پرتسه قاتکی پیته گه یشتوومان هه لگرت، که هیشتا تامی ترش بوو. گیرفانه کاخان لی پر کرد، نه وه ته نها سهرچاوه ی خواره مهنی بوو بۆمان، پاشان به ریکه وتین.

کاماتۆر زۆر له (ماتروچۆنگ) هه دوور بوو. یاخیبووه کان له ناوچهیه دهسه لاتیان هه بوو. دینشینه کانی نه ویش چاودیریان ده کرد، خۆسیان ناماده کردبوو له هه رساتیکدا رابکهن. له پیتناو جیتی خه وتن و ناغواردن بریارمان دا ئیمه وهك چاودیر له گونده که کاربکه یین. نزیککی ۳ میل له گونده که وه، گردیکی گه وه هه بوو. له وی تا به ره به یان چاودیریان ده کرد، بۆماوهی مانگیك نه وه پیشه مان بوو، به لām هیچ رووی نه دا. ده سانزانی یاخیبووه کان له هه ر کاتی کدا بیت ده رده که ون، به لām نه وه نه ده جدی نه بووین له چاودیری کردندا.

وهزی چاندن و کشتوکار نزیکبووه وه، یه که مین باران داباری و گلسی نه رم کرده وه. بالنده کان هیلانه یان له سه ر دره خستی مانگۆکان کردبوو. هه موو به یانییهك ناورنگ به هینواشی ده کشا به سه ر گه لاکان و گلسی زه وییه که ی به ته ری جیده هیشته. له نیوهی رۆژدا بۆنی زه وییه شیتاره که ته واو تیژ بوو، ده مو یست له سه ر زه وییه که پال بکه وم و خول بده م. به به رم ده هات مامیتکم هه میشه به گالته وه ده یوت که ده یه ویت له وه وهزی سالدنا گیان بسپیتریت. خۆر زووتر له کاتی ناسایی به دیارده که وت و په نگی کالتر له ناسمانی شینی بی هه ور ده ینواند. گۆگیاکان له لایهك سه وز و له لایهك وشک و نیوه که سک بوون. میرووله کان له هه موو لایهك له سه ر زه وییه که ده بیسنان خواردنیان ده گواسته وه بۆ ناو کوونه کانیان. هه رچه نه ده هه لمان دا باوه ر به خه لکه که به یینین که یاخیبووه کان له هه ر کاتیک بیت هیرش ده که ن، به لām به لایانه وه گزنگ نه بوو، داوایان لیتکردین له سه ر گرده که بیتنه خواره وه و واز له چاودیری کردن به یینین و ده ست بکه یین به چاندن،

کارینکی ناسان نه‌بوو. له مساره‌ی هم‌موو ژیاندا ته‌نہا چاودتیری کاره کشتوکالییه‌کان و هونهری چاندنم ده‌کرد. هرگیز به بیرما نه‌هاتبوو چند کارینکی ناسته‌مه تا نهو چند مانگه‌ی سالی ۱۹۹۳، که ناچاربووم یارمه‌تییان بدهم له چاندندا. نه‌وانه‌ی له گونده‌که ده‌ژیان هم‌موویان جووتیار بوون، ریگه‌یه‌ک نه‌بوو بۆ خو‌قوتارکردن لهو چاره‌نووسه. له پیش جده‌نگ کاتئ سهردانی داپره‌مان ده‌کرد له وهرزی دوورینه‌وه، ته‌نہا کار که پیتم ده‌کرا، پڑاندنی مه‌ی سوو به‌سهر گلی ده‌وری کینگه‌که‌دا بۆ سوپاسکردنی خواکان و پڑوحی پیشینان، بۆ خاکی به‌پیت و به‌ره‌می برنج و تیپه‌رپوونی سالی‌ک له کشتوکال به‌سهرکه‌وتویی.

له کاماتۆر، یه‌که‌مین کار که پیمان سپتردرا، سافکردنی زه‌وییه‌که و پاککردنه‌وه‌ی بوو له گژوگیا. گه‌وره‌ی پارچه زه‌وییه‌که به‌قده یاریگایه‌کی تزیی پسئ ده‌سوو. کاتئ سه‌یرمان کرد گژوگیا پانتاییه‌کی گه‌وره‌ی داگیردوه، زانیم پڑوانینکی سه‌ختمان له پیشه. ده‌ونه‌کان چر بوون و دره‌ختی دارخورمای زوری لیبوو که په‌لکه‌کانی له‌گه‌ل دره‌خته‌کانی تردا به‌ناویه‌کدا چووبوون. ناسته‌م سوو له‌یه‌کتر جیابکرینه‌وه و بپردرینه‌وه. زه‌وییه‌که پر ببوو له‌گه‌لای وشکبوو، که ره‌نگی گله‌که‌یان له‌قاره‌ییه‌وه گۆرپیوو بۆ ره‌ش. له‌ژیر گه‌لا رزیوه بۆ‌گه‌نبوه‌کان ده‌نگی خسه‌ی زینده‌وه‌ری ره‌ک مۆزانه ده‌هات. هم‌موو پڑۆنیک بۆ چند کاژیریک بی وه‌ستان دره‌ختی دارخورما و دره‌خته‌کانی ترمان ده‌بریه‌وه و کورمان ده‌کردنه‌وه تا دووباره سهر هه‌لنه‌ده‌نه‌وه و به‌روبوومه‌کانی تر بشیوتین.

کیتی تهور و داسه کان نهونده قوروس بون، هدرکات به کارمان دههیتان، به په له پامانده کردهوه ناو دهونه کان و که مینک پاده کشاین و له تاو نازار دهستان ده کرد به شینلانی شانمان. مامی گابریلاش سه ری پاده وشاند و پیتی دهوتین "نای کوره شاریه ته مه له کان..."

یه که مین به یانی پاک کردهوهی زوییه که، مامی گابریلا یه کی پارچه زوییه کی بو دیاری کردین تا دره خته کانی بپرینه وه و پاکیان بکهینه وه، نیمه سی رۆژمان پیچوو، له کاتیکدا نهو به که متر له سی کاژیر ته واوی کرد. هدرکات خه نجه ره کهم ده گرت به دهسته وه. مامی قاقای پینکه نین دایده گرت، پاشان فیزی ده کردم چون به کاری به رم. چهند خوله کیکی دهویست تا به هموو هیزی خۆم خه نجه ره که به قهدی دره ختیکدا بینم، له کاتیکدا نهو به تنها یه ک جار ده پیریه وه. دوو ههفته یی کهم له کار کردن، ته واو به نازار بوو. پشت و ماسولکه کام نازاریان ده دام و له وهش خراپتر، بینستی له پی دهستم هلی دابوو. چیتر توانای هه لگرتنی تهور و داسم نه مابوو.

کاتیک زوییه که پاک کردهوه، چاوه پیمان ده کرد تا وشک بیته وه و پاشان ناگرمان تیبه رده دا و سهیری دوو که له که یمان ده کرد که به ره و ناسمانی شینی نهو هاوینه ده کشا.

دواتر پیویست بوو کاساڤا بچیتین، بو نه مهش چهند کونیک بچو کمان به پاچه کۆله هه لکه ند، نه مهش پیویستی به چهند کاژیریک چه مانه وه هه بوو. پاشان لاسکه کامان دههیتا و بو چهند پارچه یه کی بچو کتر ده مانبرین پاشان ده ماغسته نه کوونه کانه وه. ته نها دهنگ که

گویمان لیبی بوو، دهنگی جووتیاره به نه زموننه کان بوو که له بهر خویمانسه
ناوازی گۆرانیمان دوتسه.

رۆژ بریتی بوو له دیمه نی باله فرکتی چۆله که کان، جووتیاره کان که
سلاویان له یه کتر ده کرد له کاتی گه رانه وه بۆ ناو گونده که، یان چونه ناو
کینگه کانی خویمان و سه مای لقی دره خته کان. هه ندی جار له کۆتایی
رۆژدا، له سه ر کۆتسه ره داریک له لایه کی گونده که داده نیشتم و سه یری
کوره کام ده کرد که خه ریکی یاری و زۆرانبازی بوون، یه کیک له
منداله کان که ته مه نی نزمه ی ۷ سالان ده بوو، هه میشه ده ستی ده کرد به
زۆرانبازی و شه ر نانه وه و دایکی به گوچی که راکتشانسه وه راپیتچی ده کرده وه.
که سایه تی خۆم له وه منداله ده بیینیسه وه. منیش مندالینکی ناژاوه گیتیر
بووم، هه میشه خۆم تووشی شه ر ده کرد له قوتابخانه و لای روه باره که شه.
ته نانه ت به ردم ده گرتسه نه وه که سانه شه که ده مزانی ناتوانم روه به روه یان
بوهستم. له بهر نه وه ی من و جوونیه ر دایکمان نه بوو له ماله وه، نه وه
نیشانه یه کی له سه رمان جیه نیشتم که به بچوو کترینی شارۆچکه که
له باره مانه وه ده یزانی. ببوینه هه وینی قسه ی خه لکی "نه وه کوره
داماوانه ..."، هه ندیکیان ده یانوت: "ته نانه ت به باشیش ناتوانن به خیتو
بکرتین..."، نه م قسانه یان تووره ی ده کردم، ته نانه ت زۆرجار هه لم ده کوتایه
سه ر منداله کانیان له پشت بینای قوتابخانه که وه. به تاییه تی نه وه مندالانه ی
به روه خساریاندا دیاربوو له ماله وه دایک و باوکیان باسمان ده کهن.

***

بز ماوهی سی مانگ له کاماتۆر سەرقالی کشتوکال بووین هیشتا
 پتی رانه هاتبووم. تنها کات که چیژم لیده بینی، کاتی دوی نیوه پۆ بوو
 که پشورمان هه بوو. ده چووین بز رووباره که و مه له مان ده کرد. له وی
 له سه ره له که داده نیشتم، رینگه م ده دا شه پۆ له کان به ره و لای خۆیان
 رامکیشن. منیش دووباره ده هاتمه وه سه ره وه. پاشان جله پیسه کاتم ده دا به
 شامدا و ده گه رامه وه ناو دینه که. نه وهی جینی داخ بوو نه وه بوو، هه موو
 نه وانهی کارمان بز کردبوو به هه ده ره چوو، دوی ماوه یه ک یاخیبووه کان
 گه یشتن و دینشینه کانیش رایان کرد. کیلگه کان جیهیلدرا تا دووباره پر
 ببنه وه له گژوگیای سی سوود. هه موو نه وانهی چاندبوومان، ده بوونه
 خۆراکی ناژه له کان. نه و کاته ی یاخیبووه کان هیرشیان کرده سه ره کاباتۆر،
 نه و کاته بوو که من و هاوړیکاتم له یه کتر جیا بووینه وه. تیر نه وه دوا یه مین
 جار بوو جوونی هری برام ببینم.

جهوت

هیرشه که زۆر کتوپر له شهوتکدا رووی دا. ته ناندت دهنگوباسی نهوه نه بوو که یاخیبووه کان ۵۰ میل له کاماتۆزهوه دوور بن. له ناکاو تهوقی شماره که یان دا. نزیکه ی کاژیر ۸:۰۰ می ئیسواره بوو، خه لکه که خویان ناماده کردبوو، دوايه مین نویژی رۆژه که به جیهیتنن. نیمامه کهش هیچی له باره ی هیرشه که وه نه ده زانی تا نه و کاته ی یاخیبووه کان گه یشتن. به هه رحال، نیمام چووست و چالاک رووه و رۆژه لالت وه ستا و سووره تیکی دوورودریژی خوینده وه. هه رکات نویژ دهستی پی ده کرد، هیچ کهس بۆی نه بوو باس له شتیک بکات له ده ره وه ی چوارچیه ی نویژه که. کالۆکۆ به شداری نویژ بوو، به لām من نه و شه وه نه رۆیشتنم. دواتر بۆی گێرامه وه نه و کاته ی زانراوه یاخیبووه کان له گونده کهن، هه موو خه لکه که له دواوه به هیواشی مزگه وته که یان جیهیتتوه و نیمامه که به ته نها ماوه ته وه و سووره تی خویندوه وه. هه ندی کهس هه ولیا داوه به چریه ناگاداری بکه نه وه، به لām نه و گوئی به هیچ که سیک نه داوه. پاشان یاخیبووه کان ده ستگیریان کردوه و زۆریان لی کردوه تا پیمان بلینت خه لکه که له چ به شیکی دارستانه که خویانیان شاردره وه ته وه، به لām نیمامه که هیچ شتیکی نه درگاند، بۆیه ده ست و قاچیان به وایه ر به سه ته ته وه و کاره بایان له جه سه تی دا تا جه سه تی بسووتینن. هه رچه نه ده به ته واوی نه یان سووتاند، به لām نه و به رگه ی ناگره که ی نه گرت و گیانی ده رچوو. لاشه

نیوه سووتاره که ی له لایه کی دینه که دا که وتبوو، کالۆکۆ هه موو نه مانه ی له پشت ده وه نه کانه وه بینیبوو. به درژایی هیرشه که جونیه ر له ژوورنکی دا لانه که دا بوو، که جیتی خه وتنی نيمه بوو. من له ده وه له سه ر قادرمه کان دانیشتبوو. نه وه نده کتوپر هیرش کرایه سه رمان، له بیری نه ودا نه بووم بگه ریمه وه ژووره بۆ لای، به په له خۆم کرد به ناو ده وه نه کاند. نه و شه وه به ته نها خه وتم. پالم دایه وه به دره ختیکدا. بۆ به یانییه که ی کالۆکۆم بینی و پیکه وه گه راینه وه بۆ گونده که. لاشه ی نیوه سووتای نيمامه که هه ر وه ک نه وه ی کالۆکۆ بۆی باسکردبووم، له لایه کی گونده که که وتبوو. هه ستم کرد چه ند نازاری کیشاوه به جوړتیک که ددانه کانی ده رکه وتبوون.

هه موو خانوه کان سووتینرابوون. هه یچ هیمایه کی ژیان له و ناچه یه ی ده ده بینرا، به ناو دارستانه چره که دا به دوا ی جونیه ر و هاوړیکانی ترماندا گه راین، به لام نه ماندۆزینه وه، چووینه لای خیزاننیک که له مه ویش ده مانناسین، نه وان رینگه یان داین له گه لیان بمینینه وه. نزیکه ی دوو هه فته له گه ل نه واندا له نزیک زه لکاوه که خۆمان هه شاردا. دوو هه فته که وه ک چه ند مانگیک وابه وو. پۆژ ژۆر به خاوی ده رپیشته، منیش خۆم به بیرکردنه وه له کۆتایی نه م شیتییبه و هه مووشتانه ی که په نگه لیم به سه ریین، سه رقال ده کرد. تایا هه یچ داها توویه ک بۆ من هه یه له پشت نه م دارستانه وه؟ بیه م له جونیه ر و گابریلا و تالۆی و خالیلۆو ده کرده وه، تۆ بلیتی له هیرشه که ده رباز بووین؟

هه موویام له ده ست دابه وو. خیزانه که م، هاوړیکانم.

به بیرما هات نه وکاتهی له گه ل خیزانه که مدا تازه چوو بووینه
(مؤگبویمۆ). باوکم مدراسیمیکی به بۆنهی پیوژکردنی خانووه
نوویه که مانه وه، ریکخست. دراوسی نوویه کاغان بانگهتشت کران. باوکم
له کاتی مدراسیمه که دا له ناو خه لکه که دا هه ستایه سه ربی و وتی: "له
خودا و رۆحی پیشیناغان ده پاریمه وه خیزانه کهم بۆ هه تا هه تایه پیکه وه
بیننه وه".

سهیری نیمهی کرد، دایکم برا بچوو که که می به باوه شییه وه گرتبور.
من و جوو نیهریش له ته نیشته یه که وه وه ستابووین و شیرینیمان ده خوارد.
پیاویکی پیر هه ستایه سه ربی و درێژهی به قسه کانی باوکم دا "هیوام وایه
خودا و رۆحی پیشینان ناگاداری خیزانه کهت بن، ته نانه ت نه وکاتهی
یه کینکتان ده په رپتته وه بۆ دنیای رۆحه کان. بۆ خیزانه کان و
کۆمه لگه که مان"، نه مه ی وت و دهستی به ره و ناسان به رز کرده وه. باوکم
هاته لای دایکه وه و داوای له من و جوو نه کرد نزیک بینه وه. باوکم
دهستی له ملمان کرد و خه لکه که چه پله یان لیدا، وینه گره وه کهش چه ند
وینه یه کی گرتین.

په بجه م خسته سه ر پیلووی چاره کانم تا پێ له فرمیسه که کانم بگرم،
خۆزگه م ده خواست جاریکی تر له گه ل خیزانه کهم کۆبووینا یه ته وه.
هه موو سی رۆژ جاریک ده چووینه کاماتۆر، تا بزانی خه لک
که راونه ته وه یا خود نا، به لām هه موو هه و له کانمان بی سوود بوون، چونکه
هیچ هیمایه کی زیندوو له و جییه نه ما بوو. سامم له بیده نگه ی نه و گونده
ده کرده وه، له دهنگی بایه که که سه ربانه به ته نه که دا پۆشکراوه کانی

ده جوړولانده وه. ههستم ده كرد له جهستم هاتومه ته دهره وه و بهره و
شوئینیکی تر دهرېم. جی پتی هیچ که سینک دیار نه بوو.

ته ناهت مارمیتلکه کانیش له ناو دتیه که دا هاتوچوژیان نه بوو.
بالنده کان و سیسرکه کان گوزانییان نه ده وت. دهنگی ترپه ی دلم نرم تر بوو
له پیته کام. هدرکات بگه رایناپه ته وه بز دتیه که هه میشه جی پیته کانمان
گسک ددها تا دوامان نه که ون، کاتی ده گه رینه وه بز جتیه نه پیته کانمان.
دوایه مین جار من و کالوکو گه راینه وه بز دتیه که سه گه کان جه ژنیان بوو
به دوروخولی لاشه ی نیما مه که. سه گینک قوله که ی به ده مه وه گرتبوو
نه وه ی تریان قاچی. به سه ریسه وه سیسرکه کان باله فرکییان بوو، خوژیان
ناماده ده کرد تا نه وانیش به سه ر لاشه که وه بنیشنه وه. ته واو وهرس بسووم
له و ژیانه. وه که نه وه و ابوو هه میشه له چاوه پروانی مردندا بم. بزیه برپارم دا
بچمه جتیه ک، هه رچوژنیک بیت که مینک بی مه ترسی بیت. کالوکو ده ترسا
نه وی جتیه لیت، پتی و ابوو چوونه ناو دارستانه که چوونه ناو مه رگه.
برپای دا لای زه لکاره که مینیتته وه.

هیچ شتیک نه بوو له گه ل خوژی به رم. چهند پرته قالیکم خسته
گیرفانه کامه وه، قهیتانی کاله دپاو و کونه کام توند کرده وه، ناماده بووم بز
رژیشن. مالئاوایم له هه مووان کرد و بهره و خوژتاوا که وتمه ری. هه ر نه و
جییم جتیه شت، چوومه سه ر پنگه سه ره کییه که و ههستم ده کرد له
به تانییه کی غده ماوی پیچراومه ته وه، دهستم کرد به گریان. نه مده زانی
له بهرچی، په ننگه له بهر نه وه بیت که نه مده زانی چیم لی به سه ردیت.

که می‌ک له قهراغ ریڼکه که دانیستم تا فرمیسه که کام و شکبونه وه، پاشان به ریڼکه و تم.

به در ریژیای ریژ به ریڼکه وه بووم و بز لای هیچ که سیک له وانسه له سدر ریڼکه که یان گونده کان ده مبینین، نه ده ریژیستم. جینی هیچ پیته که نه ده بینرا و تنها دنگ ده مبیست، دنگی هه ناسه کام و پیته کام بوون.

بز ماهی پینج ریژ له به ره به یانه وه تا خورنا و ابون به ریڼکه وه بووم، هیچ کاتیک له گه ل که سدا قسم نه ده کرد. شهوانه له دینه چولکراوه کان ده خه و تم و به یانیانیش چاره نووسی خوم هه لده بژارد و ریڼکه یه کم ده گرتنه بهر. نه وهی به لاه وه گزنگ بوو نه وه بوو دو یاره به هه مان ریڼکه نه ریڼکه وه که لیتی هاتووم. هه ره یه کم ریژ پرته قائم لیجا، به لاه له هه ره گوندیک که لینی ده خه و تم، که میکی ترم کوده کرده وه. هه ندیک جار به کیلگه کانی کاساا تیده به پریم. هه ندیک یانم لیده کرده وه و هه ره به کالی ده خواردن. نه وهی له زریه ی گونده کان ده ستم ده که وت، گویزی هیندی بوو، به لاه نه مه زانی چون به سه ریدا سه رکه وم. هه ولم دده، به لاه مه حال بوو. تا ریژیک گه یستمه گوندیک، نه وهنده برسی و تینوو بووم. هیچ شتیک نه بوو تا بیخوم، نه وهی هه بوو تنها چند گویزی هیندیسه که به لقه کانه وه خویان شوز کرد بووه وه وه که نه وهی بیانه ویت گالته م پی بکه ن و داوام بکه ن. ناسته مه پونی بکه مه وه چون، به لاه به خیرایی به سه ر داره که دا سه رکه و تم. له و کاته دا بیرم له بی نه زمونی خوم ده کرده وه له م جزوه کارانه دا. چه ند دانه یه کم لی کرده وه. به خیرایی هاتمه وه خواره وه به دوا ی شتیکدا ده گه رام تا پی بشکینم. خوشبه ختانه داسیکی کوم په ییدا کرد و ده ستم کرد به

له تکرډنی. پاش نه‌وی ته‌واو بووم له‌سەر جو‌لانه‌یه‌ک که می‌ک پشوم دا. پاش نه‌وی که می‌ک هیزم تی‌نگه‌را. هه‌ستامه‌ سه‌ر پی و هه‌ستم ده‌کرد نه‌بجاریان هیزی زیاترم هه‌یه تا چهند دانه‌یه‌کی تر لی‌بکه‌مه‌وه، به‌لام مه‌حال بوو! هه‌رچهند بازم هه‌لده‌دا خلژر ده‌بوومه‌وه بۆ خواره‌وه. چهندین جار هه‌ولم دا، به‌لام تا نی‌وهی سه‌رده‌که‌وتم و ده‌که‌وتمه‌وه خواره‌وه. هه‌رجاره‌و ناسته‌متر بوو له‌ جاری پی‌شوو. ماوه‌یه‌کی زۆر بوو پی‌نه‌که‌نی‌بووم، به‌لام نه‌بجاره به‌ جو‌ری‌ک پی‌ده‌که‌نیم که توانای ده‌سته‌به‌سه‌ردا‌گرتنیم نه‌بوو. ده‌متوانی راپۆرتی‌کی زانستی له‌سەر نه‌و نه‌زموندم پی‌شکه‌ش بکه‌م!

پۆژی شه‌شم بوو که‌ قسم له‌ گه‌ل‌ خه‌لک کرد، پاش نه‌وی گونده‌که‌م جیه‌ه‌شت و به‌دوای گوندی‌کی تر‌دا وی‌ل بووم. گو‌یم له‌ ده‌نگی چهند که‌ستیک بوو. به‌ وری‌ایه‌وه نزیک‌تر بوومه‌وه. ناگاداری به‌ر پی‌سی خۆم و گه‌لا وشکه‌وه‌بووه‌کان بووم تا ده‌نگی‌کیان لی‌وه نه‌یه‌ت. له‌پشت ده‌وه‌نه‌کانه‌وه وه‌ستام و سه‌یری ناو‌ر‌ووباره‌که‌م کرد، هه‌شت که‌سی تی‌دا بوو مه‌له‌یان ده‌کرد. چوار کو‌ر پی‌ده‌چوو ته‌مه‌نیان وه‌ک من دوانزه‌ سال‌ بن. دوو کچ و ژن و پی‌او‌یک، بۆ‌ماوه‌یه‌ک چاوه‌رپیم کرد تا دل‌نیا‌بووم که‌ بی‌ مه‌ترسین. بریارم دا نزیک‌تر به‌وه و منیش بچه‌ر‌ووباره‌که‌وه بۆ مه‌له‌کردن. بۆ نه‌وهی نه‌یان‌ترسینم، گه‌ر‌امه‌وه و سه‌رله‌نوی به‌ره‌ر‌وویان پۆی‌شتم. پی‌اوه‌که‌ یه‌که‌م که‌س بوو که‌ بینی‌می. "کووشی-وۆ. سلاوت لی‌بیت به‌رپۆز" سلاوم لی‌کرد و بزه‌یه‌کم کرد. له‌ ر‌ووخساره‌ بزه‌نامی‌زه‌که‌م ورد بووه‌وه. هی‌چی نه‌وت. وامده‌زانی زمانی کری‌ق نازانی‌ت، بۆیه به‌ زمانی خیله‌که‌ی خۆم که‌ میتندی بوو، سلاوم لی‌کرد. "بو-واه. بی‌ گا‌ هوین یی‌ نا". هی‌شتا وه‌لامی نه‌بوو.

جله کاتم داکه‌ند و بازم هه‌لدایه ناو ئاره‌که. کاتیک هاتمه‌وه سه پووی ئاره‌که، هه‌موویان له‌ناو ئاره‌که‌دا بوون، به‌لام که‌سیان مه‌له‌یان نه‌ده‌کرد. پیاوه‌که که پێده‌چوو بارک بیت، پرسى "خه‌لکی کویتت و بۆ کوئ ده‌چیت؟" به‌ زمانى میندی پرسى، به‌لام کرێوشى زۆر باش ده‌زانى. "خه‌لکی ماتروچۆنگم، نازام بۆ کوئ ده‌چم". رووخسارى خۆم سه‌رى و به‌رده‌وام بووم "ئه‌ی تۆ و خێزانه‌که‌ت بۆ کوئ ده‌چن؟" به‌لام پشتگوتى خستم و وا خۆی نیشان دا که گوتى لێم نه‌بووه. به‌رده‌وام بووم، پرسى‌ام لێکرد ده‌رباره‌ی نزیکترین رینگا تا بگه‌یه‌نیتته‌ بۆنتى. دورگه‌یه‌که‌ له‌ باشوورى سیارا لیۆن نه‌و کاته‌ یه‌کێک بوو له‌ جێیه‌ هه‌ره‌ بى‌ مه‌ترسییه‌کان. جاره‌جار خه‌لکم ده‌دۆزیه‌وه‌ که‌ پوونکردنه‌وه‌ی باشتریان هه‌بوو که‌ چۆن ده‌توانم بگه‌مه‌ نه‌و دورگه‌یه‌.

به‌ تۆنى ده‌نگى پیاوه‌که‌دا بۆم ده‌رکه‌وت که‌ نایه‌وێت چیتر نزیکیان بم و متمانەى پێم نه‌بوو. سه‌یری رووخسارى پر گومانى ژن و منداله‌کاتم کرد. پێم خۆش بوو خه‌لکی تر ببینم، له‌ هه‌مان کاتدا دلگه‌ران بووم به‌هۆی جه‌نگه‌وه‌ چیتر ناسینی خه‌لکانى تر چیتر به‌خش نه‌بوو. ته‌نانه‌ت کوپێکی ته‌مه‌ن دوانزه‌ سالی‌ش متمانەى پى نه‌ده‌کرا. له‌ ئاره‌که‌ هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌ و سوپاسى پیاوه‌که‌م کرد و به‌ره‌و نه‌ولایه‌ پۆیشتم که‌ نه‌و بۆی ده‌ستنیشانکردم. به‌داخ بووم ناوی نه‌و گوندانه‌م نه‌ده‌زانى که‌ نه‌و کاته‌ خواردنیان پێده‌دام و له‌ناویاندا بۆ خه‌وتن ده‌مامه‌وه. که‌س نه‌بوو تا پرسى‌ارى لێبکه‌م، له‌و ولاته‌ش هه‌یچ هه‌تایه‌ک بۆ ناوی گونده‌کان هه‌لنده‌واسرا.

هه‌شت

دوو پۆژ بێ ئەوی بھوم، درێژم به پینگا دا. تەنها بۆ ئاو خواردنەوه لای جۆگە لە کانەوه و چام دەدا. هەستم دەکرد کە سێک دوام کەوتوو. زۆر جار سڵم لە سێبەری خۆشم دەکردووه و ترس بۆ چەند میلێک پاری دەنام. هەموو شتیەک زۆر درێندانە دەهاتە بەرچاو. تەنانەت پێدەچوو پەشەباکەش بیدوێت هێترشم بکاتە سەر و مەلم بشکێنیت. دەمزانی بەراستی برسیم، بەلام هێزم نەبوو بەدوای خواردندا بگەرێم، نەفسم نەدەچوو سەر هیچ شتیەک. بەلای گوندیکدا تێپەریم کە لاشەی ژن و پیاو و منداڵ لە هەموو تەمەنیەک، وەک گەلا دەوای پەشەبایەکی بەهێز، پەخش بپوون. لە چاوەکانیاندا ترس بەدی دەکرا، پێدەچوو مەرگیش نەیتوانیبیت لەو شتییه نازادیان بکات. سەرم دەبینی کە بە خشت پان کرابوووه. چەند کەسێک بە مشار سەریان لە جەستەیان جیاکرابوووه. پووبارە کە پڕ خوێن ببوو، چیت شەپۆلی نەدەدا. هەرکات ئەو دیمەنانەم دەهاتەوه بەرچاو، خیراتر هەنگاوم دەنا، چاوەکانم توند لێک دەنان تا چیت بیر نەکەمەوه، بەلام دیاربوو چاوەکانی نازمیشکم دانەدەخران هەر زوو زوو بە وێنەی ئەوانەمی بینیبووم هەراسانی دەکردم. ترس هەموو لەشی پادەتەکاند و سەرم گێژێ دەخوارد. گەلاکانم دەبینی بەسەر لقعەکانەوه کەوتبوونە سەما، بەلام هەستم بە بوونی با نەدەکرد. لە سێبەم پۆژدا، خۆم لەناو دارستانیکی چروپێدا دۆزیبەوه، خۆم لەژێر چەند درەختیکی گەورەدا دۆزیبەوه کە لقعەکانی

به سه رمدا شوږ بېوونه وه. ديمه نى ناسمانيان ليشارد بېوومه وه. به بېرمددا نده هات چږن گه يشتوومه ته نه و جيبه. وهخت بوو شو داييت، هر زو درهختيكم دوزيبه وه كه زوږ بهرز نه بوو بږ سه ركه وتن. لقه كاني به ناو به كدا چووبوون و شيوه ي جزلانه به كيان پينكه يتنا بوو. نه و شه وه له نيوان زه و ناسمان له باوه شى نه و درهخته، خه و لتيكه وت.

بږ به ياني، پشتم نازارى زوږ بوو، به هوى نه و جيبه دويڼى شو تيبدا خه وتبووم، به لام به پرؤش بووم هر زو بكه ومه پى. له سه رپنگا كه لاي كانياويك هه دانيشتم كه به ژير به رد يكي گه ورده دا ده وږيشت. سه رنجى ماريكي ره شم دا كه له پشت ده ونه كه وه گه رايه وه دواوه، هر زو لقه داريكم به ده سته وه گرت تا به رگري له خوم بكه م. دانيشتم و ده ستم كرد به ياري كردن به گه لاكان تا خوم له بېر كردنه وه به دوور بگرم. ميتشكم به رده وام نازارى ده دام، هه موو هه و لتيك بږ خو به دوور گرتن له و بېر كردنه وانه بيسوود بوو.

بېر يارم دا پياسه بكه م، به و لقه داره ي پتم بوو، به زه ويه كه مدا ده كيتشا. به دريژايى نه و رږږه تا نيواره پياسه م ده كرد و له كوژايدا خوم له هه مان شوين بينيبه وه كه دويڼى شو تيبدا خه وتبووم. دواچار دانم پيدا نا كه ونيووم، ماوه يه كى زوږم ده وږيت تا ديمه ده ره وه. بېر يارم دا كه ميتك ماله نوږيه كه م بږ خوم خوش بكه م، چهنه گه لايه كم كوژده وه، خسته سه ر جيبى خه وتنه كه م تا چيتر پشتم نازارم نه دات. به ده وري دارستانه كه ده خولامه وه تا شاره زاي رپنگا كه يم. هر به ته واي جيبى خه وتنه كه م شاره زا بووم، زه ويه كه م له گه لاي وشكه وه بوو پا كرده وه، ده ستم كرد به هيلن

کیشان له جیتی خدوتنه کم تا نهو کانیهی که بۆ یه که مین جار دراوسی
 نوته که مم تیا بینیبوو. ئیستا ماریکی تر بوو، ناری ده خوارده وه، هه
 منی بینی بۆ جووله وهستا. من بهردهوام بووم له کاره کام، نهویش به
 نهسپایی لیم دور که وتسه وه. نهو هیلانه یارمهتی دهدام شارهزای جیتی
 خدوتنه کم، تا پتی کانیهی که بم. پاش نهوی به تهوای نهو نارچهیه
 شارهزا بووم، دانیشتم و ههولم دا بیربکه مهوه که چۆن رینگای دهه چوون
 دهستنیشان بکه م، بهلام پیده چوون هم ههنگاهم ناسان نه بیته، خۆم له
 بنه رته دا له بیر کردنه وه دهترسام. بۆیه وازم هینا، هه رچه نده ههستم ده کرد
 و نم و ته نیام، بهلام بۆ ماوهیه کی کاتیی نهو جییه بۆ من باشر بوو.

به درێژایی رینگای کانیهی که چهند جۆره میوهیه که هه بوون که تهوار
 پتگه یشتوو دیار بوون، تا ئیستا نه مبینیبووون و تمام نه کرد بوون.
 بالنده کان ده یاخوارد. منیش بریارم دا که مینکیان لی تاقی بکه مه وه.
 ته نه شت بوو که هه بیته. که واته یان ده بیته بیاخۆم، پهنگه ژههراوی بن،
 یان له برساندا ده مرم. بیه ده کرده گه بالنده کان بیخۆن و بژین، پهنگه
 منیش زیندوو مینم. میوه که شتوهی وه که لیمۆ و ابوو. پهنگی ده ره وهی زهرد
 و سوور تیکه ل بوو. ناوه کهی پهق و تاو دار بوو، تۆوه کانی بچووک بوون.
 بریارم دا چهند دانهیه کی لیتاقی بکه مه وه. تامی وه که مانگۆ، یان
 پرته قال و ابوو. تامی نه وه نده خوش نه بوو وه که بۆنه کهی، بهلام له هیهچ
 باشر بوو. پهنگه نزیکه کی دوانزه دانهیه کم لیتخوارد بیتن. پاشان که مینم ناوم
 خوارده وه و دانیشتم و چاوه پتی نه بخامه کهی بووم.

بیرم له و کاتانه ده کرده وه که من و جوونیهر ده چوون بۆ کاباتی و له گهډ بایپرم له دهووری کیتلگه کانی قاوه دا پیاسه مان ده کرد. پاشان نه و گه لاو دره ختانه ی پیشان ده داین که تو یکلکه که یان گرنگ بوو له سواری پزیشکیدا. هدر جارتک سهر داتمان ده کرد، جزره دهرمانیکی ده داینی که بۆ پاراستنی زانیاری و له بیرو چوونه وه به سوود بوو. به زمانی عه ره بی چهند دزه عایه کی له سهر له و حینک ده نووسی به مره که بیتک، که نه ویش له جزره دهرمانیکی تر دروستکرا بوو. پاشان له وحه که ده شوژد رایه وه و ناوه که ی که به (نیتی) ناسرابوو له بووتلینکدا هه لده گیرا. پتیویست بوو به نهیینی بیهیلینه وه و پیش کاتی تاقیکردنه وه له خویندنگه ده ماخوارده وه. به در یژایی قزناغی بنه ره تی و ناوه ندی، هه موو نه وانم بیرده هاته وه که فیتری ببووم. زۆر جار به شیوه یه ک سوودی هه بوو که ده متوانی هه موو تییینییه کان و هه موو نووسراوه کانی تری ناو ده فته ره که م بیتمه وه بهرچاوم، به جزری هه ستم ده کرد کتیبه که له میتشکدا چاپکراینت. نه مهش یه کینک بوو له سه رسوو رهینه ره کانی ژیانی مندالیم. تا نه مرۆش توانام هه یه هه موو یادگار یه کان ژیانی رۆژانه م به وردی له میتشکدا هه لده گرم و بیرم نه چنه وه.

***

که و قه گه ران به دارستانه که دا به دوای جزره گه لایه ک که بایپرم پیتی و تبووم بۆ لابر دنی کاریگه ری ژهر، نه با نه و میوه یه ی خواردم ژه هراوی کرد بیتم، به لام نه مدد زییه وه.

دو کاژیر تیتپر بوو، هیچ رووی نه‌دا. بژیسه بریارم دا خۆم بشۆم. ماوه‌یه‌کی زۆر بوو خۆم نه‌شتبوو. جله‌کانم پیس بوون و کاله‌کانم بۆگه‌نیان کردبوو. پیستم له‌تار چلک لینج بیوو. هەر یه‌که‌م جار تاوم کرد به له‌شدا، پیستم لینج بوو. هیچ سابوونیک نه‌بوو، به‌لام له لایه‌کی دارستانه‌که جۆره گیایه‌که هه‌بوو وه‌ک سابوون به‌کارده‌هات. له یه‌کێک له سه‌ردانه‌کانم بۆ لای داپه‌م، به‌م جۆره گیایه ناشنا بووم. کاتی‌ک چهند گیایه‌کم به ده‌سته‌کانم گووشی، که‌فیکێ دروستکرد و ماوه‌یه‌کی زۆر بۆنیکێ خوشی به‌جه‌ستم به‌خشی. پاش نه‌وه‌ی خۆم شت، ده‌ستم کرد به شتنی جله‌کانم له تاوم هه‌لکێشان و به‌سه‌ر گیاکه‌دا بلاوم کردنه‌وه تا وشک بینه‌وه، به‌پرووتی دانیشتم و که‌وتمه پاککردنه‌وه‌ی ددانه‌کانم به پارچه‌دارتک. له‌وکاته‌شدا مامزیک په‌یدا بوو، پیش نه‌وه‌ی بچیتته‌وه به‌لای کاروباری خۆیه‌وه، که‌میک لیتی پروانی، بۆ نه‌وه‌ی خۆم له بیرکردنه‌وه به دورر بگرم، گویم بۆ ده‌نگی بالنده‌کان ده‌گرت که تیکه‌ل به قیژێ مه‌مونه‌کان و بابونه‌کان بیوون.

نیواره، جله‌کانم هیشتا شیدار بوون. پیش نه‌وه‌ی شه‌و دا‌بیت، له‌به‌رم کردنه‌وه تا گه‌رمی له‌شم وشکیان بکاته‌وه. سه‌ره‌رای خواردنی نه‌و میوه‌یه‌ی ناویم نه‌ده‌زانی، هیشتا زیندوو بووم، بریارم دا که‌میکێ تر له‌و میوه‌یه‌ بۆم بۆ نانی نیواره، به‌یانی که له خه‌و هه‌لده‌ستم که‌میکێ ترم لیده‌خوارد، بۆ نیوه‌رێ که‌میکێ ترم ده‌خوارد، نه‌و میوه‌یه‌ ته‌نها سه‌رچاره‌ی خواردن بوو بۆم. هه‌رچه‌نده‌ میوه‌که زۆر بوو، به‌لام ده‌مزانی هه‌ر زوو نامینیت، زۆر جار هه‌ستم ده‌کرد بالنده‌کان مۆه‌م لیده‌که‌ن و لیم‌تسوهرن له‌به‌ر نه‌وه‌ی خواردنه‌کانیان ده‌به‌م.

سه ختترین شت له مانه ووم له دارستانه كه، بریتی بوو له تنهایی، پوژ به پوژ بهرگه گرتنی ناسته متر ده بوو. ته نهاییش واته زوژ بیركردنه وه. به تاییه تی كه شتیکی تر جگه له وه نییه تا خوژی پیوه سه رقان بکویت. هزم به وه نه ده کرد، هه ولم دا تا خوژ له بیركردنه وه به دوور بگرم، چونکه نه وهی به میثکمددا گینگلی ده خوارد، تووشی غه می ده کردم، به لام پینده چوو سوودی نه بیت... جگه له خواردن و ناو خواردنه وه و پوژی جارک خوشتن، نه وهی پیوهی سه رقان بووم، جهنگ بوو له گهل خودی خوژمدا تا چیر بیر نه که مه وه له و دیمه نانه ی بینیبوومن، یان بیربکه مه وه چی به سهر ژیا تمدا دیت، یان هاوړپیکام و خیزانه که م. هه رچهند من به رهنگاری خوژم بوو مایه ته وه، پوژیش نه وه نده تی تر دروژ ده بوو سه رم تا ده هات قورستر ده بوو. منیش وه رس ببووم ده ترسام گهر بجهوم نه وهی به پوژ له خوژی قه ده غه ده که م، له شه ودا بیته خه وم.

به ناو دارستانه که دا ده گه رام تا شتیک بو خواردن په یدا بکه م جگه له وه ریگای ده رچوون بدوژمه وه. ترسی ناژه له درهنده کانی وه ک شیر و به رازه کتیویه کان و پشیله کام هه بوو. بویه به قه راغ دره خته کاند ده پوژیشتم تا بتوانم به سه ریاندا سه رکه وم و خوژم بشارمه وه. به هه موو هیزی خوژم هه نگام ده نا هه رچهند ده پوژیشتم دارستانه که چرپر ده بووه وه، هه رچهند خیراتر هه نگام ده نا، دره خته کان به رزتر ده بوون که که لکی نه وه یان نه بوو به سه ریاندا سه رکه وم، یان له سه ریان بجهوم.

تیواره یه کیان به دوی دره ختیکدا ده گه رام که لقه کانی جیسا کراه وه ک چدتال بنوینیت. له نا کاو گویم له چهند مرخه یه ک بوو، دلنیا نه بووم چ

جۆره ئاژه لتيكه. دهنگه كه تا دههات زياتر ده بوو. به خيترايي به سهر دره ختيكدا سهر كه وتم. بينيم چهند به رازيكي كيتويي به را كردن نزيك ده بنه وه، نه وه يه كه مين جار بوو به رازي كيتويي بينيم، نه وه نده گه وه بوون گهر به پتوه بوه ستانايه، رهنگه له من دريژتر بوونايه. به ژير دازه كه دا هاتو چويان بوو، ددانه كانيان تيسژ و له ژير ده ميانه وه داچه قيبوون. يه كيتكيان له ژير دره خته كه وه ستا و به هه موو لايه كه دا كه وه ته بو نكردن، وهك نه وه ي ههستي به بوونم كرد بيت. چاره پيم كرد تا دوور كه وتنه وه، پاشان هاتمه خواره وه، دوو به راز به خيترايي دوام كه وتن، نزيكه ي نيو ميل به دوامه وه بوون، تا خو شبه ختانه دره ختيكم به رچاو كه وت كه تواناي سهر كه وتنيم هه بوو. به رازه كانيش وه ستان و گازيان له بنكي دره خته كه ده گرت و به دهنگي به رز ده يانمرخاند، پاشان به رازه كاني تريش گه يشتن و هه موو به ده وري دره خته كه ده ستيان كرد به غاز گرت. تا بزم كرا سهر كه وتمه سه ره وه تا دوا جار ده ستيان هه لگرت و پويشتن. پاشان سيسر كيك شه وي بانگه يشت كرد و كو تايي به پوژ هينا.

جاريكيان دا پيرم چيرۆ كيتكي بز گيترامه وه ده رباره ي راو چييه كي به ناوبانگ كه راوي به رازه كيتوييه كاني ده كرد. جادوويه كي به كار ده هينا تا خو ي وهك نه وان لتيككات. پاشان ره وه به رازه كاني ده برده پانتاييهك و به جۆره گيايهك خو ي ده كرده وه به مرژۆ و ته قه ي له هه موو به رازه كان ده كرد. پوژنيك بينچوه به رازنيك راو چييه كه ده بينيت غاز له گيايهك ده گريت دووباره ده بيتته وه به مرژۆ، بريار ده دات به هه موو هاروپي كاني بلتت. پاشان هه موويان به دارستانه كه دا ده گه رين و هه موو گيايه جادوويه كان له ناو

ده بن. بۆ پۆژی دواتر راوچیییه که به رازه کان ده باته پانتاییه که. ده یه ویت
 گیاه که به کاریییت، به لām نایدۆزیتسه وه. دواتر به رازه کان پارچه پارچه
 ده کهن. نیت له و پۆژوه به رازه کیتییه کان رقیان له مرۆفه و متمانه یان به
 مرۆف نییه. هه رکاتیئک که سینک له دارستانه که بیینن، وا ده زانن بۆ تۆله ی
 راوچیییه که هاتوه.

***

دوای نه وه ی به رازه کان پۆزیشن. به وردی سهیری زه وییه که م کرد و هاته
 خواره وه. به رده وام بووم له پۆشتن، ده مویست پیتش ده مه وه بیان نه و ناوچه یه
 جیبه ییلم. ده ترسام دووباره به رازه کان بیته وه رینگام. نه و شه وه
 کونده په پوه کام ده بیینی له کونی دره خته کانه وه ده هاته ده وه چه کانیان
 ده گیترا و خۆیان ده کیتشایه وه تا به ده ورو به ر ناشابن و خۆیان بۆ نه و شه وه
 ناماده بکه ن. نه و شه وه زۆر به خیرایی و به بیده نگ ده پۆزیشنم. تا قاچم نا
 به کلکی ماریکدا و که وته فسه فسکردن و به ره و پروم هات. به هه موو
 هیزی خۆم بۆ ماوه یه کی زۆر رامکرد.

کاتیئک ته مه نم شه ش سالان بوو، باپیرم جوژه ده رمانیکی خستبووه
 جه سته مه وه تا له گه ستنی ماره کان پارێزراو بم و بتوانم کۆنتۆلی ماره کان
 بکه م، به لām هه رچومه خویندنه گه پیده چه و چیت توانای نه و ده رمانه له
 له شدا نه ماییت و به رگری ماره کام پی نه کریت.

کاتیئک منداڵ بووم، باوکم ده یوت: "گه ر زیندوو بیست، مانای وایه
 شتیکی باش هه یه له ژیانته چاره ریتته. نه گه ر هه یچ شتیکی باش نه بوو له

ژیانت تا پروبدات، نهه کاتی مردنت هاتوه". به دریژیایی گهشته کهم بیوم
لهم وتانهی باوکم ده کردهه، ههر نهوانهش وایان لینده کردم بهردهوام بم له
رژیستن، ههرچهنده نه مدهزانی بۆ کوئی ده پرۆم، به لآم وشه کانی باوکم وهک
نۆتۆمبیتیک رۆحمی به رهو پیشه وه ده گه یاند و زیندوو ده بهیشته وه.

بۆ ماوهی مانگیک زیاتر له دارستانه که بووم. پاشان تیکه ل به خه لک
بوومه وه. هه موو نهوانه ی تا نیستا له گه لیان بووم. مه یه ونه کان و
ماره کان و به رازه کتیویه کان و مامزه کان بوون که نه ده کرا له گه ل که سیان
بدویم.

هه ندیک جار سه یری بیچوه مه یه ونه کانم ده کرد که له م دار بۆ نه و دار
مه شقیان ده کرد و بازیان هه لنده دا. یان سه یری چاوی ناسکه کانم ده کرد
کاتیک هه ستیان به بوونی من ده کرد. جهنگی لقه کان که ده یاندا یه وه به
دره خته کاندا، ببوونه مؤسیقا بۆ من. رۆژانیک هه بوون که دهنگی لقی
دره خته کان ده بوونه میلۆدی و به ناو دارستانه که دهنگی ده دایه وه و چیژیان
پیده به خشیم.

به هیواشی ههنگام ده نا، له تاو هیلاکی و برسیتی و نازاری پشتم
به ملاولادا ده که وتم. به رهو لای چهند که سیک پامکرد که ته مه نیان
نزیکه ی وهک خۆم بوون. به ریگایه کدا رژیستین که دوو ریگای تر یه کیان
گرتبووه و پینکیان هینابوو. پانتۆلینکی ده لسم له بهر کردبوو، که له
دیسه کی چۆلکراودا دژی بوومه وه. به په تیک به سته بوومه وه تا
نه که ویتته خواره وه کاتیک به ریگادا ده پرۆم. له گه ل کوره کان که وتمه پی،
هه موومان به ترسه وه له یه کترمان ده روانی. زهرده یه کی که مم کرد تا نه و

ترس و دوودلییهی نیوانمان نه میئیتت. شهش کوپ بووین. سیانیان له خوئندنگی ناوهدی سیتتینیال له (ماتروجۆنگ) له گهلم بوون. کانیی، نه لهاجی، موسا، بهلام زۆر نزیك نه بووین، بهلام هه چوارمان زۆر به توندی تییه لداومان خواردبوو له سهه نهوهی به شینوازیکی ناشرین وهلامی قوتابی چاودیرمان دابوهوه. تهوقه مان له گهله یه کتر کرد.

بههۆی نهو هیمايانه ی له سهه روومه تیان بوو، دهستوانی خێله کانیان بناسمهوه. نه لهاجی و سهیدوو سهه به خێلی تیمن بوون، کانیی و جووما و مۆریبا و موسا سهه به میندی بوون. نهوان پینان وتم که دهیانسهوئیت بۆ گوندی ییل برۆن، ناوچهیهک بوو له بۆنتی. بیستبوویان نهوئ جیهکی بی مهترسییه و له بهر نهوهی له لایه ن هیزه کانی حکومه تهوه کۆنترۆل کرابوو.

به هیواشی له دوايانه وه رویشتم و ههولم دا بیری ناوه کانیا م بکه ویتتهوه، به تاییهتی نهوانه ی ده موچاویان نامۆ نه بوون. له دوايانه وه بووم و ته نهها ماوهیهکی کهم له نیوانمان هه بوو. بۆم ده رکهوت چهند به لامه وه نارهحه ته له گهله خه لکدا تیکه له بم. کانییی که له هه موومان گه رره تر بوو پینده چوو شانزه سالان بیت، لیمی پرسی که له کوئ بووم. زه رده یه کم کرد و وه لامم نه دایه وه، نهویش به هیواشی کیشای به شانمدا وهک نهوه ی بزانیست چیم به سهه هاتوه. "بارودۆخه کان ده گۆردرین و هه موو شتیک به ره و باشبوون ده روات، که میکی تر نارام بگه ره"، دووباره دهستی خسته سهه شانم و سهری له قاند. به زه رده یه ک وه لامم دایه وه.

نه مجارهش له گهله کۆمه لیک کوپ بووم. ده مزانی ده بیته کیشه بۆم، بهلام نه وه م له ته نیایی پی باشتر بوو. ههوت کهس بووین. هه موو ساویله کیی و

بیتاوانی مندالیمان له دهست دابوو، هه مورمان ببوینه نه ژدیهها. هیچیش له دهسلاتی ئیمه دا نه بوو. هه ندیک جار ده بوو به داوی خه لکدا رابکهین و هاوار بکهین به سه ریاندا، که ئیمه نهو که سانه نین که نهوان بهی ری لیده که یه نهوه. ده مانویست پرسیا ری رینگاوبانیان لی بکهین، به لام مه حال بوو.

بۆ ماوهی شهش رۆژ به رینگاوه بووین. پیاویکی پیرمان بینی که به ناسته م دهیتوانی به روات، له سه ر دا لاته که دانیشته بوو. له ناوه راستی گونده که. ده موچاوی نه وه ندهی چرچ تیدا بوو، به لاهه وه سهیر بوو هیشتا زیندوه، به لام هیشتا رووخساری بریقهی دههات و به هیتواشی ده دا. قسه کانی له ده می ده جوو پاشان ده یگوت. کاتی ده دا ده ماره کانی ناوچه وانی به دیار ده که وتن.

"هه ر که هه والی هاتنی هه وت کوپ گه یشت، هه موو رایانکرد، به لام من نه مده توانی رابکه م. بۆیه به ته نها به جی تمام، که س نه بوو هه لمبگریت جگه له وه نه مده ویست ببه مایه ی عه زیت بۆ نه وانی تر"، پیمان وت ئیمه خه لکی کو تین و ده مانه ویت بۆ کو ی برۆین. داوی لی کردین نه و شه وه له گه لیدا بین و به ته نها جیی نه هیلین.

"کو ری نه پینه چیت برسی بن. هه ندی یامی* لیه له و خانۆچکه یه ی نه وی ده توانن هه ندیک بۆ خۆتان و بۆ منیش ناماده بکه ن؟" به رتزه وه داوی لی کردین. نه وه ندهی نه ما بوو خوارده که ته واو بکهین، به هیتواشی وتی: "کو ره کانم، نه م ولاته دلّه باشه که ی له ده ست داوه. خه لکی چیت

---

* یام: جو ره په تاته یه کی شیرینی سو ره.

متمانه به یه کتر ناکهن. سالانیتک له مه و بهر زۆر به گهرمی به خیرهاتن ده کرایت له م گونده. هیوام وایه هه زوو جیهه کی نارام بدۆزنه وه پیش نه وهی هه موو نه م شتانه زیانتان پی بگه یه نن".

به گۆچانه که ی نه خشه یه کی کیشا "به م شیویه ده گنه (بیل)".
کانیئی پرسى "ناوت چیه".

زه ده یه ک گرتی، وه ک نه وهی زانیبیتی نه م پرسیاره ی لیده که یه ن
"پنویسته نییه ناوی من بزانه. پیاویکی پیر سووم و به جیما بووم، که
چوویته دینه که ی تر به و شیویه باسم بکه".

سه یری رووخساری کردین و به هیتواشی ده درا، هیچ غه مینک له
ده نگیدا به دی نه ده کرا.

"تانه و کاته ی کۆتایی به جهنگ دیت، بینگومان من زیندوو نامیتیم.
ده مه ویت میتشکتن بۆ هه لگرتنی شتگه لیکى تر به کاریتنن وه ک له ناوی
من. نه گه زیندوو مانه وه، هه وه ک پیاویکی پیر با له بیرتاندایم، ئیستا
پنویسته برۆن". گۆچانه که ی ناراسته ی رینگاکه کرد، هه به قاچ
نه خشه که ی سرپیه وه و سه ری له قاند و به ده ستی راستی مالتاواپی
لینکردین. پیش نه وهی گونده که به ته واوه تی له بهرچاومان ون بیت، ناوړم
دایه وه تا بۆ درایه مین جار پیاوه پیره که ببینه وه. سه ری دانه وانده بوو
هه ردوو ده ستی خستبووه سه ر گۆچانه که ی. به رووخساریدا دیاریوو ده یزانی
رۆژه کانی به ره و کۆتایی ده روات، به لام غه می ژیانی خۆی نه بوو، نه وه نده ی
غه می ئیمه ی بوو.

دهنگوباسيتك دهريارهى تيمه (حهوت كوره كه) بلاوببووه. هه ر جييهك
دهرؤيشتين پياوى به قه لافهت گهوره به تهوراسهوه دهرووخوليان ده داين تا
ده يانزاني تهنها مندالتيكين و له دهست جهنگ پامانكردوه. زؤر جار سه يري
نوكي مشاره كانم ده كرد و بيم ده كردهوه ده بيت چند نازاري هه بيت گه
بهوه پارچه پارچه بكريم، هه نديك جاريش نهونده شه كهت و برسي سووم
گويم پي نه ده دا. له ر گوندانهى زؤر خه لكى لتيبو، شهوانه كه ده خه وتين
چاويكيان له سه رمان سوو، به رؤژ كه ده چويينه ناو رووباره كه سز
مه له كردن دا يكان به په له منداله كانيان بانگ ده كرد و رايان ده كرده
ماله كانيان.

نو

به‌یانییه کیان ده‌ستبه‌جی دوا‌ی نه‌وی به‌لای گوندیکی خاپوورکراودا تیپه‌رین، گویمان له ده‌نگیک بوو وه‌ک ده‌نگی مه‌کینه‌ی نو‌تۆمبیل و ابوو، پی‌ده‌چوو نه‌لقه‌یه‌کی کانه‌زایی به‌ناو قیری‌کدا ببری‌ت و هه‌وره‌تری‌شقه‌ی لی‌بدا‌ت. تا ده‌هات ده‌نگه‌که نزی‌کتر ده‌بووه. ده‌ستبه‌جی له ری‌نگه‌که لاماندا و له ده‌وه‌نه‌کاندا خۆمان هه‌شاردا و خۆماندا به‌زه‌ویه‌که‌دا. هه‌موو له‌یه‌که‌تر ورد‌بووینه‌وه و به‌دوا‌ی روون‌کردنه‌ویه‌که‌دا بووین سو‌نم ده‌نگه. ته‌نانه‌ت کانیی که زۆری‌ه‌ی جار وه‌لام و روون‌کردنه‌وی ده‌دا، نه‌بجاره‌یان هیچ وه‌لامیکی نه‌بوو. هه‌موو سه‌یری رووخساری‌مان ده‌کرد که پر بوو له شپه‌زه‌یی. به‌چرپه‌ وتی: "ده‌بی‌ت بزانی‌ن نه‌و ده‌نگه‌ چیه‌ نه‌گینا ناتوانین به‌رده‌وام بین بو‌ییل". پاشان به‌گا‌گۆلکی به‌ره‌و ده‌نگه‌که‌ رو‌یشت. به‌دوا‌یدا رو‌یشتین و به‌هی‌توا‌شی خۆمان له‌سه‌ر گه‌لا و شکه‌وه‌بووه‌کان ده‌خشان‌د. هه‌ر نزی‌که‌بووینه‌وه ده‌نگه‌که زی‌اتر بوو، بایه‌کی توند دره‌خته‌کانی به‌رده‌مانی هه‌ژان‌د. ته‌نها ناسمانی شینمان به‌دی ده‌کرد و هیچی تر. کانیی به‌ دوود‌لییه‌وه هه‌ستایه سه‌ری‌ی و له ناوچه‌که ورد‌بووه‌وه.

کانیی به‌رده‌وام بوو له سه‌یرکردن وتی: "ته‌نها ناو و لم ده‌بینم".

نه‌له‌جایی پرسی: "که‌واته چی ده‌بی‌ته هۆی نه‌م ده‌نگه‌؟!"

کانیی وتی: "نه‌وه‌ی ده‌بی‌بینم ته‌نها ناو و لمه‌!"

پاشان دهستی پاره‌شاند تا نيمه‌ش نزیکتر بينه‌وه و سه‌یر بکه‌ین. هه‌ستاینه سه‌ر پئی و به چواره‌دوری خۆماندا چاومان گیترا. ده‌مانویست بزاین چئی بووته هۆی ئه‌و ده‌نگه. کانیی بی ئه‌وی هیچ بلیت له ده‌ونه‌که هاته ده‌روه و به‌ره‌و لای ئاوه‌که پژیشت.

ئه‌و ده‌نگه‌ی بیستبوومان شه‌پۆله‌کانی زه‌ریای نه‌تله‌سی بوون که لرفه‌یان ده‌هات. پیتشر ئه‌م زه‌ریایه‌م بینیبوو، به‌لام هه‌رگیز به‌و پاده‌یه لیه‌وی نزیک نه‌بووم و له‌به‌رده‌میدا نه‌وه‌ستا‌بووم. چاوه‌کام پر له‌دیمه‌نه‌که کرد. ئاسمان ئه‌وه‌نده شین بوو وا ده‌رده‌که‌وت له‌گه‌ل شینی ئاوه‌که یه‌که‌گریته‌وه. چاوه‌کام کردنه‌وه و زه‌رده‌یه‌که‌گرتمی، ته‌نانه‌ت له‌کاتی ئه‌و هه‌موو شیتیه‌ش جوانیی سه‌روشت سه‌رگه‌ردانی ده‌کردم، زیاتر تیی پام. نزیکتربووینه‌وه و له‌قه‌راغ ئاوه‌که دانیشتین و چاومان برییه زه‌ریا و پیتش‌بکیی نیوان شه‌پۆله‌کان، که به‌سی ریز ده‌هاتن. یه‌که‌میان بچووک بوو، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی هیتز هه‌بوو که قاچی یه‌کیکمان لیتکاته‌وه، دووه‌میان به‌رزتر و به‌هیتزتر بوو له‌یه‌که‌م، سیه‌میان له‌ئهن‌دازه‌به‌ده‌ر به‌هیتز بوو زیاتر له‌ناستی خۆی به‌رز ده‌بووه‌وه به‌ره‌وپروومان کشا و به‌خیرایی له‌جیی خۆمان هه‌ستاین. به‌توندی دای به‌قه‌راغ ئاوه‌که و لمی ئه‌و ناوه‌ی به‌رزکرده‌وه بۆ سه‌روه. کاتیک گه‌راینه‌وه سه‌رنجمان دا پارچه‌ی که‌شتیه‌کی تینکشکاری سه‌رئاوه‌که‌وتوو هی‌نایه‌ قه‌راغه‌که، له‌گه‌ل چه‌ندین گیانه‌وه‌ری ده‌ریایی وه‌که‌ قرژال که ئه‌ونده هیتزبان نه‌بوو به‌قه‌راغه‌که‌دا سه‌رکه‌ون، به‌لام هیتشتا زیندوو بوون.

به بیدهنگی به‌ناو له‌که‌دا پی‌اسه‌مان کرد، چاره‌پئی هیچ مه‌ترسییه‌ک نه‌بووین له‌م به‌شهی ناوچه‌که. یاریی زۆرانبازی و راواوینمان ده‌کرد له‌که‌دا. ته‌نانه‌ت جله‌کانی نه‌له‌هاجیمان تۆپه‌ل کرد تا تۆپیکی فووتبۆلی لی دروست بکه‌ین و یاریی پئی بکه‌ین، هه‌رکات نه‌له‌هاجی گۆلی ده‌کرد سه‌مایه‌کی سۆوکس*ی ده‌کرد، هاوارمان ده‌کرد و پیده‌که‌نین و نه‌و گۆزانیانه‌مان ده‌وته‌وه که له‌ ناوه‌ندیی فیری ببووین.

ده‌مه‌و سه‌حه‌ر به‌ناو له‌که‌دا پی‌اسه‌مان ده‌کرد و سه‌یری خۆرمان ده‌کرد ورده‌ ورده‌ هه‌له‌ده‌هات. نیسه‌وی پۆژ چه‌ند خانۆچکه‌یه‌که‌مان بینه‌ی و به‌ه پیتشپرکی به‌ره‌و روویان پامانکرد. هه‌ر نزیکبوینه‌وه، شپزه‌ و دوودل بووین. که‌س له‌ گونده‌که‌ نه‌بوو، ده‌ستکه‌وانه‌کان له‌ زه‌ویه‌که‌دا که‌وتبوون، برنج پۆابوو، قه‌توی مره‌باکان ناویان لیده‌تکا. ناگریش له‌ژیر خانووچه‌که‌کاندا به‌جیه‌تیارابوو. یه‌که‌مین شت به‌ میتشکه‌ماندا هات نه‌وه بوو، که‌ یاخیبوه‌کان پیتش ئینه‌ لیتره‌ بوون، له‌ناکاوا ژماره‌یه‌ک ماسیگر به‌ تۆر و خه‌نجه‌ره‌وه‌ هاتنه‌ ژووره‌وه. نه‌ه‌نده‌ شپزه‌ بووین بیرمان نه‌بوو پابکه‌ین، هه‌ر زوو ده‌ستمان کرد به‌ گریان و پارانه‌وه، که‌ ئینه‌ هه‌اولاتی مه‌ده‌نین و مه‌به‌ستمان زیان نه‌بووه. به‌ هه‌شت زمانی ناوخۆیی که‌ هه‌ریه‌که‌مان ده‌مانزانی پیمانوتن، به‌لام نه‌وان به‌ قۆناغه‌ تهنه‌گه‌کانیان

---

* سۆوکس رشه‌یه‌کی له‌په‌نسییه‌ و (کانگا)، یان (لینگالا)شی پئی ده‌وتریت: سه‌مایه‌کی به‌ناوبانگی ولاتی کۆنگۆیه، له‌ سالاتی ۱۹۳۰-۱۹۴۰ه‌کان به‌ نه‌فریقادا بلابووه‌ته‌وه، به‌تایبه‌تی له‌ ولاتی خۆرناوای کیشه‌ره‌که‌.

که‌وتنه لیتیانمان تا که‌وتینه سەر زهوی، پاشان له دواوه توند ده‌ستیان به‌ستینه‌وه و بردیانین بۆ لای سەرۆکه‌کیان.

له‌گونده‌که ده‌نگۆزی نه‌وه بلاو ببووه‌وه که یاخیبوو‌ه‌کان زۆربه‌یان کورێ گه‌نج و به‌ریتگاوه‌ن بۆ نه‌وه ناوچه‌یه. هه‌ر نه‌مه‌یان بیستبوو. خۆیان ناماده‌کردبوو، چه‌که‌کانیان ناماده‌کردبوو. چاوه‌پۆی بوون تا به‌رگری له‌ خه‌زانه‌کانیان و مال و حه‌لیان بکه‌ن. نه‌وه یه‌که‌مین جار نه‌بوو بۆ تێمه و سه‌رسام نه‌بووین، به‌لام بیرمان له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه هه‌رگیز نه‌مه له‌ ناوچه‌که رووبدات. هه‌موو وامانده‌زانی دواجار جێسه‌کی نارامان دۆزیوه‌ته‌وه و له‌هه‌موو مه‌ترسییه‌ک دوروین. چه‌ند پرسیارێکیان لێکردین. وه‌ک خه‌لکی کوێن؟ بۆ کوێ ده‌رۆین؟ بۆ نه‌وه رینگه‌یه‌مان هه‌لبژاردوه‌وه؟

نه‌له‌هاجی له‌ هه‌موومان باله‌به‌رزتر بوو، زۆر جار وایانده‌زانی له‌ هه‌موومان گه‌وره‌تره، هه‌ولێ ده‌دا بۆ سەرۆکه‌که‌ی روون بکاته‌وه که تێمه ته‌نها بێ هیچ مه‌به‌ستێک هاتووینه‌ته ئێره. پاشان پیاوه‌کان قۆل و قاچیان کردینه‌وه و کاله‌ دواوه‌کانیان له‌ قاچ داکنه‌دین، پاریسان ناین، خه‌نجه‌ره‌کانیان به‌ دواماندا پراوه‌شاندا و هاواریان ده‌کرد به‌سه‌رماندا.

تا نه‌وه کاته‌ی له‌ گونده‌که دوروکه‌وتینه‌وه، نه‌مانده‌زانی مه‌به‌ستی ماسیگره‌کان له‌و جۆره‌ نازاردانه چی بوو. تا نه‌وه کاته‌ی خۆر له‌ ناوه‌پاستی ناسماندا بوو، سه‌روو ۱۲۰ پله‌ بوو، به‌پێتی په‌تی خۆریش ده‌یدا له‌ له‌که و داختری ده‌کرد، هیچ دره‌ختێک نه‌بوو تا ببێته‌ سێبه‌ر. رۆیشتن به‌سه‌ر نه‌وه له‌ وه‌ک رۆیشتن به‌سه‌ر قیوکی تازه‌ دروستکرا و ابوو. ته‌نها هیوا نه‌وه بوو به‌رده‌وام بین له‌ رۆیشتن و چاوه‌پۆی موعجیزه‌یه‌ک بین تا روومان تی بکات.

نه مانده توانی له قهراغ نارو که برژین، جگه له وهی شه پوله کان مه ترسیدار بوون، له گه ل هه ر هه نگاویکمان له که قول دهبووه. پاش نه وهی بۆ ماوهی چند کاژیریک گریام قاچه کانم سړ و بی هه ست بوون. به رده وام بسوم له رژیستن، به لام چیت هه ستم به بنی پیم نه ده کرد.

تا خورنابوون له سه ر له گه رمه سووتینه ره که به ریگاو به سوین. تا نه وکاته رژییکم نه بووه هیندهی نه و رژه دورودریژ بیت. وامده زانی خور نارابوون نازاری قاچم که ده کاته وه، به لام هه ر گه رمیبه که به ره و نه مان چوو. بنی پینه کانم چیت سړ نه بوون، هه ر کات قاچم هه لده بری، ده ماره کانم توند دهبوونه وه. به روونی هه ستم ده کرد که چۆن له که رژه چیت به بنی پینه خویناویبه کانمه وه. ریگاکه نه ونده دورودریژ بوو، پیم وابوو نه توانم به زیندوویی بینمه وه. نارهم کردبووه وه و هه مو له شم له تاو نازار ده سه پاچه ی کردبووم. دواچار، گه یشتینه خانویه کی بچووک، چوینه ژوره وه و به ده وری شوینی ناگره که دانیشتن. فرمینک به چاره کانمه وه بوو، به لام نه ونده تینوو بووم، توانای گریانم نه بوو، سه یری هارپیکانم کرد هه موویان ده گریان. به دوودلیبه وه سه یریکی بنی قاچه کانم کرد. پارچه گزشتیک شۆر ببووه وه و خوینی پیادا دهاته خواره وه. لمیش به پیسته که یه وه بوو.

وا درده که وت یه کیک به تایبه تی به خه نجه ریک، له بنی پیمه وه تا په نجه کانی قاچی برپیسته وه. له کوونیک کی بچووک کی سه فقه به قامیش دروستکراوه که چارم برپیه ناسمان. نه مهیشت چیت بیر له قاچه کانم بکه مه وه. کاتیک به هیمنی دانیشتبووین، نه و پیاره ی خانزچه که که یمان

گرتبورو، هاته ژوروهه. له بهر دهرگا که وهستا و ناوړی دایه وه و سه رنجی برینه کاتمانی دا. چاوه کانی که وته سهر چاوه ترساوه کاتمان. موسا له کاته دا چاوه کانی بهر زکړد بووه وه و له که ی له گزشتی چاچی جیاده کړده وه. هم موسان نه ژنوکاتمان توند گرتبورو تا چاچمان به زه ویدا نه که ویت. پیاوه که هیمای بز موسا کړد که بوه ستیت. سه ری راوه شانده و چووه دهر وه.

پاش چهند خولکه کینک به سعبه نه یه کی پر گژوگیا هاته ژوروه وه. به هیواشی خستیه سهر ناگریکی کز و پاشان له سهر بنی پتی هدریه که مان داینا. هه لمی گیا که زړده چووه ناو بنی پیمانوه و نازاره که ی که مثر ده کړده وه. پاشان چووه دهر وه، پینه وه ی هیچ بلیت.

پاشان به شزریای ماسی سووره گراو برنج و دۆلکه یه ک ناووه هاته ژوروه وه. خوارده که ی له بهر ده مان دانا و هیمای کړد تا بیخزین. دووباره ونبووه وه. نه مجاریان به تزرنکی ماسیگرتن و گلزینکی دهستی و جووتیک سول، زرده یه کی پان و پژر به رووخساریه وه بوو. "سو پیکین دیم دای فیل بیتا ه؟" پیش نه وه ی چاوه پتی وه لامان بیت تا بزانت باشرین یان نا، به رده وام بوو، پتی وتین که رایه خه کان بز خه وتن له کویدایه و نه و ده چیت بز راوه ماسی و تا به یانی نایه ته وه. تناندهت خژی عه زیت نه دا تا پرسار له ناوه کاتمان بکات، پیم وابوو به لایه وه گرنه نه بوو. پیش نه وه ی سروات مده میتکی به هم موسان دا، تا بیدن له بنی پتیه کاتمان پیش خه وتن. هم موسان نه و شوه زژر بیدنه نگ بووین، تنها وشه یه کمان نه وت.

بۆ بە یانییه کەمی، پیاوێ بێناوێ کە هاتەرە و زەرەدە خەنە یەك لە سەر لێسوی بوو، وەك ئەوێ پێی خۆش بێت کە تەندروستیمان باشە. کە سمان توانای ڕۆژیشتنمان نەبوو، بۆیە بە دەوری خانۆچکە کە دەستمان کرد بە گالته کردن بە یە کتری تا خۆمان لە بێزاری بە دەوور بگرین.

کانیی بە خۆفشانەرە باسی لەوێ دەکرد کە ئەو باشترین یاریزانی فووتبۆل بوو، موسا قاوگی عدلی بابایەکی تینگرت، ئەویش ویستی شەقی تێهەڵدات، پاشان زانی کە ناتوانیت. قاچەکانی کشانەرە بەرەرە دواوێ بەر بەردێک کەوت، دواجار لەتار نازار فووی بە بنی پێیەکانی دەکرد. موسا دەستی کرد بە پێکەنین "چ جۆرە یاریزانیت، کە نەتوانیت شەق لە عدلی بابایەکی هەڵبەیت؟! " هەموومان دەستمان کرد بە پێکەنین.

موسا ڕووخساریکی بازنەیی هەبوو، بالاکورت و قەوارەدار بوو. جووتێک گۆیچکەمی بچوکی هەبوو کە لە گەژ ڕووخساریدا ڕێدە کەوت. چاوەکانی گەرە بوون، پێدەچوو بیانەرۆت ڕووخساری جێبەیتلن. هەر کاتێک بیویستایە قایلمان بکات، چاوەکانی دەدرەوشانەرە.

کانیی ڕووخساریکی درێژ و هێمنی هەبوو. بە پێچەوانەی موساوە قژیکی کورتی لە ڕادەبەدەر ڕەشی هەبوو، کە هەموو بە یانییه کە خەریکی دەبوو. یان هەر کاتێک لە ڕووباریک، یان جۆگە لە یەك بوستانیا، دەستی تەری بە قژیدا دەهینا بە ئارەزووی خۆی قژی ڕێکدەخست. ئەلهاجی بە قاقارە لێی دەپرسی: "چییە، بەتەمایت کچێک بێنیت؟" کانیی بە دەنگی نەرم و هێشتا بە دەسلالت، کە پێدەچوو توانای کۆنترۆلکردنی هەموو

بارود زخیکی هدیته، وهلامی ده دایه وه. هه رکات ته لهاجی قسه ی ده کرد، به ده دست هیمای ده کرد، وهک نه وهی بیهویته دهسته درتزه کانی بگه یه نیته ته و که سه ی قسه ی بز ده کات. نه و جووما زور نزیك بوون. هه میسه له ته نیشت یه که وه ده زیشتن. جووما هه موو کات سه ری بز قسه کانی نه و ده له قاند و په سه ندی ده کردن. جووما به زوری به سه ری هیمای ده کرد وهک له دهسته کانی. له کاتی قسه کردندا سه ری بز لای راست و چه پ ده جولاند و هه دروو دهستی له پشتییه وه داده نا وهک پیانوکی پیو. سیدی و موزیبا وهک من بیندنگ بوون. هه میسه له ته نیشت یه که وه داده نیشتن، دور له گروپه که. سیدوو جوتیک گویچکه ی گه وری هه بوو، هه رکات قسه مان ده کرد وهک ناسک گویی راده دیرا. موزیبا هه میسه پتی دهوت رهنگه نه و توانای گویگرتنی له راده ی ناسایی زیاتر بیته. هه میسه له کاتی رزیشتندا به توندی هه ناسه ی ده دا. موزیبا زیاتر یاری به دهسته کانی ده کرد و له خه ته کانی له پی دهستی ورد ده بووه و به چریه له گه ل خوی ده دا. من به ناسته م وشه یه کم دهوت.

ته لهاجی و کانی و مووسام له خویندنگه ناسیبوو، به لام پیشتر قسه مان نه کرد بوو. نه و کاتهش له بهاری رابردوومان، یان خیزانه کائمان هیچمان نهوت. به تاییه تی خیزانه کائمان. نه و قسانه ی ده مان کرد ته نها له بهاری گه شته که مانه وه بوو. یان فووتبول، یان خویندنگه، پیش نه وهی دووباره بیندنگی درتزه ی هدیته.

نه و نازاری هه مانبوو له پییه کائمان بز چوارم شه و ره یسه وه و ده ستمان کرد به پیاسه کردن به ده وری خانوو که دا. به درتزه ی گه شته که مان

بۆم دەرکهوت که خانۆچکه که نزیکهی میلیک له دێسه سه ره کییه که وه دووره. شهوانه دوو که ئی چیشتمان ده بیینی له خانووه کانه وه به رزده بوونه وه.

بۆ ماوهی ههفتهیه که لهو خانووه ماینه وه، پیاوه که شهو و پوژ خواردن و خواردنه وهی پیمان ددها. سپیترین ددانی هه بوو که تا ئیستا بینیبیستم.

زۆریه کات بۆ تیشیژرت بوو، به یانیان که سه ری لیده داین لاسکی گه لایه کی ده جوو. پوژتک له باره ی ناویسه وه پرسیارم لیکرد، به نه رمی پتکه نی وتی: "نه وه گرنگ نییه، به م شیهویه هه موومان بۆ مه ترسی ده بین". شهوی دواتر بریاری دا بمانبات بۆ قه راغ زه ریاکه. به دم پیا سه وه به قسه کردنه وه سه رقائی کردین. زانیمان نه وه سه ره به خێلی (شیربرۆ) یه.

کاتی که چیرۆکه کانی نی مه ی بیست که چۆن له ماترو جۆنگ-ه وه هاتووین، با وه پری نه کرد نه وه وتی شتی زۆری بیستوه له باره ی جهنگه وه، به لام هه رگیز با وه پری نه کردوه که بهو شیهویه بیته که خه لکی باسیان ده کات. نه وه هه ر له گونده که بووه و هه رگیز له وێ نه چووه ته ده ره وه. بازرگانه کان جلوه به رگ و داوه ره مانی خو ارده مه نییان ده هیتنا و له بری ماسی و خو ئی ده یانگۆرپیه وه، ئیدی پتویست نه بوو نه م به چیه ته ده ره وه ی گونده که. پیم وایه ته مه نی له بیسته کاندای بوو، وتی مانگی دا هاتوو زه ما وه ند ده کات و زۆریش دلی پی سی خۆشه. پیم وت له به ره چی خانوو چکه که ی له گونده که دا نییه، نه وه وتی نه و خانۆچکه یه ته نها بۆ وشکه کردنه وه ی ماسیه کان و دانانی که لوه له کانی به کار ده بات.

له قه راغ ناوه که دانیشتن، پتی وتین قاچمان بجهینه ناو ناوه سویره که وه سوودی ده بیته بۆ برینه کافمان، پاشان به دووری ده گریته له هه وکردن. له

ته‌نیشتمانه‌وه دانیشته و چاری تیپ‌رین. هه‌رکات سه‌یری ده‌کردین زه‌رده‌ی ده‌کرد ددانه سپییه‌کانی له‌ناو رووخساره ره‌شه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وت. هه‌وای نه‌و ناوه له‌گه‌ل هه‌وای زه‌ریاکه تیئکه‌ل ده‌بوو، مرژی خۆش‌حاله ده‌کرد. ده‌مویست هه‌ر چۆنیک بیته‌ ناوی بزانه‌م، به‌لام زۆرم له‌خۆم کرد نه‌پرسم. پاشان وتی: "کۆرینه پیتیسته هه‌موو شه‌ویک بیته تییره و قاچتان بجه‌نه ناو نه‌م ناوه‌وه، به‌م شیویه قاچتان له‌ ماره‌ی که‌مه‌تر له‌ هه‌فته‌یه‌ک چاک ده‌بیته‌وه".

پاشان سه‌یری نه‌ستی‌ره‌کانی کرد که‌ تاو تاو له‌دوای هه‌وره‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌وتن "ده‌بیته‌ نیسته‌ برۆم به‌لای چاک‌کردنه‌وی به‌له‌مه‌که‌مه‌وه، ره‌نگه‌ باران داباریته، پیتیسته به‌ زووترین کات بجه‌نه ژووره‌وه". به‌پاک‌کردن گه‌رایه‌وه ناو گونده‌که.

نه‌له‌هاچی وتی: "خۆزگه ده‌خوازم نه‌و پیاوه بوومایه. زۆر دلخۆش و رازییه له‌و ژیانه‌ی تییدا ده‌ژی!"

کانی به‌ نه‌رمی وتی: "زۆر پیاویکی باشه، خۆزگه ناویم ده‌زانن".
"به‌لئ، به‌لئ... هه‌موومان وتمان هه‌ریه‌که‌مان له‌ خه‌یالی خۆماندا
نقوم بووین و کتوپر باران له‌ خه‌یالی کردین.

نه‌وکات به‌ قسه‌ی پیاوه‌که‌مان نه‌کرد، به‌لام به‌په‌له‌ گه‌پاینه‌وه بز خانۆچکه‌که و له‌ ژووره‌وه به‌ده‌وری ناگره‌که‌دا دانیشته‌ین و ماسی وشکراوه‌مان خوارد.

ماره‌ی دوو هه‌فته له‌گه‌ل نه‌و پیاوه ماینه‌وه. پۆژ به‌پۆژ ته‌ندروستیمان باشته‌ ده‌بوو. تا به‌یانییه‌کیان ژنیکی به‌ته‌مه‌ن گه‌وره‌تر له‌ پیاوه‌که‌ هاته

ژوروره، خه‌بهری کردینه‌وه و داوای لیکردین به زووترین کات نارچه‌که جیبه‌یلین. پیتی وتین که نه‌و دایکی پی‌اوه‌که‌یه و گوایه‌چهند که‌سینک له‌گونه‌که له‌باره‌ی نیه‌وه ده‌زانش و ناویان بیستوین و به‌رنگه‌وه‌ن تا ده‌ستگیرمان بکه‌ن. به‌شیتوازی ناخاوتنیدا بۆم ده‌رکه‌وت له‌میتزه‌وه نیه‌وه ده‌ناسیت و له‌باره‌ی نیه‌وه بیستویه‌تی. که‌میتک ناوی پاک و خواره‌مه‌نی وه‌ک ماسی بۆ هینابوین تا له‌گه‌ل خۆمان بیسه‌ین بۆ گه‌شته‌که. کات نه‌بوو سوپاسی خۆی و کوره‌که‌ی بکه‌ین بۆ چاودیریه‌که‌ی، به‌لام به‌ده‌نگیدا دیار بوو ده‌یزانی له‌ناخه‌وه سوپاسگوزارین. نارامی و سه‌لامه‌تی نیه‌می له‌هموو شت به‌لاوه‌گرنگتر بوو.

"کوره‌کامم ده‌بیته‌ خیرا بکه‌ن نیستا، دۆعاتان بۆ ده‌که‌م..."

به‌ده‌نگیتکی له‌رزۆک له‌غه‌م ده‌موچاری خۆی سه‌ری و چوره‌ده‌روه و گه‌رایه‌وه بۆ گونه‌که.

ئه‌وه‌نده‌ خیرا نه‌بوین تا له‌ده‌ستیان رابکه‌ین. دوانزه‌ پی‌اوه‌ده‌وای هه‌ر هه‌وتمانه‌وه راپانکرد. دایانداین به‌زه‌ویدا و ده‌ستیان به‌ستینه‌وه.

هه‌ر که‌زانیم ناتوانم چیت رابکه‌م، خۆم به‌ده‌سته‌وه‌دا، ده‌سته‌کامم درێژ کرد تا بیبه‌سته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی پی‌اوه‌که‌ ده‌سته‌کامی به‌سته‌وه، بۆ‌چهند چرکه‌یه‌ک چارمان که‌وته‌سه‌ر یه‌ک، چاوم زه‌ه‌که‌رده‌وه و ده‌مویست به‌پی‌اوه‌که‌ بلیم که‌من ته‌نها ته‌مه‌نم دوانزه‌سائه، به‌لام له‌چاوانی ئه‌ودا ئه‌وه‌م خوینده‌وه که‌به‌لای ئه‌وه‌وه، سه‌لامه‌تی من گرنگی نیسه و ئه‌وه‌ی به‌لایه‌وه گرنگی بیته‌خۆی و دتیه‌که‌یه‌تی.

بردیانیینه بۆ نار گونده که و له سەر له که له بهردهم سه رۆکه که بیان
دایانیشانین. له مهویش نهم نه زمونهم هه بوو. بېرم ده کردهوه داخوا بۆ
هارپێکام شتیکی نوێیه؟

هه موویان هه نسکیان ددها و ده یانویست نه گرین. تا ده هات شپه رته تر
ده بووم. جاری پێشوی لای سه رۆکه که ی تر که سێک هه بوو که به شداری
فیتستیقاله که مانی کردبوو له (ماترو جۆنگ) و ژبانی رزگار کردین، به لام
نه بجاره زۆر له (ماترو جۆنگ) هوه دووربووین. رێگایه کی دووردریژ برابوو.
زۆریه ی پیاوه کان تیشیرتیان له به ردا نه بوو، به لام سه رۆکه که بیان به
رێکویێکی خۆی پۆشته کردبوو. جلی ناو خۆی لۆکه ی له به رکردبوو که
نێخه که ی به نه ته مینی زهرد و قاوه یی زیگزاکی نه خش کرابوو. نه عله
چهرمه قاوه ییه کانی نوی دیاربوون، گۆچانیکی به ده سه ته وه بوو که سه ری
بائنده و به له م، سه ری شیر و چهند ناژه لێکی دی پێوه بوو.

بۆ ماوه یه ک لیمان وردبووه وه، چاوی که وته سه ر من و نیوه زه رده یه کم
بۆ کرد، گویزی کۆلا* ی ده جوو، تیفیکی کرده وه و هه لیدایه سه ر زه وی،
پاشان به رده وام بوو. له بری ده ستی به گۆچانه که ی هیتمای کرد و وتی:
"نیه، نه ی مندالان نیتستا بوونه ته شه ی تانیکی بچووک، به لام دلنیابن
گوندیکی هه له تان هه لپژاردوه...".

---

* گویزی کۆلا: جۆریکه له به ره ده می دره ختی کۆلا، له دارستانه بارانارییه کانی
ولاتی نه فریقا ده رویت، نهم جۆره رووه که ماده ی کافینی تیدایه و بۆ خواردنه وه و
هه ندیک جار بۆ داو ده رمان به کار ده بریت.

"جله‌کانیان داکه‌نن، نهمه کۆتایی پرتگه‌یه بۆ ئیوه‌ی شه‌یتان. ئیوه‌ی درۆزن شایه‌نی مانه‌وه‌ نین".

ئه‌له‌ها‌جی به‌ دوود‌ئیه‌وه‌ ویستی قسه‌ بکات، به‌لام سه‌رۆکه‌ که‌ به‌ گۆچانه‌ که‌ی کیشای به‌ جیتی دانیشتنه‌ که‌ی و به‌ده‌نگی به‌رز وتی:
"نامه‌وێت ته‌نها وشه‌یه‌ک له‌ شه‌یتان بییستم".

پیاوه‌ که‌ له‌ گه‌ل‌ دایکی له‌ قه‌ره‌ب‌القیه‌ که‌دا وه‌ستابوون. هه‌رکات سه‌رۆکه‌ که‌ به‌ شه‌یتان بانگی ده‌کردین، یان هاواری ده‌کرد به‌سه‌رماندا، نه‌و ده‌ستی توند ده‌گوشی. هه‌ر جله‌کاتم له‌به‌ر داکه‌ندرا، شریتی راپه‌کان که‌وتنه‌ سه‌ر زه‌وی.

پیاوه‌ که‌ هه‌لیگرتوه‌ و دایه‌ ده‌ست سه‌رۆکه‌ که‌ی. سه‌رۆک به‌ وردی له‌ قه‌پاغی شریته‌کان ورد بووه‌وه‌، به‌ وردی سه‌یری رووخساری توندوتیژی سی‌ گۆرانیبیژه‌ که‌ی ده‌کرد که‌ له‌سه‌ر تاشه‌به‌ردیکی شکاو وه‌ستابوون و ستوونیکی کاره‌با له‌ پشتیان‌وه‌ بوو. سه‌رۆک فه‌رمانی کرد شریته‌که‌ تاقیبکریته‌وه‌. یه‌کێک له‌ پیاوه‌کان به‌ سه‌رۆکه‌ که‌ی وت ته‌نها پرتگا که‌ نهم جوژه‌ کاسیته‌ بیانیه‌نه‌ ده‌ست بکه‌وێت، یان به‌ فراندن و دزیه‌، یان په‌نگه‌ سه‌ریازی به‌ کریگه‌راو بن. سه‌رۆکه‌ که‌ یه‌ که‌م وته‌ی پیاوه‌ که‌ی په‌سه‌ند کرد و دووه‌میانی وه‌ک وته‌یه‌کی بینه‌قلانه‌ لیکدایه‌وه‌.

"نهم کوپانه‌ سه‌ریاز نین، سه‌یریان که‌ا" خۆشحال‌ بووم نهم جاره‌ به‌ کوپ‌ ناوی بردین له‌بری "شه‌یتان"، به‌لام به‌ بی‌ جلوه‌به‌رگ له‌سه‌ر نه‌و له‌ هه‌ستم به‌ بینتارامیه‌یه‌کی زۆر ده‌کرد. نه‌زموونیکی ناخۆش بوو، هه‌ر

بیرکردنوه له‌وهی چیم لی به‌سەردیت دواى چەند خوله‌کینکی تر، زیاتر تۆقره‌ی لێده‌بریم. له‌ ناخه‌وه شه‌رم له‌گه‌ڵ خۆم ده‌کرد تا ڕووخسارم پێچه‌وانه‌ی هه‌سته‌گام ده‌ریکه‌ویت.

هه‌رکات چاوه‌ڕێی فه‌رمانی سه‌رۆک بووم که ژيان، یان مردنمان بۆ دیاری بکات، نازار ڕووخساری ڕاده‌ته‌کاندم. شریته‌که تاقیکرایه‌وه، گۆزانییه‌کی ڕاپ ده‌ستی پێکرد. هه‌موو به وردی گۆزانیان گرتبوو، برۆیان به‌رزکردبووه‌وه و سه‌ریان به‌ جوړی هینابووه‌ نزیکه‌وه، تا بزانی نه‌مه‌ چ جوړه‌ گۆزانییه‌که. سه‌رۆک له‌ناکاوه‌ گۆزانییه‌که‌ی وه‌ستاند، هه‌ندیک له‌ خه‌لکه‌که‌ سه‌ریان له‌ خانۆچکه‌ به‌ قوور دروستکراوه‌که هینابووه‌ دره‌وه، هه‌ندیکیان له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ له‌سه‌ر ڕایه‌خه‌کانیان دانیشتبوون. پیاوه‌کان خواری پانتۆله‌ تافته‌کانیان هه‌لکردبوو، ژنه‌کان سه‌رپۆشه‌کانیان ڕێک ده‌خسته‌وه و منداڵاتی‌ش چاویان له‌سه‌رمان لا نه‌ده‌برد، ده‌ستیان له‌ گیرفانیاندا بوو، یان لوته‌ چلماوییه‌که‌یان پێ ده‌سپری.

سه‌رۆک فه‌رمانی کرد "هه‌لیستین و بیهینه‌ نزیکه‌وه".

چوومه‌ نزیکه‌وه و لێی پرسیم، نه‌م شریتم له‌ کوی ده‌ست که‌وتوو، به‌ چ مه‌به‌ستیک گۆی لی ده‌گرم. بۆم ڕوونکردنوه‌ که نه‌و جوړه‌ گۆزانییه‌ (ڕاپ)ی پێده‌وتریت، من و براکه‌م و هاوڕێکانمان- نه‌م کورانه‌ نا که‌ نیستا له‌گه‌لمن. پێکه‌وه مه‌شقمان له‌سه‌ری ده‌کردن بۆ فیتستیفالی نیشاندا‌نی به‌هه‌رکان. به‌ ڕووخساریدا ده‌رکه‌وت که سه‌رسام بووه، زیاتر هیمن بووه‌وه و به‌ پیاوه‌کانی وت نازادم بکه‌ن و پانتۆله‌که‌م به‌ده‌نه‌وه.

"نیستا دهییت پیشام بدهیت تز و براكهت و هارپټكانت چۆن مهشقتان ده كرد".

شريتە كەم دووباره كردهوه، خۆشم دەمم دەجولاند و بە پیتی پەتی لە لەكەدا دەستم بە سەما كرد. ئەو كات وردە وردە وشە كانم دەهاتەوه ییاد. بەوردی گویم لە موسیقاكە دەگرت، بە هیواشی بازم هەلدهدا و قۆلە كانم و قاچە كانم دەجولاند، هەرگیز ئەمەم نەكردبوو، ئەوكاتانە ی گویم لەو گۆزانییه دەگرت، وشە كانم لە دلی خۆمدا دەوتەوه و هەستم بە ناوازه كە ی دە كرد، بەلام ئەبجاره بیرم لەوه دەكردهوه كە چۆن هەلتم دەدەنە ناو زەریا كەوه و چەند قورسە مردن لەبیر بكەم. چرچییه كانی ناوچەوانی سەرۆكە كە بەرهو نەمان چوون، هیشتا زەردە نە یگرتبوو، بەلام هەناسە یە كی قوئی هەلتمژی وهك ئەوهی بزانییت كە من تەنھا مندالینكم. لە كۆتایی گۆزانییه كەدا دەستی بە پشیدا هینا و پیتی وتم، كە سەرسام بووه بە سەماكەم و ئەم جۆزه گۆزانییه ی بەلاره سەنخرا كیشە. داوا ی كرد شریتیکی تر تاقی بكریتەوه، گۆزانییه كی "ئیل. ئیل. كوول جە ی بوو، پیتیستم بە خۆشەویستییه"، لەبەر خۆمەوه گۆزانییه كەم وتەوه:

هەندێك جار بەتەنھا لە ژووره كە ی خۆمدا چاو دەبرمە دیواره كە...

لە هەزیشمدا هەست بە ویژدانم دەكەم كە بانگم دەكات...

سەرۆكە كە سەری بەملاولادا دەجولاند وهك ئەوهی هەول بەدات لە وشە كان بگات. سەیری پوو خساریم دە كرد تا بزاتم بەرهو خراپتر ناروات، بەلام پوو خساری سەرسام دەینواند. فەرمانی كرد هەموو هارپټكانم ئازاد بكرین و جلە كانمان بدەنەوه، پاشان بز هەمووانی پوونكردەوه كە هەلە

تیگه یشتینیک پرویداوه، نیمه تنهها مندالین و بهدوای نارامیدا دهگه رتین. پاشان ویستی بزانیّت که له خانۆچکه که به تنهها بووین، یان خاوه نه که ی له گه لمان بووه، من پیم وت که به تنهها بووین و هیچ که سیک له گه لمان نه بووه. پیتی وتین که نازادمان دهکات، بهلام پیویسته به زووترین کات ناوچه که جیبهیلین. شریته کانی دامه وه، به ریکه وتین. له سه رینگاکه سهیری جیتی به ستنه وه کاتمان ده کرد له سه ر قۆله کاتمان و پیده کەنین تا خۆمان له گریان به دور بگرین.

یہ کیتک لہو شتانہی لہ گہ شتہ کہمدا تا نہوکاتہش بی چارہ سہر
 مابوہوہ، بریتی بو لہوی کہس نہیدہ زانی کہی و لہ کوی کزتایی نہم
 جہنگیہ. نہم پرسیارہ لہ پرووی دہروونی و جہستی، تہ نانت ہست و
 سؤزیشوہ کاری تیکردبووم. نہمدہ زانی چی لہ ژیانم دہ کہم، ہستم دہ کرد
 ہمیشہ سہر لہ نوی دست پی دہ کہ مہوہ، تا نیوہ دہ بپم و دوویارہ
 دہ گہ ریتموہ سہر تا. ہمیشہ لہ جو لہ دا بووم، لہ جینگہ یہک بؤ
 جینگہ کی تر. ہرکات بہ ریگاہوہ بوینایہ، بری جار لہ داوہہ ریتم دہ کرد و
 بپم لہ ہموو نہمانہ دہ کردوہ. تہنہا نامانچی من لہ ژیان بریتی بو لہ
 مانوہ بہ زیندووی. نہوی دلئی خوش دہ کردین، نہوہ بو، جار بہ جار لہ
 گوندہ کان ناوی پاک و خواردہ مہ نییان دہ دایستی، بہ لام دہ مزانی ہموو
 نہمانہ دلخوشی کاتین و ناتوانم بؤ ہتا ہتایی دلخوش ہم. ہستی
 دلتنہ نگیم بؤ خؤم ہہ لہ بژاردبوو وک لہوی بہ شپرزہی بہ دہوری کڑمہ لئی
 ہستا بخولیموہ. ہمیشہ پیشبینی خرابترینم دہ کرد، بہ لام لہ گہن
 نہوہ شدا نومیدم ہہ بوو تا لہ گہ شتہ کہم بہردہ وام ہم. نہو شہوانہی
 نہمدہ توانی ہمو، چاروم دہ بریہ تاریکایی شو تا چاروم پئی رادہ ہات،
 پاشان دہ کہ و تمہ خہ یالی خیزانہ کہم، داخوا زیندوو بن...؟

شهوٲيكيان له دهروه‌ي گونده كه دانيشتبوم. بيم ده كرده‌وه چه‌ندم ريگا
 بپروه، نه‌ي ده‌بيت چي له داهاتودا بيته ريم. سه‌يري ناسانم كرد و
 په‌له‌ه‌وره نه‌ستوره‌كامم به‌دي كرد كه له هه‌ولتي نه‌وه‌دا بوون مانگ
 داپوشن، مانگيش جاريه‌جار خزي قووتار ده‌كرد و به دريژايي شه‌و تيشكي
 په‌خش ده‌كرد. بيم كرده‌وه گه‌شته‌كه‌ي منيش وه‌ك گه‌شته‌كه‌ي مانگه،
 هه‌رچه‌نده په‌له‌ه‌وري نه‌ستورتر به‌ره‌و رووم ده‌هاتن، تا رځم ناشرين
 بكن. نه‌و نيواره‌يم به‌بيره‌اته‌وه، كاتيك له‌ده‌ست هيرشيتكي تري ته‌ور و
 رمي گوندنيشه‌كان رامانكردبوو. جووما و موزيبا و موسا له دالانه‌كه
 خه‌وتبوون. من و نه‌له‌اجي و كانتي سديدو به‌خه‌به‌ريوون و گويسان بڅ
 شه‌و راډيرا‌بوو. هه‌ناسه تونده‌كاني سديدو كه‌ميك بيده‌نگييه‌كه‌ي
 له‌بیر‌بر‌دبووينه‌وه. چند كاژريك تپه‌پري، سديدو به‌ده‌نگيكي گپري وه‌ك
 نه‌وي يه‌كين له‌ناو نه‌ودا له‌بري خزي بدويت وتي: "ده‌بيت چند جاري تر
 له‌ده‌ست مردن رابكه‌ين تا جپيه‌كي نارام و بي‌مه‌ترسي ده‌دژينه‌وه؟"

بڅ چند ده‌قه‌يه‌ك چاره‌پي بوو، به‌لام كه‌سمان وه‌لامان نه‌دايه‌وه. پاشان
 به‌رده‌وام بوو "هه‌ركات خه‌لكي به‌نيازي كوشتنمان به‌ره‌ورپوومان دين،
 چاره‌كامم داده‌خه‌م و چاره‌رواني مردنم، هه‌رچه‌نده زيندووم، به‌لام هه‌ركات
 مردن قبول ده‌كم، هه‌ست ده‌كه‌ به‌شيك له‌من ده‌مريت. هه‌ر زوو
 به‌ته‌واوه‌تي له‌ناوده‌چم و نه‌وي ده‌ميتنيته‌وه لاشه‌يه‌كي به‌تاله، زور هيمنتر و
 له‌سه‌رخوتر له‌كه‌سايه‌تي خوم له‌گه‌لتاندا ري ده‌كات".

فووي به‌ناو ده‌سته‌كاني كرد تا گه‌رميان بكاته‌وه، پاشان پاكشا و
 هه‌ناسه تونده‌كاني زيادي كرد، نه‌وكات زانيم خه‌وي ليكه‌وتوه. ورده ورده

نه لهاجی و کانییش خه‌ریان لینکه‌وت. له‌سه‌ر کورسییه کی بی پستی ته‌خته دانیشتم و پالم دایه‌وه به دیواره‌که‌وه و بیرم له وته‌کانی سه‌یدوو ده‌کرده‌وه. ناوچه‌وانم گه‌رم داهاات و فرمی‌سک له چاوه‌کانم هه‌لقولا. نه‌مده‌ویست باوه‌ر به‌وه بکه‌م که منیش به‌هیمنی له‌سه‌ر رینگای گه‌ران به‌دوای نارامییدا، له‌ناوده‌چم. نه‌و شه‌وه به‌خه‌به‌ر بووم تا یه‌که‌م زرنگی به‌یان بایه‌کی هیواشی له‌گه‌ژ خزی هیتا و هانیدام بز خه‌وتن و پرزگاری کردم له بیرکرده‌وه په‌نگ‌خواردوه‌کانم.

هه‌رچه‌نده گه‌شته‌که‌مان سه‌خت بوو، به‌لام جاریه‌جار شتیکی ناسایی هه‌بوو دلخوشمان بکات گه‌ر بز چرکه‌یه‌کیش بیت. به‌یانیه‌که گه‌یشتینه دتیه‌ک، که پیاره‌کان خزیان ناماده ده‌کرد بز راو، نیمه‌یان بانگه‌یشت کرد تا له‌گه‌لیان برۆین. راو کۆتایی هات، یه‌کیتک له پیاره‌کان هاواری کرد و په‌نجه‌ی بۆمان پاکیشا "نه‌مشه‌و ناهه‌نگ ده‌گتیرین، نه‌م غه‌ریبانه‌ش ده‌توانن به‌شداربن". پاشان پیاره‌کانی تر ده‌ستیان کرد به‌چه‌پله‌لیدان و به‌گۆزانیوتنه‌وه گه‌راینه‌وه بز ناو دتیه‌که و توپ و ناژنه‌کانیان به‌سه‌رشانه‌وه بوو که زۆریه‌یان ناسکی کیتی و ژیشک بوون.

هه‌ر گه‌یشتینه‌گونده‌که، ژنان و مندالان به‌چه‌پله به‌خیره‌هاتنیان کردینه‌وه. دوا نیوه‌رۆ بوو ناسمان شین بوو، ره‌شه‌باش نه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو له‌جیتی خۆمان هه‌لمانگریت. به‌شیک له‌گۆشته‌که به‌خشرایه‌وه و نه‌وی تری درا به‌ژنه‌کان تا لیبنریت و ناماده بکریت بز جه‌ژنه‌که. پیاره‌کان گه‌رانه‌وه بز سه‌ر کینگه‌کانیان و نیمه‌ش ناومان ده‌برد بز ژنه‌کان و یارمه‌تیمان ده‌دان.

به‌ناو دتيه كه پياسم ده‌كرد، له يه كيتك له داڤانه‌كان جوڤانه يه‌كم بينى، له‌سهرى پاكشام و به‌هيتواشى خۆم راژوند تا بیره‌وره‌ريه‌كانيشم به‌ينمه‌جووله. نه‌وكات بېرى جوڤانه‌كه‌ى ناو كينلگه‌كه‌ى دايه‌گه‌وره‌م كه‌وته‌وه، هه‌ميشه له‌سهرى ده‌خه‌وتم و كاتيك چاره‌كانم ده‌كردوه دايه‌گه‌وره به‌سهر سه‌رمه‌وه چاوى تيرپييوم و يارى به قژم ده‌كرد، ختوكه‌ى ده‌دام و پاشان خه‌يارتيكى ده‌دا پينم. به‌بېرم هاته‌وه چۆن من و جوونيه‌ر شه‌رمان بوو له‌سهر جوڤانه‌كه، هه‌ركات نه‌و براوه‌بوايه، فينلى خۆم هه‌بوو، ده‌چووم تالى جوڤانه‌كه‌م شل ده‌كردوه بۆ نه‌وه‌ى له‌سهرى بكه‌ويته‌ خواره‌وه. نه‌و‌يش وازى ده‌هيتنا و به‌ناو كينلگه‌كه‌دا ده‌گه‌را تا خۆى به‌ شتيكى تره‌وه‌ مژۆل بكات.

دايه‌گه‌وره به‌ فيله‌كانى ده‌زانى و گالته‌ى پينده‌كردم و ناوى نابووم كارسيلى، واته جالجانۆكه. له‌ چيرۆكه‌كامى ميتىدى، جالجانۆكه به‌ جوړيك باس ده‌كرت كه ده‌يه‌ويت به‌ فيله‌كانى نه‌وانى تر هه‌لخه‌له‌تينيته، تا نه‌وه‌ى خۆى ده‌يه‌ويت به‌ده‌ستى بيتنيته، به‌لام له‌ كۆتاييدا فيله‌كانى به‌ پينچه‌وانه‌ى ويستى خۆى ده‌رده‌چن. له‌م بېر كردنه‌وانه‌دا قول بېومه‌وه تا نه‌و كاته‌ى زوم به‌ زوييدا كه‌وتم. ته‌مه‌لى هه‌موو له‌شى ته‌نيبووه نه‌مه‌ويست هه‌ستمه‌ سه‌ر پى. بۆماوه‌يه‌ك دانيشتم و بېرم له‌ جوونيه‌ر و دايك و باروك و نه‌نكم ده‌كردوه، خۆزگه‌م ده‌خواستم له‌گه‌ليان بوومايه. ده‌ستم خسته‌ ژير سه‌رم و پاكشام و به‌رده‌وام بووم. رووخسارى خيتزانه‌كه‌م له‌بېر كردبوو تا بيانهيتمه‌وه يادى خۆم، پتويست بوو چه‌ند بیره‌وره‌ريه‌كى تال به‌ينمه‌وه ياد. ده‌سته ساردوسر و چرچه‌كانى نه‌نكم، باوه‌شه‌ تونده‌كانى

دایکم وهك نه‌وی بیه‌ویت له درنده‌یهك بمپاریتیت، پینکه‌نینه‌کانی باوكم کاتی یاری فووتبۆل‌مان ده‌کرد، یان به‌ته‌شتیک ناوی ساردوه دوام ده‌که‌وت تا خۆم بشۆم. براكه‌م که له‌خویندنگه‌ده‌گه‌پایه‌وه‌ده‌ستی ده‌کرده‌ملم، یان جاربه‌جار نانیشکیکی لێده‌دام تا قسه‌یهك نه‌که‌م که لیتی په‌ژیوان ده‌په‌وه. نه‌وه‌نده‌م خه‌ف‌ته‌ خوارد، هه‌ستم کرد نیتساقه‌کانی له‌شم نازاریان دیت. چوومه‌ لای رووباره‌که‌وه و خۆم تی فریندا و له‌بنی رووباره‌که‌دانیستم، به‌لام بیرکردنه‌وه‌کاتم هیتشتا به‌دوامه‌وه‌بوون. ده‌مه‌وئیتواره‌پاش نه‌وی هه‌موو گه‌پانه‌وه‌ناو گونده‌که، خواردن نا‌هاده‌کرابوو، قاپیک به‌سه‌ر حدوت که‌سدا دابه‌شکرا، پاش نا‌خواردن، له‌ژیر تریفه‌ی مانگ ده‌ستیان کرد به‌ته‌پل لیدان و سه‌ما و چه‌پله، پاش وتنی چهند گۆزانییه‌ك، یه‌کیتک له‌پیاوه‌کان به‌ده‌نگیکی گالته‌نامیزه‌وه‌هاواری کرد "نازائم که‌ی، به‌لام ده‌بیت نه‌م غه‌ریبانه‌ چیرۆکی خۆیانمان بۆ بگێرنه‌وه‌ تا بزاین خه‌لکی کوین". پاشان به‌ده‌ست هیتمای کرد تا ته‌پل لیده‌وه‌کان به‌رده‌وام بن. به‌دریژایی جه‌ژنه‌که، بیری یه‌کیتک له‌ناهه‌نگه‌کانی خۆمان کرده‌وه، کۆتایی هه‌موو سالتیک ژنه‌کان کۆده‌بوونه‌وه و نه‌و کیشانه‌ی له‌و سالدادا روویان دابوو، ده‌یانکرده‌ گۆزانی و ناهه‌نگیان پنده‌گێتړا. داخوا بتوانن کیتشه‌کانی نه‌مسالی جه‌نگیش بکه‌نه‌ گۆزانی؟

پاشان بهم کرده‌وه له‌وه‌ی بۆ نه‌م دینشینانه نه‌وه‌نده‌ باشن له‌گه‌لمان. به‌هه‌رحال زۆرم له‌خۆم کرد چیژ له‌ناهه‌نگه‌که‌وه‌ریگرم له‌بری بیرکردنه‌وه. ناهه‌نگ نه‌و شه‌وه‌ ته‌واو نه‌ده‌بوو. تيمه‌ش پتویست بوو بۆ به‌یانی زوو به‌رئ بکه‌وین. هیتشتا زۆریه‌ی خه‌لکه‌که‌ له‌ شیرین خودا بوون که تيمه‌ به‌رئ

کهوتین. کهمیتک گۆشتی برژاو و گالۆنی ناومان پینچایهوه و بهناو پیرهکاندا
رۆشتین که له دالتهکانیان دانیشتبوون و چاوهرتی تیشکی خۆر بوون تا
خۆیان گهرم بکهنهوه، ههر ئیمهیان بیینی دهستیان راوهشاندا "بههیوای
ئهوهی رۆحی باباپیرانمان ناگیان لیتان بیت".

بۆ دوایهمین جار ئاورپیکم له دتیه که دایهوه. هیتشتا ئهه رۆژه له دایک
نهبوو. که له شیرهکان به دهنگیان سیرسکهکانیان راونا که بهتاما نهبوون
کۆتایی به شهو بیتن. تیشکی خۆر بهه بهه به دیار دهکهوت و سیتبهری
خۆی له دالتهکان و خانۆچکهکانهوه دروستکردبوو. دهنگی دههژلێش
هیتشتا له میتشکدا دهزرنگایهوه، بهلام هیتشتا دلخۆش نهبووم. کاتیک
رووم له گونده که وهگتیرا موسا و نهوان ئهه سهمایهیان دهکرد که دوتینی
شهو بینیبویان.

پاشان پروویان تیکردم "پیشانمان بده چی فیربوویت". دهستیان کرد به
خولانهوه و چهپله لیتیان بهدورهردا. رهم نه کردهوه به پیتی ریتمی ئهه
دهنگانهی دهریان دهکرد، سهمام دهکرد و نهوانیش هاتنه ریزهوه و ههسوو
دهستمان خسته سهرشانی یهگتر و بهههپیشهوه رۆشتین و سهمامان کرد.
گۆشته برژاوه کهم له جانتایه کدا بهدهستهوه گرتبوو، بهرزم کردهوه بۆ
سهروهه و بهخیرایی پامدهوهشاندا له کاتیکدا قاچه کاتمان بهملاولادا
دهجولاند. ئهه بهیانیهمان به سهما و گۆرانی بهرتکرد، بهلام ئهه ندهی پی
نهچوو ههسوو وهستاین و به بیرمان هاتهوه ئهم خۆشیهه درێژه ناکیشیت.
پۆژیکی دوورودرێژمان له بهردهمدا بوو، بۆیه بههیوایی ههنگاومان دهنا،
ئیتواره ههسوو ئهه ناوهی پیمان بوو، خواردمانهوه.

شهو داهاټ، گه‌يشټينه دټيه‌كي نامۆ، راستييه‌كه‌ي دنټيا نه‌بووم كه دئ بيت. خانوويه‌كي گه‌وره له دوروي كه‌متر له كيلؤمه‌ترتريك موبه‌قينيكي ليتبوو، كه چند قؤرييه‌كي ژه‌نگاوي تندا فريدرابوو، له‌گه‌ل خه‌زينه‌يه‌كي بچووك. شهو خانووه به‌ته‌نها له چؤله‌رانييه‌كدا بوو. نه‌له‌جاي به بيتكه‌نينه‌وه وتي: "نه‌مه ناسانترين دټيه بو ياخييوه‌كان تا داگيري بكه‌ن".

بهو ناوچه‌يه‌دا گه‌راين تا بزائين كه‌سيكي ليتيه؟ دياربوو لهو جيتيه رؤنسي دارخورما به‌ره‌مه‌يتنراوه، پاشماوه‌ي تزوي ناوكي خورما له هه‌موولايه‌ك بلاؤببووه‌وه. لاي روبراره‌كه‌وه به‌له‌ميناك به‌جيتهرابوو كه قه‌وزه‌ي لوولپيچي له‌سه‌ري گه‌شه‌ي كردبوو. پشتي خانووه‌كه‌مان وه‌ك جيتي خه‌وتن ده‌ستنيشان كرد. له‌به‌رده‌م دالانه‌كه له‌سه‌ر كؤته‌ره‌دارتريك دانيشټين و مووساش ده‌ستي كرد به گيترا‌نه‌وه، چيرؤكي جالجالؤكه‌ي بپرا، نه‌وه‌نده‌مان بيستبوو نهو چيرؤكه، هه‌موو به يه‌ك جار داوامانكرد نه‌يگيتريته‌وه، به‌لام نهو به‌رده‌وام بوو "چيرؤكه‌كاني جالجالؤكه‌ي بپرا هه‌ميشه باشن، گرينگ نيه‌ه چند جار تان بيستوه". پاشان وتي: "دايكم بيني ده‌وتم هه‌ركاتريك چيرؤك گيتردرايه‌وه، شايه‌ني نه‌ويه گويي ليتيگيريت، جا تكايه گوي بگرن، به كورتي ده‌ييري‌نمه‌وه".

قورگي پاككرده‌وه و ده‌ستي بيتكرد "جالجالؤكه‌ي بپرا له دټيه‌ك ده‌ژيا كه به‌ده‌وريدا چند دټيه‌كي تر هه‌بوون، هه‌موو سالتيك له كؤتايي وه‌رزي دوروينه‌وه خه‌لكه‌كه ناهه‌نگيان ده‌گيترا و خواردن و خواردنه‌ويان

دوبه خشيبه خەلكى. خەلك ئەوەندەى دەخوارد ڕووخسارى خۆيان لەسەر
گەدەى يەكتەر دەبينى".

هەموومان وتان: "چى...؟؟؟" سەرمان سوورما لەو چىۆكەى موسا
خۆى بۆى زياد كۆرەبوو. هەستايە سەربى و وتى: "من چىۆك دەگىترمەوه،
جا گىرنگ نىبە چۆن دەگىترمەوه، چاوەرى بن تا تەواو دەبم پاشان ئىتووش
بۆى زياد بكن". دانىشت و بەردەوام بوو، هەريەك لە دىسەكان بە
خواردنىك بەناوبانگ بوون، دىسەكەى جالبالۆكەى برا بە خواردنى شلەى
سامى و ماسى بەناوبانگ بوون مەمم... مەمم... دىسەكەى تر گەلایى
كاساڤايان دەهيتا و پەتاتە و گۆشتيان تىدەكۆرد. هەردىسەك بە خۆفشانەوه
باسى لە تاموچىتۆى خواردنەكانى خۆيان دەكۆرد، كە چەند بەلەزەت نامادە
دەكۆرت بۆ جەژنەكە. هەر دىسەكەى بانگەيشى دراوسىكانى دەكۆرد تا
بەشدار بن، بەلام جالبالۆكەى برا دەيوسىت لە هەموو خاوەنەكان بەشدار
بىت، بۆى چەند مانگىك پىش جەژنەكە، لە دەوربەرى گۆندەكە چەند
تەنافىكى كۆكۆردەوه و هەموويانى پىكەوه بەست و نامادەى دەكۆرد،
لەكاتىكدا خەلك دار و برنجيان نامادە دەكۆرد و دەيانبردەوه بۆ لايەكى
گۆندەكە تا ژنەكان لە تۆو و گەلاكان پاكى بكەنەوه و پاشان بىخەنە ناو
دەستكەوانەكانەوه. جالبالۆكەى براش درىتۆى پەتەكەى دەپىتوا لە
دالانەكەى خۆيوە و كاتىك پىاوەكان دەچوون بۆ ڤاو، ئەم بە دزىسەوه
پەتەكەى لە خانووەكەى خۆيوە دەبرد بۆ هەموو دىسەكانى دەوربەر و
سەرى پەتەكەى دەدا بە هەريەك لە چىشتلىنەرەكان تا بە درەختىكى نزيك
لايەكى گۆندەكە بىبەستەنەوه و بە هەموويانى وت: "بۆۆى جەژنە دواى

نه‌وی خوارده‌نه که ناماده بوو، به‌خه‌لکه که بلیئن نهم په‌ته رابکشیتن".
 جالجالۆکه‌ی برا که به لووت قسه‌ی ده‌کرد، نهم و ته‌یه‌ی به هم‌موو
 چیشتلیننه‌ره‌کان ده‌وت و پاشان په‌ته‌که‌ی له ناوقه‌دی خۆیه‌وه به‌ست و تا
 رۆژی جه‌ژن هیچی نه‌خوارد. رۆژی جه‌ژن هات و جالجالۆکه‌ش له‌برسا
 هم‌موو گیانی ده‌له‌رزی و ده‌می ناوی کرد‌بوو، بۆنی گۆشتی برژاو و ماسی
 وشک‌کراو و شله و گۆشت له چیشته‌خانه‌کاندا ده‌هات به لوتیدا، به‌لام بۆ
 نه‌گه‌تی نه‌و، هم‌موو دینه‌کان له‌یه‌ک کاتدا ده‌ستیان کرد به خواردن و
 نه‌وکات ههر چیشته‌ لی‌نه‌ریک فەرمانی کرد په‌ته‌که راکیشریت،
 جالجالۆکه‌ش به هم‌موو لایه‌ک راده‌کیشرا، ده‌ستی کرد به ه‌اوارکردن،
 به‌لام له‌بهر گزرائی و ده‌هۆل که‌س گویی لی‌ نه‌بوو. مندا‌لان به‌ره‌و
 پروباره‌که رایانده‌کرد و قه‌پالیان له گۆشتی برژاو و ماسی ده‌گرت.
 خه‌لکی هه‌ریه‌ک له جیتی خۆیه‌وه قاپی پر خوارده‌مه‌نیان له‌بهرده‌مدا بوو،
 په‌نجه‌کانیان ده‌لینسایه‌وه. ههر کات جالجالۆکه په‌ته‌که‌ی شل ده‌کرده‌وه،
 چیشتلیننه‌ره‌کان په‌ته‌که‌یان توند راده‌کیشایه‌وه وه‌ک هیمایه‌ک تا
 بانگه‌یشتی بکه‌ن. دواجار کورنکی بچووک گویی له ده‌نگی ده‌بیته و
 گه‌وره‌کان ناگادار ده‌کاته‌وه و پرگاری ده‌بیته، به ده‌نگی نووساوه‌وه داوای
 خواردن ده‌کات، به‌لام به‌شی نهم نه‌ما‌بوو، خه‌لکه‌که‌ش کۆتاییان به
 ناهه‌نگی‌پران هینا‌بوو. باوباپیران ده‌لین له‌بهرنه‌وه‌ی زۆر به‌توندی په‌ته‌که‌یان
 راکیشابوو، به‌هۆی نه‌وه‌وه جالجالۆکه‌کان ناوقه‌ده‌ باریکن".
 نه‌له‌جای خۆی کیشایه‌وه و وتی: "هم‌موو نه‌و خواردانه‌ی با‌ست کردن،
 برسیتم ده‌که‌ن. چیرۆکی خۆش بوو، تا ئیستا که‌سم نه‌بینیوه به‌و شیوه‌یه

بیگیترنهو"، هه موو ده‌ستمان کرد به پینکه‌نین، ده‌مانزانی نه‌لهاجی ده‌یه‌ویت گالته به مووسا بکات بۆ نهو زیادانه‌ی به چیرۆکه‌که‌یه‌وه‌ی نابوو. هدر مووسا کۆتایی به چیرۆکه‌که‌هینا، شهو داهاات پووناکی بۆ تاریکی گۆزی و خه‌وی بۆ هاوڕێکانم هینا، گالۆنه‌ ناوه‌که و گۆشته برژاوه‌که‌مان له‌به‌رده‌رگای نهو ژوو‌ره‌ دانا که بۆ خه‌وتن ده‌ستنیشانمان کردبوو، نهو شه‌وه تا دوا کاژیره‌کانی شهو خه‌و نه‌چوو‌ه چاوه‌کانم، هه‌ر له‌ بیری نه‌نکدا بووم، شه‌وانه به‌ دیار ناگره‌وه‌ داده‌نیشتین و پیتی ده‌وتم: "له‌به‌رچاوم زۆر زوو گه‌وره‌ بوویت، تا نیتاستاش وا ده‌زانم دویتییسه‌ که به‌شداربووم له‌ ناهه‌نگی ناولیتانه‌که‌ت". به‌ پروه‌گه‌شه‌که‌یه‌وه‌ سه‌یری ده‌کردم و بزیه‌کی ده‌کرد.

له‌ماوه‌ی ژیاندا بۆ زۆر له‌و مه‌راسیمانه‌ براروم، به‌لام نه‌نکم باسی نه‌وه‌ی خۆمی بۆ ده‌کردم.

"هه‌موو خه‌لك ناماده‌ی ناهه‌نگه‌که‌ بوو، خواردن به‌ هاوکاری هه‌مووان ناماده‌ ده‌کرا، به‌یانی زوو پیاوه‌کان مه‌ریان سه‌رده‌ب‌ری و گۆشته‌که‌یان ده‌دا به‌و ژنانه‌ی ناربانگیان هه‌بوو له‌ ده‌سته‌نگینی و خواردن دروستکردندا، تا هه‌ریه‌که‌یان به‌تامترین خواردن پیتشکه‌ش بکه‌ن. پیاوه‌کان له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌ ده‌ه‌ستان و به‌خه‌ره‌اتی میوانه‌کانیان ده‌کرد و ده‌ستی یه‌کیان ده‌گوشی. هه‌ریه‌کینکیش له‌ پیاوه‌کان بۆ نه‌وه‌ی قسه‌بکات، توپگی پاک ده‌کرده‌وه‌ و کۆخه‌یه‌کی به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌کرد. کوپه‌ گه‌نجه‌کانیش که به‌ دزیه‌وه‌ گوئیان بۆ گوته‌ی پیاوه‌کان راگرته‌بوو، بانگ ده‌کران و هه‌ریه‌که‌یان کاریکیان پینده‌سپێردرا له‌پشتی موبه‌قه‌که‌وه‌

گۆشتی مریشکیان چاک ده کرد، یان داریان ده برپسه وه ده یان نهینایه وه بز
 ژنه کان. له خانوچه که به قامیش دروستکراوه کانیش، ژنان به ده دم
 گۆرانویوتنه وه برنجه کانیان رۆده کرده نار ده سته که وانه کانه وه و ده سکه که یان
 هه لده دا و چەندین جار چه پله یان لینده دا و پاشان ده یان گرتسه وه. نه و ژنه
 پیرانه ی به نه زمونتر بوون له م کاره دا له گه ل نه و گۆرانییانه ی ده یانوت،
 پیش نه وه ی ده سکه که بگرته وه هیمای سوپاسگوزاریشیان به ده سته کانیان
 ده کرد. کیژله کانیش له کووخه کان داده نیشتن و به باوه شینتیکی له هه سیر
 دروستکراو یان قاپینکی کۆن، خه لوزه سووره کانیان ده گه شانوه، یان
 فویان لینده کرد تا ناگر بز ژیر قۆریسه گه وره کان بکه نه وه. کاژیر ۹
 به یانی خواردن ناماده ده بوو، هه موو به جوانترین شیوه خۆیان ده گۆری،
 به تاییه تی ژنه کان، ته نووره و عه زی و لاپیتی* ناوریشیمان له بهر ده کرد،
 سه رپۆشی گرانبه هایان ده دا به سه ریاندا. هه ریه که له نه و به رپۆ خۆشیدایا
 بوو، ناههنگ به رده وام بوو تا نیوه پۆ، پاشان تیمام ده هات و خواردنی بز
 ده برا و دوا ی ناخواردن له ناوه راستی هه وشه که داده نیشتن، قۆلی کراسه
 سپییه که ی هه لده کرد و چەند سووره تینکی قورئانی ده خویند، پاشان ناوی
 ده رشت تا رۆحه پینشینان بانگ بکات. پاشان نیشاره تی بز دایکت ده کرد
 تا تۆ به ریت. نه وه یه که مین جارت بوو به یتریتسه ده ره وه، دایکت له سه ر
 نه ژنۆ دانیشتن و تۆی دا به و. تیمامیش ناوی به ناوچه وانتدا ده کرد و چەند
 دۆعایه کی خویند که له کۆتاییدا ناوی تۆی ده هینا.

---

* لاپیتی: قوماشینکی گه ره ی له لۆکه دروستکراوه، ژنان له ناوچه دیبانه ره ده بیه ستن.

پاش ته‌واربوون، ژنان ده‌ستیان ده‌کرد به سه‌ما و گۆرانیسوتن، دایکیشت تۆی دا به باوکت و نه‌ویش به‌رزی ده‌کردیته‌وه و تۆی به‌ناو هه‌موو میوانه‌کاندا ده‌گیترا، تا له‌باوه‌شت بگرن. نیت له‌و کاته‌وه بوویت به نه‌ندامینکی کۆمه‌لگه‌که و که‌سینک بوویت هه‌موو ناگایان لیت بوو و بایه‌خیان پی‌ ده‌دایت.

پاشان خواردن هینرایه‌وه ده‌روه له‌سه‌ر سینیه‌کی گه‌وره داده‌نرا. کوره‌کان له‌پیش کچان و ژنه‌کان به‌شی خۆیان تیده‌کرد. له‌کاتیکدا ناهه‌نگ به‌رده‌وام بوو، تۆیان ده‌دایه‌ ده‌ست ژینکی پی‌ که‌ توانای سه‌ماکردنی نه‌بوو، نه‌ویش سه‌یری ده‌کردیت، هه‌رکات پینکه‌نیتایه ده‌یوت: "دیاره زۆر هه‌زت له‌ چیرۆکه، له‌ کاتینکی گورنجاو‌دا هاتوویت"، پاشان ده‌ستی ده‌کرد به‌ گیترا‌نه‌وه‌ی چیرۆک.

له‌کاتیکدا نه‌نکم نه‌م چیرۆکه‌ی بۆ ده‌گیترا‌مه‌وه، سه‌یرم کرد و به‌ گه‌رمی بزیه‌کم به‌ رویدا. نه‌ویش سه‌یری کردم ده‌ستی کرد به‌ پینکه‌نین.

***

له‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، کوره‌کان ده‌ستیان کردبوو به‌ پرخه‌پرخکردن. منیش تا ده‌هات چاوه‌کام قورستر ده‌بوون.

به‌یانی که‌ هه‌ستاین، بینیمان گۆشته‌که‌ هیچی نه‌ماوه. پاشان بوو به‌ شه‌ر له‌ناو یه‌کترا، کانیی له‌ لیه‌کانی مووسا وردبووه‌وه و نه‌ویش پالینکی پی‌ته‌ونا و شتیان له‌ یه‌ک ده‌گرت، هه‌ولم دا له‌یه‌کیان بکه‌مه‌وه. سه‌یدوو نیشاره‌تینکی کرد و وتی: "نه‌مه‌یه‌ جانتاکه‌؟ سه‌یرکه‌ن هیشتا گریدراوه،

هیچ کس له نيمه نه بخواردوه. دلنيام نه وهی بردوويه تی هیتستا له م
دهوربه ریه "لقه دارنکی گرت به دهه ستييه وه و چوه دهر وه دهستی کرد به
گه ران. موسا به توپه بيه وه به کانيی و ت: "پيم و تی من نه بووم!"

مؤربا له جی پينکاني سهر زويه که وردبووه وه و تسی: "پهنگه
ناژلینک بوويت"، هندیگمان دواي جی پيه که که وتین تا پروباره که و
هنديگمان به دوری گونده که ده گه راین. له ناکاو سهیدوو هاواری کرد
"دزه کم دؤزيه وه، زؤریش توپه یه!" کاتی سهیرمان کرد، سه گيتک بوو
دوايه مين قه پالی له گؤشته برژاوه که ده گرت. هدر نيمه یی بینی دهستی به
وه رین کرد و له ژیر قاچه کانیدا شاردیيه وه. نه لهاجی داره که ی له سهیدوو
وهرگرت و دواي که وت. سه گه کهش گؤشته که ی به ده میيه وه گرت و به ره و
دوه نه کان ون بوو. پاشان هموو که وتینه گه ران به دواي خواردندا، کهس
قسدی له گه ل کهس نه ده کرد. ده مه و نیوا ره که ميک و چانمان دا.

نه لهاجی و تی: "ده بوایه نه وه سه گه م بکوشتایه". پاشان له سهر پشت
پاکشا.

و تم: "له بهر چی؟"

مؤربا به توپه بيه وه و تی: "به لی، له بهر چی؟ چیت دهست ده که وت
گه ر بتکوشتایه؟"

نه لهاجی به توپه بيه وه و تی: "له بهر نه وهی تنها شت که هه مان بوو،
نه وه گؤشته بوو."

موسا و تی: "بمانکوشتایه گؤشتی چاکی ده بوو."

پروم کرده مووسا و وتم: "باوهر ناکهم، پاشان گهر واش بووایه، زۆر قورس ده‌بوو گۆشته‌که‌ی لیبنین." .

جووما تفی کرده‌وه و وتی: "تیسوه خه‌ریکه وام لیده‌کهن بر‌شیمه‌وه، باسی چی ده‌کهن؟!"

مووسا هه‌ستایه سه‌ریی "باش...".

ئه‌له‌هاچی به نا‌ئومیدیه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کیشا "چییه؟ ده‌ته‌و‌یت چی‌زکیکی ترمان بۆ بگه‌یریه‌وه؟"

"نا نه‌بجاره چی‌زک نییه. باوکم لای چه‌ند که‌سینکی مالیزی کاری ده‌کرد. جار‌تکیان پی‌ی وتم نه‌وان سه‌گ ده‌خۆن. نه‌گهر نه‌له‌هاچی نه‌و سه‌گه‌ی بکوشتایه، هه‌زم ده‌کرد تا‌قیم بکردایه‌ته‌وه بۆ نه‌وه‌ی گهر باوکم بینینه‌وه پی‌ی بلیم، نه‌و کاتیش لیم توره‌ نابیت، چونکه بیانویه‌کی باشم هه‌یه."

هه‌موومان بیده‌نگ بووین، مووسا مێشکمانی پر شتگه‌لینک کرد که هه‌رگیز بیرمان لیتی نه‌کرد‌بووه‌وه.

مووسا نه‌وکات له‌گه‌ل باوکی له‌ ماته‌رو‌جۆنگ بوو، کاتیک هه‌ترش کرایه‌ سه‌ر ناوچه‌که. دایکی چووبوو بۆ بازار تا ماسی بکپیت و بۆ نانی نیه‌واره ناماده‌ی بکات. مووسا و باوکی چون به‌ شوین دایکیدا، به‌لام کاتی هه‌ترشه‌که نه‌و دیارنه‌ما. باوکی ده‌ستی به‌ گریان کرد و چوو به‌ شوین ژنه‌که‌یدا بگه‌ریت، به‌ مووسای وت له‌ جیتی خۆی نه‌جولیت، هه‌رچه‌نده‌ نه‌م سوور بوو له‌گه‌لیدا بپوات، به‌لام نه‌و رینگه‌ی نه‌دا "لیره‌ چاوه‌رێ به‌ کوپم، هه‌رزوو من و دایکیش ده‌گه‌رینه‌وه". دوا‌ی نه‌وه‌ی باوکی

پڙيشت، ٺهو ناوچد يه به ته واري بزمباران ڪرا و مووساش له وکاته وه
رايڪردوه.

ٺهلهاجي له روبراره ڪه ٺاوي دههينا، ڪاتي هيرشه ڪه راي ڪرده وه و
له بهردهم خانوه چڙلڪراوه ڪه يان هاواري دايڪ و باوڪ و خوشڪ و براڪاني
بوو.

ڪانيي له گهڻ دايڪ و باوڪيدا بوو، به لام دوو خوشڪ و سيءَ برائي
له ڪاتي شهر و پشيوپيه ڪه دا له دست دابوو، خڙي و دايڪ و باوڪي چوونه
لاي روبراره ڪه وه تا به روبراري جڙنگ بپهڙنه وه. له نيوهي پهڙنه وه،
ياخيپوه ڪان هيرشيان ڪردنه سر و ته ڪه يان ليٽڪردن و به له مه ڪه يان
نووقم بوو، ڪانيي به مه له پهڙيه وه ٺهوبهر روبراره ڪه و له سر ڪه راغه ڪه
چاوي له خه لڪه ڪه بوو ڪه نقووم ده بون. ههڙچهنده خه لڪ پيئي وتبوو
دايڪ و باوڪي مردوون، به لام ٺهو به هيواي ٺهوهي زيندوو بن، چهند
مانگيٽڪ له گهڙان بهردهوام بوو.

مڙبيا و جووما ماليان به ته نيشٽ يه ڪه وه بوو، ڪاتي هيرشه ڪه
رايانڪرد بڙ به ندهره ڪه تا دايڪ و باوڪيان ببينن، به لام ٺهوان له وي نه بوون،
پاشان رايانڪرد بڙ دارستانه ڪه ٺهوهي جيتيهي پيشتر خويانيسان تيسا
ههشاردابوو، له وپش ڪه سيان نه بيني.

باوڪي سهيدوو برپاري دابوو ٺهوهو ناوچد يه جي نه هيتيت، خڙي و سيءَ
خوشڪه ڪه ي ڪه ۱۹، ۱۷، ۱۵ سالان بوون له وڙير جيتخه وه ڪه خويان
ههشاردابوو. ٺهوهي ٺهواريه سهيدوو چووبوه قاتي سهروه ي خانوه ڪه يان تا
برنج بينيت، پيش ٺهوهي بيته خواره وه، گوتي له دننگي ياخيپوه ڪان بسوه

که هاتونونه ته ماله کهی و گویی له قیژهی خوشکه کانی بووه که له لایهن یاخیبوه کانهوه په لاماردراون، باوکی توپه بووه و ههولئی داوه پریان لیبگریت، به لام یه کیتکیان به تفهنگه کهی که وتووه ته لیدانی و ده مکوتی کردووه و دایکیشی به گریانهوه داوای لیبورردنی له کچه کانی کردووه و گلهیی له خوی کردووه، که نهم کچانهی هیناوه ته نهم دنیا یهوه و خستونیه تیبیه بهرهستی نهم درندانه. پاش نهوهی له په لاماردانیان بوونه تهره، که لویه لی ماله که یان به دایک و باوکی هه لگرتون و پیش خویانیان خستون و رویشتون. "تا نه مرؤش نازاری خووشکه کانم و دایک و بارکم هه لگرتوه، نهوکاتهی هاتمه خوارهوه، هه موو شتیک چۆن کرابوو، هه موو لهشم سپر ببوو فرمیسک له چاوانا قهتیس ما، وام ههست ده کرد ده ماره کانی لهشم درده هینن، تا نه مرؤش هه مان ههستم هه یه. ناخر خووشکه کانی من هه له یان چی بوو؟ چ تاوانیکیان هه بوو؟" نه مه وتی سه یدوو بوو، پاش نهو شهوهی رامان کردبوو، چیرۆکی هه لهاتنی خوی گیتپایهوه، کاتی نهم چیرۆکم بیست هه موو گیانم تیک شکا.

کانیتی به دهنگیکی نووساو و بیتاقه تهره وتی: "وابزانم پیویسته دهست به رویشتن بکه ینهوه". بریارمان دابوو به شهویش به ریتگاهه بین. به روؤ مانگ چاودیرمان بوو تا به ره به یان، هه مان روؤ دهستی پنده کردهوه و پیش نهوهی خوزگه و هیواکامان به نهستیره کان بسپیرین، خور دای ده پوشین.

له ژیر نهم ناسمانه فیتر کرابووم چیرۆک بگیتپمهره، به لام نیستا له وهده چیت ناسمان چیرۆک بۆ من بگیتپتهوه. زور به درندهیی نهستیره کانی

تیک دهشکاند و مانگیش له پشت هوره کانهوه خۆی دهشاردهوه تا نهو
دیمه نه نه بینیت.

رۆژیک له دێه کی چۆلکراو به دواى خواردنهوه بووین. له ناکاو
قه له ره شیک له ناسمانهوه که وته خوارهوه، نه مردبوو، به لام نهیده توانی
بفریت. ده مزانی شتیکی ناسایی نییه، به لام ناچار بووین، خۆمان به دواى
خواردندا ده گه راين په ره کانیمان لیکردهوه، مۆریبا پرسى "نه مۆچ
رۆژیکه؟" هه موو بیرمان کردهوه و کهس قسه ی نه کرد، کانیى وتى:
"نه مۆچ رۆژى پشوه". پاشان ده ستی کرد به پینکه نین "ده یکهیت به هه
رۆژیک بیکه!"

موسا وتى: "ئاخر وا نییه، نه مه رۆژیکى ناسایی نییه. هه ستیکى
خراپم هه یه، پیم باشه نه یخۆین".

کانیى له ژیر لیوهه وتى: "که وتنه خوارهوه ی نه م بالنده یه نیشانه ی
به ده به ختییه، یان نه فرته، نیمه خۆمان له هه ردوو دۆخه که داين، من
ده یخۆم تۆش به که یفی خۆت چی ده که ی بیکه". نهو شوینه هه موو
بیده نگ بوو، هه وره کان له جو له وه ستان و دره خته کانیش به هه مان شیوه،
وهک نه وه ی نه وانیش بزائن شتیک پروده دات.

هه ندیک جار شهو نامرازیکى قه سه که ر بوو، به لام نیمه گویمان بو
نه ده گرت. نهو شه وه ی بالنده که مان خوارد زۆر تاریکتر بوو. نه ستیره به
ناسمانه وه نه بوو. به رینگه وه ده رۆیشته ی و هه ستمان ده کرد تا ده هات تاریکتر
ده بوو، ته نها به ده نگ یه که ترمان ده ناسییه وه، بۆیه ده ستی یه کمان گرت تا
ون نه بین. ده ترساین له ناوه راستی نهو جینه بوه ستین.

بهره‌وام بووین تا گه‌یشتینه پردیکی له‌تخته دروستکراو به‌ژیریدا
 رووبارتک هه‌بوو، هیچ‌دهنگی نه‌ده‌هات، پنده‌چوو خه‌وی لیکه‌وتبیت. له
 نیوه‌ی پرده‌که‌گویمان له‌دهنگی که‌سینک بوو که له‌وسه‌روه ده‌په‌ریسه‌وه.
 ده‌ستبه‌جی ده‌ستمان به‌ردا و لای چهند دره‌ختیکه‌وه خۆمان شارده‌وه، من
 له‌ته‌نیشته‌له‌هاجی و سه‌یدوو، جووماوه‌بووم. سی‌که‌س بوون که
 تیشترتی سپییان له‌به‌ردا بوو، پنده‌چوو چهند تۆپه‌له‌جلینکیان له‌بن
 ده‌ستدا بیت، نه‌وانیش ده‌ستی یه‌کیان گرتبوو. دووانیان بالاییان وه‌که
 بوو، نه‌وی تریان بالایی که‌مینک کورتتر بوو، له‌ناوه‌راستی پرده‌که‌وه‌ستان
 وه‌که‌نه‌وه‌ی هه‌ستیان به‌بوونی که‌سینک کردبیت. چهند شتیکیان وت، به‌لام
 دلتیا نه‌بووم چی بوو. ده‌نگیان له‌گیزه‌ی هه‌نگ ده‌چوو وه‌که‌نه‌وه‌ی شتیک
 لوتیانی گرتبیت. پاشان نه‌و دووانه‌ی بالاییان وه‌که‌بوو نه‌وه‌ی تریان
 پاکیشا وه‌که‌نه‌وه‌ی ری‌لیت‌بگرن بگه‌رته‌وه، شه‌ر و ناژاوه‌یان بوو منیش
 دل‌م تا ده‌هات خیراتر لیتی ده‌دا. زۆر هه‌ول‌م دا رووخساریان بنا‌سمه‌وه، به‌لام
 زۆر تاریک بوو، پاش ده‌مه‌بۆلی و ناژاوه‌یان بریاریان دا به‌و ری‌نگه‌یه‌دا بسۆن
 که‌نیمه‌ی لی‌ها‌ت‌بووین.

دوا‌ی ماوه‌یه‌که‌هه‌ستاینه‌وه سه‌ری‌ و هه‌موو به‌خیرایی
 هه‌ناسه‌بر‌کیتمان بوو. کانی‌ی بۆ دلتیایی به‌چرپه‌هه‌موومانی بانگ کرد.
 کاتیک هاته سه‌ره‌ی سه‌یدوو، هیچ‌وه‌لامینک نه‌بوو. هه‌موو ده‌ستمان کرد به
 گه‌ران، پاش ماوه‌یه‌که‌له‌پشت دره‌ختیک دۆزیمان‌وه، به‌توندی راما‌نه‌شان‌د
 و بانگمان‌کرد، هیچ‌وه‌لامی نه‌بوو. نه‌له‌هاجی و جووما دایانه‌په‌مه‌ی گریان.
 من و کانی‌ی راما‌ن‌کیشایه‌ده‌روه‌ی دره‌خته‌کان و به‌لایسه‌وه‌دانیشته‌ین.

دهسته کاتم له نه اندازه به دهر ده لهرزین. نهو شهوه هموو به دیاریسه وه دانیشتین، ههستم ده کرد سهرم تا ده هات قورستر ده بوو. یه کینک له نیمه به چریه وتی: "رهنگه به دبه ختی نهو قه له ره شه بیت که خواردمان". هه موویان ده ستیان کرد به گریان، به لام من تاسابووم سهیری ناسمان ده کرد وهک نه وهی به دواي شتیکدا بگه ریم. جیاوازیسه کی نه وتو له نیتوان شه و رۆژدا نه مابوو. شهو ناسایی خۆی لوول ده کرد به لایه کدا و رۆژی ده هینا و ناسمانی به سه زماندا رۆشن ده کرده وه. هینشتا به دیار سهیدروه وه بووین. ناوچه وانی ناسه واری نارقهی پیوه بوو، ده می کرد بووه وه. دهستم خسته بهر لووتی تا بزائم هه ناسه ده دات، کوره کانی تر ههستان وهک نه وهی چاوه رپی شتیکم لی بکه ن. وتم: "نازائم". هه موو ده ستیان خسته سهر سه ریان وهک نه وهی شتیک پروویدا بیت که ناسته م بیت قبوول بکریت، به لام تازه پروویدا بیت.

مۆربیا وتی: "نیستا نیمه چی بکه یین؟"

موسا وتی: "خۆ نابیت هه ر لیتره بوه ستین".

کانیتی وتی: "ده بیت هه رچۆنیک بیت بیبهینه دتیه که ی تر، گرنگ

نیبه چه ند دووره. یارمه تیم بدن تا هه لیگرین".

سهیدوومان هه لگرت و کانیتی خسته ییه سهر پشتی. به پرده که دا

په پینه وه، پروباره که دهستی به هاژه هاژ کرد بوو به دلرپه قی خزی له

تاشه بهرده کان ده دا. هه ر له پرده که په پینه وه سهیدوو دهستی کرد به

کۆخین. کانیتی به په له داینا و هه موو دورمان لیدا. ماوه یه ک رشایه وه و

دهمی سپی و وتی: "نه وانه ی دوینی شهو خینو بوون، ده زائم...".

هموو تاسابووين وتمان: "راسته!!"

پاشان وتی: "هەر ئەوان دەستیان بە قسه کرد، من بورامهوه وابزانم".
همومومان یارمه تیمان دا، بەلام ئەو پالتيکی پتوه ناین و وتی: "باشم،
با برۆین".

مووسا بە پيکه نينهوه وتی: "چييه، له مردن ههستاويته تهوه و
له خۆت بايي بوويت".

هموو دهستمان کرد به پيکه نين. دووباره دهسته کاتم که وتنه له رزين.
نه بجاره بۆ، نازام. له ريگادا بهردهوام پرسيامر له تهن دروستی سهيدوو
ده کرد.

پاش نيوه رۆ، گهيشينه ديهك زۆر قهره بالغ بوو. سه زمان سوپمابوو
لهم هموو خهلكه. چۆن بهم کاتی جهنگه له دهروهون، گۆرانييان دهوت و
سه مایان ده کرد. مندا لان لهم سهروهه بۆ نهوسهر رایان ده کرد. بۆنی
خواردنی گه لای کاسافا دههات.

به ناو ديه که رۆيشتين و ههولمان دا جييهك بدۆزينهوه و لهو
قهره بالقيهه دوورکه وینهوه. دواچار چوینه ژیر درهختيک، ژنيکی ليپوو
رووخساری لهوه نه ده چوو بيناسين. بهرامبه زمان دانیشته.

"تۆ... " ناماژهی بۆ من کرد "من تۆ ده نامم".

من نه مده ناسی، بهلام ئەو سوور بوو له سههر شهوهی من و خیتزانه کهم
ده ناسیت. پیتی وتم جوونیهه ههفتهی پيشوو هاتووته نهو ديهه و ههوالی
منی پرسيوه. دايك و باوك و برا بجوو که کهشم لهو ديهه ی ترن. پاشان
ريگاکه ی پيشانداين. "لهو ديهه خهلكيکی زۆری سيبا پووتيل و

ماترو جۆنگی لییه، لهوی دهتوانن خیزانه کانتان بدۆزنهوه، یان ههراالیان
پیرسن".

پاشان ههستایه سهری و ئیمه ی جیهتشت و دهستی کرد به
سهماکردن له سهه گۆزانی سۆوکس. پاش نهوهی جینی هیشتین، هه موو
دهستمان کرد به پینکه نین. ده مو یست ههه نهو کاته بهر پیکهوم، به لام
برپارمان دابوو نهو شهوه لهوی به سهه بهرین تا سههیدووش که میک پشوو
بدات، ههه چهنده دهیوت تهنه دوستی باشه. زۆر دلخۆش بووم که دایک و
باوک و براکانم یه کتریان دۆزیوه تهوه و پینکه وهن، پهنگه دایکم و باوکیشم
گه رابیتنه وه لای یه کتر.

به رهو رووباره که رۆیشتین و یاری چاوشارکی و یاریه ناوییه کانمان کرد
و هاوارمان ده کرد "گۆکوو..." تا یاریه که دهست پی بکات. هه مووان
سههریان ده کردین و زه ره دیان ده کرد.

نهو شهوه که میک کاساقا و برنجان دزی و له ژیر دره ختی کدا له قه راغ
گونده که خواردمان. جینگه یه که نه بوو لیتی بجهوین، بۆیه به دزیسه وه له
بالکۆنی مالتیک خهوتین، کاتیک چووبوونه ژووره وه.

نهو شهوه دهسته کانم ده له رزین و دلتم باشی نه ده گوت، خه وه نه ده چووه
چاوم، نه وانیش پر خه پرخیان بوو.

سهه گه کانیش دهستیان به وه رین کرد بوو، له مسه ری گونده که
رپایانده کرده نهو سهه ری. نه له اجی ههستا و هاته لامه وه "نهو سهه گانه
خه بهریان کردمه وه".

"من ههه له سهه ره تا وه نه متوانی بجهوم".

به هیواشی پیتکه نی "رهنگه زۆر دوودن بیت که خیترا نه کهت ده بیست،
منیش ههروام".

ههستایه سه ری و وتی: "ههست نا که ی نه م سه گانه به شیوه یه کی
سه ر هوار ده که ن؟"
"وه مرۆ ده گرین و ده پارینه وه".

له و کاته دا سه گیتک له بهر بالکۆنه که دا ده وه ری چه ند سه گیتکی تریش
به دوایدا هاتن. نه له اجی به باریشکدان وه وتی: "وابزایم سه گه کان شتیک
ده بیسن که ئیمه نایان بینین، ههست ده که م شتیک له تارا دایه".

دانیشت و ههردوو کمان چارمان بریسه تاسمان، سه گه کانیش هه
به رده وام بوون. یه کیتکیان تا سه هه ر ده وه ری. خه لک به خه بهر هاتن و
مندا لێن ده ستیان ده کرد به گریان. ده بوایه پیش نه وه ی خاوه ن ماله که
خه بهری بیته وه، ماله که چۆن بکه یین. نه له اجی هه موویانی خه بهر کرده وه،
کاتی هاته سه ره ی سه ی دوو نه و له جیتی خۆی ره ق ببوو. "ههسته ... ده بی
برۆین". به توندی رایوه شاندا. کانی وتی: "رهنگه دووباره بورایته وه".

له و کاته دا خاوه ن ماله که به دۆلکه یه ک ناوه وه هاته ده وه، پیسی وتین
که نه و له میته ده زانیته ئیمه له ویدا یین.

پاشان دۆلکه ناوه سارده که ی به سه ر سه ی دوو دا پزاندا، وتی: "نه مه
کاری خۆی ده کات"، به لām نه و نه جولا. له سه ر سک راکشابوو قۆله کانی
پینچه وانه کردبو وه و ده موچاوی له خۆلدا گه وزابوو. ناوچه وانی چرچ و
ده می کردبو وه. ناسه واری فرمی سک به سوچی چه وه کانی به ده دیار بوو.
پیاوه که ده سته جی خستی به سه ر پشت و وتی: "کو ری نه که س له م گونده

دهناسن؟" هموو سه‌رمان راوه‌شاند. دۆلكه‌كەى دانا و دەستى خسته سه‌ر سه‌رى خۆى و وتى: "كۆ له‌ سه‌موتان گه‌وره‌تره‌؟" و سه‌يرى نه‌له‌هاجى كرد، كانئى ده‌ستى به‌رزكرده‌وه. پاشان پياوه‌كه‌ بردييه‌ لاره‌ و به‌ چرپه‌ چهند شتيكى پى‌وت. نيت‌ر كانئى له‌ سه‌ر شانى پياوه‌كه‌ ده‌ستى كرد به‌ گريان و هاواركردن. نه‌وكات تيگه‌يشتين سه‌يدوو همومومانى جيه‌شتتوه. هموو داينه‌ پرهمى گريان. چاره‌كانم پر بسون له‌ ئاره‌، سه‌رم گيتى ده‌خوارد نه‌مه‌دزانى خه‌وه، يان راسته‌. كانئى و پياوه‌كانى تر پۆيشتن و له‌ گه‌ل دوو پياوى تر دا گه‌رانه‌وه‌ كه‌ ده‌سته‌به‌ره‌يه‌كى ته‌خته‌يان پيتبوو. سه‌يدوو يان خسته‌ سه‌رى داوايان لى‌كردين له‌ گه‌ليان برۆين. لاشه‌ى سه‌يدوو شوژدرا و هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ كفن كرا و خرايه‌ ناو كوڤنيتكى ته‌خته‌، كه‌ له‌ ژوروى ميوانى مالى پياوه‌كه‌ دانرابوو. پياويكى بالا به‌رز پړوى تىكردين "كۆ له‌ ئيوه‌ له‌ خيترانى ئه‌م كوڤه‌يه‌؟"

هموو سه‌رمان راوه‌شاند، هه‌ستم به‌ تاوان كرد وه‌ك نه‌وه‌ى نيمه‌ سه‌يدوو له‌ برايه‌تى ده‌ريكه‌ين، هه‌رچه‌نده‌ هاوپى بوو، به‌لام ئه‌و وه‌ك خيترانىكى لىهاتبوو، به‌لام پياوه‌ بالا به‌رز كه‌ مه‌به‌ستى خيترانى راسته‌قينه‌ بوو تا سه‌رپشك بيت له‌ ناشتنه‌كه‌. دووباره‌ پرسيارى كرده‌وه‌ "هه‌يچ كه‌س له‌ ئيوه‌ خيترانى ئه‌م كوڤه‌ ده‌ناسيت؟" كانئى ده‌ستى هه‌لپى و پياوه‌كه‌ بانگى كرده‌ لاره‌ و ده‌ستيان كرد به‌ قسه‌ كردن. پياوه‌كه‌ ده‌ستى چه‌پى خستبووه‌ سه‌ر شانى كانئى و به‌ده‌ستى راستى ناماژه‌ى به‌ قسه‌كانى ده‌كرد. كانئى ده‌مى جولاند و سه‌رى راوه‌شاند تا كوڤتايى به‌ قسه‌كان بىنيت. پاشان گه‌رايه‌وه‌ و له‌ سه‌ر يه‌ كيتك له‌ كوڤسييه‌كان دانىشت كه‌ بز

سه يدوو پټويست بوو بنيټروايه وه، چونكه نايټت مردوو شه ويك دابنريټت.
كس گويي بؤ نه ده گرت و كه سيش نه يده ويست بڅه ويټت.

كانيي بيده ننگ بوو، هه موو گويان بؤ سه گه كان گرت و به دټيه كه دا
پياسه مان كرد، خه لكه كه هه نديكيان به خه بهر بوون، گويان له چرپه يان
بوو. پاشان بيري هه فته يه كه له مه و پيشم كه وه توه كه سه يدوو پټي وتين نه و
هه موو رټويك به شيك له لاشه ي ده مرټت، ره ننگه دوټني شو هه موو لاشه ي
به يه كه جار مردويټت و كوټايي پټي هاتبيټت. ده ست و قاچه كام كه وتنه
له رزين زوو ناوي هه موويانم ده هينا، نه وه كه خويان ليكه وتبيټت. خه م
بوو گه ره يه كنيان بڅه ويټت ره ننگه نټر جيمان بهيټت. به ياني پيش خټر
هه له اتن كانيي وتي: "ناتوانم شه ويكي تر ليټره به سه ر به رم، نه وسه گانه
ده متوقينن". پاشان سوپاسي نه و پياوه مان كرد كه يارمه تي داين له
ناشټني سه يدوو. پاشان پټي وتين: "ده زانن جينگه ي گټره كه ي له
كوټدايه". سه رمان له قاند، به لام ده مانزاني چانسي گه رانه وه بؤ گونده كه
ناسته مه، چونكه داهاتوو به ده ست خو مان نه بوو. كه وتينه پټي، هه موو
خه لكه كه راوه ستابوون و مائناوايسان لي ده كردين، كه مينك ترسم
ليټنيشت، نه وكاته ي سه يدرو مان برد بؤ گټرستان هه ر به و شيټويه
وه ستابوون. به لاي گټرستانه كه رټويټين، ده كه وه كوټايي گونده كه، نه و
رټيگه ي سه مان گرت كه هيواي بينينه وه ي خټزانه كاماني پټده به خشين.
تيشكي خټر به ره به ر هه خوي كرد به گټرستانه كه دا و هه وايه كي فيټكي
له گه ل خوي هينا و گه لاي دره خټه كاني هينا يه سه ما و خټو كه ي به
پشته ملدا هينا، وه كه نه وه ي يه كيك له دواوه به هيواشي فوي لي بكات.

هه‌ئێم له چێشتخانه‌كان به‌رز ده‌بوونه‌وه، منیش به‌رده‌وام بووم له
 • سه‌یرکردنی دێیه‌که تا له‌به‌رچاو ون بوو. هاوڕێکه‌مان به‌جێهێشت. یان
 وه‌ك نه‌نکم ده‌یوت: "گه‌شته کاتییه‌که‌ی له‌م دنیا‌یه‌ کۆتایی پێهاتوه".
 له‌کاتی‌که‌دا بۆ ئێمه‌ درێژه‌ی هه‌بوو. له‌ رینگا زۆر به‌ له‌سه‌رخۆیی ده‌گریاین.
 بالنده‌کانیش جێیان هێشتین و مه‌ودایان داین گوێمان له‌ بێده‌نگی خۆمان
 بیت. ئه‌و بێده‌نگییه‌ی ده‌ییرسی: "دوای سه‌یدوو، کی‌ی تر جێمان
 ده‌هێنیت؟"

کاتی‌که‌ له‌ چاوانی یه‌کترمان ده‌روانی، ئه‌و پرسیاره‌مان تێدا ده‌خوێنده‌وه.
 به‌خێرای ده‌پۆشیتین تا فریای رۆژ بکه‌وین و شه‌ومان لێبه‌سه‌ر نه‌یده‌ت که
 ئه‌ویش په‌رهبه‌کی نادیارێ تر له‌ ژیا‌نمان هه‌لده‌داته‌وه.

یانه

شهو له بینه‌نگیدا پیمان کرد، تا به‌ره‌به‌یان وه‌ستاین و گویمان بۆ ده‌نگی چۆله‌که‌کان راگرت که بینه‌نگییه‌که‌یان تیکشکاند. له‌لایه‌کی رینگاکه لاماندا، وچانمان دا. مۆریبا دور له ئیمه دانیشتبوو، یاری به لقه‌دارێک ده‌کرد و هه‌نسکی ده‌دا. ئه‌و یارییه‌ی هه‌میشه له‌گه‌ژ سه‌یدوو پینکه‌وه ده‌یانکرد. ده‌یویست خۆی له هه‌موو ئه‌وانه‌ی پوویدابوون، دورووخاته‌وه. هه‌موو هه‌ستان و چوونه لای مۆریبا، که ئه‌وکات به ده‌نگی به‌رز ده‌گریا و هاواری ده‌کرد، هه‌موو کوره‌کان جگه له من، ده‌ستیان کرد به هه‌نسکدان. به‌ته‌نها مامه‌وه و له‌پی ده‌ستم خسته سه‌ر چاوه‌کانم تا ری له فرمیسه‌که‌کانم بگرم. پاش چهند خوله‌کینک، هه‌موو بینه‌نگ بوون، بی ئه‌وه‌ی که‌س قسه بگات، که‌وتینه‌وه ری. هه‌موو ده‌مانزانی ده‌توانین بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م خه‌م بخۆین، گه‌ر وانه‌بیته، گیان به‌ده‌رنابه‌ین.

ئه‌له‌هاجی وتی: "ناه... ده‌میکه چاوه‌پێی ئه‌م گونده‌م، که دا‌یکم بینی به توندی باوه‌شی پیا ده‌که‌م". بزه‌یه‌ک گرتی و به‌رده‌وام بوو "هه‌رچه‌نده پیشی ناخۆشه، هه‌میشه پیتی ده‌تم، گه‌ر به‌راستی منت خۆش ده‌ویته، به‌س ئه‌م ئیسه‌قانه پیرانه‌م بگوشه، با زیاتر بژیم و ته‌مه‌نم درێتر بیته". ژنیکی عه‌نتیکه‌یه. هه‌موو قاقامان لێدا.

کانیتی خۆی کیشایه‌وه و قۆله‌کانی به جۆری به‌رزکرده‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بییه‌ویته ده‌ستی به خۆر بگات، وتی: "هه‌ستیکی باشم هه‌یه، هه‌موومان

خیزانه کافمان ده‌دزینه‌وه، یان هه‌وائیان ده‌زانین". پاشان سه‌یری نه‌له‌هاچی کرد که پینه‌که‌نی و پیتی وت: "ها، بیستوومه خوشکینکی جوانت هه‌یه، خو جاری هاورپی یه‌کین، وایه؟"

هه‌موو ده‌ستمان کرد به پینکه‌نین و نه‌له‌هاجیش خوژی هه‌لدایه سه‌ر پشتی کانیی و له‌ناو گیاکه‌دا ده‌ستیان کرد به زوزانبازی. که ته‌واو بوون دوای نیمه‌که‌وتن و گوزانی (سی. نی. روجی) یان ده‌وت: "نه‌ به‌م جوژه سه‌یرم بکه... نه‌ به‌م جوژه...". پاشان تیمه‌ش چووینه‌ریزه‌وه و ده‌ستمان کرد به گوزانیوتن، وه‌ک نه‌وه‌ی ژیانینکی زۆر خوش بگوزهرینین، به‌لام هه‌ر زوو پینه‌نگیی دووباره‌ بو‌لامان گه‌رایه‌وه.

لایه‌کی ناسمان شین و لاکه‌ی تر به‌ په‌له‌ هه‌وری سستی په‌نگخواردوو پر ببووه‌وه. بایه‌ک هه‌لی‌کرد و لقه‌ داریکی دارستانه‌که‌ی شکانده‌وه، ده‌نگی نه‌و بایه‌ له‌ گریانی مرۆژ ده‌چوو. هه‌ر من به‌ ته‌نها هه‌ستم پی‌ نه‌کرد، به‌لکو نه‌وانیش وه‌ستان و به‌ وردی گویان راگرت، نه‌جاره‌ بایه‌که‌ گۆرا بو‌ ره‌شه‌بایه‌کی توند. گه‌لای دره‌خته‌کان خوژیان له‌یه‌کتر ده‌خشان و به‌ره‌نگاری ره‌شه‌باکه‌ ده‌بوونه‌وه. تا ده‌هات شیوه‌ن و نالیینی لقه‌ دره‌خته‌شکاوه‌کان زیاده‌ی ده‌کرد. دره‌خته‌کان وا دره‌ده‌که‌وتن که نازار بچیتژن. به‌ هه‌موو لایه‌کدا لنگه‌فرتیتیان بوو و لقه‌کانیان به‌یه‌کتردا ده‌کیتشا. هه‌وره‌کان ناسمانی شینیان لوول دا، نه‌وکات په‌نگی خوژه‌میشی ناسمانی ته‌نییه‌وه. باران و هه‌وره‌تریشقه‌ ده‌ستی پینکرد و بو‌ماوه‌ی که‌متر له‌ ۱۵ خوله‌ک به‌رده‌وام بوو، تا دووباره‌ ناسمان په‌نگی شینی پۆشی. جله‌کاتم له‌ ناردا خوشابوو، سه‌رلینشیتواو له‌ژیر تیشکی خۆردا پریم ده‌کرد. شه‌و داهاات و

بهرامبهر کینلگه‌ی قاوه، کینلگه‌یه‌کی بچووک‌ی چاندنی مۆزی لیبوو. له‌وی گه‌یشتین به‌پیاویک که له‌وکاته‌دا سه‌رقالی لیکردنه‌وی مۆز بوو، رووخساریمان نه‌بینی، چونکه پشتی لیتمان بوو. کانیتی چوو پینشه‌وه و وتی: "دوانیوه‌رۆت باش". پیاوه‌که له‌پشت گه‌لایه‌کی مۆزوه نیگایه‌کی کرد. ناره‌قی ناوچه‌وانی سپی و خشه‌خش به‌ناو چه‌ند گه‌لایه‌کی وشکه‌وه‌بووی مۆزدا به‌ره‌ولامان هات. هه‌ر نزیک‌بووه‌وه، بیه‌وه‌رییه‌کانم به‌خه‌به‌ره‌اتنه‌وه... رووخساری چرچییه‌کی زۆری تینکه‌وتبوو و لاوازتر ده‌ینواند له‌وکاته‌ی که من بینیبوووم. ناوی نگۆز* گاسیم بوو. یه‌کینک بوو له‌ پیاوه‌ ناسراوه‌کانی شارۆچکه‌که‌م. خه‌لکی به‌رده‌وام سه‌ریان ده‌کرده سه‌ری تا زه‌ماوه‌ند بکات. خه‌لکه‌ به‌ته‌مه‌نه‌کان هه‌میشه ده‌یانوت: "ئیتستا گه‌وره‌یه و توانای هه‌لگرتنی به‌رپرسیاریتی هه‌یه، پتویسته ژنیک‌ی باش بۆ خۆی په‌یدا بکات، به‌لام نه‌مه هه‌ر چه‌ز به‌ته‌نهایی ده‌کات!" هه‌میشه خۆی خواردنی بۆ خۆی ناماده ده‌کرد، هه‌رچه‌نده هیلاک بوو به‌ده‌ست خواردن دروستکردنه‌وه، هه‌میشه هه‌نگوین و گاری** ده‌خوارد، جار هه‌بووه به هه‌فته هه‌مان شتی خواردوو.

بۆیه دایکم بریاری دابوو هه‌موو ئیواره‌یه‌ک خواردنی بۆ ناماده بکات و پیتی ده‌وت: "ئه‌م جۆزه خواردنانه بۆ ته‌ندروستیت باش نین". نه‌ویش بزه‌ی ده‌کرد و سه‌ری ده‌خوراند.

---

* زاره‌ویه‌که بۆ نیشان‌دانی رۆژ، پینش ناوه‌ینانی گه‌وره‌کان به‌کارده‌هینریت.

** خواردنیکه له کاسافا دروست ده‌کریت، پاش نه‌وه‌ی ده‌جنریت و رشک ده‌کریت.

هەر گاسیمو نزیکتربووه، به وردی له پروخساری هه موومان وردبووه و پاشان بزهیه کی کرد، نهو کات زیاتر دلنیا بووم نهوه گاسیموه، چونکه دانیکێ پیشهوهی نه بوو.

"کورینه ده تانهویت یارمه تيم بدن بری له م مۆزه به رینهوه ناو گونده که؟" به جوړیکێ وه ها وتی که (نه خیر) قبول ناکات، ههروهک چۆن گهوره داوا له منداڵ ده کات.

"دهی کورینه"، داوای لیکردین داوای کهوین بۆ ناو کینگه که و دهستی به جوړیک پاره شانده وه نهوهی به په تیک ئیمه ی به سستیتهوه و بیهویت به لای خۆیدا پامانکیشیت.

نهو کاته ی لیبی نزیکبوومهوه، دهستی خسته سه رشانم و دهستی به سه رمدا هینا.

لوقمی پاکیشا و وتی: "تا نه مپۆش هه روا هاروهاجیت؟"
- "له م پۆژدها کات نه ماوه بۆ هاروهاجی."

"دهبینم زۆر غه مباریت. که منداڵ بوویت، هه میسه له گه ل دایکت باسی ناوچه وانی تۆمان ده کرد. کاتیک پیده که نیت ناوچه وانت ده دره وشایه وه. له گه ل دایکت ده سانگوت په نگه له بهر نهوه بیت که هه میسه دلته خۆشه، دایکت ده بیوت له کاتی خهوتنیش هه ر پیده که نیت. ته نانهت نهو کاتانه ی توپه ده بوویت و خه ریکێ که تن نانهوه بوویت، ناوچه وانت زیاتر ده دره وشایه وه. سه یر بوو هیچ پوونکردنه وه یه ک نه بوو که په یوه ندی به که سایه تیته وه دربخات، به لام نیستا شهوق له ناوچه وانت نابینم."

سهیری کردم و بیدنگ بو.

پاشان دورکه و تهوه و هاوړیکانی فیر ده کرد چونه موزه که له سر شانیان هلگرن له بری سهریان. "بهم شیتویه له ناوړاستدا کهرت ناییت".

موزه گانم کز کرده و چاوړینی گاسیمو بووم تا دۆلکه ناوه که و شقارته و که لوپه له کانی کۆبکاته وه. "تۆ چۆن گه یشتیه..."، قسه که ی پی بریم و وتی: "دایکت و باوکت زۆر دلخۆش ده بن به بینیت. ماوه یه کی زۆره به دواتدا ده گهرین. دایکت هه موو رۆژیک ده گری و ده پاریتته وه له خوا و پڑخی پیشیان تا تۆ بگهریننه وه بۆ لای. براهت چووه دهره وه ی گونده که و هفتی پیتشو به دلته نگیه وه گه رایه وه و گله یی له خزی ده کرد که به هزی نه وه تۆیان له دست داوه".

کاتیک نهو قسانم بیست هه موو نهوانه ی به ده ستمه وه بوون که وتنه خواره وه و به خیرایی کۆمکردنه وه و دوا ی که و تمه وه، نهویش به هیتواشی له پیتشمه وه ده پڑیشت و به رده وام بوو "به راستی سهریان ده سوپمی گهر بتیین".

هه ناسم سوار بوو، نه مه ده توانی ته نها و شه یه ک بلیم، نهویش هیتواش هیتواش له پیتشمه وه پتی ده کرد. ده مو یست هه موو نهوانه ی به ده ستمه وه یه فریده مه سر زهویه که و پابکه م، به لام نه مه ده زانی چۆن له و ریگا ته سکه پیشیان بکه وم. پاش چهند خوله کیک گه یشتینه رووباره که. نهوکات دلتم خۆش بوو، چونکه له کۆتایی قهراغ هه موو گوندیک رووباریک هه یه و پاشان راسته وخۆ ده چپته نار گونده که وه، به لام نه مجاره یان وانه بوو.

"گونه‌ده که به‌سەر نهو گرده‌وه‌یه". رینگایه‌کی پی‌چارپینچی به‌رداری بوو، زۆر به‌سه‌ختی به‌سهریدا رۆڤشتین و نه‌وانیش که‌میتک و چانیان دا. زۆر توپه‌ بووم که وه‌ستان، دوور له‌وان دانیشتم و چاوم برپیه‌ رینگه‌ خۆلاوییه‌ که که به‌ره‌و دارستانه‌ که ده‌رۆڤشت و له‌ویوه‌ به‌ناسته‌م سه‌ریانی چهند خانوویه‌ک ده‌بینرا. به‌شیتک له‌ من له‌ناو گونده‌که‌دا بوو به‌شه‌که‌ی تریش له‌ چاوه‌روانیدا نۆقره‌ی لیت‌پابوو. گاسیمو دۆلکه‌ ناوه‌که‌ی به‌ ناوماندا گیترا. من ناوم نه‌خوارده‌وه‌ و چاوه‌روان بووم به‌رپنکه‌وین. له‌ پیتش هه‌موویانه‌وه‌ خۆم کۆکرده‌وه‌ تا خه‌را له‌ پیشیانه‌وه‌ برۆم. هه‌ر له‌ گرده‌که‌ چوومه‌خواره‌وه‌، ته‌قه‌ی تفه‌نگ و وه‌رینی سه‌گ تینکه‌ل به‌ یه‌ک بوون. پاشان ناڵین و گریانی خه‌لکیش به‌دوایاندا. به‌په‌له‌ له‌و جیه‌ه‌ پامانکرد. دووکه‌ل ته‌وقی گونده‌که‌ی دا و چهند پریشکینکیش له‌ هه‌وادا به‌دیارکه‌وتن. له‌ ده‌وه‌نیکسی نزیک گونده‌که‌ خۆمان هه‌شاردا و گویمان بز ده‌نگی هاواری ژن و پیاو و مندال را‌دی‌را‌بوو. مندالان که‌وتبوونه‌ شین بزکردن و شریخه‌ی پیاوه‌کانیش به‌ جۆری بوو که له‌ دارستانه‌که‌وه‌ ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌ و زیرکه‌ی ژنه‌کانیان دا‌پۆشی. به‌ گاسیموم وت ده‌بیت برۆم، به‌لام نه‌و رایکیشامه‌وه‌ دواوه‌ و نه‌یه‌شت. به‌هه‌موو هه‌یزی خۆم پالم پتوه‌نا و له‌ ده‌ستی هه‌لام. به‌جۆریک رامکرد که هه‌ستم به‌ قاچه‌کانی خۆم نه‌ده‌کرد. نه‌وکاته‌ی من چوومه‌ نار گونده‌که‌وه‌، ناگر له‌ هه‌موو جیه‌ه‌ هه‌لده‌ستا، گوله‌ی تفه‌نگ وه‌ک گه‌لای مانگۆی هه‌له‌وریوی به‌یانیان په‌رش ببوه‌وه‌ و زه‌وی دا‌پۆشیبوو. نه‌مه‌دزانی له‌ کوپه‌ ده‌ست به‌ گه‌ران بکه‌م. گاسیمو و کوره‌کانی تریش به‌ دوامدا هاتن و هه‌موو وه‌ستان و چاویان به‌ناو گونده‌ گرته‌بهریوه‌که‌دا ده‌گیترا.

نهونده گهرم بوو، شاره قم دهر دابوو، به لآم سلم نه ده کرد بچمه نیتوان
خانوه کانه وه. بزمارى سه قفه تهنه که کان ده که وتنه خواروه و قینى
ناگره که ی زیاتر ده کرد.

هاوار له چند خانویه کی دهوروبه به رزبووه وه. به خیرایى به ره و لایان
پامانکرد و له قه راغ دره ختی قاوه کان چووینه لای نه و خانوه ی که
دهنگه که ی لیتوه دهات، هموو له ژوروه گیریان خوار دبوو، ناگریکی
له راده به در له ژوروه پهنگی خوار دبوو، پووخساری خوی له په نجه ره و
سهربانى خانوه که وه نیشان ده دا. دهسکه وانیکمان هه لگرت و دهرگا کاتمان
پیی شکاند، به لآم زور درهنگ بوو، تهنه ژنیک و مندالیک هاتنه دهر وه.
گریتبهر بوو به خیرایى به هموو لایه کدا رایانده کرد و هه رچییه که له و
دهورو به ردها بوایه، خویانین پیاده کیشا و دووباره ده گه رانه وه بز لایه کی
دی و هه مان شتیان ده کرد. پاش که میتک ژنه به زویدا که وت و له جووله
که وت. منداله که ش له ژیر دره ختیکدا دانیششت قرووسکه یه کی کرد و
پاشان له جووله که وت. تیمه ش وه که نه وه ی له زویدا پرواییتین،
وه ستابووین و سه یرمان ده کرد، هموو نه مانه زور به خیرایى پرویان دا.
هیشتا زریکه ی نه و منداله له میتکدا دهنگی ده دایه وه. وه که نه وه ی له
جهسته ی مندا پوخی دهر چوویت.

گاسیمو له و جییه ریشتبوو که منى لى وه ستابوو، گاسیمو
هموموانی بانگ کرده لایه کی گونده که، ده سته جی به ره و لای پامانکرد.
زیاتر له بیست که س به ده مدا که وتبوون له سر زوییه که و هموو ریز
ببوون و خوین له جی فیشه که کانیا نه وه ده تکا. هه ندی له خوینه که

چۆراوگەى بەستىبوو بۆ ژۆر لاشەكانى تىرىش، ەك ئەوہى بىانەوئىت تىكەل
 بەيەكدى بىن. دەنگى گىيانى گاسىموش لەگەل ەلدانەوہى ەل لاشەيەك
 زىاتر دەبوو. ەندىكىيان چار و دەمىيان بە جۆرئى كرابووە كە دىياربوو
 چەند لە ترساندا خۇيان گىرژ كىردووە و چارەروانى گوللەيەك بوون تا
 لەپشتيانەوہ لاشەيان بىتەكتەت. ەندىكىيان لەگەل ەلئىشىنى دوا
 ەناسەيان گلو پىسى سەر زەويە كەيان ەلئىشىبوو. لاشەكان زۆر بەيان
 پىاو بوون، تەمەنيان لە بىستەكاندا بوو، ەندىكى كەمىيان مندالتر
 بوون. لە لايەكى تىرى دىيەكە لاشەى نىوہ سووتاوئى ئەو كەسانە كەوتبوون
 كە لە جەنگدا بوون تا لە دەست ناگرەكە خۇيان پىزگارىكەن، ەموو ئەم
 جەنگەش تەنھا لەپىتتاو ئەوہدا بوو كە لە دەروہى مائەكانيان گىيان
 لە دەست بەدن. ەموو لە چەند شىئوہەك خۇيان پىكخستبوو. ەندىكىيان
 ئەژنۇيان تا لاي سەريان چەماندبوووە و نىسقانە سىپىيەكانى شەويلگەيان
 بەدىار كەوتبوون. ەندىكىشىيان ەك چۆن مندال خۇي لە سكى داىكىدا
 لوول دەكات، بەو جۆرە سى بىوون. ناگرەكە دامركايەوہ و بەنار دىيەكەدا
 پامكرد. بەدواى شتىكدا دەگەرپام كە نەمدەويست بىبىنم. بە دوودلىيەوہ
 سەرنجى ەموو پىووخسارەكانم دا، بەلام ئاسان نەبوو ناسىنەوہى، جگە لەوہ
 خەلكىكى زۆر كەوتبوون. گاسىمو ناماژى بۆ خانووەيەكى سووتاوئى
 خەلوژناسا كرد و وتى: "ئەوان لەو خانووەدا دەژيان". ناگر ەموو
 چوارچىئوہى دەرگا و پەنجەرەكانى لەناوبىردبوو، ئەو قورەى خرابووە نىوان
 دارەكانەوہ، دەكەوتنە سەر زەوى، بەرە بەرە ئەوگورىسانە بەدەر دەكەوتن كە
 ناگر بەرەولايان پىي دەكرد. جەستەم وشك بوو. بەتەنھا چارەكانم دەجولان

که به هیتواشی ده مترووکاندن. هدرتم دا قاچه کانم رابوه شیتیم تا دووباره خوین تیایدا هاتوچۆ بکاتهوه، به لّام به زه ویدا که وتم و بدهسته کانم رووخساری خۆم گرت. ههستم ده کرد چاوه کانم ده رپۆقیون و تا دیت زیاتر له چالی چاومهوه ده رده پهرن و نازاریکیش له بری شۆک دهستی به سه ر جهسته مدا گرت.

ههستامه سه رپیی و به راکردن بئ ترس خۆم کرد به خانووه که دا. دووکه ل سهرتاپای ژووره که ی گرتبوو، چاوم گیترا هیچ لاشه یه کم نه بیینی. عه رزه که ی ته ژێ پاشماوه ی سووتاو و خۆله میتش بوو. هیچ لاشه یه کی ره ق، یان نه شیتواوم به رچا نه که وت. پر به سییه کانم هه ناسه م هه لمری و هاوارم کرد و به هه موو هیتزی خۆم دهستم کرد به گریان. شق و بۆکسم له دیواره گر تیبه ربووه کان ده دا، به لّام ههستم به نازار نه ده کرد. کوره کانی تر رایانکیتشامه ده روه منیش به رده وام بۆکس و شه قم هه لده دا. گاسیمو وتی: "هه موو نه م گونده گه راوم بۆیان، نه مه دژینه وه".

له سه ر زه بییه که دانیشتم و قاچه کانم له ناو پیسییه که دا بلاوه پیتکرد. به هه ر دوو دهستم سه ری خۆم گرت. پر بووم له توورپیی. له توورپیدا فسه فسم بوو. ههستم ده کرد دلّم وه خته بته قیتته وه. له هه مانکاتدا هه ستیکی وام هه بوو که شتیکی له راده به ده ر قوورس له ناو سه رمدا دانراوه، نازاریک له مله دا په یدا بوو. نازانم چیم لی به سه رهات، به لّام له ناکاو ههستامه سه رپیی و په لاماری گاسیموم دا و توند ملیم گرت. "ناتوانم هه ناسه بده م..."، پاشان پالینکی پتونه نام و که وتم به سه ر ده سته وانه کدا. ههستامه وه و ده سته وانه کم پیاکیتشا نه ریش که وت به

زهويدا. كه هستايهوه خوږين له لوتيبهوه دهپرژا و وتی: "من نه مدهزانی
 نه مه پرو ددهات". پاشان دورو كه وتهوه و له ژير دره ختيكي مانگو دانشت
 و لوتی خزی سړی. كورپه كانی تريش له سه زهويه كه توند گرتيام. پاشان
 بوو به ههرا و مشتومړ. ههنديكيان ده يانوت هه له ی گاسيمو بوو
 خيزانه كانمان نه يینی، ههنديكي تريان ده يانوت هه له ی نهو نه بوو، گاسيمو
 نه بوايه نيمهش ده مردين. به لامه وه گرنه نه بوو، ده مويست نه وان ببينم و
 له گهل نه واندا بمړم. پاشان بوو به ناژاوه و شهر له نيوانيان. شتيان ده گرتنه
 يهك و شه قيان له يه كتر هه لده دا. نه لهاجی پالتيكي به جوو ماوه نا و
 خستی به سه ناگره كه دا و پانتوله كه ی گړی تي بهر بوو. جوو ماش هاواری
 ليته ستا و خزی له ناو پيسيه كه دا ده خولانده وه تا ناگره كه بكوژيني ته وه،
 پاشان هستايه وه سه رپي و به رديكي كيتشا به سه ری نه لهاجی و سه ری
 پر كړد له خوږين. توره تر بوو. به ره و نه لهاجی رايكړد، به لام گاسيمو توند
 گرتی و هيتايه لای خزی و به پارچه قوماشينك سه ری بز به ست. هه موو
 بيده ننگ و تا ده هات توره تر ده بوو ين له هه موو نه وان ه ی پرو ياندا بوو.
 ده مانزانی نه وه كوژتايی گه شته كه مانه. "هه له ی كه س نه بوو" وه ختی
 گاسيمو نه مه ی وت، زياتر و زياتر توره بووم، ده مويست دووباره هه ستمه وه
 بزى، به لام له وكاته دا گويمان له هاواری چهنه كه سينك بوو به را كړد
 چوپينه لای كينلگه ی قاره كه وه و سه يرمان كړد نزيكي ۱۰ يا خيبوو بوون
 بيده كه نين و به دننگی به رز ده دوان و ده ستخو شيبان له يه كتر ده كړد.
 جله كانيان خوږيناو ی بوو. دووانيان بيده چوو كه ميك له من گه و ره تر بن.
 يه كيك له كورپه كان كه لله سه ری پياويكي به قژ هه لگرتبوو. نهو سه ره

لهوه ده چو هیتستا ههست به نازاری قژی بکات که به توندی راده کیشرتیت. خوین لهو جینگه به ده تکا که رۆژنک له رۆژان جینی "مل" بووه. گازولین و دهسته به شقارته یان پیتوو. له سه زوییه که دانیشتن و یاری کارتیا ن ده کرد و ماریجوانایان ده کیشا و به خۆفشانه وه باسی کاره کانی نهو رۆژه یان ده کرد. کورنکی زه عیف که پیده چوو له هه موویان دلخۆشتر بیت، پیده که نی و وتی: "نه مرۆ سی گوندمان سووتاند". یاخیبوو به کی تر که جلی سه ریازی له به ردا بوو، وتی: "وايه... سی گوند له چند کاژیریکی که می دوانیوه رۆ! جینی سه رسورمانه". وهستا و یاری به جی ۳ به کی ده کرد و وتی: "نم گوندم له هه مووی پی باشته، به که کسی تیا دهرنه چوو، هه موو نه وانهی که وتنه بهر دهستان کورژان، هه موو نه وانهی فرمانمان پینکرا بوو، جیبه جیمان کرد. دلنیم سه رۆک به بیستی نم هه واله زۆر دلخۆش ده بیت".

کاتیک قسه ی ده کرد، هه موو نه وانی تر یاریه که یان وهستاند بوو تا گوئی بز نم بگرن. سه ریان بز له قاند و قسه که یان په سه ند کرد، پاشان ده ستیان کرده وه به یاری کردن. به کیک له یاخیبوو کانی تر که به پیوه وهستا بوو، وتی: "هه ندیک له خه لکی گونده که ی تر رایان کرد". پاشان ده ستی به ناوچه وانیدا هیتا وه که نه وه ی بیو بکاته وه چۆن نه مه پرویدا وه. پاشان وتی: "دیاره له دووره وه دوو که لی نم گونده یان بینسوه و رایان کرده وه، پیوسته ستراتیجه که مان بگۆرین و له به ک کاتدا هیتش بکه ی نه سه هه موو گونده کان". نه وانی تر نه وه نده گوئیان به قسه کانی نم نه دا، وه که نه وه ی گوئیان به قسه ی یاخیبوو که ی تر ده دا. به رده وام بوون

له یاریکردن و قسه کردن بۆ ماوهی چهند کاژیریک و بی هیچ هۆکاریك چهند فیشه کینکیان به ناسماندا تهقاند. یه کینک له نیمه جوئه یه کی کرد و دهنگی له گهلای وشکه وه بووی قاوه هینسا، یاخیبووه کان دهسته جی یاریه که یان وه ستاند و دهستیان کرد به گهران. دووانیان به ره ولای نیمه هاتن و چه که کانیا ناپراسته کردین. دهسته جی پامانکرد به ره و دارستانه که و به دواماندا فیشه کیان تهقاند. گاسیمو له پیتش هه موومانه وه بوو، پزنگه که شارهزا بوو، نیمهش به دوایه وه بووین. گه یشتینه کۆتایی گونده که و گاسیمو وه ستا تا هه موومان گه یشتین "هه مووتان به یه ک ناپراسته برۆن..." سهیری یه کمان کرد و بزیه کی تیگرتم، نازام له بهرچی، به لām پروخساری زیاتر توپه ی کردم. به لایدا پۆیشتم و چووینه سهه پزنگه یه کی باریکی به گژوگیا داپۆشراو، من له دوای نه له حاجیه وه ده پۆیشتم و نه ویش لقی دره خته کانی دورد هه خسته وه و دهیدا یه وه به ده موچاوی مندا، به لām پتیویست بوو نه وه ستین، دهنگی تفهنگه کان نزیکتر ده بوون. بی وه ستان بۆ ماوه یه ک پامانکرد تا ناسمان خۆری راپیتج کرد و نه وکات مانگ له دایک بوو نه ستیره کانی له گهل خۆی برد و ناسمانی خسته گریان و نیمه ی پزگار کرد. شهومان له ژیر دره ختیک به سهه برد. جله کافمان تهپ و هه ناسه برکیمان بوو. له ناکاو گاسیمو وه ک و مندا له دهستی کرد به گریان. هه همیشه نهم جوژه شتانه ده یانترساندم. که مندا له بووم فیرکرا بووم که پیاوان ته نها نه و کاتانه ده گرین که هیچ پزنگه و چاره یه کی تریان له بهر ده ستدا نییه. پاشان له بهر بازار له سهه زوویه که خۆی ده خولانده وه. به هه موومان بهر زمان کرده وه نه و کات زانیم له بهرچی ده گری. له کاتی

پاکردنه که چند فیشه کینکی بهرکه وتبوو. قاچی راستی خوینی لیده هات و تاوسابوو، دهستی گرتبوو به ناوقه دییه وه و نه دیده ویست لای بیات. نه لهاچی دهستی گاسیموی لایبرد و خوین له ناوقه دییه وه چوڑا، وهک نه وهی دهستی ریگر بوویت لهو خوینهی به لیشاو ده هات. نه لهاچی داوای لیکردم دهست بجه مه شوینی برینه که، هروام کرد، به لام خوین له نیوان په بجه کانه وه فیچقه ی کرد. سهیری منی کرد و چاره کانی ورده ورده به قولندا ده چوون. دهستی بهر زکرده وه و ویستی بیخاته سر دهستی من که برینه که م پی گرتبوو. چیر نه گریا، هر چنده فرمیسک هر له چاوانی ده هاته خواره وه، به لام به قده نهو خوینه نه بوو که لیتی ده ریشت. موسا چیر ترانای بیینی نهو دیه نهی نه بوو، بویه له هوش خوی چوو. من و نه لهاچی جله کانی گاسیمومان داگند و جی برینه که مان پی به ست. نه وانی تریش سهیریان ده کردین. موسا پاش ماوه یه ک هاته وه هوش خوی و یارمه تی داین. گاسیمو به دهم هه ناسه برکی و هه نسکدانه وه چند وشه یه کی پیکا، که زور به ناستم لیتی تیگه یشتین. پیتی وتین لهو نزدیکانه وه اهلی * یه ک هدیه گهر بگه ریینه وه بز کینگه که لهوی پیشانمان ده دات چوون نهو دور پنگایه یه ک پی بگرینه وه و پی ده چوون دیاری بکه یین، چونکه نهو شوه به ریگای هه له دا پامان کرد بوو. گاسیمو دهسته کانی خسته سه رشانی من و نه لهاچی و هه ستایه سه ری و به هیواشی به ناو ده وه نه کاندای بردمان، زوو زوو و چانمان ددها تا نارقهی ناوچه وانی بسرین. نزیککی نیوهی رژو بوو، گاسیمو هه موو له شی که وته له رزین و داوای لیکردین دایب نیین. دهستی

---

* ناوچه یه که له ده وهی گرنده کان، خه لکی لهوی قاوه و بهر بوومی تر ده چینن.

به سکییه و گرت و له تاو نازار خولی ده خوارد. پاشان پاکشا و چاوی برییه ناسمان، قاچه کانی ده له رزین و پاش ماوه یه ک ده وستان، دهسته کانی به هان شیوه پاشان په نجه کانی. نه لهاچی به ده نگیکی له رزۆکه وه وتی: "با هه لیگرین".

دهستی خسته وه سه رشانمان و قاچه کانی له زهوی ده خشانده و دهسته کانی ساردوسر بوون و خوینی لینه رۆیشت. هیچ کهس قسه ی نه کرد، هه موو ده مانزانی چی روو ده دات.

گه یشتینه و اهلییه که. چاره کانی گاسیمو هیشتا کراوه بوون. نه لهاچی دهستی به چاره کانیدا هینا و دا یخستن. هیشتا خوین به قۆل و دهسته مانه وه بوو. زۆر په شیمان بووم که به ده سه که وانه که لیتمدا، خوینی وشکه وه بوو هیشتا به لوتییه وه ما بوو. به هیمنی دهستم کرد به گریان، نه مه ده توانی نه وه نده ی خۆم ده مه ویت بگریم.

خۆر ناماده بوو ناسمان جینه نیلت. خۆر بز نه وه هاتبوو گاسیمو له گه ل خزی بیات. له ته نیشت گاسیمۆه دانیشتم و توانای بیر کردنه وه نه بوو، نه مه ده زانی چی بلیم، بوم له وه ده کرده وه داخوا گاسیمو ههستی به چی کردیبت کاتی که په نجه کانی ده له رزین و دوا یه مین هه ناسه ی ده رچوو.

دوانزه

له راستيدا به بیرمدا نایهت چند پوژ به پریگهوه بسوین. تا نه وکاتهی دوو پیاو تفهنگه کانیان ناراسته کردین و ناماژهیان کرد نزیکتر بینهوه. چووینه نیوان دوو ریز له پیاره کان که چه کی تاپر و (نار. پی. جی)، (جی ۳) و (تهی کهی-۴۷) یان پیتسوو. پووخساریان نه وهنده رهش بسو له وهده چوو خه لوزیان له خویان هه لئسوویت. به پرویه کی تالهوه چاوه سووره کانیان تیپرین. چووینه به شی دواوهی ریزه که، چوار پیاو له سه زهویه که کهوتبوون و جلی سه ریزیان له بهردابوو، له خوتندا گهوزابوون. یه کتیکیان له سه ر سک کهوتبوو چاوه کانی کرابووه و نه دمه کانی نارو سکی هاتبوونه دهرهوه. ناروم دایهوه، که لله سه ری هه پروونکراوی پیاسویتکم بینی. سه رم گیتی خوارد و هه موو شتیک به بهرده مده ده خولایهوه. یه کتیک له سه ر یازه کان شتیک ده جوو، سه ری منی کرد و پتیکه نی پاشان که میک ناوی خواردهوه و نه وی تریانی کرد به ده موچاومدا و وتی: "ورده ورده له گه ل نه م بارودوخه رادیت، هه موومان له سه ره تاره هه ر وابوین". پاشان دهنگی ته قه ی تفهنگ هات له نزیکهوه و هه موو کهوتنه جوولته و هه ر شهمانیان له گه ل خویان برد، گه شتینه پووبارتیک، له وی به له مه نه له منیزمه کانیان به بزوتنه ره کانهوه به نه رمی سه رئاو کهوتبوون، لاشه ی دوو کوپمان بینی که شووتی سه ر یازیان له بهردا بوو له سه ر یه که له که کرابوون لای پووباره کهوه، پنده چوو ته مه نیان له نیوان ۱۰-۱۳ سالان بیت.

خیرا پرومان وەرگیترا و سەرکهوتین. دهنگی تهقه تا دههات نزیکتر دهبووه. فیشه کی (نا. پی. جی) له دهونه کانهوه بۆ گوی رووباره که دابارین.

پیاریک که شۆرتی سهریازی له بهردا بسو، بهرهو رووی شوینی به له مهکان رایکرده خوارهوه و دهستی کرد به تهقه کردن. نهو سهریازی له به له مه که له گهژ مندای بوو، تهقه ی بهرهو رووی پیایوه که کردهوه و پیایوه به زهیدا کهوت. به له مه که بهرهو خوارهوهی رووباره که ی بردین تا گه یشتینه چه میک، لهوئی وازیان لی هیناین. پاشان سهریازی که بهرهو گوندی (ییل) ی بردین. نهوئی گوندیک بوو که له لایهن سهریازه کانهوه کۆنترۆل کرابوو.

گوندیکی گهوره بوو نزیکه ی زیاتر له ده خانووی لیبوو. هه موو دار و دهونه ی دهووربهری گونده که یان بریبوووه، جگه نهوانه ی له رووباره که وه ده چیته وه سهر گونده که. سهریازه کان پیتیان وتین که بهم جزره مه ترسی هیرشکردنه سهر گونده که که متر ده بیته وه. له سه ره تادا پیم و ابوو بۆ دوایه مین جار جینه کی نارامان دۆزیوه ته وه له (ییل). پر بوو له گه مه و یاری، ژیانیکی ناسایی ده گوزه را. خه لکه که له گهژ سهریازه کان باسیان له کهش و ههوا و نه مام چاندن و راوکردنیان ده کرد، بی نه وه ی کهس باس له جهنگ بکات. له سه ره تادا رهفتاری خه لکه که تووشی شۆکیان کردین.

دوایی تینگه یشتین شتیک نییه تا لیتی بترسین. نه وه ی دیمه نی دینه که ی رهش ده کرده وه بینینی رووخساری منداله هه تیوه کان بوو. زیاتر له ۳۰ مندال بوون، ته مه نیان له نیوان ههوت بۆ شانزه سالان بوو. منیش یه کیک بووم له وان. هه موومان له خانوویه کی له خشت دروستکراری ته واو نه کراوا بووین له گهژ چه ند کوریکی تردا، بنمیچه که ی به کاغه زیکی گهوره

داپۆشرا بوو. له سههر زهویییه چیمه ننتۆ که ده خهوتین له سههر دۆشه کینک و باتانییه کی بچوک، ههر دوو که سه و دانه یه کی بهره که وت. سه ریازه کان که لویه له کانیا ن به دیواره ته واره نه کراوه کانی خانووه که دا هه ئه واسی و له رۆی دوور له مه ده نییه کان کاتیان ده برده سههر. ئیواران گوئیان له مۆسیقا ده گرت سه یری فیلمیان ده کرد و پیده که نین و ماریهوانایان ده کینشا، که بۆنه که ی سه رتا پای گونده که ی ده گرت هوه. به رۆژیش له گه ل خه لکه که کۆده بوونه وه و ئیمه ش یارمه تیمان ده دان. من و کانیی له پووباره که نارمان ده هینا و قاپه کاتمان ده شت و ته وانی تریش پیاز و کوله که و گۆشتیان ده جنی. پیم خۆش بوو سه رقالم بم نه مه ده ویست هه رگیز بی ئیش بم. چوونم بۆ پووباره که و شتی قاپه کان، رینگه یه ک بوو بۆ خۆدزینه وه له بیو کرد نه وه له و شتانه ی تووشی سه ر ئیشه یه کی توندی ده کردم. نیوه ی رۆژ هه موو ئیشیک ته واره ده بوو، ئیواران خواردن ناماده ده کرا و چاره پری خواردن ده کرا. خه لک له دا لانه کانیا ن داده نیشتن پوویان ده کرده نه و په پری دتیه که. دایک و باو که کان منداله کانیا ن ده هینا یه وه ماله وه. کیژۆله کان گۆرانیا ن ده وت، چه پله یان لیده دا و یاریان ده کرد. سه ریازه گه نجه کانی ش له گه ل کوره کان فووتبۆلیان ده کرد. دهنگی خۆشی و گۆرانی و چه پله له و په پری پووباره که وه ده بیسترا. ژیا ن له و دتیه بی ترس بوو، هه موو نه و یاریانه ی ده یان کرد، به تاییه تی فووتبۆل، یادگاری مندالی به بیر ده هینامه وه، بۆ نمونه نه و کاته ی تازه مالمان گواسته بووه وه بۆ (مۆگبوعۆ)، یان نه و رۆژه ی تیمه که ی من برا وه بوو. (پینکه هاتبوو له جوونیهر و چه ند هوارپنکی تریش). دایکم به پووخساری گه شاهه وه

زوده‌یه‌کی پر له شانازی به‌رو پووم هات و باو کم دهستی به‌سهرمدا
 ده‌هینا و دهستی راستمی به‌رز ده‌کرده و به براوه بانگی ده‌کرد، هه‌مان
 شتی له‌گه‌ژ جونی‌ه‌ر ده‌کرد. دایکم ئاوی بۆ ده‌هیناین و له‌پاش
 خواردنه‌وی، به‌ سه‌رپۆشه‌که‌ی ناوچه‌وانمانی باوه‌شین ده‌کرد. نه‌ونده
 دلخۆش بووم دل‌م به‌ خیرایی لیتی دها و ئاره‌ق به‌ ناوچه‌وانمدا، به‌سه‌ر
 لیومدا ده‌هاته‌ خواره‌وه، نه‌وکات تامی سویری ئاره‌قه‌کم ده‌کرد.
 نه‌وکاته‌ی له‌گه‌ژ خیزانه‌کم بووم، هه‌ستم ده‌کرد له‌ خۆشیدا ده‌فرم.
 ده‌مویست نه‌و ساتانه‌ زیاتر بخایه‌نن، نه‌ک له‌به‌ر نه‌وی براوه‌ بووین، له‌به‌ر
 نه‌وی بزهی سه‌ر لیتی دایک و بارکم له‌ هه‌موو شت زیاتر دلخۆشی
 ده‌کردم. نه‌و شه‌وه‌ خۆم له‌ هه‌موو یاری‌ه‌کان به‌ دورگرت و له‌پشت
 خانووه‌که‌ هه‌لتروشکام جیم بۆ نه‌و سه‌رنیشه‌ تونده‌م کرده‌وه تا به‌هیناوشی
 ده‌رچیت. به‌ هیچ که‌سم نه‌وت چیمه. نه‌و دکتۆره‌ی به‌یانینیش چاره‌سه‌ری
 خه‌لکی ده‌کرد، ته‌نها چاره‌سه‌ری له‌رز و تایی ده‌کرد، نه‌ک نه‌و سه‌رنیشه‌یه‌ی
 من نازارم پتوه‌ ده‌چه‌شت، یان نه‌و خه‌وه‌ ناخۆشانه‌ی من ده‌میین.

بۆ شه‌وه‌که‌ی نه‌له‌جی و مۆزیبا و موسا له‌سه‌ر عه‌رزه‌ چیمه‌نتۆکه
 له‌ژیر تریفه‌ی مانگدا که‌ له‌ شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سه‌ری ده‌هینا بوو،
 یاری هه‌لماتیینان ده‌کرد. موسا له‌ناو کوره‌کاندا به‌وه‌ ناوبانگی
 ده‌رکردبوو که‌ هه‌رجه‌ری به‌ چیرۆکێک کۆتایی به‌و شه‌وه‌ ده‌هینیت، من
 دوور له‌وان دانیشتم و له‌به‌ر نازاری سه‌رم ددانه‌کام جی ده‌کرده‌وه، تا
 هاورپیکام هه‌ست نه‌که‌ن که‌ چیمه، به‌لام چاره‌کانی میتشکم هیتشا هه‌موو
 نه‌و پریشکی ناگر و وینه‌ و دیمه‌نانه‌یان پیشان ده‌دام که‌ بینیبوومن،

دهنگی قیژهی مندالان و ژنه کان دووباره له میتشکمد زیندوو ده‌بووه. ههستم ده‌کرد سه‌رم وهك جهره‌س لینده‌یات، به‌هیتاشی ده‌ستم کرد به گریان. جاریه‌جار که نازاری سه‌رم ده‌ه‌ستایه‌وه بز ماوه‌یه‌کی کهم خه‌وه‌چوووه چاره‌کانم تا نه‌وه کاته‌ی له‌بهر می‌رده‌زمه له خه‌وه راده‌په‌پیم. شه‌ویکیان له خه‌وه‌ندا فیشه‌کیکیان نا به‌سه‌رمه‌وه، به‌سه‌ر زه‌ویدا که‌وه‌تبووم و خوینم لی‌ ده‌پویشت و خه‌لکی به‌سه‌رمدا هات‌چو‌زیان ده‌کرد، تا سه‌گیتک هات و خوینه‌که‌می ده‌لیت‌سایه‌وه، ده‌مویست بیترستیم تا رابکات، به‌لام توانام نه‌بوو بچو‌لیم پیش نه‌وه‌ی شتیکی تر بکات له خه‌وه‌ راپه‌پیم به‌ توندی هه‌ناسم ده‌دا و ناره‌قم ده‌کرده‌وه به‌ در‌ژیایی نه‌وه‌ شوه‌وه نه‌متوانی بچه‌وم. به‌یانیه‌کیان بارود‌خچی گونده‌که گۆ‌رابوو وه‌کو پو‌ژانی تر پو‌چی تیدا نه‌بوو. نه‌مه‌ه‌زانی چی بو‌وه‌ته هۆ‌ی نه‌وه‌ گۆ‌رانه‌ کتوپره. هه‌موو سه‌ریاره‌کان له نزیک پو‌وباره‌که ریزیان به‌ستبوو، جلی سه‌ریازیان له‌به‌ردا بوو، چه‌که‌کانیان هه‌لگرتبوو خو‌زیان ناماده‌ ده‌کرد و مه‌شقی سه‌ریازیان ده‌کرد، کلاو و زریک‌کانیان له‌بن بالیان دانابوو "ناگادارین... ناگادارین"، "له‌سه‌رخۆ" گو‌یمان له‌ دهنگی راهینه‌ره‌که‌یان بوو. کاتی‌ من و نه‌له‌ه‌اجی له‌ پو‌وباره‌که‌ ناومان هیتنا له‌ مه‌شکرده‌ن وه‌ستابوون. نه‌بجاریان نه‌فسه‌ر جاباتی له‌به‌رده‌م پیاوه‌کانی وه‌ستار و ده‌ستی له‌ پشتیه‌وه‌ دانابوو و نزیکه‌ی چه‌ند کاژیریک‌ قسه‌ی بز پیاوه‌کانی ده‌کرد پیش نانی نیوه‌پو‌ر. کاتی‌ نه‌فسه‌ر قسه‌ی بز پیاوه‌کانی ده‌کرد، ئیمه‌ چووین به‌لای کاری پو‌ژانه‌ی خو‌زمان، له‌ هه‌مان کاتدا هه‌ولمان ده‌دا به‌ نه‌هیتی گوی‌ بز قسه‌کانی رابگرین. بز نه‌وه‌ی نه‌مه‌ش پو‌وبادات، پتویست بوو نزیک بینه‌وه‌ له‌ پیزی

سهریازه‌کان، نه‌ونده‌ی نه‌مابوو بپین به یه کیتک له سه‌ریازه‌کان، که بینگومان مه‌حال بوو. نه‌و پوژّه له بیرکردنه‌وی نه‌وه‌دا بووین نه‌فسه‌ر چی به سه‌ریازه‌کانی وتبوو. بۆ ئیواره سه‌ریازه‌کان تفه‌نگه‌کانیان پاککرده‌وه و ناماده‌یان کرد و چهند فیشه‌کیتکیان بۆ تاقیکردنه‌وه به ناسماندا ته‌قاند نه‌و فیشه‌کانه‌ی وای له منداله‌کان ده‌کرد رابکهنه‌ به‌ینی قاچه‌کانی دایک و باوکیان. هه‌ندیکیان جگه‌ره و ماریجوانایان ده‌کیشا و هه‌ندیکی قوما‌ر و گالته‌یان له‌گه‌ژا یه‌کتر ده‌کرد، نه‌وانی تر له‌ژیر خینه‌کان سه‌یری فیلمیان ده‌کرد. نه‌فسه‌ر جاباتی له‌سه‌ر بالکۆنی ماله‌که‌ی دانیشته‌ و کتیبسی ده‌خوینده‌وه، به‌هیچ جوژیک سه‌ری هه‌ئنه‌ده‌بیری ته‌نانه‌ت کاتی سه‌ریازه‌کانیشی فیکه‌یان لینه‌دا بۆ نه‌و فیشه‌کانه‌ی له‌ناو فیلمه‌که‌دا ده‌ته‌قینران.

کاتیک هه‌موو شت بینه‌نگ بوو، سه‌ری هه‌لپری و منی به‌رچاوکه‌وت که سه‌یرم ده‌کرد. پیاویکی که‌چهلێ بالابه‌رز بوو، جووتی چاوی گه‌وره‌ی هه‌بوو، گوپه‌کانی هه‌لئاوسا و بوون وه‌کو نه‌وه‌ی شتیک له‌ ده‌میدا بیت. پیاویک بوو بینه‌نگیه‌که‌ی وای له‌ مرۆ ده‌کرد لینی بترسیت و پیزی بگریته‌. بانگی کردم تا لای دابنیشم.

- "تیر ده‌خزیت به‌و خواردنه‌ی لیره‌ ناماده‌ ده‌کریت؟"

- "به‌ئێ له‌ کاتیکدا سه‌رقالی نه‌وه‌ بووم تا بزایم چی ده‌خوینیته‌وه‌.

- "شکسپیر، جولیه‌س قه‌یسه‌ر. خویندووته‌ته‌وه‌؟"

- "له‌ قوتابخانه‌ خویندومه‌."

- "هیچت بیر ماوه‌ له‌وه‌ی فیری بوویت؟"

- "ترسنۆك، پیتش مردنی یه كجاره كی، چه ندین جار ده مریت".

پاشان بهردهوام بووم، ئه ویش له گهژ مندا بهردهوام بوو، كاتێ تهوار بووین ڕووخساری دووباره گرژی گرتیسهوه و پشتگوتی خستم و دهستی كردهوه به كتیپ خویندنهوه. سهیری دهواره كانی ناوچهوانیم كرد كه گرژ دهبوون له گهژ خویندنهوهی ههردێرك، یان پهنگه بیری له شتیکی تر كر دیتتهوه.

بهسهه نووكی پیتوه به هیتواشی لینی دووركهوتمهوه و شهو خهريك بوو دههاته جیتی ڕۆژ.

كاتێك تههم ٧ سالان بوو، دهچووم بۆ ئهو شوینی گهورهكان لهسهه كورسییه كی درێژی تهختهی بی پشت دادهنیشن و باسی شكسپیر و ئهو شتانهیان دهكرد كه ڕۆژانه له كۆمهلگهكان ڕووی دهدا، پاشان منیان بانگ دهكرد تا یه كێك له بهرهمه كانی شكسپیر بخوینمهوه، باوكم كۆخهیه كی به دهنگی بهرز دهكرد تا ئهوانی تر بیدهنگ بن و من دهست به خویندنهوه بكهم. پاشان به گهورهترین زهردهخهنهوه كه وا دهردهكهوت چهند سالتیک بجا بهنیت تا ڕووخساری جیده هیلیت، له ریزی پیتشهوه دادهنیشن و قۆله كانی لهسهه یه كتر دهچهماندهوه. منیش لهسهه یه كێك له كورسییهكان دهوهستام و بهو گۆچانهی بهدهستهوه بوو كه دهوری شمشیری دهبینی، دهستم پیدهكرد سهههتا به قهیسهر "ڕۆمانییهكان... هاوڕێكانم... ئهی پیاوانی شاره كهم گویم بۆ پاگرن..."، له قهیسهرهوه بۆ ماكییس ئهوه بهرهمهانهی زۆرتر گهورهكان چیتریان لێوهردهگرت. زۆر دلخۆش بووم به

خویندنه‌وی نه‌و به‌رهمانه هم‌میشه رام هه‌ست ده‌کرد ده‌توام به نینگلیزیه کی باش بدویم.

نه‌و شه‌وی سه‌ریازه‌کان به‌رئیکه‌وتن، له‌خه‌و راپه‌ریم.

ده‌نگی ره‌وتی سه‌ریازی له‌و نیوه‌ی شه‌وه‌دا که شه‌وه‌وایه کی نا‌اسا و ترسناکی خولقاند که تا به‌ره‌به‌یان و ته‌نانه‌ت درئیزی نه‌و رۆژه‌ش به‌رده‌وام بوو. نزیکه‌ی ده سه‌ریاز له گونده‌که‌ی ئیمه مانه‌وه تا پاریزگاریمان لی بکه‌ن، هه‌ریه‌که‌یان له‌و شوینانه‌ی بۆیان ده‌ستنیشانکرا‌بوو، جینگیر بی‌وون. ئیواره پهنجه‌کانی جولاند و هیمای بۆ شه‌و کرد تا جیی بگریته‌وه، سه‌ریازه‌کان چند فیشه‌کیکیان به‌ ئاسماندا ته‌قاند، داوایان له‌ خه‌لک کرد تا بچنه ژووره‌و و تا ده‌توانن له‌ ناستیکی نزم دانیشن. نه‌و شه‌وه هیچ چیرۆکیک له‌ موساوه نه‌یسترا، مۆریبا چی تر یاری هه‌لماتی نی نه‌ده‌کرد، هه‌موو پالمان به‌ دیواره‌که‌وه دابوره‌وه و گویمان له‌ ده‌نگی ته‌قه‌ی تفه‌نگه‌کان ده‌گرت که له‌ دووره‌وه ده‌هاتن، مانگ به‌ناو هه‌وره‌کاندا سه‌ولنی لیده‌دا و له‌ پشت هه‌وره‌کانه‌وه سه‌یری ده‌کردین پیش نه‌وه‌ی ده‌نگی که‌له‌ شیره‌کان راوینین.

به‌یانی نه‌ک خۆری له‌ گه‌ل خۆیدا هینا، به‌لکو سه‌ریازه‌کانیشی له‌ گه‌ل خۆیدا گه‌راندوه. هه‌ندیکیان شکستیان هینا‌بوو، پۆستاله‌کانیان له‌ قور و پیسیدا گه‌وزا‌بوو، دور له‌ یه‌کتر دانیشن و خۆیان به‌ تفه‌نگه‌کانیانه‌وه نووساند. وه‌ک نه‌وه‌ی تفه‌نگه‌کانیان ته‌نها شت بیت که نارامییان پی به‌خشیت. یه‌کیک له‌ سه‌ریازه‌کان که له‌سه‌ر خشتیک له‌ ژیر چیتخانه‌که دانیشتبوو، ده‌سته‌کانی خستبوه‌و نار سه‌ریه‌وه و خۆی راده‌ژهند، هه‌ستایه

سەر پى و كەمىك بە گوندى كەدا هاتوچۆي كرد ، گەراپەو و لەسەر هەمان خشت دانىشت. بەدرىژايى پۆژ ئەمەي بۆ چەند جارىك دووبارە كردهووە. ئەفسەر جاباتي گوتى لە رادىز دەگرت ، لەناكاو هەليگرت و توند داى بە ديواره كەدا و چوو ژووهرەكەي خۆي. ئەو پۆژە نيمەي مەدەنیش قسەمان لەگەڵ يەكتر نەكرد ، هەموومان سەيرى رەفتارە شىلگيرەكاني سەريازەكانمان دەكرد .

لە نيوي پۆژدا نزىكەي ۲۰ سەرياز هاتنە گوندىكە ، ئەفسەر جاباتي زۆر دلخۆش بوو بە بينينيان ، بەلام هەر زوو دلخۆشى خۆي لەسەر رووخسارى شاردهووە. بەرەولايان پۆيشت و سەريازەكان خۆيان نامادەكرد و بەرەو جەنگ پۆيشتن. هەيچ شتىك نەماوە تا جينى شاردنەووە بيت ، هەموومان دەمانزاني كاتي جەنگ هاتوو . هەر سەريازەكان پۆيشتن ، گويمان لە دەنگي تەقە بوو كە نزىكتر دەبوووە لە ديهەكە . ئەو سەريازەكەي چارديري گوندىكەيان دەكرد ، داويان ليكردين لە ژووهرەو بيمينەووە. دەنگي تەقە تا ئىواره بەردەوام بوو ، گۆراني بالندەكان و سرودى سيسرەكانيان دەبەري . شەوان سەريازەكان بە راکردن دەگەراندەووە تا چەكي تر لەگەڵ خۆيان بەرن و كەمىكيش پشوو بەدن . سەريازە بريندارەكان دەهينرانەووە تا لەبەردەم پووناكي چراكاندا نەشتهرگەرييان بۆ بكرىت . هەرگيز ئەوانەي مردبوون لاشەكانيان نەدەهينرانەووە . گپراوەكان ريز دەكران و فيشەك بەسەريانەووە دەنرا . هەموو ئەمانە بۆ ماوەي چەند پۆژىك بەردەوام بوون .

نه و ژماره زړه‌ی سه‌ریازه‌کان که بـو جه‌نگ ده‌نیردران، ته‌نھا که‌میکیان ده‌گه‌پانه‌وه. سه‌ریازه‌کان تووړه و نۆقره لیټراو بېوون، ته‌نانه‌ت ته‌قه‌یان له‌و مه‌ده‌نیپانه‌ش ده‌کرد که شه‌وانه ناو‌ده‌ستخانه‌کانیان به‌کارده‌هیتا. نه‌فسر جاباتی داوای له‌ه‌موو پیاو‌ه‌کانی کرد ه‌موو خه‌لکه‌که کۆبکه‌نه‌وه. "له‌ دارستانه‌که پیاوانی وای لیټه که ناماده‌ن ه‌موومان له‌ناو‌به‌رن. به‌پیتی توانا جه‌نگمان له‌گه‌ن کردوون، به‌لام ناسته‌مه به‌ره‌نگاری ژماره‌یه‌کی وه‌ها زړز بېینه‌وه، هر زوو به‌ه‌موو گونده‌که‌دا بلاو‌ده‌بنه‌وه" پاشان به‌ ده‌سته‌کانی بازنه‌یه‌کی دروست‌کرد "ده‌پانه‌ویت نهم گونده‌ داگیر بکه‌ن، بمانکوژن و خوارده‌مه‌نی و چه‌که‌کانمان ببه‌ن". که‌میك وه‌ستا و به‌ له‌سه‌رخوویی به‌رده‌وام بوو "ه‌ندیکتان لیټرن، له‌به‌رته‌وه‌ی نهم پیاوانه‌ دایک و باوکتانی له‌ناو‌بردوون، ه‌ندیکتان لیټرن، چونکه‌ نیره گوندیکی بـو مه‌ترسییه، باش بزنان له‌ نیستا به‌دواوه چی تر بیمه‌ترسی نییه، پیاوان و کورانی نازامان ده‌ویت تا یارمه‌تیمان به‌دن به‌ره‌نگاریان بېینه‌وه. نه‌گه‌ر ناتانه‌ویت بجه‌نگین، ناساییه به‌لام له‌م گونده‌ جیتان ناییتسه‌وه، ده‌توانن نازاد بن و برژن له‌م گونده‌ جه‌نگاوه‌ر و چیشتلیټینه‌ره‌کانمان به‌سه، نیستا ژنی ته‌واومان له‌به‌رده‌ستایه تا کاری چیشتخانه به‌رپو‌ه‌ببه‌ن، که‌واته پیټویسته ه‌موو کوو‌ه‌کان بینه‌ ریزی جه‌نگاوه‌ران، نه‌مه ته‌نھا ریگه‌یه تا نهم گونده‌ له‌ ویرانبوون پپاریزین. نه‌مه ه‌لټیکی گوو‌غجاره تا تو‌له‌ی دایک و باوکتان بسینن و دل‌نیابین نهم مندالانه‌ی لیټرن دایک و باوکیان له‌ده‌ست ناده‌ن" ه‌ناسه‌یه‌کی قوولئی ه‌لمژی "سبه‌نیټی ه‌مووتان ریز ده‌بن و ه‌ریه‌که‌تان کارنکی پی

له ریزی دواوه جیتی خزمان کردهوه، فیشهک ناسمانی پرکرد، پاشان بیده‌نگییهک رووی له ناوچه‌که کرد، که به‌رگه‌گرتنی سه‌ختتر بوو له ده‌نگی فیشه‌که‌کان.

نه‌فسهر چند خشتیکی سهریه‌ک خست و چووه سهریان تا هه‌موومان به‌باشی بیسینین. رینگه‌ی به بیده‌نگی ناوچه‌که‌دا تا رۆبچیتته ناو نیتسه‌که‌کامانه‌وه. پاشان ده‌ستی بۆ چند سهریازیک راوه‌شاند که پیش تیمه دوولاشه‌یان هینابوو، که پیار و کورنکی مندال بون، پیشتر له گونده‌که‌ی تیمه ده‌ژیان. بیده‌چو تازه کوژرابیتن، خوینی جله‌کانیان وشک نه‌بوو بووهوه چاره‌کانیان کراوه بون. خه‌لکه‌که هه‌موو رووی وه‌رگتیرا. منداله‌کان ده‌ستیان به‌هاوار و گریان کرد. نه‌فسهر قورگی پاک‌کرده‌وه و له‌ناوه‌ندی نه‌و قیژه و گریان‌ه‌دا ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن، که به‌دریژیایی قسه‌کانی نه‌م به‌ره‌و کپیون ده‌رۆیشت. "ده‌بیت بمبورن که نه‌م دوولاشه تۆقینه‌ره‌تان پیشان ده‌ده‌م، به‌تایبه‌تی که منداله‌کانیشتان لیتره ناماده‌ن.

به‌لام هه‌مووتان مردوتان بینیه‌وه و ده‌ستان له‌له‌رزین که‌وتوو له‌گه‌ل هه‌رینینیکدا..." به‌ره‌و رووی لاشه‌کان رۆیشت و به‌هینمی به‌رده‌وام بوو "نه‌م پیاره‌وه‌یوست له‌گه‌ل نه‌م منداله‌رابکات و به‌شداری شه‌ر نه‌بیت، منیش ریم لی‌نه‌گرتن و نازادم کردن. به‌چاوی خۆتان بیسین نه‌وه‌ی نیره‌ه‌جیبه‌تیت چی لی‌به‌سه‌ر دیت". پاشان بۆ هاره‌ی کاژیریک به‌رده‌وام بوو، باسی نه‌وه‌ی ده‌کرد چۆن یاخیبووه‌کان سه‌ری خیزانه‌کانیان له‌به‌ر چاوی یه‌کتیدا بریوه و خانوه‌کانیان به‌خه‌لکه‌که‌ی ناوه‌ه‌ سوتاندوه. زۆریان له‌کوره‌کان کردوه له‌گه‌ل دایکی خۆیان تیکه‌ل بن و منداله‌ساواکانیان

پارچه پارچه کردون، له‌بهر نه‌وه‌ی گریاون. سکی دایکه دوو گیانه‌کانیان
 هه‌لدږیوه و مندا له‌کانیان ده‌ره‌یتناوه و کووشتویانن. نه‌فسه‌ر تفتیکی له
 زه‌وی کرد و پاشان به‌رده‌وام بوو تا نه‌وکاته‌ی دنیسا بوو هه‌موو ریگه‌ی
 نازاردانی یاخیبووه‌کانی به‌رام‌بهر به‌خه‌لکی ږوونکر دووه‌ته‌وه.
 "هه‌موو سیفاتیکي مرږبوونیان له‌ده‌ست داوه. شایانی نه‌وه نین بژین،
 پتویسته هه‌موویان له‌ناو‌به‌رین، به‌مه‌گه‌وره‌ترین شه‌یتان له‌ناوده‌به‌ین و
 کاریکي گه‌وره‌ش بۆ ولاته‌که‌مان نه‌غامده‌ده‌ین". پاشان چهند فیشه‌کینکی
 به‌ناسماندا ته‌قاند، هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌هاوارکردن "پتویسته
 هه‌موویان بکوژین نه‌هیلین جاریکي تر به‌سه‌ر نه‌م زه‌ویسه‌دا برږن".
 هه‌موومان ږقنه‌ستور بږوون به‌رام‌بهر یاخیبووه‌کان، دواي قسه‌کانی
 جاباتی ږووخساره‌کان ږقیان لیده‌باری و سامناک ده‌رده‌که‌وتن. خوږ له
 ناسمان ون بوو، که‌ش و هه‌وا ته‌ماوی بوو وه‌ک نه‌وه‌ی ناسمان له‌تووږه‌ییدا
 وه‌خت بیت بکه‌ویته‌خواره‌وه. من زوږ تووږه‌بووم له‌هه‌مان کاتدا ده‌ترسام،
 هاوړیکانیشم به‌هه‌مان شپوه. جووما به‌ناو دارستانه‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد
 کانیه‌ی بی چاوترووکان سه‌یری زه‌ویسه‌که‌ی ده‌کرد، مژریبا ده‌ستی خسته‌بووه
 سه‌ر سه‌ری و نه‌له‌اجی به‌ده‌ستی چه‌پی چاره‌کانی داپوشیبوو، منیش ده‌ستم
 له‌سه‌ر قاچه‌کام، که‌که‌وتبوونه له‌رزین.

ژنان و کچان داوایان لیکرا بچنه‌چیتخانه‌کان، کوږه‌کانیش بۆ
 جبه‌خانه‌کان له‌وی سه‌ریزه‌کان مارچوانایان ده‌کیتشا و سه‌یری فیلمیان
 ده‌کرد. هه‌رگه‌یشتیبه‌بیناکه، سه‌ریازیک به‌چه‌کینکی جی ۳ یه‌هاته
 به‌رده‌م ده‌رگا‌که. بزه‌یه‌کی به‌ږووماندا کرد، پاشان چه‌که‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و

چند فیشه کیتی به ناسماندا ته قاند. هموو خۆمان دا به زهویدا، نهویش دهستی کرد به پتکه نین و چوه ژوروه. چوینه ناو بیناکه وه، له نارهوه چند خیمه یه کی تیدا بو، بی سق سو، به لام به مادهی تارپاولین داپژرابوو، له هموو لایه ک چک و تهقه مهنی لای دیواره کانه وه دانرابوو. ته له فزیۆنیک له سه ر ديسکیتی کۆن و رزیو دانرابوو، که مینک به ولاتر دینه مۆیه ک و گالۆنیک گاز دانرابوو. چاهه شیک له گه ل سهریازه کانی هاتنه دهره وه و همومانی برده پشتی بیناکه، نهوشوینهی که سمان نه مانبینیبوو. نزیکه ی ۱۳ کور له وی بووین. دووانیان شیکو و جۆسیا ته مه نیان ۷ سال و ۱۱ سال بوو. باقی نهوانی تر ته مه نمان له نیوان ۱۳- ۱۶ بوو، جگه له کانی که نیستا ته مه نی بووه به ۱۷ سال. سه ر یازیک که جلی مه ده نی له به ردا بوو، فیکه یه کی له ملدا بوون چه کی (ئه ی که ی ۱۴) ی به سه ر هموماندا دابه شکرد، کاتی هاته سه ره ی من، ویستم سه یری نه که م، سه ری رتیکر دمه وه تا نیگای هه ر دوو کمان به یه ک گه یشتن. به دهسته له رزۆ که کام چه که کم لینه و رگرت پاشان عه ماره که ی دایه دهستم، نه ونده ی تر که و تمه له رزین. "هه مووتان له یه ک شتدا له یه ک ده چن! هموو له هه لگرتنی چه ک ده ترسن، وه که نه وی چه که که ناراسته ی سه رتان کرابیت و هه رگیز ناتوان سه یری چاوی بیاو بکه ن".

پاش نه وه ی چه که کانی به خشییه وه (ئه ی که ی) یه کی به رزکرده وه "نه مه ی ده بیینن له نه مپۆه مولکی ئیوه یه، ده بیت رابین، لی نه ترسن، نه مه به سه بۆ نه مپۆ". نه وشه وه له به رده م خیمه که مدا وه ستابوم، ده مویت یه کیک له هاو رتیکام بینه دهره وه تا قسه بکه ین، به لام که سیان

نه هاتن. نه لهاجی هاته دهرهوه سه یریکی لای منی کرد و گه پرایهوه ژوروهوه، له دهرهوه وه ستام و نهو هه وایهه هه لده مژی که جابه جار بۆنی مارمیوانای له گه لّ خۆی ده هینا. هه ناسه یه کی بینومیدیم هه لژی و چوومه ژوروهوه، به درژیایی نهو شهوه نه خه وتم. ده ستم خسته بووه سه سه رم، نهوه یه کهم شهو بوو به خه بهر بووم و سه رژی شهه له گه لدا نه بیته، خۆشم سه رم سوورمه بوو. له م جۆره بیر کردنه وه یه دا که له شیریک دهستی به قوقانندن کرد، هینشتا نیوهی شهو بوو پیتم وابوو نهو که له شیریه سه ری لیشتیواوه. تا به ره به بیان بهرده وام بوو.

نهوانه ی له خیمه کهدا له گه لدا بوون، شیکو و جۆسیا بوون، هینشتا له شیرین خه ودا بوون، که کاژیر ۶ بۆ مه شقی سه ربازی خه بهریان کردینه وه. "هه ستن ده بیته برۆین"، ویستم به هینواشی خه بهریان بکه مه وه، به لام خۆیان به ره و لایه کی تر ده خشانند. ده بوایه به شه پازله خه بهرم بکردنایه ته وه. سه ربازه کان خیمه به خیمه ده گه ران ناریان به سه ری نهوانه دا ده کرد که هینشتا خه وت بوون. له مه یدانن مه شق یه کمان بینیه وه. شۆرت و تیشیرت کاله ی نایک و نادیداس به هه موو ره نگیته به خشرانه وه، له هه موویان زیاتر دلّم به کاله کانم خۆش بوو. جله کۆنه کانم داکنند و پانتۆله کهم که پر بوو له کاسیتی راپ. دامکه نند و شۆرته سه ربازییه تازه کهم له بهر کرد. سه ربازیته هه موو جله کۆنه کانن کۆده کرده وه و ده یخسته ناو نه و ناگره ی که به تایبته بۆ سووتانندنن جله کانن ئیمه خۆشکرا بوو. به خیرایی به ره و ناگره که پۆشتم تا فریای شریته کانم بکه وم، به لام له میژه توابونه وه. فرمیسه که به چاره کاندا هاتنه خواره وه.

به لیتوی له رزۆکوهه پرووم وه رگێژایهوه... پاش له بهرکردنی جله نوێیه کاتمان هه موومان ناسۆیی ریز بووین، قاچه کاتمان بلاو کردهوه و قۆلمان رێک بۆ خوارهوه دانا. هه ندیک له سه ریازه کان له ریزی پێشهوه گه رانهوه و چه که کانیان پر له فیشهک کردهوه، ده موچاو و جله کانیان خوێنی پتوه بوو، به لام بایه خێ ئه وتۆیان پێ نه دا. هه ریهک له سه ریازه کان به خیرایی نانی به یانیان ده خوارد و لای دیواریکه وه ده وه ستان و توند چه که کانیان به ده سه ته وه ده گرت و پر به سییه کانیان هه ناسه یان هه لده مژی، پیتش نه وهی ده ست به را کردن و مه شق بکه ن. شیکو و جۆسیا له ته نیشته منه وه بوون، له بهر نه وهی له یهک خیمه ش بووین، که واته ئیستا من وهک برا گه وره یان وام، هه میسه لاسایی منیان ده کردهوه، له بری نه وه سه ریازه ی که خزی به عه ریفی سوپا ناو برد بوو. ناوی گادافی بوو. کو رێکی گه نج بوو، له جاباتی و چاره شه که ش گه ئه تر بوو. که چه ل بوو ده موچاوی له ته مه نی خزی گه وره تر ده ینراند، روو خسارێکی تووند و تیژی هه بوو، ته نانه ت که زه رده خه نه شی ده کرد وا ده رده که وت شتیکی زۆر ترش قووت بدات.

سه ره تا به ده وری جبه خانه که دا چه ند جا رێک را مان کرد پاشان مه شقمان کرد تا فێرین چۆن به سنگه خشکی به ناو دارستانه که برۆین. عه ریف گادافی ده ستی به رز ده کردهوه له گه ل هینانه خواره وهی ده ستی به ره وه دارستانه که را مان ده کرد و ده سه ته جی خۆمان ده دا به زه ویدا و به سنگه خشکی به ره وه لای نه وه دره خته ده رۆشتین، که بۆمان دیار یکرابوو، بینه وهی هه یچ ده نگێکمان لیتوه بیته، پاشان هه لده ستاینه سه رپێ و به خیرایی به خۆمه لآز دانه وه به ره وه دره ختیکی تر ده رۆشتین، دوو باره

ده‌گه‌رپاینه‌وه هه‌مان شوین. عه‌ریف هیچی نه‌ده‌وت جگه له "خراب نییه"،
 "زۆر خرابه"، "خیراتر" به زۆری به ده‌سته‌کانی نیشاره‌تی ده‌کرد "ته‌نها
 وشه‌یه‌ک، واته فیشه‌کیتک بۆ ناوچه‌واتان". پاشان زه‌رده‌یه‌کی گالته‌نامیزی
 ده‌کرد و چاوه‌کانی زوق ده‌کرده‌وه تا ئیمه‌ش پیتکه‌نین. پاش مه‌ش‌قکردن
 ماوه‌ی یه‌ک خووله‌کمان هه‌بوو تا نان بخۆین که‌س له ئیمه‌ نانه‌که‌ی به
 ته‌واوی نه‌ده‌خوارد، هه‌موو نه‌و خواردنه‌ی له‌به‌رده‌سه‌تماندا بوو، لیسان
 وه‌رگیرا، به‌لام هه‌ر زوو راهاتین له‌ماوه‌ی خووله‌کیتکدا شتیک بخۆین،
 نه‌مه‌ش به‌شیک بوو له مه‌ش‌قکردن که‌ فیزیان کرد‌بووین. پاش نانی
 به‌یانی، هه‌موومان له‌به‌رده‌م عه‌ریف ریز بووین (ئه‌ی که‌ی) به‌سه‌رماندا
 دابه‌شکرا، که‌ هاته‌ سه‌ره‌ی من، له‌به‌رده‌مدا وه‌ستا و چاوی تیتم بیری وه‌کو
 نه‌وه‌ی بیه‌ویت پیتم بلتیت که‌ نه‌و شتیکم ده‌یاتی که‌ پیتویسته‌ بۆی دل‌خۆش
 یم، به‌ په‌نجه‌ی چه‌ند جارێک کیتشای به‌ سنگمدا و به‌ده‌ورمدا خولایه‌وه
 کاتیک هاته‌وه به‌رده‌مم توو‌پتر لیمی ده‌روانی، چاوه‌کانی سوور ببوون.
 ده‌ماره‌کانی ناوچه‌وانی هه‌لئاوسان و ددانه‌کانی جیر ده‌کرده‌وه وه‌ک نه‌وه‌ی
 بیه‌ویت هیرشم بکاته‌ سه‌ر، له‌ترسا قاچه‌کانم که‌وتنه‌ له‌رزین، پیش
 نه‌وه‌ی منیش زه‌رده‌یه‌ک به‌ روویدا بکه‌مه‌وه، نه‌و وه‌ستا. پاشان عه‌مار و
 نه‌ی که‌ی-یه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستم که‌میتک شه‌ژام، به‌زۆر کیتشای به‌ سنگمدا
 به‌ ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه لیتم وه‌رگرت و سلۆم لیتکرد و گه‌رپامه‌وه جیتی خۆم.
 چه‌که‌که‌م به‌ده‌سته‌وه بوو، به‌لام ده‌ترسام سه‌یری بکه‌م هه‌رگیز له‌مه‌و پیش
 بۆ نه‌و ماوه‌ زۆره‌ چه‌کم به‌ده‌سته‌وه نه‌بووه. ته‌نها چه‌کیتک بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر
 هه‌لمگرتوه، نه‌و چه‌که‌ بووه که‌ به‌ مندالی یاریم پینه‌کرد له‌ کیتلگه‌ی

قاوه و بینا ته‌واونه‌کراوه‌که‌ی لای مائی دایه‌گه‌وره، پارو پارو... هه‌رکه‌سیک
یه‌که‌م که‌س بیوتایه‌ نه‌وکه‌سه‌ براره‌ ده‌بوو.

وه‌کو رۆژانی تر مه‌شتمان ده‌ستپینکرد، به‌لام نه‌بجاریان به‌چه‌که‌وه
پامانده‌کرد و سنگه‌خشکیتمان ده‌کرد. چه‌که‌کان بۆ شینکو و جۆسیا قوورس
بوون، که‌ به‌رده‌وام ده‌یاخشست و هه‌لیان ده‌گرتوه. ماوه‌یه‌کی که‌مان هه‌بوو
بۆ نانی نیوهرۆ. نه‌بجاریان ناراسته‌مان گۆزی و چالاک‌ی ترمان نه‌بجامدا،
نیشانه‌مان له‌چهند دره‌ختیکی مۆز ده‌گرتوه "وا بزانی نه‌و دره‌خته‌ نه‌و
پیاوانه‌ن که‌ دایک و باوکی ئیوه‌یان کوشتوه، یان به‌رپرسیارن له‌و
بارودۆخه‌ی ئیوه‌ی تیا‌دان". عه‌ریف هاواری کرد "به‌م شتیه‌یه‌ تۆله‌ی
خۆتان له‌و که‌سه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ وای به‌سه‌ره‌یناون؟ ئیستا پیشانتان ده‌ده‌م
به‌ج شتیه‌یه‌که‌ تۆله‌ ده‌که‌نه‌وه‌". پاشان چه‌کینکی هینا و که‌وته‌ هاوارکردن
و فیشه‌که‌ ته‌قاندن "یه‌که‌بجاری فیشه‌که‌ ده‌نیم به‌سکییه‌وه، پاشان ملی و له
کوژتاییدا دل‌ی. بیرتان بێت نه‌وان خراب‌ترین به‌سه‌ر خه‌یزانه‌کانتاندا هیناوه‌".
پاشان به‌چه‌قز که‌وته‌ گه‌لاکان به‌هه‌موو هه‌یزی خۆی چه‌قزکه‌ی به‌ناویدا
ده‌گه‌یترتا که‌وت به‌زه‌ویدا "زۆر باشه‌..."، زه‌رده‌یه‌که‌ گرتی نه‌بجاریان زیاتر
له‌جاره‌کانی تر دره‌په‌ی هه‌بوو، به‌رده‌وام بووین له‌مه‌شقی. هه‌موو کات
هه‌مان رسته‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه "وا بزانی نه‌و دره‌خته، نه‌و پیاوانه‌ن که‌
دایک و باوکی ئیوه‌یان کوشتوه، یان به‌رپرسیارن له‌و بارودۆخه‌ی ئیوه‌ی
تیا‌دان". دوا‌ی نیوهرۆ فیری نه‌وه‌ بووین چۆن فیشه‌که‌ بجه‌ینه‌ چه‌که‌کامان و
میل به‌یتینه‌وه. ئیواره‌ فیری نیشانه‌گرتنه‌وه‌ بووین. نیشانه‌مان له‌و له‌وه‌
ته‌ختان ده‌گرتوه‌ که‌ به‌دره‌ختی نار دارستانه‌که‌دا هه‌لواسرابوون. شینکو و

جۆسیا نه یانده توانی چه که کانیان هه لگرن، بۆیه عهریف پراگرتیکی به زری
 بۆ دانان تا چیتر چه که کانیان نه که ویتته سه زهوی. پاشان فیری تهوه بووین
 چون پارچهی چه که کاغمان له یه که بکهینهوه و پۆنیان لسی بدهین. (تهی
 کهی) هکان تهوهنده کۆن بوون، زۆرجار نیشانهی هه له یان ده گرتسهوه، یان
 هه به تهواوه تی له کار ده که وتن. شهو چووینهوه نار خیمه کاغمان شیکو و
 جۆسیا هه زوو خۆیان دا به زهویدا و بوورانهوه له بری تهوهی به ده مخه وهوه
 پیبکه نن نه بجاره یان ده یانوت "پاوو... پاوو... یه که دوو... یه که دوو" هه موو
 نه وشتانهی تهو پۆژه فیری ببووین. هه رچهنده هیلاک بووم، به لام خهوم
 نه ده هات، هه موو له شم ده یه شا و دهنگی تفهنگ له گویمدا ده هات و
 ده چوو. به درێژای پۆژ کات نه بوو بۆ بیر کردنهوه، به لام نیستا کاتیکی
 گوونجاوه، به لی، تووره بووم، تهو یاخیبوانه به برسیارن لهو ژیانهی منی
 تیکه وتووم، پاشان له میتشکی خۆمدا چهند سیناریۆیه کهم دروستکرد چون
 یاخیبوه کان ده ستگیر ده کهم و له خانوویه کیان ده نیم و گازۆلینیان
 پیاده کهم و ده یان سووتینم، پاشان پیته که نم کاتی تهوان ده سووتین و هاوار
 ده کهن.

دهنگی لانسانا (تهو کوپهی سی خیمه خوار من ده ژیا) زۆر سه رنجی
 پاده کیشام. هه موو شهو ناوازی چهند گۆرانیه کی ده وتهوه که هه رگیز
 به رگویم نه که وتبوون، به ردهوام ده بوو تا خهوی لیده کهوت، پاش خهوتنی
 هه موو گونده که، پیته نگیی به سه ریدا زال ده بوو.

سیانزه

رهنگه رۆژی یه کشه مه بوویت. به یانییه که ی عهریف گادافی پتی وتین
ئهو رۆژه بۆمان ههیه پشوو بدهین. دهسکی خه نجه ره که ی کیتشا به له پی
دهستیدا و وتی: "گه ر دیندارن، مه به ستم ئه وه یه گه ر مه سیحین، ده توانن
ئه مرۆ بۆ خوا به رستی ته رخان بکه ن، له وه ناچیت چیت کاتتان هه ییت".
نیمه چووینه گۆره پانه که، شوژته سه ربازییه گامان له پی کرد له گه ل ئه و
کالانه ی پیماندرابوو. یاری فووتبول دهستی پینکرد. ئه فسه ر جاباتی هاته
ده ره وه ی ماله که ی، هه موومان وه ستاین و سلاومان لیکرد. "به رده وام بن
له یاریکردن ده مه ویت سه ربازه گام بیینم چۆن یاری ده که ن". پاشان
دهستی کرد به خویندنه وه ی جولییسه س قه یسه ر. پاش ئه وه ی ته واه بووین
چووینه ناو روبراره که بۆ مه له کردن. رۆژیکی هه تاو و خۆش بو، نه و
کاته ی چومه روبراره که وه هه ستم ده کرد هه وای فینکه که ئاره قه ی جه ستم
وشک ده کاته وه. پاش چهند خوله کینک له یاریکردن، هه موومان بووین به
دوو تیم، نه و تیمه ی هه موو ئه ندامه گانی گروپه که ی تری ده سستگیر
بکر دایه براوه ده بوو.

"سه ربازه گان ناماده بن بۆ رۆیشتن، کاتی پشوو کۆتایی هات."
عهریف له قه راغ ئاوه که وه هاواری کرد. یارییه که مان وه ستاند و به ره و نار
گونده که دوا یکه وتین له رینگا به ساتمهدانه وه ده رۆیشتین و پالمان به یه که وه
ده نا بۆ نار ده وه نه گان. گه یشتینه وه ناو دتیه که، عهریف فه رمانی کرد

چه که کامان پیکهوه بنیینهوه و پر فیشه کیان بکهین "زۆری فیشهک
 تیمه کهن با بتوانن رابکهن". چه که کهم ناماده کرد و پشتینیکی پر
 فیشه کم له که مهرم بهست، سدرم هه لپری چاوم که وته سدر دوسه ریز که
 ته مه نیان له من گه وره تر بوو، هه مان شتیان ده کرد دهسته کام که وته
 له رزین و دلتم خیرا تر لیتی ده دا، زانیم نه مجاره بۆ مه شکر کردن نامان بهن.
 هه موو نه وانهی تر خۆشیان ده بینه له وهی ده یان کرد، واتینگه یشتبون
 هه مان مه شقی رۆژانی تر نه غام ده دهین. جگه له نه له جایی که ده یزانی چی
 روو ده ات پالی به دیواری بینا که وه دابووه وه، چه که کهی توند گرتبوو،
 هه روک چون دایکیک کۆرپه کهی خۆی ده گرت. پاش نه وهی ناماده بووین،
 عه ریف ماوه یه کی کهم به جیتی هیشتبووین تا خۆی بگۆریت. گه راپه وه و
 جلی سه ریزی له بهردا بوو، پشتینی پر فیشهک و ته قه مه نی به ستبو
 کلارزری کهی له بن قۆلی دانابوو. چه کی جی ۳ هه لگرتبوو "هه سته
 سه رپی سه ریزه کان"، هه موو بۆ پشکنین ریزمان بهست، پاشان پارچه
 په رۆیه کی سه وزی به سه ره ماندا به خشییه وه "نه مه له سه رتان به ستن،
 هه رچیتان بینی نه م پارچه په رۆیه ی پیوه نه بوو، یان له م کلاره ی منی
 له سه ردا نه بوو ته قه ی لی بکهن"، دوو وشه ی کۆتایی به هاوار کردنه وه
 پیوتین. نیستا ناشکرایه بۆ مه شکر کردن ناچین. نه وکاته ی په رۆ کامان له
 سه ره مانه وه ده بهست، شیکی له ته نیشته منه وه وه ستابوو، نه وه نده ی
 ته قه مه نی هه لگرتبوو به پشتدا که وت. عه ریف هه نده ی چه کی لیوه ره گرت
 و هه لیسانده وه سه رپی، شیکی لپیوه کانی که وتبوونه له رزین و ناره قی
 ده ردا بوو، عه ریف به هیتواشی ده ستیکی به سه ره ریدا هینا و به رده وام بوو

"پياوه كانی تر..."، ناماڙهی بۆ ٺه و سهريازانه كرد كه له ٺيمه گهروه تر بوون "ٺهوان فيشهك و تهقه مەنيستان بۆ هەلده گرن خۆتان مەشلە ژينن، چەند خوله كينكى تر بەرپۆ ده كه وين". عەريف بە جيتي هيتشتين. هەموومان لەسەر زهوييه كه دانيششتين هەريه كه و بهرەو خەيالي خۆي ده رۆيشت. گۆزانيوتني رۆژانهي بالنده كان كۆتايي پيهاات و له بری ٺهوه دهنگي تهقه ي ٺه و سهريازانهي خۆيان بۆ جهنگ ناماده ده كرد، ببووه جينگره ويان. شينكو و جۆسيا دلپان پر ببوو، دهستم به سهرياندا هينا و پيم وتن هەموو شتيك باش ده بيت. چوممه لای ٺه له اجي و هاوړيكناني ترم هەموومان بريارمان دا گرنگ نيهه چي رووده ات، هەموو پيئكه وه ده مينينه وه. سهريازيك له نار جانتايهك چەند پارچه هەيئتي هينا و دای به هەموومان له گەژن پهرداخيتك ناو "ٺه مه به هيتترتان ده كات..."، بزويه كي پر نهيتني رووخساري ته نيهه وه. كاتي رۆيشتن چەند سهريازيك پيشمان كه وتن، هەنديكيان كارتۆني پرتهقه مەنيان هەلگرتبوو، هەنديكي تريان تاپر و (ٺا. بي. جي)يان پيئوو. (ٺه ي كه ي)ه كه م روو له زهوي هەلگرت و قه مەي تفهنگم به لای چه پيدا به ست، به لای راستيشم عەمار و فيشه كي زياده م به ست. شينكو و جۆسييا سهري تفهنگه كانيان توند هەلگرتبوو، وه كو ٺه وي هيتشتا نه توانن چه كه كانيان هەلگرن. بالايان له چه كه كانيان كورتر بوو. پيئويست بوو بۆ ئيواره بگه ريينه وه، بزويه خواردن و ناومان له گەژن خۆمان نه برد. جاباتي پيني وتين: "له دارستانه كه جۆگه له ناوي زۆري لتيه"، پاشان جيتي هيتشتين تا عەريف دريژه به قسه كاني بدات "تهقه مەني زياتر له گەژن خۆتان بينن ٺهوه له نان و ناو بۆ ئيوه باشتر، چونكه به تهقه مەني

زۆره نان و نار په ياده كړيټ، به لآم به نان و نارې زۆره تا نيواره ناژين"، كاتې بهر ټكرين دينشینه كان له بهر دم ماله كانيان سه پريان ده كړدين، منداليك به باو هشی دايكييهوه دهستی كړد به گريان، گريانيك كه توانای كۆنډۆلكردنی نه بوو. گريانيكي وها كه له وه ده چوو بزانيټ چيمان لى به سهر ديت.

پروناكى خوريش ويتهى سي بهره كانمانى له سهر زوى ده خشانده.

به دريژايى ژيانم نه و نه ده نه تر سام بچم بؤ جيهيك، ته نانه ت له جوولهي مارميتلكه كانيش سلم ده كړه وه. هه وايه كه هه ليكرد و شالورى كړه سهر ميتشكم، له تاوا ددانه كام جپر ده كړه وه. فرميسك له چارانداز زهنگولهي به ست، زؤرم له خؤم كړد بيانشارمه وه، چه كه كه م به هه موو هيزى خؤم توند گرت تا كه مينك نارام بېمه وه. بؤ نار باو هشی دارستانه كه بهر ټكه وتين، چه كه كانمان توند به ده ستمانه وه گرتبوو، وه كه نه وهى ته نها سهر چارهى هيز بن بؤمان. به هيواشى هه ناسه مان ده دا يوه نه وه كه دنكي هه ناسه كانمان به ره و مهر گمان راپيټچكهن. نه فسهر جاباتي سهر بهر شتى ريزه كهي منى ده كړد ده ستى بهر زكړه وه و هه موومان وه ستاين. ده ستى به هيواشى هيتايه خواره وه له سهر يه ك قاچ وه ستاين و چاومان به دارستانه كه ده گيټرا، ده مويست ناروپيده مه وه تا پووخسارى هاوړكام بيينم، به لآم نه متوانى. به خيژايى ده وه نه كه مان جيهيشت تا گه يشتینه قه راغ زه لكاوټيك له سهر سنگ خؤمان دا به زويدا، نيشانه مان گرتوه، جؤسيا له ته نيشت منه وه بوو، پاشان شيكو له ملاشمه وه سهر يازيكي له تيمه گه ورتو و جووما و مووسا. ويستم سه پريانكهم، به لآم سهر قالى نيشانه گرتنه وه بوون.

هەرچەندە نەدە گریام، بەلام فرمیتسک بە روومەتەکاندا دەهاتە خوارووە و گۆیچکە کانم گەرم داهاتن. دەمارەکانی قۆلم دەریەپین هەستم بە پرتەیان دەکرد، وەک ئەوێ بە ئارەزووی خۆیان هەناسەبدەن.

هەموومان وەکو راجسی چاوەروان بووین هەموو پەنجەمان لەسەر پەلەپیتکەیی تەنگە کە بوو، بێدەنگییە کەش تا دەهات زیاتر نازاری دەدام. یاخیبووەکان نزیکبوونەووە و درەختەکانی زەلکاوە کە جولانەو، هێشتا کەس دیار نەبوو، بەلام فەرمانە کەیی جاباتی وەک ئەوێ پەلەپیتکە لە پولی دۆمینیە بدریت و هەموو پولەکانی تر بەدوایدا بکەویت، ئاوا فەرمانە کەیی بە ریز گەیشتە لای من "هەرکاتی فەرمانم کرد تەقە بکەن"، پاشا کەمیتک چەند یاخیبویەک بە جلی مەدەنییەو دەرکەوتن بە دەست ناماژەیان کرد چەند کورپکی تر هاتنە ریزووە. تەمەنیان بێدەچوو وەک نێمە بن چەند پلانیتی ستراتییجیان داڕشت. ئەفسەر فەرمانی کرد چەند (نار پی جی) یەک بەتەقینریت، بەلام فەرماندەری یاخیبووەکان گۆیی لیبوو "بگەرێنەو..."، دەستبەجێ فەرمانی کرد. هەموویان گەپانەو ئەو نارنجۆکەیی هەلمان دا، لاشەیی ژمارەییەکی کەمی یاخیبوی بە ناسماندا هەلدا و بە پارچە کراوی کەوتنەو سەر زەوی. ئە هەردوولا بسو بە تەقە. هێشتا چەکە کەم ناراستەیی بەردەم کردبوو، نەمەدەتوانی تەقە بکەم، پەنجەم وشک ببوو، وام هەست دەکرد ئەو ناوچەییە سەروخوار بوو تەووە و خەریکە دەکەومە خوارووە، توند دەستم بە درەختیکەووە گرت، هەموو ئەوێ گۆیم لیبوو خەلکی بوو کە لەبەر نازار هاواریان دەکرد و گیانیان دەسپارد. خۆین بە دەموچاومدا پرژەیی کرد، دەمەم کردەو، تاسمی خۆینم

کرد، دستبندجی تفم کرده و ده موچارم سړی، چارم که وته سدر نه و سربازهی له خویندا گه وزابوو، تنانته له کوونی (نهی کهی) به کهشی خوین دهاته دهره وه، هیشتا چه که کهی به دهسته و بوو. هاواری جو سیا هم مو گیانی وشک کرد ده گریا و داوای دایکی ده کرد ههستم ده کرد میتشم تنها یه که ده زوله ی پیوه ماوه و هه زو له سهرم جیاده بیتسه وه. تیشکی خور سینه ری بز لوله ی تهنه گه کان و فیشه که کان دروست ده کرد. لاشه کان له نزیکه دره ختیکی کورتی دارخورما له سهر یه کتر که له که بیون، گه لاکان له خویندا نقوم بیون، به داوای جزییادا ده گه پام، به لام (نار پی جی) بهر له شه بچکولانه کهی که وتیوو له بن داریکدا خستبوی به هیواشی قاچه کانی ده جولاند و گریانه کهی به ره و کوتایی چوو. خوین هم مو نه و ناوی پرکردبوو، پیده چوو فیشه که له هم مو گوشه یه کی دارستانه که ره بکه ویتته خواره وه. چورمه لای و سدرنجی چاوه کانیم دا، که پر فرمیتسک بوون، لیوه کانی ده له رزین، به ره و لای من خوی خشاند، ویستی ده ست بگریت به شانمه وه و هه ستیته سهری، له ناکاو له جو له کهوت. نه وکات ههستم به دهنگی فیشه که کان نه ده کرد، پیده چوو دلشیم له کار که وتیبت، جیهان له جو له وه ستایبت. به ده ست چاوه کانیم داخستن. هه لمگرت، ههستم کرد نیسقانه کانی پشتی تیکشکارن، یه کینک له دواوه قاچه کانی پاکیشا، جو سیام له سهر پشت دانایه وه، ناوړم دایه وه عه ریف بوو، چند و شه یه کی وت باش تییان نه گه یشتم، لیوه کانی ده جولاند و زور ترساو دیاربوو. "دانیسه و ته قه بکه..."، گه رایه وه شوینی خوی. چارم به موسا کهوت، سهری خوینی پیوه بوو، خیرا گه رامه وه نزیکه زه لکاوه که.

میلیم هیتنایه وه و پیارۆیکم کووشت. هەر کاتیک بیرم له دوو هاوړی مردووه کم ده کرده وه، زیاتر و زیاتر تووړی ده کردم، میلیم ده هیتنایه وه و پیاو ی زیاترم ده کوشت. هەرچیبه ک له بهرده مم بچولایه ته قه م لیده کرد، پاشان فرمان کرا بگه رینسه وه تا ستراتییجه کی تر به کاربه ینین.

چه ک و ته قه مهنی هاوړی مردووه کائمان برد و هەر له دارستانه که جیمانه یشت، نه و دارستانه ی که ژیانیکی تایبه ت به خۆی تیا بوو، نه و دارستانه ی پۆخی مردووه کانی به ره و لای خۆی راپینچ ده کرد. دره خته کان وا درده که وتن سوچه بهرن و نویتژ بکه ن. خۆمان نزمکرده وه و چووینه لایه کی تری دارستانه که، چند مه تریک له شوینی یه که بچارمان دوورسوو. دووباره چاوهړی بووین نیواره یه کی دره نگ بوو، یه کیک له سیسرکه کان دهستی به گۆرانپوتن کرد، به لام هاوړیکانی ناماده نه بوون به شداری بکه ن، بویه نه ویش به ناچارپی بینده نگ بوو تا شو دابیتت. له ته نیشته عدریف گادافی بووم چاوه کانی سوورتر له جارن درده که وتن، دهنگی چند که سیک هات به نار گه لای وشکه ره بوودا نزیك ده بوونه وه، ده سته جی میلمان هیتنایه وه و خۆمان ناماده کرد.

ژماره یه ک کوپی گهنج و چه کدار له پشتی دره خته کانه وه خۆیان نزمکرده بووه و به هیتاوشی ههنگاویان دهنه. ده سته جی ده ست به ته قه کرا، نه وانه ی له ریزی پینشه وه بوون، کوژران و نه وانه ی ریزی دواوه به ره و زه لکاوه که کشانه وه، هەر له ویدا کووشتمانن. لاشه کائمان که له که کرد و چه ک و ته قه مهنیه کائمان بۆ خۆمان هه لگرت. چیتر له م لاشه مردوانه نه ده ترسام شه قم تیه لده دان و هه لم ده گپانه وه و به چاوی رقه وه لیسانم

ده‌روانی. ژماره‌یه‌کی زۆر (جی ۳) و ته‌قه‌مه‌نی و ده‌مانچه‌ی ده‌ستیم ده‌زیسه‌وه، عه‌ریف بۆ خۆی هه‌لگرتن. سه‌رنج دا یاخیبوه‌کان زێر و خشلی زۆریان پتوه‌بوو. یه‌کیک له‌ کوره‌کان که ئیستا له‌ خویندا گه‌وزاوه، پینج کاژیری ئالتوونی له‌ده‌ستا بوو له‌گه‌ڵ تیشیرتینکی تووپاک شاکوور* که له‌سه‌ری نووسرابوو "هه‌موو نیگا‌کان له‌سه‌ر من". هه‌ندیک له‌ سه‌ربازه به‌ته‌مه‌ن گه‌وره‌کا‌مان له‌ده‌ست دا. له‌ هاو‌پێک‌انیشم مووسا و جۆسیا. مووسا که هه‌میشه‌ چه‌ژکی ده‌گه‌ی‌رایه‌وه له‌و پلا‌وه‌ چه‌تر چه‌ژک نه‌بوو تا گوئی لینگ‌رین و باغ‌اته‌ پتکه‌نین. جۆسیا... نه‌گه‌ر یه‌که‌م پلا‌ی مه‌شق به‌یشتایه‌ زیاتر ب‌خه‌وتایه، ئیستا له‌ ریزی پێشه‌وه نه‌ده‌بوو.

شه‌و دا‌هات و گه‌راینه‌وه ناو دێیه‌که. هه‌موومان به‌ دیواری جبه‌خانه‌که‌وه پالماندا‌بووه‌وه، چه‌که‌کا‌مان و نه‌وانه‌ی تریش که هه‌تا‌بوومان پاک‌مان ده‌کردنه‌وه، بۆ تاقی‌کردنه‌وه چه‌ند فیشه‌کینکمان به‌ ناسماندا ته‌قاند و هه‌موومان گه‌راینه‌وه ناو خه‌مه‌کان. جگه‌ له‌ که‌مێک ناو هیچی ترم نه‌خوارد و نه‌خوارده‌وه. سه‌رنجی نه‌ژنۆم دا خوینی لینه‌هات، به‌لام گویم پسی نه‌دا. له‌سه‌ر پشت پالکه‌وتم (نه‌ی که‌ی) یه‌که‌م له‌سه‌ر سنگم دانا و جی ۳ یه‌که‌م له‌ ته‌نیشتمه‌وه. چاو‌م بریبه‌ سوچیک تا خه‌وم لیکه‌وت. نه‌و شه‌وه له‌ خه‌وما جۆسیام له‌بن دار. که هه‌لگرته‌وه، کاتی ناو‌پومان دایه‌وه یاخیبوویه‌ک تهنه‌گه‌که‌ی ئاراسته‌ی ناوچه‌وانم کرد و ته‌قه‌ی لینگ‌ردم. له‌ خه‌و راپه‌ریم و به‌ هه‌موو چه‌واره‌وری خۆمدا ته‌قه‌م کرد تا فیشه‌ک له‌ عه‌ماره‌که‌دا نه‌ما. عه‌ریف گادافی و نه‌فسه‌ر جاباتی به‌په‌له‌ هاتنه‌ ژووره‌وه

---

*گۆزانیبێژینکی (راپ) ی به‌ره‌گه‌ز نه‌فریقی-ئه‌مریکی بوو.

و بردیائمه دهرهوه، کهمیک ناویان به دهموچاومدا کرد و ههیینکی تریان
دامی. لهو ههفتهیهدا دوو جاری تر یز جهنگ براین. لهو دوو جارهدا
کیشهم نهبوو له کوشتنی هه رکهسیک.

چوارده

تا زیار خۆم به کاروباری سه‌ریازیه‌وه خه‌ریک بکردایه، نازاری سه‌رم که‌متر ده‌بووه‌وه. به‌رۆژ له‌بری یاریکردن، به‌گونه‌که‌دا پیاسه‌م ده‌کرد و ماربعوانا و کۆکاین تینکه‌ل به‌ باروتم ده‌کیشا و براون براونم هه‌لده‌مژێ. نهم جۆره‌ شتانه‌ هه‌میشه‌ له‌سه‌ر میته‌کاتمان هه‌بوون. بێگومان نه‌و حه‌به‌ سپیه‌ی له‌ یه‌که‌م رۆژی جه‌نگه‌وه پێماندرا، پتوه‌ی ئالوده‌ ببووم. هیتزی زیاتری پێده‌به‌خشیم. سه‌ره‌تا که‌ نهم ده‌رمانانه‌م پینکه‌وه‌ به‌کاره‌ینا، پله‌ی گه‌رمی له‌شم به‌رز بووه‌وه، جله‌کاتم دا‌که‌ند. هه‌ستی بیستتم بۆ چه‌ند خوله‌کینک له‌ده‌ست دا. چاره‌کاتم لێ‌ل ده‌یانبینی، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک راهاتم نه‌وه‌ی هه‌ستم پێده‌کرد وزه‌یه‌کی زۆر بوو که‌ بۆ ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک بۆ خه‌رتن ده‌یه‌تشمه‌وه. شه‌وان به‌ دینه‌مۆ، یان باتری ئۆتۆمبیله‌کان سه‌یری فیلمی جه‌نگمان ده‌کرد، وه‌ک: رامبۆ، فیتست بله‌د، به‌شی دووه‌می رامبۆ، کۆماندۆ... هتد. ده‌مانویست هه‌رچی زووتره‌ شه‌ر ده‌ست پێ‌ بکات تا نه‌و ته‌کنیکانه‌ی له‌ رامبۆه‌ فیزی بووین به‌کاریان بێنین. هه‌رکات خواردن و ته‌قه‌مه‌نی، یان گازۆلینمان لێ‌بیرایه، هه‌لمان ده‌کووتایه‌ سه‌ر خێمه‌ی یاخیبووه‌کان له‌ شارۆچکه‌ و گوند و ناو دارستانه‌کان. یان چه‌ند گوندیک که‌ هاوالاتی مه‌ده‌نی تیا ده‌ژیان، تا خه‌لکی زیاتر بێنینه‌ ریزی سوپاوه‌، چیمان به‌رده‌ستکه‌وتایه، ده‌مانبرد. نه‌فسه‌ر هاواری ده‌کرد "هه‌والی باشان پینکه‌یشتوه‌ له‌لایه‌ن سه‌یخووه‌کاتمان. پاش پینچ ده‌قه‌ی تر به‌رپه‌که‌وه‌ین و

هیرش ده کهینه سه ریخته می چند یاخیبوویهک، که چه کی باشیان پیته، له راستیدا چه کی خۆمانه". رووخساری پر له تهوس و متمانه دهره کهوت پاشان بزه کی ده کرد پیش نهوهی و ته کانی تهواو بکات. جله کاتمان له بهر کرد و په پۆ سهوزه کاتمان له سه زمان ده بهست تا له یاخیبووه کان جیامانکاتهوه. بی نه خشه و بی زانیاری بهر ی ده کهوتین، تهنها نهوه مان ده کرد که فرمانمان پیته کرا. جارجار له نیوهی رنگا بز به کارهیتانی هدهبه کاتمان و هه لمژینی کۆکاین و برارون پشومان ددها. هه موو نهوانه زیاتر و زیاتر تووندوتیریان ده کردین و هیزی زیاتریان پیته به خشین. ئیستا بیژکه می مردن بز ساتیک به میشکمه نایهت. کووشتن وهک ناو خوارنه وهی لیتهاتوه بی نهوهی ههست به تاوان بکه م. دوا ی به کارهیتانی دهرمانه کان، گه وره کان پشویان ددها و نیمه پاریزگاریمان لینه کردن. من و نه له حاجی پیته که وه پۆستیکمان پیدرابوو، زۆریه ی جار کاتمان راده گرت تا بزاین کاتمان زووتر عه ماره کان دهره هیتین و پاشان ده یاخه یینه وه ناو چه که کان.

نه له حاجی به زهره خه نه یهک که وا دهره کهوت زۆری دل به م پلانه تازه یه ی خۆش بیته، پیته وتم:

"پۆژتیک وه کو رامبۆ به تهنها دهست به سه ر هه موو گونده کانه ده گرم".

"منیش وه کو کۆمانده ر هه ز ده که م چه ند بازوو که یه کی تایهت به خۆم هه بیته"، هه ردوو کمان ده ستمان کرد به پیته کهنین.

پیش نهوهی بگه یینه خیمه کان، ناراسته مان ده گۆپی و به نه ار دارستانه که دا دهره یشتین. هه رکات خیمه که مان بهر چاو که وتایه، دهرمان

ده گرت و چاوه‌پوانی نه فسەر ده‌بووین تا فرمان ده‌رکات. یاخیبووه‌کان بی نه‌وی ناگایان له هیچ بیت پالیان به‌دیواره‌کانه‌وه ده‌دایه‌وه سه‌رخویان ده‌شکان. کوره گه‌نجه‌کانیش که بز پاریزگاریکردن دانرابوون ماریحوانایان به یه کتر ده‌دا.

هه‌رکاتیک ده‌میینین زیاتر تووره ده‌بووم، لهو یاخیبووانه ده‌چوون که یاری کارتیان ده‌کرد لهو گونده‌ی من خیزانه‌که‌مم تییدا له‌ده‌ست دا. هه‌رکات نه‌فسەر فرمانی ده‌رکردایه، به‌هه‌موو توانای خۆم ته‌قه‌م ده‌کرد هیشتا دلم ناوی نه‌ده‌خواردوه. پاش ته‌قه‌کردن ده‌چووینه ناو خیمه‌کان نه‌وانه‌ی برینداربوونایه ده‌مانکوشتن. هه‌موو که‌لوپه‌له‌کانیان له‌گازۆلین و ماریحوانا و کۆکاین، خواره‌مه‌نی خوی، شه‌کر، گاری و ماسی... پاشان خشل و کاژیره‌کانیان چه‌ند شتیکی تریش، ده‌مانبردن. پاشان مه‌ده‌نییه‌کامان له‌پیاو و ژن و کچه گه‌نجه‌کان که له‌خیمه‌کاندا خۆیان شارده‌بووه، هه‌موو که‌لوپه‌له‌کامان پیته‌لده‌گرتن پیتش خۆمانمان ده‌خستن. رۆژیکی تر ژماره‌یه‌کی زۆر یاخیبوومان ده‌ستگیرکرد، جله‌کانیامان دا‌که‌ندن و توند به‌ستمانه‌وه تا له‌شیان وه‌ک و ده‌هۆل ره‌ق بوو. عه‌ریف پرسیری له‌یه‌کیک له‌گیراوه‌کان کرد "ئه‌م هه‌موو ته‌قه‌مه‌نیانه‌تان له‌کۆپه‌ ده‌ستکه‌وتوه؟" پیاوه‌که که‌ریشیکی داچه‌قاری هه‌بوو تفتیکی به‌ناوچه‌وانی عه‌ریفدا کرد. نه‌ویش ده‌سته‌بجی له‌نزیکه‌وه فیشه‌کینکی به‌سه‌ریه‌وه ناو پیاوه‌که که‌وت به‌زه‌ویدا و خوین جوگه‌له‌ی به‌ست. هه‌موومان ده‌ستمان کرد به‌هووتاف کیشان و ده‌ستخۆشی له‌عه‌ریف و سلوی سه‌ریازمان لیکرد. له‌ناکاوار یاخیبوویه‌ک که له‌پشت دره‌خته‌کان

خزى حەشارد ابو، چەند فېشە كىنكى بە سەر و سكى لانساناره نا و كوشتى. خىترا بلاوه مان كرد بەناو گونە كەدا و ياخيپوو كە مان دەستگير كرد. جاباتی بە خەنجەرە كەى مىلى پەرانىد، دووبارە دەستمان بە هاوارى خۇشى كرد و دەستخۇشيمان لى كرد. جاباتی سەيرى گىراوه كانى ترى كرد و پىنى وتىن: "هەر كە سىك كارى ئەنتىكەى كرد، دەستبەجى بىكووژن".

زەل و قامىشى سەر خىمە كانمان گرتىبەردان. ئەوانىش بە شىتو بە كى وا بە مەلاولادا دەجولانەوه، وەك ئەوهى شىوون بكن و بلاوتىنەوه. گىراوه كانمان پىتش خۇمان دا.

جاباتی هەموو گىراوه كانى كۆكردهوه، كە هەموويان مەدەنى بوون "ئىمە ئىرەين بۆ پارىزگار يىكردن لە ئىوه. كارە كانمان تا رادەيەك جەدىن و سەربازى وامان لە بەردەستدایە كە نامادەن هەموو شىتەك بكن بۆ ولاتە كەيان. ئىمە وەكو ياخيپوووە كان نىن. ئەو بىنرخانە كە خەلكى بەبى هۆ دەكوژن. ئىمە لە پىنناو ولاتە كە مان هەموويان لەناو دەبەين. ئىتووش پىزى ئەم پىاوانە بگرن"، ناماژەى بۆ ئىمە كرد "خزمە تىان بكن". پاشان بەردەوام بوو، قسە كانى تىكە ئەيەك بوو لە باوەر پىتەنتانى خەلكە كە، كە ئەو كارانەى ئىمە دەيانكەين راست و پەوانىن، لە لایەكى ترىشەوه پىاھەندان بوو بە پىاوه كانى. مەن لەناوياندا وەستابووم چە كە كەم بە دەستەوه بوو، هەستەم دە كرد كە سىكى تا رادەيەك گەورە و بەنرخم، لەبەر ئەوهى لە كەس سەلناكە مەوه و لە دەست كە سىش پاناکەم. ئىستە چە كەم لە دەستدایە وەك گادافى دەيوت: "ئەم چە كەى لە بەردەستدایە، سەرچاوهى

هیتزه بۆ ئیتوه له هه‌موو شتیك ده‌تانپاریزیت و هه‌رچیتان بویت بۆتان دابین ده‌کات، به‌مه‌رجی بزانن چۆن به‌کاریده‌هینن". نه‌مه‌دزانی هۆی نه‌م دانوستانه‌ی جاباتی چیه، تازه هه‌موو شت ته‌واو بووه و چیت پتیویست به‌ روونکردنه‌وه ناکات. بری جار له نیوه‌ی سه‌یرکردنی فیلمدا به‌زه‌وه جه‌نگ ده‌براین، پاش چه‌ند کاژیریك له كوشتنی چه‌ندین كه‌س ده‌هاتینه‌وه و درێژمان به‌ فیلمه‌كه‌ ده‌دا، وه‌ك نه‌وه‌ی هیچ رووی نه‌داییت و ته‌نها پشویه‌كمان داییت. هیچ کاتیک نه‌بوو به‌ته‌نیا بین تا بیر بکه‌ینه‌وه، یان له جه‌نگ بووین، یان ده‌رمانی بیهۆشکه‌رمان به‌کارده‌هینا، یان سه‌یری فیلمی جه‌نگمان ده‌کرد. نه‌و کاتانه‌ی پیکه‌وه قسه‌مان ده‌کرد بابه‌ته‌گانان بریتی بوون له بابه‌تی جه‌نگ و کووشن. یان سه‌راسمی خۆمان ده‌رده‌سپری که‌ چۆن جاباتی، یان گادافی، یان که‌سیکی تر پیاویکی کووشتوه. نیتر جگه‌ له‌مانه‌ هیچ شتیکی تر له واقیعی ژیا‌نمان بوونی نه‌بوو.

بۆ پۆژی دواتر. پینچ ده‌ستگیرکرا و هه‌بوون که‌ پتیویست بوو بکوژرین. ژماره‌ی ده‌ستگیرکراوه‌کان که‌م بوون و نه‌وانه‌ی دانرابوون بۆ مه‌شق زۆرتر بوون، له‌به‌ر نه‌وه جاباتی کانیی و سۆ کۆپی تر و منی هه‌لبژارد. ده‌ستگیرکراوه‌کان به‌سترا‌بوونه‌وه و ریز کرابوون. جاباتی فه‌رمانی کرد که‌ قورگی هه‌ریه‌که‌ یان هه‌لدپین. هه‌ر ده‌ستگیرکراویك زووتر مرد، نه‌و که‌سه‌ براوه‌ ده‌بیت. هه‌روه‌ها پتیویست بوو چار بپرینه‌ ده‌ستگیرکراوه‌که‌ تا گیانی ده‌رده‌چیت. هه‌ر زوو چاوم بریبه‌ نه‌و پساوه‌ی له‌به‌رده‌مه‌دا بوو. نه‌وه‌نده‌ی لیدرابوو، هه‌موو ده‌موچاوی شین هه‌لگه‌پابوو. چاوه‌کانی واده‌ده‌که‌وتن سه‌یری شتیك بکه‌ن له‌ دوامه‌وه، شه‌ویلگه‌کانی ته‌نها به‌ش بوون له‌

پروخساریدا که سامناک دهرده که وتن، جگه لهوه هموو به شه کانی تری
پروخساری بیتهست و هیمن بوون.

هیچ هستیکم نه بوو به رامبه ری. بیرم نه ده کرده وه چی ده کم، ته نها
چاوه پئی فرمانی عهریف بووم. نه م ده ستگیر کراوهش یا خیبویه که که
خیزانه که می له ناو بر دوه. عهریف فیشه کینکی به ناسماندا ته قاند و
ده ستبه جی سه ریم توند گرت و خه نجه ره کم به شینویه کی ناجینگیر، به
ملیدا هینا. قورقی به تاییه ت بز چه قوی تیژ دروستکرا بوو. خه نجه ره کم به
زیگزاکی به ملیدا هینا، دوا جار چاوه کانی به نیگایه کی ترسناک که وتنسه
سهرم و خوی دایه دهستم دوا هه ناسه ی دهرچوو، منیش دام به زویدا و
خه نجه ره که شم هر به خوی سپی. ده ستبه جی به عهریفم راگه یاند که کاتی
راگرت بوو. کوره کانی تر هیشتا هر خه ریک بوون. هه ندی له گراوه کان
زیندوون و هه ندی کی تریان هموو له شیان ده له رزی. له کو تاییدا من
براوه بووم. کانی دووه بوو. کوره کانی تر چه پله یان لیدا و ده ستخوشیمان
لینکردم. پاشان پله ی جینگری جاباتیم پی به خشرا و کانی جینگری گادافی.
نه و پوژه به دهرمانی زیاتر و فیلمی زیاتر ناهه ننگمان گپرا.

خیمه یه کی تاییه ت به خوم هه بوو، که هه رگیز تیایدا نه ده خه وتم،
چونکه خه و بز من نه بوو. زورجار له نیوه ی شه ودا شنه ی با ده نگه
لانسای ده هینایه به رگویم وه که نه وه ی دره خته کان به چرپه ناوازه کانی نه و
بلینه وه. بز ماوه یه که گویم راده گرت و به چه ند فیشه کیک راوه دوویم دهنه.

پانزە

ئەو گوندانەى داگىرمانكرد:بوون، ھەموويان دواتر دەبوئە بارەگاي خۆمان. لە ھەر جىيەك بھوتىنايە، ئەو جىگەيە دەبوو بە مالى من. ئەنداھانى سوپا خىزانى من بوون. چەكەم پارىزەرم بوو. نامادەى دەکردم بۆ ناکاوى دواپۆژ. ئەو ياسايەى پەيرەوم دەکرد، برىتى بوو لە "بکوژە، يان دەکوژىت". ئىتر جگە لەمانە مېشکم بەلای ھىچ نەدەرۆيشت. دوو سالى رەبەق سەرقالى كوشتن و جەنگ بووين. كوشتن بېو بە پىشەى رۆژانە. چىتر بەزەيم بۆ كەس نەبوو. دلم بەستبووى بى ئەوئى تاگام لىبىت مندالى خۆم لەدەست دابوو. رۆژ و شەوم بە خۆر و مانگدا جىادە کردەو، بەلام ھەرگىز نەمدەزانى يەكشەممەيە، يان ھەينىيە. لە مېشكى خۆمدا وام لىكەدەدايەو ژيام زۆر ناسايە. چەند ھەفتەيەك لە كۆتايى مانگى جانيوهرى سالى ۱۹۹۶ ھەموو شتىك گۆزا، ئەو كات تەمەنم ۱۵ سالان بوو.

بەيانىيەكيان لەگەل بىست سەرباز بەرىكەوتىن بۆ (باويە) تا چەك و تەقەمەنى بىنين. ئەو شارۆچكەيەى لە باشوورى ناوچەكە بوو نزيكەى رۆژىكى بەپى دەويست بۆ گەيشتن. ئەلھاجى و كانىيى لەگەلم بوون. زۆر خۆشحال بووين، چونكە جووما لەوى نىشتەجى كرابوو. ھەموو چاوەروانى جووما بووين تا چىرۆكى جەنگەگانمان بۆ بگىرپتتەو و بزائىن چەند كەسى

کوشتووه. به پرۆش بووم بۆ بینینی جاباتی، به هیوای شهوی که میك باسی شکسپیر بکهین.

له ریگا خۆلاییه که به دوو ریز به ریکه وتین، به چاره کافمان که وه کو خۆین سوور ده چوووه، سهیری ناو ده وه نه که مان ده کرد. پیتش خۆرئاو بوون گه یشتینه ده و روپشتی (باویسه). له ده وه نه کاندای چاره ریمان کرد تا فرماندهر چوووه ناو شارۆچکه که، نه وه ک هاوریکانی خۆمان به هه له ته که مان لی بکهین. له بن دره خته کان دانیشتین و سه رنجی ریگا که مان دا، فرماندهر پاش چند ده قه یه ک گه رایه وه و فرمانی کرد بچینه ناو شارۆچکه که. چه که کم خسته سه ر شام و له گه ل کانی و نه لهاچی چووینه ناو باره گا که یان. خانوو هیمه نتۆکانی شه و شارۆچکه یه گه و ره تر بوون له و خانووانه ی له گونده کانی تر بینیبووم. هه موو روو خساره کان نامۆ ده رده که وتن. به ناو شارۆچکه که دا سلۆمان له سه ر یازه کانی تر ده کرد و سوپاسی خۆمانمان ئاراسته ده کردن. دوا جار جوومامان له دالاتی خانوو یه کی له چیمه نتۆ دروستکراوا به ر چاره که وت له سه ر جۆلانه یه ک دانیشتبوو، رووی کرد بووه دارستانه که. ره شاشیکی نیو ئۆتۆماتیکی له ته نیشت خۆیه وه دانابوو. دیاریوو له خه یال و بیر کردنه وه دا ون ببوو. به هیتاوشی له پشته وه رۆیشتینه لای تا بیترسین، به لام هه ر زوو گوئی له ده نگی پتیه کافمان بوو و ده سه تبه جی ئاوری دایه وه. ده مو چاری گه و ره تر دیاریوو چی تر له کاتی قسه کردندا سه ری نه ده له قاند. ته وه که مان کرد و ده و رو خولی چه که که یمان دا.

به جوومامان وت، پاش چه ند ده قه یه کی تر ده گه پزینسه وه و لای
 داده نیشین. جانتا کاتمان پر ته قه مهنی و خواردن کرد و بز کاتی گه رانه وه
 ناماده مان کردن. له جبه خانه که، فرماندهر پینی وتین، جاباتی فه رمانی
 کردوه نه وه شوه بمینینه وه، نانی نیتوارش ناماده یه. من برسیم نه بوو
 کانیی و نه لهاجی چوون بز نانی نیتواره و منیش گه رامه وه لای جووما.
 ماوه یدک به بی دهنگی دانیشترین جووما پینی وتم: "به یانی زوو هیرش
 ده که ین. له وه ناچیت بتیینم". په نجه کانی به چه که که یدا هینا و به رده و ام
 بوو "له هیرشی پیشووماندا خاوه نی نم ره شاشم کوشت. نه و زوری له
 نیمه کوشت پیش نه وه ی بیکوژم، پاشان چه که که ی که و ته دست من و
 خو شم چندین که تنم ناوه ته وه پینی"، له بهر خو یه وه دهستی کرد به
 پیکه نین. ده ستخوشیمان له یه کتر کرد و ده ستان کرد به پیکه نین. پاشان
 فه رمانمان پیکرا له مه یدانی سه نته ری شارو چکه که کو یینه وه.
 مه راسیمیک بوو بز زیاتر یه کتر ناسینی فه رمانده ره کان، جووما چه که که ی
 هه لگرت و دهستی له ملم کرد، هه ردوو کمان به ره مه یدانه که پزیشترین.
 له وی کانیی و نه لهاجی ناماده بوون و جگه ره یان ده کینشا. جاباتیش له وی
 بوو. نه وشوه به که یف و پروخو ش ده رده که وت. زوری به ی هاوه له کانی وه و
 چاوه مانسه رایبی و عه ریف گادافی له ده ست دابوو، به لام نه و ا پراهاتبوو
 نه هیلیت ده ور به ری کاری تیبکه ن، هه روه ها فیتری نه وه ببوو پیاری زیندوو
 و نازا و به جهرگ بکاته جیگره وه ی مردوه کان. ده سویست له گه ل جاباتی
 که میک له باره ی شکسپیره به بدویم، به لام نه و سه رقالی میوانه کانی بوو،
 ته وه قی له گه لیان ده کرد و به خیره اتنی ده کردن. دوا جار له بهر ده ممد

پاوهستا و توند دهستی گرتم و وتی: "ماکییس هدرگیز بهرهنگاری کهس ناییت تا بیرنام ودی گهوره و دونسیناین بهرامبهری دهوهستهوه"، سهری بز من دانهواند "نیستا نیره بز تو چؤل ده کهم نهی پیسوی بهریز"، له بهردهمدا کړنووشی برد دهسته کانی ده جولاند و خواحافیزی لیکردم. هدمومان دهستان کرد به ناهنگ گتیران و چه که کانمان بهرز کردهوه. پاش نهوی جاباتی ریشت، دهستان کرد به وتنی سروودی نیشتمانی "به بهرییهوه پیاتا هلددهین... نهی ولاتی نازادی نهو خۆشه ویستییه گه وره یه ی بهرامبهرت هه مانه..."، به موسیقای رهوتی سه ربازی و جگه ره کیشان و کوزکاین و نهو شه وه مان به سه ربرد، تا به یانی قسه مان ده کرد به زوری باس له باشی ده مانه بیهۆشکه ره کانمان ده کرد. پیش به ره به یان جووما بز هیرشه که ی بهریکه وت. ته وقه مان له گه ل کرد و په یمانان دا جاری داهاتوو کاتی زیاتر به یه که وه به سه ره رین. جووما زه رده یه کی کرد و چه که که ی توند گرت و به ره و تاریکاییه که رایکرد و له پیش چار ون بوو.

***

پاش چند کاتژیریک لورییه که هاته گونده که وه چوار پیانو که پانتولی کابوی پاکیان پو شیبوو، له گه ل تیشیرتی سپی به پیستی گه وره ی شین نووسرابوو (یونیسف). یه کینکیان پیایکی سپی پیست بوو. نهوی تریان به هه مان شیوه رهنگی پیستی کال بوو، پیده چوو لوینانی بیت. دووانه که ی تریان خه لکی نارخو بوون. یه کینکیان نیشانه ی ختله کی به

رومه ته کانییهوه دهینرا، نوری تریان نیشانه یهک به دهه ستیهوه بوو ههمان نیشانه بوو که بابه گه وره له سدر دهستم کیشابوری تا مار پیئوم نه دات. هردوو پیاهه که ش زور پاک دهره که وتن له وه نه دهه چوو به شداری شهریان کردییت. ههموویان به رهو ژووره که یی جاباتی بران ریشتت، وادیاریوو جاباتی پیشینی سدرانه که یانی کردبوو. ههموویان له دالانه که دانیشتت سدریازنیکیش چاودیری دانوستانه که ده کرد، له بن دره ختیکی مانگوز دانیشتین و چه که کاغمان پاک ده کرده وه، سهیرمان ده کردن. له کوتاییدا جاباتی ته و قه ی له گه ل دوو پیاهه بینگانه که کرد و نهو سدریازه ی بانگ کرد که بز چاودیری دانوستانه که نیشته جی کرابوو. پاش که میک سدریازه که گه پرایه وه و پیی وتین: ریز ببن، پاشان به ناو شارو چکه که دا گه پرا و کوره کانی تری کوز کرده وه "نه مه فرمانی جاباتیسه" و راهینرابوین نه وه فرمانمان پیئده کرا، ده سته جی نه نجامی بدهین.

ناسوی ریز بووین و چاوه پی بووین. دهستی کرد به پیاسه کردن به ناوماندا "کورینه به نیسراحت بوهستن"، میوانه بیتگانه کانیش چندند ههنگاو یک له دوایه وه بوون و زهرده یان ده کرد "هه رکات په نجه م خسته سهر هه ریه کینکتان له ته نیشت نهو سهریازه وه ریز دهن". پاشان ناماژه ی بز نهو پیاهه کرد که بز چاودیری دانوستانه که له دهره وه وه ستابوو. ههموو هاوارمان کرد "به تی گه وره"، پاشان سلومان کرد. زهرده خنه ی سهر رووخساری میوانه کان ون بوو "به نیسراحت... " "تو... تو..."، به ریزه که دا چوو خواره وه و چند که سیکی هه لبتژارد. کاتی منی هه لبتژارد ده سته جی چاوم تیپی، به لام نهو پشتگوی خستم. نه لهاجی هه لبتژردرا،

به لّام کانییّ به جیما، رهنگه له بهر شهوه بووییت که تهمه نی له نیته
 گه وره تر بوو. ۱۵ کس هه لبرژردران، پاشان جاباتی فهرمانی کرد
 "پشتین و تهقه مهنی و چه که کانتان بجنه سهر زهوی و چه که کانتان بجنه
 سهر زامن". شهوهی پیمانبوو خستمانه سهر زهوی، میوانه کان، به تایبته تی
 بیگانه کان، دووباره زهرده خه نه ده موچاویانی ته نییه وه. سهر بازه که فهرمانی
 کرد "ئاگاداری... به رهو لژییه که" هه موومان دوی جاباتی که وتین به رهو
 نهو لژییه میوانه کان پیی هاتبوون، پاشان ناروی دایه وه و هه موومان
 وه ستاین "نیوه سهر بازی چاک بوون. هه مووتان باش ده زانن له م برایه تییه
 به شدارن. زور هه ست به شانازی ده که م که له گه ل پیاوانی وه ک نیوه
 خزمه تی نه م ولاتهم کردوه، به لّام کاری نیوه لیتره کوتایی دیت. ده بییت
 بتانده مه ده ست نه م پیاوانه، نه وان ده تاخه نه بهر خویندن و ژیا نیکی ترتان
 بز دابین ده که ن". نه مهی وت و زهرده خه نیه کی کرد و جیی هیشتین.
 پاشان به سهر بازه کانی وت بمانه نه وه بز سهر بازه که و که لویه له
 سهر بازییه کاتمان لیوه رگرن. خه بجه ره که م له ناو پانتۆله که م شارده وه و
 نارنجۆکیکیشم خسته گیرفام. سهر بازیک یه که به یه که هه موومانی
 ده پشکنی، کاتی هاته سهری من، پالینکم پیوه ناو پسیم وت، نه گهر لیم
 نزیک بیته وه، ده یکوژم. لیم دوور که وته وه و کوپه که ی ته نیشتمی پشکنی.
 جاباتی هاته ناو ماله که وه "چی پوویداوه؟" هه موومان سهری جاباتیمان
 کرد له بهر چی ده یه ویت ده سته بهر دارمان بییت و راده ستی نه م
 مه ده نییانه مان بکات؟ وامانزانی تا کوتایی جهنگ پیکه وه ده بین. نه م
 سهر بازانه هه موویان وه ک خیزانی نیمن، که چی نیستا هه روا به ناسانی

راده‌ستان ده‌کهن بی هیج پوونکردنه‌ویه‌ک. چه‌که‌کانیان لی‌سوره‌گرتین،
 چند سهریازیکیش چاودیریان ده‌کردین، نه‌وه‌ک چه‌که‌کامان هه‌لگرینه‌وه.
 به‌وه‌و لۆرییه‌که‌ براین، هه‌ر چاوم له‌سه‌ر دالانه‌که‌ سوو که‌ جاباتی
 لی‌ه‌ستابوو، ده‌سته‌کانی خستبووه‌ پشتیبوه‌ و له‌ دارستانه‌که‌ی ده‌پوان.
 هه‌ستم به‌ توورپیی و بینارامی کرد، له‌و پۆژه‌وه‌ی بووم به‌ سهریاز هه‌رگیز
 له‌ چه‌که‌که‌م دانه‌برابووم. له‌ناو لۆرییه‌که‌ سی سهریازی سه‌ر به‌ حکومتی
 تیا بوو. به‌ جلو‌به‌رگه‌‌کانیاندا بۆم ده‌رکه‌وت. جله‌کانیان تا راده‌یه‌ک پاک
 بوو، پانتۆله‌کانیا خستبووه‌ ناو پۆستاله‌کانیان و کراسه‌کانیان بۆ نار
 پانتۆله‌که‌یان. چه‌که‌کانیان تا راده‌یه‌ک پاک سوو، پیده‌چوو ته‌نها
 فیشه‌کینکیان پی نه‌ته‌قاندییت. رووخساریان توندوتیژ نه‌بوو. سهریازه‌کان
 دابه‌زین و پییان وتین سه‌رکه‌وین. دوو کورسی بی پشت به‌رامبه‌ر یه‌کی
 تیا بوو، له‌سه‌ریان دانیشتین، دوو پیاو نه‌وه‌ی هیماکه‌ی به‌ پروومه‌ته‌وه‌ سوو
 و نه‌و پیاه‌ی له‌ لوینانی ده‌چوو، له‌گه‌لمان سه‌رکه‌وتن، سی سهریازه‌که‌
 قاچیکیان له‌ناو لۆرییه‌که‌ دانسا، قاچه‌که‌ی تریان له‌ ده‌روه‌ سوو.
 به‌پیکه‌وتین، له‌ توورپیدا کولام نه‌مه‌دزانی چی رووده‌دات، نه‌له‌جی به‌
 سه‌رسورمانه‌ سه‌یری کردم. سه‌یری چه‌کی سهریازه‌کام ده‌کرد و ئیه‌یم پی
 ده‌بردن. پیاه‌ه‌کانی هاتبوون به‌درا‌ی ئیمه‌، به‌ دریش‌ای ری زه‌رده‌خه‌نه‌یان
 ده‌کرد. دواجار لۆرییه‌که‌ خۆل و تۆزی سه‌ر پتگه‌که‌ی رووژاندا، هیشتا
 نه‌مه‌دزانی بۆ کویمان ده‌به‌ن. بۆ چه‌ند کاژیریک به‌پتوه‌ سووین وا
 پانه‌هاتبوون به‌م جوړه‌ دانیشم، بۆ ماه‌یه‌کی زۆر من فیری پۆیشتنی
 به‌رده‌وام بووم له‌ جیه‌ک بۆ جیه‌کی دی. رقم له‌و بارودۆخه‌ ده‌سووه‌وه.

دهمويست لۆرييه كه بوهستينم و بگهريتمهوه بۆ (باوييه). بيم لاي نهوه بوو به خيبرايي چه كه كانيان بفرينم، به لام ههركاتيگ دهمويست نهوه بگه، لۆرييه كه له خالي پشكنيندا دهوستا و سهريازه كان داده به زين. بيم نه بوو نارنجوكيگ له گيرفانمايه. به دريژايي گه شته كه نۆقره ليپراو بووم، ده مويست له خالي پشكنيندا بوهستين (ژماره يه كي زۆر خالي پشكنين هه بوون) تا كه ميگ به پتوه بوهستم. كهس قسه ي له گهژ كهس نه ده كرد، جار به جار له كاتيكي گونجاوا چاوم له نه لهاجي داده گرت تا هيرش بگهينه سهه سهريازه كان، پاليان پتوه نيين و چه كه كانيان بهين.

به لاي دوايه مين خالي پشكنيندا تپه پرين چهند سهريازيگ وه ستابوون كه وهك سهريازه كانى ناو لۆرييه كه سهريازى ناوشار بوون. جلويه رگى پاكيان له بهردا بوو، تهخته ي نه ملارو نه ولاي (نه ي كه ي) يه كانيان قاوه ييه كي بريقه دار بوو. وا دياربوون هه رگيز به شدارى جه نكيان نه كردوه وهك نهوى ناگادار نه بن له قه راغ شاره كانى ولاته كه يان چى له نارادايه. ريگا خۆله كه مان جيته شت، پاشان گه يشتينه شه قاميكي قه ره بائغ، نۆتۆمبيل به ههردوو ناراسته ده رويشت. هه رگيز ژماره يه كي نه وهنده زۆر نۆتۆمبيلم نه بينيبوو له ژياندا. ميترسيدس، تۆيۆتا، مازدا، شيفرۆليت بي نه وهى چاوه روان بگه، هۆرنيان ليده دا. دهنگى گۆرانى له هه موو لايه كه وه دههات. تا نهو كاتهش نه مه ده زانى بۆ كويمان ده بن، به لام ده مزانى له (فرى تاون) ي پايته ختى (سياراليۆن) ين.

شهو داها، به هتواشى به پيمان ده كرد له ناو قه ره بائغيه كه دا. گلۆپى سه رجاده كان هه لكران. ته نانه ت گلۆپى دوو كانه كانيش هه لكران، سه رم

سوورمابوو چۆن ئەم هەموو گلۆپانە بێ دینەمۆ کاردەکن. سەرم لەم دیمەنانه سوورمابوو. لۆزییه که ئاراسته کهی گۆژی و پاشان هەلبەز و دابەزین و لەرینه و هیه کی زۆری دەستپێکرد، هەموومان وامان هەست دەکرد له ئاو نامیتری لەرینه و هەستاییتین.

سەریازەکان داویان لێکردین دابەزین و دواى ئەو پیاوانە بکەوین که تیشیترتی (یونیسیتف) یان لەبەردا بوو. گەیشتینه جییه که چەند خانوویەکی تەنیشت یەکی لیبوو. چەند پەرژینیکی پینکەو لەکاویش لەبەردەم خانووەکان. چەند کورپنکی تەمەن خۆمانی لیبوو لە دالانە کەدا بوون، پێدەچوو ئەوانیش نەزانن لەبەرچی لەوێن. ئەو پیاوێ لە لوبنانی دەچوو پێی وتین، دوایکەوین بۆ ئاو خانووە که، دەموچاری لە خۆشیدا دەدرەوشایەو. خانووە که لەناووە هۆلنکی گەورە بوو، دوو ریز چەریای دوو کەسی دانرابوو. پیاوێ که بە ڕوویەکی خۆشەو جینی خەوتنی هەریە کەمانی پیشاندا. سەر جینگە و باتانی و سەری و سابوون و هەموو کەلوپەلنکی پاکەرەوێ پێدا. ئەو ئەو ئەو دۆلی بەو شتانه خۆش بوو، ئیمە دلمان پێیان خۆش نەبوو. "گالەى زۆرمان هەیه، سەینى وەریدەگرن". پاشان بە فیکەلێدانەو چوو دەرەو. ئیمەش هەروا وەستاین چاومان بریوووە جینی خەوتنە کائمان، وەك ئەوێ هەرگیز شتی وامان نەبینیبت! ئەو پیاوێ هێماکه بە ڕوومەتییه وە بوو، پێی وتین: "وەرن لەگەڵم بۆ چیشخانە که و هەندى خواردەمەنى بەرن". دوایکەوتین بەناو ئەو کورپانەى پێش ئیمە لەوێبوون، چاویان وەکو ئیمە سوور بوو، هەرچەندە جلی مەدەنییان لەبەردابوو، بەلام هەر پێس و چلکن

دهرده كهوتن و پرووخساريان وهك و ئيمه تووندوتيز بوو. هيتستا بژني دارستان و دهرهنيان ليندههات. لهلايه كي ميژيكي گهوره نساخوردن دانيشتين. پياوه كه چوه ژوورنيكي بچووك له بهرخويه وه ناوازي گوزانييه كي دهوته وه، كه له مهوپيش بيستبووم، له ژمارهيه كي زور قاپي قولدا برنجي له سر سيني بژ هينايين و دهستان كرد به خواردني. كاتي گهرايه وه سر ميژه كه تا نانه كه ي بخوات، ئيمه هر زو قاپه كه ي بهردهمان به تالكرد بووه. سهرى سوورما، سهرى نه ملاولاي كرد نه با شتيكمان له خواردنه كه كرديت و نه ماخوارد بيت. پيش نه وه يه كم كه وچك له خواردنه كه ي بدات، دوو پياوه بيگانه كه هاتنه ژووره و دارايان كرد بچيته دهره وه له گه لايان، قاپه كه ي له گه ل خوي برد و دوايانكه وت. بژ ماوه يه كه به بيده نكي دانيشتين. نه لهاجي پرسى كي ماريوانا، يان كوكايني پييه، يه كيك له كوره كان كه ميك ماريواناي پيسو، به لام نه ونده نه بوو كه به شان بكات. يه كي له كوره كان پرسياي كرد: "له كوئ كه ميك ماده ي بتهوشكهرى چاك پيدا بكه ين له م خانوه؟" كاتي ك سردقالي بيركرده وه بووين بژ نه م پرسياوه، نه و پياوه ي ئيمه ي هينا بژ چيشخانه كه، گروپينيكي تر كورپي هينا ژماره يان له بيست كورپي زياتر بوون "نه مانه تازه گه يشتون". پووي كرده كوره كان، پاشان وتي: "ئيتستا خواردنتان بژ ده هينم، به لام تكايه به نيسراحت نان بخون، هيچ پتويست ناكات په له بكه ن"، نه وانيش به هه مان خيرايسى ئيمه نانه كه يان ته وار كرد. پياوه كه بژنيكي ژووره كه ي كرد و پرسى "كي ماريواناي كيشاره؟"

کەس قسەى نە کرد بە بێدەنگیى دانیشت و هیچى نەوت. کورپەکان بەرامبەرمان بوون، هەردوولامان چاومان بریبووو یەك.

ئەلھاجى بێدەنگیەكەى تێكشكاند "ئیتو خەلكى كوێن كورپنە؟"

کورپەکان چاویان زەق کردوو و سەیری ئەلھاجییان کرد، وەك ئەوێ پرسیارێكى زۆر هەلەى کردییت. یەكێك لە کورپەکان كە بێدەچوو تەمەنى گەرەتر بییت. قژ بەسەرییەو نەبوو. دەستی بەرزکردوو و خۆى بەرەو رووی ئەلھاجى نوشتانەو "ئەى جەنابت خۆت بە چى دەزانیت پرسیار لە ئیمە دەكەیت؟ وا دەزانیت ئیمە بۆ وەلامدانەوێ پرسیارەكانتان لێرەین؟" ئەلھاجى هەستایە سەرپى و پالى پیتونا کورپەكە بە زویدا كەوت، كە هەستایەو خەنجەرێكى دەرھینا و بەرەو رووی ئەلھاجى رايکرد. هەموومان هەستاینە سەرپى، بیاوێكە هاواری کرد "کورپنە بوەستن..."، بەلام كەس گوێى بۆ نەگرت، دەستبەجى نارنجۆكەكەم دەرھینا و دەستم خستە ناو دەرزییەكەى. هەپەشەم لە کورپەکان کرد.

- "کورپنە دەتانەوێت ئەمە دوايەمىن ژەمە خواردنتان بییت، یان

دەتانەوێت وەلامى پرسیارەكەى بدەنەو؟"

- "خەلكى كوێن؟" کورپەكەى خەنجەرەكەى بەدەستەو بوو، وەلامى

دایەو.

هیشتا نارنجۆكەكەم بەدەستەو بوو، ئەلھاجى وتى: "ناھ... شوێنى

ئەلماسەكان!!"

بە پوویەكى گرزەو پرسیم: "لە ریزی یاخیبووێكەن بوون، یان لە ریزی

سوپا؟"

"به بۆچوونی تۆ له یاخیبویهك دهچم؟ من له بهرهی سوپا بووم. یاخیبویهكان گوندهكه میان سوتاند و دایك و باوكمیان كوشت. تۆش هه له یه كێك لهوان دهچیت".

ئه لهاجی وتی: "كهواته هه موومان له یهك بهره جهنگاوین". هه موومان دانیشتین هیشتا به تووره ییهوه له یه كمان دهروانی. بۆمان روون بووهوه هه موومان له پارچه جیاجیاكانی ولاته كه له جهنگدا بووین. هتوربووینهوه و دهستان کرده گفتوگۆ. هه ریهك باسی سه ربازگه كانی خۆی ده كرد. كه سمان ناری سه ربازگه كان، یان فرماندهی ئه ویتیمان نه ییستبوو. پیمان وتن، كه ئیمهش چند دهقه یهك پیش ئه وان هینراوین.

ئه وانیش وهك ئیمه هه لئێژێردرابوون له لایه ن فرمانده كانیان. پیمان سه ر بوو بۆ ئیمه یان ناردووه بۆ ئێره، هه موومان سه ربازی به توانا بووین كه ئاماده بووین تا كۆتایی جهنگ بكه ین. یه كێك له كوره كان پیتی وتین كه ئه م بێگانانه له بری ئیمه پاره یان داوه به فرمانده كان. كه ئه مه مان بیست كه س قسه ی نه كرد. هیشتا نارنجۆكه كه م به دهسته وه بوو، رووم كرده پیاوه كه ی ئیمه ی هینابوو بۆ چیشته خانه كه. له قه راغێكی میزه كه وه دانیشتبوو هه موو گیانی له ترسا ده له رزی و نارچه وانی ئاره قی كرد بووه وه، پاشان لیم پرسى: "تۆ ده زانیت بۆ فرمانده كان ئیمه یان ناردووه بۆ نار ئه م ژنانه؟" به نارنجۆكه كه م ئامازه م بۆ كرد. ده سته جی سه ری خسته ژێر میزه كه، وا تیگه یشت نارنجۆكه كه ی تینه ده گرم. ژۆر شله ژا بوو نه یده زانی چۆن وه لام بداته وه. كوره كه ی خه نجه ره كه ی پیتوو ناری مامبو بوو، كه دواتر

بووینه هاوړې. مامبو وتی: "نهمه پساویکی ژنانییه با برېږن له کورپه کانی تر پېرسین".

رښتینه دهرهوه پیاوه که هیشتا له ژیر میزه که سوو. بهرهو دالانه که رښتین، سی سهر باز له بهردهم ده رگای هاتنه ژورهوه، قسه یان ده کرد و نیمه یان پشتگوینخستبوو. دوو پیاوه بیگانه که رښتیبوون. چهند کوریتک له دالانه که به هیمنی دانیشتبوون، نه لهاجی پرسی: "تیره ده زانن بز فرمانده کان نیمه یان رادهستی نهم مهده نییانه کردوه؟"

کورپه کان وهستان و به تووره ییوه چاویان بریسه نه لهاجی. نه لهاجی وتی: "چییه؟ که رن؟" پاشان سهیری کردم پیی وتم: "نهمانه هیچ نازانن!".

یه کی له کورپه کان به دهنگیکی گرهوه وتی: "نامانه ویت بیتاریکرین و ناشمانه ویت وهلامی پرسیماری هیچ هاوالاتیه کی مهدهنی بدهینهوه".

مامبو به توورپیسهوه وتی: "نیمه هاوالاتی مهدهنی نین"، پاشان بهرهو رووی کورپه که رښت: "تهنها مهدهنی که لیره بیت، تیرهون. تیره جلی مهدهنیتان له بهردایه، چ سهر بازیکي سویا جلی مهدهنی له بهر دهکات؟ یان نهم ژنانه به زور نهم جلانه یان له بهر کردوون. کهوا بیت سهر بازیکي که متوانان".

- "نیمه دژی (نار یو تیف) جهنگاوین. نهوانه دوژمنی نیمهن، نیمه له پیناو نازادی جهنگمان بهرپاکرد، بهلام نهوان گونده که میان سووتاند و خیزانه که میان له ناو برد، هرکات نهو سهر بازه نامهردانهم بهرچاوکه ویت، همسوویان له ناو دهبم".

کوره که تیشیرته که ی داکنند تا شهر له گهژ مامبو بکات، به لام
له سهر قۆلی تاتووی (نار یو ئینف) کیشرابوو!

مامبو هاواری کرد "ئهوانه یاخیبوون...!" پیش نهوهی خه نجه ره که ی
دهربینیت، کوره که بۆکسیکی له مامبو دا و خستی به زه ویدا. مامبو
هه ستایه وه لووتی پر خوین ببوو.

کوره که چند خه نجه ریکی وه شانده و به ره و لای ئیمه رایکرد، کوره کانی
تریش به دوایدا. دوباره جهنگ دهستی پینکرده وه. رهنگه نه و بیگانه
بیته قلانه واتینگه یشتن نه گهر له جهنگ دوور ماخه نه وه، چیت ره قمان
به رامبه ر (نار یو ئیف) ناییت، رهنگه نه زانن گۆرینی جیی
نیشته جیبوو نمان نامانکات به کورپکی تر، ئیمه که سانی مه تر سیدار بووین
و راهینرا بووین له سهر کووشتن. نهوان ته نها ده ستیان کرد بوو به پرۆسه ی
گه پاند نه وه ی که سایه تی ئیمه بۆ دۆخی جار نمان. نه مه یه که م درس بوو
ده بوایه بیانزانیایه.

پاش نه وه ی کوره کان به ره و پرومان رایانکرد، نارنجۆ که کم تینگرتن،
به لام دره نگتر له واده ی خۆی ته قییه وه. ده سته جی له دا لانه که وه بازمان
هه لدا یه هه وشه ی خانوه که و شهر دهستی پینکرد. هه ندیکمان خه نجه رمان
پیبوو. کورپکیان که هیچی پی نه بوو، له دوا وه توند ملی گرتم و
ده یویست بمخنکینیت، نه مه ده توانی خه نجه ره که م به کار به رم. به نانشک
که و تمه لیدانی تا وازی لیم هینا، که ئاو پرمدایه وه بینیم دهستی گرتوه به
سکییه وه. به خه نجه ره که م قاچیم بریندار کرد، پاش نه وه ی که و ته سه رزه وی
به شق به ربوومه ده مرچاوی. ویستم دوا یه مین خه نجه رم بوه شیتیم، یه کینک

له دواوه دهستمی قاش کرد، ویستی بمخات به زهویدا، خزی به دمدا کهوت، نه لهاچی له دواوه له پستی دابوو. خه نجه ره کهی له پستی ده رهیتنا یه به هه ردوو کمان که وتینه لیدانی نه و کورپی له زهوییه که دا که وتبوو تا له جووله کهوت. نه مزانی له هوش خزی چوو، یان مردوو، له گهژ نه وه شدا به لامه وه گرنه نه بوو. له ماوهی شه پرکردنمان کهس نه گریا، یان هاواری نه ده کرد جگه له وه نه مجوره شتانه پیشه ی چه ند ساله مان بووه. هیتتا له ژیر کاریگه ری ماده بیته وشکه ره کاندای بووین. پاش چند خوله کینک سی سهر بازه که و دوو پیماوه سیارالیونه که هاتن "بوهستن... بوهستن"، برینداره کانیا ن برده لاره. بازمان هه لدا یه سهر سهر بازه کان و چه که کانیا نمان بگردن، هه ردوولا له یاخیبووه کان و تهنانه تئمه ش چه کمان پیبوو، سهر بازه کان هه زوو رایانکرد پیش نه وهی له لایه ن ئیمه وه بگیری.

مامبو چه کی پیبوو، پیش نه وهی یاخیبووه که میل بینیتته وه، مامبو ته قه ی لیکرد، کهوت به زهویدا، چه که کهی له ده ست کهوت، یه کینکی تر له کورپه کان ویستی هه لیگریته وه، مامبو ته قه ی له ویش کرد. چه ند کورپنکی کوشت و هه ندیککی تری بریندار کرد، به لام نه وانی تر کولیا نه دا دوا جار یه کینکیان ته قه ی له دوو کورپی ئیمه کرد. کورپی دووه میان که له نزیکه وه ته قه ی لیکرابوو پیش نه وهی گیانی ده رچیت، خه نجه ره کهی کرد به سکی یاخیبووه که دا و خستی به زهویدا و چه که کهی لیکه وت.

سهر بازی زیاتر هاتن بز ماوهی ۲۰ ده قه یه کترمان ده کوشت و ده بپری. سهر بازه کان چه ند فیشه کینکیان به ناسماندا ته قاند تا بمانه وستینن، به لام

نيمه گويمان پي نه دان. ناچار يوون تفهنگه کاتمان ناراسته بکن، يان به
 ليدانمان بمانوه ستين. ۶ کس کووژان، دووان له نيمه و ۴ له
 ياخيپوه کان. ژماره يه کی زورمان لي برينداريوو. هدره ها نهو پياوانه ی که
 نيمه يان هيتابوو. نوتمبيلي فرياکه وتن گه يشت به دهنگه کدی بز نهو
 شوه تازه له دايکبوه خويناوييه شيونه ده کرد. به سيرکردنی پروناکی
 گلزپه کدی، سهرم گيژي ده خوارد. که ميک دستم بريندار سوو، ده سته جی
 شاردمه وه نه مده ويست بریم بز نه خوشخانه. جگه له وه برينکی که م سوو.
 دستم شت و که ميک خویم له سهر دانا و توند به پارچه په رويه ک به ستم.
 له ماوه ی شه رکه دا مامبو چاری يه کی له کوره کانی به خه غه ره کدی
 هه لکوليوو. دواتر بيستان کوره که براوه ته دهره وه ی ولات تا
 نه شته رگه ریی بز بکن و چاری پشيله، يان شتيکی تر له جیتی چاری خوی
 دانين. شوی دواتر هه موو ده ستخوشيمان له مامبو کرد بز نهو کاره
 کووشنده يه ی. خوزگم ده خواست له سوپاکه ی نيمه بووايه. سهر بازه کان
 چاوديريمان ده کردین تا دنيا بن که دووباره شه دست پي ناکاته وه. بز
 ناغواردن چوپينه چيشتخانه که، مامبو پیتی وتين کاتیک چاری کوره کدی
 هه لکوليوو، نهو ويستويه تی به ره و پروی راکات و لیتی بدات، به لام چاری
 نه بيبينيه و سهری توند داویتی به ديواره که دا و بووراوه ته وه. هه موومان
 ده ستان کرد به پينکه نين و مامبو مان به رز کرده وه. پتويستان به
 توندوتیژی هه بوو تا که ميک دلخوشمان بکات دواي رويکی پر بيژاری و
 گوومان و پرسيار داخوا بزچی فرمانده کان نيمه يان ناردوه بز نيره.
 ناهنگه که کوتايی هات کاتی سهر بازه کان هاتنه چيشتخانه که و داوايان

لیتکردین دوايانكه‌وین. چه‌که‌کانیان ناراسته کردبووین، به‌لام نیمه پیتیان پیتده‌کهنین. چووینه دهره‌ه سواری نۆتۆمبیتله سهریازیه‌کان بووین و چاره‌پوان بووین به‌ره‌وشونیتکی تر بگویزیتینه‌وه. نه‌ونده دلخۆش بووین که هیرشمانکردووته سهر یاخیبووه‌کان، کاتی نه‌وه‌مان نه‌بوو بیر له هیرش کردنه‌سهر سهریازه‌کان بکه‌ینه‌وه، جگه له‌وه ژماره‌یان زۆر زۆر بوو. ره‌نگه په‌یوه‌ندیان کردبیت تا سهریازی زیاتر ره‌وانه بکریت، وادیاره زانیویانه نیمه مندالی یاریکردن نین. سهریازه‌کان توند چه‌که‌کانیان ناراسته کردبووین و چاویان له‌سهرمان بوو، نه‌له‌جای وتی: "ره‌نگه نۆتۆمبیتله‌که پرواته پیتشه‌وه و بیتته دواوه، به‌م شتویه یایمان پی ده‌کن". هه‌موومان ده‌ستمانکرد به‌ وتنی سرودی نیشتمانی و ده‌هۆن لیدان.

به‌لام پیتش و دوا نه‌بوو. نه‌بجاره بردیانین بۆ (خانه‌ی بیتین). که سهندهرتکی تر سوو له شارۆچکه‌ی (کیسی). که ده‌که‌ویتته دهره‌وه‌ی باشووری شاری (فری تاون).

خانه‌ی بیتین به‌ خانه‌یه‌کی گه‌نجانی په‌سهندکراو ناوبانگی هه‌بوو، که له‌لان حکومه‌ته‌وه به‌پتیه‌ده‌برا. سهریازه‌کان به‌ وردی هه‌ریه‌که‌مانیان پشکنی پیتش نه‌وه‌ی بچینه ژووره‌وه. خوینی دووژمنه‌کامان هیتشتا به‌ قۆل و جله‌کامانه‌وه بوو. گووته‌کانی جاباتی هیتشتا له میتشکمدان ده‌نگی ده‌دایده‌وه "له‌ نیستا به‌دواوه هیچ یاخیبوویه‌که ده‌ستگیر ناکه‌ین، ده‌ه‌ستبجی ده‌یانکوژین". زه‌رده‌یه‌که گرتسی دلخۆش بووم، که وامان به‌سهر یاخیبووه‌کان هیتتا، به‌لام هیتشتا نه‌مه‌دزانی له‌به‌رچی بۆ نه‌و شوینه نیردرام. نه‌و شه‌وه له‌ دالاته‌که دانیشتبووین سهریازه‌کانیش چاودیرمان

بوون. هەر خەيالتم لای جی ٣ یە کەم بوو، بێرم دە کردووه ناخۆ ئیستا
سەربازەکانی سوپا سەیری چ فیلمیک بکەن. یان چەند ماریوجانا و
کۆکایینی باشیان پێکخستبیت. مامبو لە سەربازەکانی پرسى: "هێتى
کۆپىنه هەندىك ماریوجانا مان بۆ پەيدا ناکەن؟"

بەلام سەربازەکان پشتگوێیان خست. ئەو شەو لە شەم کەوتە لەرزىن،
ئەو دەرمانانەى چەند شەویك پىتش ئەوێ بهێنرێینه شار، بە کارم
هینابوون، کاریگەرى بەرەو نەمان چوو بوو. لە دالانە کەدا هاتوچۆم بوو
سەرم تا دەهات نازارى زیاتر دەبوو.

شانزه

زۆر توورپه ده بووم نه گهر مه ده نيبه كان داواي نه نجامداني كارتيكان
ليبيكردينايه، دهنگيان... تنانته كاتيڪ بۆ ناني به يانيش بانگيان
ده كردين، نه ونده توورپه ده كردم كه بۆكسم له ديواره كه ي ته نيشتم ده دا،
يان لۆكه ره كه م، يان هه رچيه كه له ته نيشتم بووايه له توورپيدا ليم ده دا.
چهند پۆژيڪ له مه پيش، تيمه بوون و نه ماني نه وانمان به ده ست بوو.
له بهرته م شتانه نه وه ي پيمان ده و ترا مه حال بوو نه نجامي به دين، جگه له
ناغواردن. ژه مي به يانيمان نان و چا و نيوه روان برنج و شله ي كاساڤا و
په تاته و بامي. نه م شتانه هه رگيز دلخوشيان نه ده كردين. ماده ي
بيته وشكه ر و چه كه كانمان زياتر لا مه به ست بوو. له كۆتايي هه موو
ژه مه خواردنيك په رستاره كان و نه نداهه كانی نه خوشخانه بچو كه كه ي نار
بينين، سه ردانيان ده كردين و قسه يان له گه ل ده كردين و داوايان ليده كردين
له كاتي خۇيدا ناماده ي نه خوشخانه كه بين و يدك به يدك له لايه ن
پزيشكي ده رو نيبه وه قسه مان بۆ ده كرا، كه له هه موو شتيك زياتر رقمان
ليتي ده بووه. هه ركات ده ستيان به قسه كردن بكردايه، قاپ و كه وچك و
كوورسي و خواره مه ني و چيمان له به رده ست بووايه، تيمان ده گرتن. تا
ده ره وه راومان ده نان و تيمان هه لده دان. دوا نيوه پۆيه كه داوي راواناني
په رستار و ستافه كان، دۆلكه يه كي گه رمان خسته سه ر سه ري
چيشتليته ره كه و ناچارمان كرد به مو به قه كه دا بسوورپته وه، تا هه موو

دهستی سووتا و پازی بوو شیرى زیاتر بخاته نار چایه کانمان. به هۆی نهم
 جۆره کارانه وه، ههفتهی یه کهم وازمان لیتهینرا تا له گهژ نهو ژینگه نوێیه
 رابیتین. ههر نهو ههفتهیه کیشه مان کۆکاین و ماریجوانا بوو. نه وهنده
 تامه زۆریان بووم له تاوا پارچه په په یه کم لسوول ده کرد و ده مسووتاند و
 ده مکیشا. زۆرجار نار گیرفانی شۆرته سه ریا زییه کهم ده گه پام که تا نهو
 کاتهش له بهرما بوو، بۆ که مینک کۆکاین، یان ماریجوانا، ده چوینه نار
 نه خۆشخانهی خانه که وه ده رمانی هیور که ره وه مان ده هینا له گهژ حه بیکی
 سپی و که پسولی زهره و سوورا، که پسوله کانمان به تاز ده کرده وه و حه به
 سپیه کهم ورد ورد ده کرد و تیکه له به یه کمان ده کردن، به لام کاریگه ری
 له سه رمان نه بوو. هه موو نه مانه تووره تر و تووندوتیژی ده کردین. به پۆژ
 له هاوسیکانمان ده دا که هاتبوونه ده ره وهی ماله کانمان تا گووله کانمان
 تاو به دن. نه گهر رایان بکر دایه به رد و سه تلمان تیده گرتن. تا نهو کاتهش
 هه ندیک له وانمان نار دبوو بۆ نه خۆشخانه. ستافه کان پشتگۆیان خستین.
 شه و پۆژ شه رمان ده کرد له سه ر بچوو کترین شت، یان ناخواردن، ده بوو به
 شه ر، کورسی و که لویه لی خانه که مان تیکه ده شکاند و دۆشه که کانمان
 هه لده دایه حه وشه که. کاتی ناخواردن خوینی لیو و ده ست و قاچمان
 ده سپی. شه وان پاش شه ر دۆشه که کانمان ده هینایه حه وشه که و به هیمنی
 له سه ری داده نیشتین. تا کاتی ناخواردنی به یانی. هه رکات له نانی به یانی
 ته واو ده بووین، ده گه رایینه وه حه وشه که. دۆشه که کانمان ده برانه وه سه ر جیتی
 خه وتنه کان. به تووره ییه وه ده مانه هینانه وه ده ره وه و نه فره تمان له و که سه
 ده کرد که بر دبوو نییه ژووره وه. شه ویکیان له ده ره وه بووین باران دای کرد.

له‌بەر بارانه‌که‌دا دانیشتین و ده‌موچاومان ده‌سپری و گویمان له‌ ده‌نگی بارانه‌که‌ ده‌گرت، تا به‌یانی له‌سەر نیسفنجه‌ تهره‌کان دانیشتبووین، نه‌و نیسفنجه‌ی رۆژنیک له‌ رۆژان دۆشه‌ک بووه‌.

بۆ رۆژی دواتر، دوا‌ی نانی به‌یانی هیشتا‌ خۆر هه‌لنه‌هاتبوو دۆشه‌که‌کانمان هیشتا‌ تهر بوون. ده‌ستبه‌جی‌ چووینه‌ لای پۆپای نه‌و پیاوه‌ی، که‌ وه‌ختی خۆی له‌ سوپا‌ بووه‌، فه‌رمانمان پینکرد دۆشه‌کی وشکان‌ باتی‌. "چاوه‌ری‌ بکه‌ن تا نه‌وانه‌ی ده‌روه‌ وشک‌ ده‌بنه‌وه‌".

یه‌کینک له‌ کوره‌کان‌ وتی: "مه‌ده‌نییه‌کی وه‌کو‌ تۆ چۆن ده‌توانیت به‌م شتویه‌ قسه‌مان له‌گه‌لدا بکات؟" به‌ هه‌موومان هیرشان‌ کرده‌ سه‌ری، یه‌کینک له‌ کوره‌کان‌ چه‌قۆی له‌ قاچی‌ دا و که‌وت، خستی به‌ زه‌ویدا. پاشان به‌ شق‌ تینی که‌وتین و خوینی لیده‌رۆژیشت و بیته‌ۆش که‌وت. به‌ دل‌ی خۆشه‌وه‌ گه‌رپاینه‌وه‌ سه‌ر دالانه‌که‌ و هاوارمان ده‌کرد، به‌لام له‌ناکا‌ هه‌موو بیده‌نگ بووین. بیری سوپا‌که‌مم ده‌کرد و پینویستم به‌ توندوتیژی زیاتر بوو. چاودیری‌ک ده‌ستبه‌جی‌ پۆپای بردبوو بۆ نه‌خۆشخانه‌، دوا‌ی چه‌ند رۆژنیک گه‌رپایه‌و و زه‌رده‌یه‌ک له‌سه‌ر لیتی‌ بوو. له‌ موبه‌قه‌که‌ به‌هینواشی پیاسه‌ی ده‌کرد پاشان‌ وتی: "هه‌له‌ی ئیوه‌ نه‌بوو که‌ من وام به‌سه‌رهات". نه‌مه‌ زیاتر تووه‌ری کردین، ده‌مانویست مه‌ده‌نییه‌کان ریزمان‌ بگرن و لیمان‌ بترسم، که‌ نیمه‌ سه‌ربازین و له‌هه‌ر کاتینک‌ بمانه‌و‌یت له‌ناویان‌ ده‌به‌ین. ستافه‌کانیش کاتینک‌ ده‌گه‌رپانه‌وه‌ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ لییان‌ ده‌روانین وه‌کو‌ نه‌وه‌ی برپاریان‌ دا‌بیته‌ ده‌ستبه‌ردارمان نه‌بن. نه‌مه‌ش وای لیتکردین زیاتر و زیاتر رقصان‌ لییان‌ بیته‌وه‌. ده‌سته‌کانم ده‌له‌رزین، دووباره‌ سه‌رنیشه‌ بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی

تۆلەي ئەم چەند سالە پروي تىكرەم. لەسەر جىيى خەوتنە كەم يان دالانە كە لەبەر نازار لولم دەخوارد، بەلام كەس گونىي بە كەس نەدا. نەلهاجى بىز وئىنە ئەونەدى بۆكس لە ديوارەكان دابوو، جومگە كانى دەستى دەرگەوتببون. بۆ ماوەي چەند رۆژىك لە نەخۆشخانە لەژىر چاودىزىدا بوو تا نازارى خۆي نەدا. رۆژىك بىر يارمان دا پەنجەرەي يە كىك لە پۆلەكان تىكەشكىتىن. نازام لەبەرچى، بەلام لەبرى ئەوەي بەردى تىنگىر بە دەست شكاندم، چەند جارىك لىم دا تا شكاندم، بەلام دەستم لەناو شوشە كەدا بەگىر هات و ئەو كاتەي دەر مەيئنا خويىنىكى زۆرم لى رۆيشت، دەمويست ئەو جانتايە بىنم كە كەلوپەلى فرىاكەتنى سەرەتايى تىدا بوو تا دەستم تىمار بكەم، بەلام پەرستارىك لەوى بوو. داواي لىكرەم لەسەر كاوتەرەكە دانىشم، ھەركات وردە شوشە كانى لە دەستم دەر دەھيئنا كە تا قوولايى پىستە كەم رۆچووبوون، دەموچاوى گرژ دە كرد. ھەركات سەيرى دە كردم، زۆر بە ھىمنى و پرىك و پەوان دانىشتبوم، دەمويست بزائىت ھەست بە نازار دەكەم، يان نا، سەرى سوور مابوو، بەلام بەردەوام بوو، بە نەرمى وردە شوشە كانى دەر دەھيئنا. ھەستم بە ھىچ نەدە كرد، تەنھا دەمويست خويىنە كە بوەستىتەو.

پەرستارە كە دەستى بە پاك كەردنەوہى بىر ئىنە كەم كرد "ئەمە نازارى دەبىت". پاشان دەستى كرد بە بەستنى بىر ئىنە كە. "ناوت چىيە؟" من پشت گويتم خست. "سەيى دووبارە سەردا ئم بگەرەوہ تا باندى كەت بىز بگۆرۇم". دەستى بە سەرمدا ھيئنا، بەلام من لە خۆم دوورخستەوہ و چورمە دەرەوہ.

بۆ پۆژی دوایسی سەردانم نە کردەوه، بەلام لەبەر نازاری سەرم لە
 دالانە کەدا بوورابوومەوه. کاتیک چاوم هەلھینا لە نەخۆشخانە کەوتبووم.
 پەرستارە کە ناوچەوانی بە پارچە قووماشیککی تەر دەسپری. دەستەکانیم
 گرتن و بەلاوم نان و چوومە دەرەوه. لەبەر خۆره کە هەر سەروخوارم بوو.
 قورگم وشک و هەموو لەشم نازاری هەبوو. هینلنجم دا و شلەیه کی پەنگ
 سەوزم هینایهوه و دووبارە بوورامەوه. پاش چەند کاژیریک چاوم هەلھینا،
 هەمان پەرستار لە ژوورە کەم بوو. پەرداخیک ناوی بۆ هینام. "نەگەر
 دەتەوێت برۆیت دەتوانیت، بەلام پێم باشە نەمشو لە جێدا بێنیتەوه"،
 وەکو دایکیک کە نامۆژگاری منداڵە کەللەرەقە کە دەکات. پەنجەکانی
 بەرو پووم پراوەشاند. پەرداخە ئاوە کەم لینگرت و خواردمەوه، پاشان هەلما
 بە دیواره کەدا و شکاندم. پەرستارە کە خێرا لەسەر کوررسییه کەمی بازی
 هەلما. ویستم برۆم، بەلام نەمدەتوانی بەرزبیمەوه. پەرستارە کە بە
 زەرەخەنەیه کەوه بەرو پووم هات بەتانییه کەمی پیا دامەوه و دەستی کرد
 بە کۆکرنەوهی ورده شووشە کان. دەمویست بەتانییه کە لایەرم، بەلام
 نەمدەتوانی چیتر بچۆلیم پیلووی چاوه کاتم تا دەهات قوورستر دەبوون و
 بێهێزتر دەبووم.

بە چەرپەیی پەرستارە کە و کەسیکی تر خەبەرم بوووه. شلەژابووم
 نەمدەزانی چ پۆژیکە، یان کاژیر چەندە. "ماوهی چەندە لێرەم؟" بە دەست
 کیشام بەلای جینی خەوتنە کەمدا تا پەرستارە کە بێتە لام. "سەیرکەن کسێ

قسه ده کات! ناگاداری ده ستت به... "، که میټک بهرزبومهوه سه ریازټک له ژوره کهم بوو کاتیک بینیم وا تینگه یستم ده یه ویت بمباته وه بز سوپا، به لام نهو له بهر هژکاری تر له وی بوو. به رووخسار و سیمایدا پیده چوو سه ریازی ناوشار بیت. جلی پاکو خاوتینی پوژی سوو. چه کی پی نه بوو. نهو نه فسه ر بوو بز چاودیری نیټه هاتبوو تا بزانت له رووی سایکولوجی و پزیشکییه وه چوژ چاودیری ده کریټ، به لام نهو په رستاره که ی زیاتر لا مه به ست بوو وهک له نیټه. من خوټ نه فسه ر بووم، یان با راستر بلټم جینگری نه فسه ر بووم. بهر پر سیاری یه که یه کی بچووک بووم که له چند کورټک پټکه اتبوون، تا کاره کان به خیرایی بهر پوه بچن. گادافی و جباتی فه رمانیان کردبوو نه لهاجی و کانسی و موزییا و جووما یه که یه ک پټک بیسن. نه عجاره یان هم موومان پټکه وه ین بی نه وه ی له ده ست جهنگ رابکه ین. هم موومان ده نیتردراینه ده ره وه ی گونده که تا خواردن و ده رمان و گاز و ته قه مه نی له گونده کانی تره وه به یټنن. پاشان زانیاریم ده دایه گادافی تا هم موویان هیرش بکه نه سه ر نهو گونده که و هم موویان بکوژن، تا بتوانین به زیندووی بیټینه وه. رټټکی هاوین خوټر تیشکی خوټی تیده گرتین. گه یشتینه گوندیک، سه ره تا ومانزانی سی رټټمان ده ویت تا پتی بگه ین، به لام دوای رټټ و نیوټک بز نیواره بزنی خوارده مه نیمان کرد و ده وری گونده که مان دا. چند پیایکی چه کدار راکشابوون، له بهر ده م خانوه کانیش شتی کټکراوه دانرابوو، وادیاروو بریاریان داره گونده که جیټه یټلن. نه گه ر به گادافیم بوتایه فریا نه ده که وټن خوارده مه نییه کانیان ببه ین. فه رمانم به سی کوره که کرد له شوینی ستراتیجی دیاریکراودا بوه ستق من و نه لهاجی

چاوه‌ریمان کردن تا چونه جیبه‌کانیان. دووانمان له رینگا سهره‌کییه‌کوره به هیواشی چوینه پتسه‌وه. ۲ نار پی جی و ۵ نارغزکمان پی بوو، چه‌که‌کم ناراسته‌ی نهو گروپه کرد که له سهره‌تاوه پلام بزبان دانابوو. پیتش نه‌وی به ته‌واری نزیك بینه‌وه، نه‌له‌اجی به گویمدا چرپاندی که ده‌یه‌ویت نهو ته‌کنیکه‌ی له رامبزووه فیری بووه، نیستا تاخی بکاته‌وه. هه‌ر زوو به نار و به تف که‌میك قوو‌راوی گرتسه‌وه و دای له ده‌موچاوی و چه‌که‌که‌ی به پشتییه‌وه هه‌لگرت و خه‌غه‌ره‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و به هیواشی نزیکبووه‌وه. کاتیک نه‌له‌اجی له‌پیتش چاوم ون بوو. چه‌که‌کم ناراسته‌ی چه‌کداره‌کان کرد. پاش چه‌ند ده‌قه‌یه‌ک نه‌له‌اجی له پستی خانووه‌کانسه‌وه به هیواشی ده‌رکه‌وت زوو زوو له‌پشت دیواره‌کان داده‌نیشت، تا نه‌بینریت. پاشان به‌ره‌وه نه‌و پیاوه ده‌ر‌و‌یشت که له‌سه‌ر کوورسی له‌به‌ر خوردا دانیشتبوو چه‌که‌که‌ی له‌سه‌ر کۆشی بوو، له پشتییه‌وه ر‌و‌یشت و ده‌می توند گرت و قورگی قاش قاش کرد. هه‌مان شتی دووباره کرده‌وه، به‌لام هه‌له‌یه‌کی کرد ده‌بوو لاشه‌ی کووژراوه‌کانی شارد‌بایه‌ته‌وه. چیژم ده‌بینی له بینینی کاره‌کانی، به‌لام پیایک لاشه‌کانی بینی و ده‌سته‌جی‌ پایکرد تا به‌وانی تر بلیت نه‌متوانی رینگه‌ی بدهم نه‌و کاره بکات، بزیه هه‌ر زوو فیشه‌کم پیته‌نا.

ته‌قه له‌نیئوانمان ده‌ستی بینکرد، نه‌مه‌زانی نه‌له‌اجی له کویسه پاش ماوه‌یه‌ک له‌به‌ر ده‌مم قووت بووه‌وه، خه‌ریک سوو بیکوژم، به‌لام هه‌ر زوو درکم به ده‌موچاوه به قور سواغ دراوه‌که‌ی کرد. ده‌ستمان کرد به کاره‌کاتمان ته‌نها فیشه‌کینکمان به زیاده نه‌ر‌و‌یشت. جگه له‌وه، قه‌باره‌مان یارمه‌تی زۆری ده‌داین، له‌به‌رته‌وه‌ی به‌چووک بووین به ناسانی له‌پشت ده‌وه‌نه‌کانسه‌وه

خۆمان دهشاردهوه و تهقه مان لهو پياوانه دهکرد كه نه يانده زانی نهو
 فيشه كانه له كۆيوه سه رچاوه ده گرن. چووينه ناو گونده كه وه هه موو
 فيشه كه كانمان به تان كردهوه و هه موويانمان له ناو بردن، به م جزوه ده ستمان
 به سه ر گونده كه دا ده گرت، به لام له كۆتايدا بينيمان هيچ كه س له
 گونده كه نه ماوه تا كه لويه له كانيان پى بگويزينه وه. كانى و مۆربا
 گه رانه وه بۆ گونده كه و چه كى پياوه مردوه كانيان له گه ل خۆيان برد كه
 هيشتا توند گرتبوويان. ئيمه چاوه رى بووين. چاوه رى ده و روبه رى
 گونده كه مان ده كرد و كه ميك خواره مهنى و ده رمانمان به كار هينا. پاش
 دوو رۆژ مۆربا و كانى و گادافى و چند سه ربازيكى تر گه رانه وه، چند
 مه ده نيه كيشيان بۆ هه لگرتنى كه لويه له كانيان له گه ل خۆيان هيتابوو.

گادافى پيرۆزبايى ليكردين "كه لويه له و پيوستيه كان بۆ چند
 مانگيگ به شمان ده كات. ده ستمان خۆش بيت كورينه كارتيكى باستان
 كردوه".

سلاومان ليكرد و گه رايينه وه. به هۆى نهو هيرشه ي نه مجاره مان نه لهاجى
 نازناوى (رامبۆى بچوك) ي پى به خشرا. ئيت له و كاته وه هه موو هه و ليكي
 ده دا تا نهو نازناوه ي به رده وام بيت. من نازناوى (مارى سه وز) م پى
 به خشرا، چونكه وهك مار خۆم هه شارده دا و له ناكاو بى نه وه ي كه س
 هه ست بكات ده ستم به سه ر گونده كه دا ده گرت. جاباتي نه م نازناوه ي پى
 به خشم "تۆ به سيما و پرووخسار تدا كه سيكى مه ترسي دار ده رناكه و يت،
 به لام له راستيدا مه ترسي داريت، هه روهك مارى سه وز خۆت له گه ل سروشت
 تيگه ل ده كه يت، هه ركاتيك به ته و يت، هه لئه له تي نه ر و كووشنده يت".

زۆر دالم بەم نازناوہ نويسەم خۆش بوو، لە ھەر ھېرشیکدا ھەموو
ھەولتي خۆم دەخستە گەر وە کو نازناوہ کەم پەفتار بەکەم.

***

درزیک لە بنمیچی ژوورە کەدا ھەبوو، بە ئاستەم گویم لە دەنگە
گەرە کە ی ئەفسەرە کە و پیکە نینە خیرا کانی پەرستارە کە بوو. سەیری لای
ئەوانم کرد، پەرستارە کە زەر دەخەنە یەکی پانوپۆری لە سەر لیتو بوو، وا
پیندە چوو نووکتە ی ئەفسەرە کە ی پینخۆش بیئت.

ھەستامە سەری و پزیشتم بەرەو دەرەو ی نەخۆشخانە کە. پەرستارە کە
بە دوامدا ھاواری کرد "ناو زۆر بھۆرەو و سبە ی شوو بۆ پشکنین سەردان
بکەرەو".

ئەفسەرە کە لیتی پرسیم: "ئیرت پئی چۆنە".

بە قیزەو سەیری کم کرد و تفم لە زەویبە کە کرد، ئەویش شانینکی
ھەلتە کاند. ئەمیش سەربازینکی ژنانی تری ناو شارە!

لە ھۆلە کەدا پیاسەم دە کرد. سەرنجم دا لە دالانە کە دوو کوپ یاری
تینسیان دە کرد. خەلکە کە دەیانویست بزانن چی پوودە دات. ھەرچەندە
ھەندیکمان کە مینک گەراپوینەو بۆ دۆخی ئاسایی بەبێ دەرمانی
بیتھۆشکەر. ھەندیکجار بوورانەو، یان پشانەو مان لە گەلدا بوو، بەلام
ھەموو ئەمانە کۆتاییان پیتھات. ئیستا کە ماوہی دوو مانگە لیرەین،
کاتمان ھە یە بۆ بیر کردنەو. ئیستا گری تونودە کانی ماوہی دوو سالی
جەنگ بەرەو کرانەو دە چن.

ههركات به لئوعه كاتم ده كردهوه ههستم ده كرد خوين خوورهي دئ بۆ نار
ههزه كه، بۆ ماوه يهك چاوم تیده بپري تا ده بوو به ئاو، پاشان ده بخواردهوه،
يان خۆم پي دهشت. كوره كان هه ندئ جار به هۆله كه دا رايانده كرد و
هاوريان ده كرد "ياخي بووه كان هاتن..." بپري جار مندا له كان لاي چه ند
به رد ئي كه وه ده گريان و ده يانوت نهو بهردانه خيترانه مردووه كانيانن.

هه ندئ جار هيرشمان ده كرده سه ر ستافه كان و تروند ده مانبه ستنه وه.
پرسیارمان ده رباره ي رپوشوینی سوپا كانيان ده كرد. هه موو
پیداويستيه كي خويندنگه مان له پینووس و په رتووك پیدرابوو. له كاژير
۱۰:۰۰ ي به يانی تا ۱۲ ي نيوه رۆ هه موو هه يني و شه ميهك وانهمان
ده خویند. هه رچيمان پیده درا ده مانسووتاند. بۆ رۆژي دواتر هه مان
كه لويه ليان پیده داين، دووباره ده مانسووتاندن. ستافه كان هه ربه وه
پاده گه يشتن كه لويه مان بده ئي. نه مجاره يان نه يانوت "نه مه هه ئه ي ئيوه
نيه". وه كو هه موو جاره كانی تر كه پينان ده وتين.

دوا نيوه رۆيهك كه لويه له كانيان له دا لانه كه بۆ دانابووين. مامبو
پيشنباري كرد نهو كه لويه لانه بفرۆشینه وه. هه ندئك له كوره كان وتیان:
"كئ شت له ئيمه ده كپيت؟ هه موويان لي مان ده ترسن". مامبو كوره كانی
دلنيا كرده وه "ده توانين بازرگانئيك بدۆزينه وه كه مه يلي له كاروبار
هه بيت".

شته كانمان خسته ناو جانتاكان و هه ر شه شمان چووينه دوو كانئيكی
نزیک له خانه كه. شته كانمان فرۆشت به پيارئيك پتي وتين "به لامه وه گزنگ
نيه. دزيوتانه، يان نا. ئيوه شتومه كتان هه يه، منيش پاره. نه مه

کاسپییه". مامبو به زرده‌خه‌نوه پاره‌کهی ژمارد و له لووتی هه‌موومانی نزیك گروه تا بۆنی بکه‌ین "ئه‌مه پاره‌یه‌کی چاکه" مامبو ئه‌مه‌ی وت و به‌راکردن گه‌راینه‌وه بۆ خانه‌که، تا پیش کاتی نانی نیوه‌رۆ له‌وی ئاماده‌بین. دواي ناخواردن مامبو ده‌ستبه‌جی به‌شه پاره‌ی هه‌ریه‌که‌مانی به‌سه‌رماندا دابه‌شکرد. هۆله‌که پر بوو له ده‌نگی ئیمه، هه‌رکه‌سه باسی پلانی خۆی ده‌کرد که چی له پاره‌کهی ده‌کات. ئه‌مه زۆر چیژبه‌خشته‌بوو له سووتاندنی که‌لوپه‌له‌کان. هه‌ندیک له کوره‌کان کۆکا کۆلا و شیرینیان پی‌کری. من و مامبو و ئه‌لهاجی بریارمان دا گه‌شتیک به‌ناو پایته‌ختدا بکه‌ین. پیویست بوو ئامرازی گواستنه‌وه بۆ ناو شار پایدا بکه‌ین.

ئه‌وه به‌یانییه به‌خیرایی نانه‌که‌مان خوارد. هه‌ریه‌که‌مان به‌بیانویه‌که‌وه بۆی ده‌رچووین. من وام نیشاندا ده‌چم بۆ نه‌خۆشخانه بۆ پشکنین. ئه‌لهاجی خۆی کرد به‌ ئاوده‌ستخانه‌که و مامبو خۆی کرد به‌ موبه‌قه‌که و له په‌نجه‌ره‌که‌وه رایکرده‌ ده‌روه. نه‌مانده‌ویست کوره‌کانی تر پیمان بزائن، نه‌وه‌ک دوامانکه‌ون و ستافه‌کان بزائن. ئه‌م سیانه‌مان له‌و شوینه‌ی دیاریمان کردبوو، یه‌کمان بینی و له سه‌رده‌دا بۆ پاس وه‌ستاین.

ئه‌لهاجی پرسی: "له‌مه‌وپیش سه‌ردانی شارت کردوه؟"

وه‌لامم دایه‌وه: "ئه‌خیر".

- "پیش نه‌وه‌ی جه‌نگ رووبدات، ویستم بیتمه‌ شار و بخوینم. بیستبووم

پایته‌خت جوانه".

مامبو وتی: "ئیتستا به‌ چاری خۆمان ده‌بیسین. ئه‌وه پاسه‌که

گه‌یشت".

پاسه که گه‌یشت. ده‌نگی مۆسیقای سۆوکس ده‌هات، خه‌لکی به‌ده‌نگی به‌رز پینکه‌وه ده‌وان. له‌ دواوه دانیشترین و سه‌یری خانوو و باله‌خانه‌کاتمان ده‌کرد، یه‌کینک له‌ پیاره‌کان هه‌ستا و ده‌ستی کرد به‌ سه‌ماکردن. مامبوش چوو پیزه‌وه هه‌موومان ده‌ستمان کرد به‌ چه‌پله‌ لیدان.

له‌ شه‌قامی کیسی دابه‌زین. خه‌لکی به‌ هه‌ردوولادا ده‌رۆیشتن و سه‌دقالتی ژبانی رۆژانه‌یان بوون، وه‌کو نه‌وه‌ی هه‌یچ رۆوی نه‌داییت له‌ شاره‌که. هه‌رئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد ئیمه‌ش تیکه‌لیان بووین.

مامبووتی: "پنم وتن خۆش ده‌بییت".

ناماژه‌م بۆ بینایه‌ک کرد: "سه‌یرکه‌ن چه‌ند درێژه‌!!!"

ئه‌له‌هاجی وتی: "ئه‌وه‌یان هه‌ر زۆر درێژه‌!!!"

مامبو پرسیاری کرد: "چۆن ده‌توانن سه‌رکه‌ون؟!"

به‌ سه‌رسامییه‌وه سه‌یری نۆتۆمبیلله‌کاتمان ده‌کرد. دووکانه‌ لوبنانییه‌کان پر خوارده‌مه‌نی بوون. مینی مارکینت له‌ هه‌موو جییه‌ک هه‌بوو. ملم نازاری ده‌هات نه‌وه‌نده سه‌یری بیناکام کردبوو. خه‌لکی له‌ هه‌موو لاره‌ ده‌مه‌قاله‌یان بوو. به‌ره‌و دره‌ختی لۆکه رۆیشتین نه‌و دره‌خته‌ی هیما‌ی نه‌ته‌وه‌یی سیارالیۆن بوو. کاتیتگ گه‌یشتنه به‌زده‌م هیماکه، هه‌موومان ده‌مان داچه‌قاند له‌ گه‌وره‌یی نه‌و دره‌خته سه‌رمانسوورما. نه‌و دره‌خته‌مان ته‌نها له‌ پشتی پاره‌دا بینیبوو. له‌ژێر دره‌خته‌که وه‌ستابووین که له‌ سه‌نته‌ری شاره‌که‌دا بوو. ده‌که‌وته شه‌قامی سیانکا ستیئنس و ریتگای پادیمبا. گه‌لاکانی تارا‌ده‌یه‌ک که‌سک بوون. مامبووتی: "که‌س باوه‌رمان پێ ناکات نه‌گه‌ر نه‌مانه‌یان بۆ بگێرینه‌وه".

به دريژايی نهو رۆژه له گه‌ران بووین سارده‌مه‌نی و خواردنه‌وی
 قیمتومان کړی. ئاستهم بوو چیژ له سارده‌مه‌نیه که وه‌ریگړیت. هه‌ر زوو
 له‌به‌ر تیشکی خۆردا ده‌توایه‌وه. له‌بری نه‌وی له پسکیته که بخۆم قۆل و
 په‌نجه‌کانی خۆم ده‌لیسایه‌وه. تا به‌ره و ناوه‌ندی شار نزیکبووینایه‌ته‌وه،
 قه‌ره‌بالتغر ده‌بوو. هیچ که‌سمان نه‌ده‌ناسی. هه‌موو که‌س به‌ په‌له هه‌نگاری
 ده‌نا.

نه‌له‌جی و مامبو له‌ دوا‌ی منه‌وه ده‌رۆیشتن و پرس و رایان به‌ من
 ده‌کرد له‌باره‌ی نه‌وی له‌ کو‌توه برۆین، یان که‌ی بوه‌ستین. هه‌روه‌ک چۆن له
 سو‌یا من سه‌رپه‌شتیان بووم.

ده‌مه‌و ئی‌تو‌اره بوو پتو‌یست بوو بۆ نانی ئی‌تو‌اره بگه‌رێنه‌وه بۆ خانه‌که،
 به‌لام پاره‌مان پێ نه‌مابوو. مامبو وتی: "ده‌چینه ریزی پێشه‌وه هه‌ر که
 گه‌یشتین و پاسه‌که وه‌ستا، خۆمان هه‌لده‌یه‌ینه خواره‌وه و راده‌که‌ین". به
 خیرایی له‌ ریزی پێشه‌وه دانیشتی‌ن چاومان برییه نه‌و پیاوه‌ی پاره‌کانی کۆ
 ده‌کرده‌وه. کاتی‌ک نزیکبووینه‌وه، پیاوه‌که‌ پرسى کسى داده‌به‌زیت، پاشان
 به‌ناو پاسه‌که‌دا ده‌رۆیشت و پاره‌ی کۆده‌کرده‌وه، نه‌وانه‌ی داده‌به‌زین ده‌ستیان
 هه‌لده‌برى. کاتی‌ک گه‌یشته سه‌ره‌ی ئی‌مه، ده‌ستم کرد به‌ گیوفاند‌ا وه‌ک
 نه‌وی پاره‌که‌م ده‌ریتم. به‌ خیرایی پالم به‌ پیاوه‌که‌وه ناو به‌ پێکه‌نینه‌وه
 رامان‌کرد. پیاوه‌که‌ بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ دواماندا راپیکرد، به‌لام دواتر
 ده‌ستبه‌ردارمان بوو و گه‌رپایه‌وه.

هه‌موو کو‌په‌کان بووه هاتو‌ه‌واریان ده‌ریاره‌ی هه‌موو نه‌و‌ش‌تانه‌ی له
 ناوه‌ندی شاردا بینیبوویان. بیناکان... نۆتۆمبیل و خواره‌مه‌نیه‌کان.

ستافه‌کان ناچاربوون هه‌فته‌ی جارێک گه‌شتێکی ناره‌ندی شارمان پێ بکه‌ن، به‌لام هه‌شتا به‌س نه‌بوو بۆ نه‌و کورانه‌ی ده‌یانه‌ویست له‌یه‌ک جار زیاتر سه‌ردان بکه‌ن.

نازانم چی روویدا، به‌لام خه‌لکی چیترا شتومه‌کیان لێ نه‌ده‌کړین. هه‌رچه‌نده‌ داوای نرخیکێ هه‌رزانه‌ترمان ده‌کرد، به‌لام که‌لکی نه‌بوو. له‌به‌ر نه‌وی پاره‌مان نه‌بوو ناچار بووین نه‌چین بۆ ناره‌ندی شار ته‌نها هه‌فته‌ی جارێک نه‌بیت. بۆ ئهم مه‌به‌سته‌ش پیتووست بوو به‌شداری وانه‌کان بین.

خوێندگه‌یه‌کی ناهه‌رمی بوو. بۆ وانه‌کانی بیرکاری فیزی کۆکردنه‌وه و لیکدان و دابه‌شی درێژ ده‌بووین. بۆ وانه‌ی ئینگلیزی فیزی نووسین و خوێنده‌نه‌وی وشه‌کان ده‌بووین و هه‌ندیک جار مامۆستا چیرۆکی به‌ده‌نگی به‌رز ده‌خوێنده‌وه و ئیمه‌ش ده‌ماننووسی، ئه‌مه‌ ته‌نها بۆ بیرخستنه‌وه بوو. زۆر گرنگیمان به‌ وانه‌کان نه‌ده‌دا، ته‌نها ده‌مانووست گه‌شتی هه‌فتانه‌مان هه‌بیت. له‌ پۆلدا شه‌رمان ده‌کرد و ده‌ستی یه‌کترمان به‌ پینووسه‌کان بریندار ده‌کرد. مامۆستا که‌ به‌رده‌وام بوو، ئیمه‌ش به‌ ناچاری گویمان ده‌گرت. پاشان باسی که‌شتیه‌کاتمان ده‌کرد که‌ له‌ به‌نداوی کرۆ بینیبوو مانن، یان هه‌لیکۆپته‌ره‌کانی شه‌قامی لایت فووت بوه‌ستن. له‌ کۆتایی وانه‌که‌دا مامۆستا که‌ ده‌یوت: "هه‌له‌ی ئیوه‌ نییه‌ که‌ ناتوانن به‌ هیمنی له‌ جیبی خۆتان دا‌بنیشن، پاش ماوه‌یه‌ک فیر ده‌بن". به‌مه‌ تووره‌ ده‌بووین. تا مامۆستا که‌ ده‌چوو ده‌روه‌ پینووسمان تیده‌گرت.

پاشان نانی نیوه‌رۆمان ده‌خوارد و سه‌رقالی یاری تینس، یان فووتبۆل ده‌بووین. هه‌ندیک جار کوره‌کان له‌خه‌و راده‌په‌رین هاواریان ده‌کرد و

ناره قیان دهردهدا و بهسەری خۆیاندا ده کیتشا تا ئەر و ئینانه له میشکی خۆیان دەرکەن، که هیشتا به دوايانهوه بوون، هەرچەندە بەخەبەریش بوون. هەندیکێ تریان شەوان هەڵدەستان و هەرکەسێک لایانهوه بوايه هەولیان دەدا بیهخنکیتن. پاش ئهوهی دوور ده خزانوه به هۆله کهدا رایان ده کرد. ستافه کان هه مېشه له چاودێریدا بوون. زۆریه جار له چیمه نی میدانی فوتبۆله که هەڵدەستان له خه و خۆشیان نه یانده زانی چۆن گه یشتوونه ته ئهوی. چەند مانگیکی خایاند تا فێریوم بێ کاریگەری دەرمان بۆم، بەلام دواي کاژیریک خەبەرم دەبووهوه، پاش ئهوهی خەوم بهو چه کداره بێ رووخسارانوه دەبینی که به خه نجه ره کانیا ن زیگزاکی قورگیان هەڵدەدری. ههستم به نازاری قورگم ده کرد، له خه و راده پهریم و چەند بزکسێکم به هه وادا ده کیتشا، پاشان ده چوومه گۆره پانی فوتبۆل و پیاسه م ده کرد و باوهشم به ئەژنۆکاندا ده کرد و زۆرم له خۆم ده کرد یادگاری مندالیم بیرکە ویتهوه، بەلام نه مده توانی. یادگاری ماوهی دووسالی جهنگ ببوه به ربهست. پێویست بوو تیکیشکیتم تا چەند چرکه یه کی پیش جهنگم بیهوه یاد.

***

وهزی بارانبارین له سیرالیۆن له نیتوان مانگی پینچ و ده دایه. باران له مانگی ههوت و ههشت و نۆ زۆر به لیتزمه ده باریت. سوپا ئه و یه که یه ی له دهست دا که من سه ره رشتیم ده کرد. کاتی جهنگ مۆریبا جیتی هیشتین. له بن دیواریکدا جیمانیه شت، خۆین له ده می

دهاته دهرهوه. زۆر کاتمان نه بوو بیری لسی بکهینهوه. لاواندنهوه بز مردوه کان به شیک نه بوو له پرۆسهی ههولدان بز مانهوه به زیندوویی. پاشان له دارستانه که به دواي باره گای نویدا ده گهراين پيش نه وهی وهزی بارانبارين دهست پی بکات، به لام دهستان نه کهوت، زۆربهی گونده کان نه شیاو بوون، چونکه سووتاندبوومانن، یان چه کداری تر ویرانیان کردبوون. جاباتی زۆر دلتهنگ بوو فرمانی کرد بهردهوام ده بین له گهراين تا شوینیکی گوونجاومان دهست ده کهویت.

سه رتا باران دایده کرد و دهوستان. پاش ماوه یه که به بهردهوامی دایکرد له ژیر گه لای درهخته کان دهوستان، به لام بارانه کهی نه ونده به خوور بوو ته نانهت گه لاکانیش توانای بهرگریان نه بوو.

بز ماوهی چند ههفته یه که به ناو نهو دارستانه شیداره دا بهرینگاهو بووین. به یانییه کیان بارانیکی زۆر باری، له ناکار ته قه مان به رهو روو کرا، نار پی جیسه کان له کار کهوتبوون، بزیه دهسته جی گهراينهوه. چه کداره کان زۆر دوامان نه کهوتن. جاباتی فرمانی کرد دووباره گروپ دروست بکهینهوه و دواي چه کداره کان بکهوین. جاباتی وتی: "گهراين دوايانکهوین به رهو باره گاکانیان ده مانبهن"، نهو پۆزه له بهر باراندا ده جهنگان. بارانیش پهیتا پهیتا خویناوی سه ر گه لاکانی دهشتهوه.

دهمهو ئیواره چه کداره کان کشانهوه. یه کیکیان به برینداری جیهیتشت. جاباتی پرسى باره گاکه یان له کوئیسه، به لام وهلامی نه بوو. یه کیک له کوره کان به ته نافیک ملی راکیشا، به لام هه ر زوو گیانی ده رچوو. شهو داها ت چه کداره کان له ده وره بهری باره گاکانیان ئاصادهی جهنگ بوون چیت

نه كشانه وه جاباتی فرمانی كرد: "ته قه بكن و ږاكن" بوینه دوو دهسته. دهسته یی كه ته قه یان ده كرد و وا خزیان درده خست كه ده كشیته وه. كاتیک چه كداره كان دوايان ده كه وتن، دهسته یی دووم به هیواشی هله ده ستانه سه ری و دوايان ده كه وتن. هم تاكتیکه مان چه ند جارنك دوباره كرده وه تا یاخیبوه كاتمان بی هیز كرد. بو به یانی چوینه ناو گونده كه وه، نه وانه ی نه یانده ویست گونده كه چوژ بكن كوشتمان و نزیكه ی هشت پیامان ده ستگیر كرد، دست و قاچیانمان به ستوه و له بهر بارانه كه دا ږامانگرتن. ناگر و ته خته ی زور له گونده كه دا هه بوون كه یاخیبوه كان بو وهرزی بارانبارین ناماده یان كردبوو، به لام نیستا هه مو شت له ژیر ده ستی نیمه دا بوو. جلی وشكان له بهر كرد و ده وری ناگره كه مان دا. چه كه كه م دانا و دلخوش سووم دواچار لانه یه كمان دژیسه وه. پیتلاوه كاتمان وشك كرده وه و په نجه ی قاچه كانم له ناگره كه نزیك كرده وه. سه رنجم دا زرد هه لگه ږاو و پزیون.

چه ند خوله كینك له گونده كه بووین، دووباره هیزمان كرایه وه سه ر. به تووږه پیسه وه سه یری یه كمان كرد و چه كه كاتمان ږر فیشه ك كرد تا نه مجاره به یه كجاری له ناویان به رین. به درژیایی شه و و ږوژی دواتریش له جهنگدا بووین هیچ لایه ك وا به ناسانی ده ستبه رداری گونده كه نه ده بوون. ژماره یه کی زورمان لیکوشتن و هه ندیكمان لسی ده ستگیر كردن. نه وانی تریش بو ناو دارستانه سارد و باراناویسه كه ږایانكرد. نه ونده تووږه بووین له ده ستگیر كراوه كان نه مانده ویست بیانكوژین. له بهری نه وه ږپریامان دا نازاریان بده یین.

جاباتی وتی: "گەر بیانکوژین، فیشه کمان له دهست ده رده چیت".
 بۆیه فه رمانان پینده کردن تا چال هه لکه نن و گۆر بۆ خۆیان ناماده
 بکه ن له ژیر خانزچکه کاندا داده نیشتین مار بجانامان ده کیتشا و سه یرمان
 ده کردن له بهر باراندا چال هه لده کهنن. جار جار فیشه کمان ده ته قاند تا
 خیراتر هه لیکه نن. پاش ته و او بوونیان ده مانبه ستنه وه و قاچیانمان به
 خه نجه ر قاش ده کرد، کاتیک هاواریان ده کرد به شق ده که وتینه لیدانیان
 تا پینده نگ بن، پاشان هه ر پیاوتیکمان ده خسته نار چاله که ی خۆی و
 قووړاومان ده کردن به سه ریدا، هه رچه نده ده یانو یست بینه ده ره وه، به لام
 زیاتر قووړمان پیااندا ده کرد و هه ر چه که کاتمانیان ده بینی خۆیان
 ده گه رانه وه و به چاره غه مگینه کانیان لییان ده روانین.

به هه موو هیژی خۆیان ده یانو یست بچه ده ره وه گویم لییان بوو
 نه یانده توانی هه ناسه بدن، پاش ماوه یه ک پینده نگ ده بوون. یه کیک له
 سه ربازه کان وتی: "به لایه نی که مه وه نیتراون". هه موومان ده ستمان کرد
 به پینکه نین.

کاتیک گه رامه وه بۆ لای ناگره که، له شم هه مووی برینی سه خت بوو.
 په نگه برینی نه و فیشه کانه بوویت که به لامدا تیپه ریپوون. نه لهاجی له
 به ستنی برینه کاندا یارمه تیدام. منیش پینکه نینم به ژماره ی برینه کان
 ده هات کاتیک نه لهاجی ده یانژماردن.

***

بۆ بە يانییه کە یە کینک ئە ستافەکان پیتی دەوتم: "ئەمە هەلە ی تۆ
نییه، بەراستی هەلە ی تۆ نییه، هەرزوو بزگارت دەبیت"، پاشان
دەیردمەوه نار هۆلە کە.

حه ٲه

لهوكاتهوهی په رستاره كه قسهی له گهل نه فسه ره ژنانییه كهی ناو شار
كرد، من چیر سهردانی نه خوځخانه كه م نه كرده وه. په رستاره كهش چیر
هولتی نه دا بهینیتته وه بۆ پشكنین، به لام دوانیوه ریبه كه سهیری یاری
تینسمان ده كرد همو نه دمانی خانه كه ناماده بوون. یه كیتك له دواوه
به شانیدا كیشام. ناوړمدا یوه په رستاره كه بوو. نه وه یه كه مین جارم بوو
راسته وخو لیسې بسروانم. دانه سپیبه كانی جیواز له پیسته ره شه
بریقه داره كهی ده یانواند. جلیكی سپی و كلاویكی سپی له سهردا بوو.
كاتیک زرده خندی ده كرد رووخساری به تنها پر جوانی نه ده بوو، به لكو
پر سحر ده یانواند. بالابه رز و جووتیک چاوی گه وړه ی قاوهی هه بوو.
بووتلیك كوكا كولا ی دایه ده ستم "هركاتیک بته ویت ده توانی سهردانم
بكهیت". بووتله كه سارد بوو. سهرم سوورما، چومه دهره و له گهل
نه لهاجی له سهردیك خواردمه وه.

نه لهاجی به گالته وه پی و تم: "دیاره تو ی چوره به دلدا"، هیچم
نه وت.

پاشان پرسى: "نه ی تو به دلته نییه؟"

"نازانم نه و ته مدنی له من گه وړه تره. جگه له وه په رستاری نیمه یه."

نه لهاجی سهری له قاند: "مه به ستته نه وه یه له ژن ده ترسیت."

نه لهاجی به قسه که ی من پیته که نی. پیتم وت: "باوړ ناکه م نهو
هستی بهو شپوه به بیت که تز بیری لیده که یته وه".

پاش نهو ی خوار نه وه که مان ته واو کرد. نه لهاجی جی هیستم بریارم
دا برۆم بۆ نه خۆشخانه که. چوومه ژوره وه لهو ی پرستاره که م بینی به
ته له فون قسه ی ده کرد، اماژهی بۆ کردم بیمه ژوره وه.

زهرده خنده یه کی کرد و دلنیای کرده وه بۆ هاتنی من بوو نه که له بهر
ته له فون که ی. سه رنجی دیواره که مژدا ناوی هموو کوره کان هلو اسرا بوو و
له ته نیشتیانه وه هیما یه که هه بوو تا بزانتیت نه مانه به شداری پشکنینیان
کردوه. له ته نیشته ناوه که ی من هیچ هیما یه که نه بوو. پرستاره که پارچه
کاغزه که ی لیکرده وه و خستیه ناو دۆلابی ژیر ته له فون که، پاشان
کوورسیه که ی لی نزدیک کرده وه.

- "نیستا پیتم بلای ناوت چیه؟"

- "گه ناوم ده زانیت، بۆ پرسیار ده که یته؟" به تووره یسه وه وه لادم

دایه وه.

- "راسته ده زانم، به لام ههز ده که م خوت پیتم بلیت". پینداگری کرد و

چاره کانی زهق کرده وه.

- "باشه... باشه. نیشمایل...".

سه ری له قاند و وتی: "ناویکی جوانه. من ناوم نیسته ره، من و تز

پیوسته بیینه هاوړی".

"دلنیایت ده ته ویت بیته هاوړیم؟"

که میله بیری کرده وه و وتی: "رهنگه نه مه ویت".

ماره يهك بيتهنگ بووم. نه مده زانی چى بليتم. له گهل نهوهدا
نه مهويست متمانه به هيچ كه سيك بكه، من وا راهاتبووم به تنها له
هدولى مانه ودا بم. تهنيايم پى باشر بوو، چونكه مانه وهى بو ناسانتر
ده كردم. خهلكانى وه كو جاباتى كه گوپرايه لى بووم و متمانم بينكرد وای
لينكردم گوومام له هه موو كهس هه بيت، به تاييه تى گه وره كان. به سروای
من خهلكى تنها بو سوود وهرگرتن له يه كدى ده بوونه هاوړې، بوپه
په رستاره كه م پشتگوپخست و له په نجه ره كه وه سه يري دهره وم كرد.

"من په رستارى تو م. گه ر ده ته ویت بينه هاوړې، هه ركاتيك بته ویت
ده توانيت قسم له گهل بكه يت و پرسيارم لى بكه يت، به لام پيش هه موو
شتيك ده بيت متمانم پى بكه م".

نه مهى وت و زه رده خه نه يهك گرتمى، چونكه منيش بوم له هه مان شت
ده كرده وه. ته واو سه رسام بوو به زه رده خه نه كتوپره كه م.

"زه رده خه نه يه كى جوانم هه يه پتويسته زياتر پى بكه نيت". نه مهى
وت و ده سته جى روو خسارم تووندوتيز كرده وه.

"هيچ شتيكت پتويست نييه له شار؟" وه لام نه دا يه وه.

پاشان وتى: "نه مه به سه بو نه مرې".

چهند رېژنيك دواى يه كه مين گفتوگو، نيسته ر دياريه كى بوم كړى. من
له گزپه پانه كه سه يري كوپه كام ده كرد كه تزپى فزليبوله كه يان
ده خولانده وه و ده يانبرده هه وشه كه. نه لهاجى له نه خو شخانه له پشكينيى
نهو رېژه گه پرايه وه و پتى وتم، نيسته ر ده ویت بتبينيت من نه مده ويست
بپوم، يارپه كه م زياتر لا مده بست بوو. نه لهاجى به پال پتوه نان و پهل

پاکستان بردمییه بهردم ده‌رگای چونه ژوروه و به‌ژور بردمییه ژوروه و
خۆی به قاقا پینکه‌نینه‌وه رایکرد. هه‌ستامه‌وه سه‌رپێ نیسته‌ر له‌سه‌ر
کوورسییه‌ک له‌ پشت میزه‌که‌ی خۆیه‌وه دانیشتیبوو بزهی ده‌کرد.
"ئه‌له‌جای پێی وتم ده‌ته‌وێت بمبینیت".

پاکه‌تیکی پینجراوه‌ی فرێدایه به‌رده‌مم. سه‌یرم کرد، ده‌بیت چی تیندا
بیت نه‌ی ده‌بیت له‌به‌رچی ئه‌م پاکه‌ته‌ی بز هینابیتم، نه‌ویش چاره‌پێی
ده‌کرد بیکه‌مه‌وه. کردمه‌وه نامێژکی نیشپیتکردنی کاسیت له‌گه‌ڵ
کاسیتێکی راپ بوو. له‌ خۆشیدا بازم هه‌لدا و باوه‌شم پیندا کرد، به‌لام
هه‌ر زوو دلخۆشییه‌که‌م شارده‌وه و به‌ توندیه‌وه وتم: "بز ئه‌م شتانه‌ت بز
هیناوم. وامزانی من و تۆ هاوێی نین. جگه‌ له‌وه تۆ چۆن ده‌زانیت من هه‌زم
له‌ گۆرانی راپه‌؟"

"تکایه‌ دانیشه". پاکه‌ته‌که‌ی لێ ره‌گرتم، باتریسه‌کانی خسته
کاسیته‌که‌وه و نیشی پێی کرد نه‌و گۆرانیه‌ی به‌لامه‌وه خۆشترین بوو هاته
به‌رگویم. ده‌ستم کرد به‌ راره‌شاندی سه‌رم. پینبسته‌کانی له‌ گویم لابرد و
وتی: "پینبسته‌ پشکنینت بز بکه‌م کاتیک گوئی له‌ گۆرانی ده‌گریت"،
رازی بووم. تیشیترته‌که‌م دا‌که‌ند و خۆمم کینشا. پاشان زمانی پشکنیم و
رووناکی له‌ چاره‌کام دا. به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو له‌به‌ر گۆرانیه‌که‌ زۆر به
رودی گویم له‌ هه‌موو وشه‌کان ده‌گرت. گه‌یشه‌ سه‌ر نه‌ژنۆکام برینه‌کام
له‌سه‌ر نه‌ژنۆی لای چه‌پم به‌دیاره‌که‌وت، دووباره‌ پێ بیسته‌کانی له‌ گویم
لابرد "ئه‌مانه‌ چیین؟"

- "جێی فیشه‌که‌".

غەم رووخساری داگرت. بە دەنگی لەرزۆکەوه، وتی: "دەبیت پیتیم
بلیت چی روویداوه تا منیش بتوانم چارەسەرت بۆ بکەم".

سەرەتا نەمەدەویست، بەلام ئەو پیتی وتم تەنها رینگە کە بتوانیت بە
باشترین شێوە چارەسەرم بکات، ئەوەیە هەموو شت بە وردی بزانیست، بۆ
وێنە بزانیست چۆن جی فیشە کە کان تیمار کران. منیش هەموو شتیگم
وت. نەک لەبەر ئەوەی دەمەویست. لەبەر ئەوە نەگەر ئەو چیرۆکە
سامناکە ی رابردووم ببیستیت رینگە کە مینک لیم بترسیت و چیت پرسیارم
لی نەکات. کاتیک قسەم بۆ دەکرد چاوەکانی تێرپیووم. منیش لەگەن
گێرانەوهی رابردووم سەرم دادەژەند.

دووهم وشکترین وەرزی یە کینک لە سالانی جەنگ بوو. رۆژێک پیتوستان
بە خوارده مەنی و چەک بوو. بۆیە وەک هەموو جارێک بریاردارا هێرش
بکەینە سەر گوندیک. سەرەتا من لەگەن سوپاکەمدا بۆ سیخووری
رۆیشتم. بە درێژایی رۆژ چاودێری گوندە کەمان دەکرد و ژمارە
پیاوەکانیان لە تێمە زیاتر بوون. چەک و تەقە مەنیان لە خۆیان بەستبوو.
چە کەکانیان تازە بوون. دلتیا نەبووم یاخیوو بن، یان نا، ژمارەیان کەمتر
بوون لەوانە ی پێشتر هێریمان کردبوونە سەر. هەندیکیان جلی مەدەنی و
ئەوانی تر سەریازیان لەبەردا بوو. گەراینەوه سەریازگە کە و بە جاباتی
پاگە یاند. دەستبەجی بەرەو گوندە کە رۆیشتین نزیکە ی سی رۆژ رینگا بوو.
پیتوستان بوو گوندە کە ی خۆمان باش پیاوێزین، ئەوانە ی لەوی مابوونەوه
لەبری ئەوه ی لەگەلمان بێن و کە لوپەل بگۆیزنەوه، بارەگای نوێیان
دروستکرد. ئەو شەوه گوندە کەمان جێهێشت، بە خیرایی دەرویشتین و

جاریه جار پامان ده کرد. له ماره ی نهو سی پوژدها، هر پوژو جارک وچانمان ددها، خواردن و خواردنوه و ماده دی بیتهوشکر. تهقه مهنی و ره شامان پیبوو. هر که سه دوو چه کی هه لگرتبوو. یه کیتکیان به پشتمانه وه و نهوی تریان به ده ستمانه وه. ته نهها دوو پیساو له سه ربازگه که به جیمابوون بزو پاریزگاری. سییه م پوژو جاباتی پنگه ی داین زیاتر له دوو پوژو پیشوو پشوو بدهین. پاشان تا نیواره به پوژو بووین تا گه یشتینه گونده که.

دره ختی مانگو و پرته قال و گواڅای زور له گونده که هه بوو، پیته چوو پیشر کینلگه بوو بیت، دهورمان لیدا و چاوه ریته فرمانی جاباتیان کرد. خومان هه شاردا. هه ستمان کرد گونده که چوله. من و جاباتی به سه رسوورمانه وه سه یری یه کترمان کرد. به چریه پیم وت که گونده که سی پوژو له مهو پیتش پر خه لک بووه. بزو ماره یه کی تر چاوه ری بووین. سه گه کان دهورین و به گونده که دا راکه راکیان بوو. کاژیریک تیه پی. پینج چه کدار هاتنه وه چند سه تلکیان له دالانی یه کیک له خانوه کاند له گه ل خویان برد بزو روبراره که. شتیکی نامومان به دی کرد چند فیشه کیک له دوامانه وه ته قیندران. نهو کات تیگه یشتین یاخیبووه کان فیلیمان لیکردووین، ده یانه ویت بماغنه نار گونده که وه تا له مهو دایسه کی کراوه دا له گه لمان بجه نگن. به دریزایی شو له جهنگدا بووین. ناچار بووین بچینه نار گونده که، هر نهو جییه ی نهوان ده یانو یست بچین. پینج که س له نیمه کوژان. یاخیبووه کانیش هیرشیان ده کردینه سه ر. چوو بوونه سه ر دره خته کان و وه باران فیشه ک ده باری. سوپاکه م به هه موو لایه کی گونده که دا په رته وازه بوون و به خومه لازانه وه له پشت خانوه کانه وه

پامانکرد، پیویست بوو به زووترین کات هه لیبین پیش نه وهی زور دره ننگ بییت. پیش هه موو شت پیویست بوو نهو یاخیبوانه ی له سهر دره خته کانن بیانکوژین. هه موو لقی دره خته کانمان گولله باران کرد نه وانه ی ده سته جی نه ده مردن، ته قه مان لیده کردنه وه پیش نه وهی بکه ونه سهر زه وییه که. پیویست بوو فیشه که به هه موو لایه کدا بته قینریت تا نه وانه ی ده ورو به رمان هه موویان مردن، جگه له وه پیویستمان به جینه که بوو تا لیتی ده رچین. دووباره جاباتی کوژیکردینه وه و پیی وتین پیویسته به رده وام بین له جه ننگ نه گینا ناچار ده بین به دوا ی گوندیکی تر دا بگه رین.

هه ندیکمان بریندار ببون، به لام نه ونده خراب نه بوو که نه توانین بیهنگن. یه کیک له وانه من سووم، چه ندین جیی برینی فیشه که به جه سته مه وه بوو، به لام گویم پی نه ده دا. یه که مین کارمان بریتی بوو له کوژکردنه وهی چه کی مردوه کان. دووباره هیرشمان کرده وه تا گونده که به ته وای که وته ژیر ده ستمان. بژ ماوه ی بیستوچار کاژیر به به رده وامی ده کشاینه وه و دووباره هیرشمان ده کرده وه، چه کی نه وانه مان به کار ده هیتا که کووشتبوومانن. دوا جار پیده چوو گونده که له ژیر ده سستی خو ماندا بیست، ده نگی ته قه نه ما و ده ونه کانی پشت دره خته مانگوژکان بی جووله بوون.

له خانوچکه که دا جانتا که ی پشتم پر ته قه مهنی کرده وه، فیشه که وه و باران دووباره داباری به سه رماندا. سی جار فیشه که له قاچی دام، جاری سییه م له قاچمدا گیربوو. نه مده توانی برۆم له سهر زه وییه که راکشام ته قه م له و لایه ده کرد که فیشه کی لیتوه درده پهری.

ههستم به له‌ره‌یه‌ك كرد له برپړه‌ی پشتمدا، به‌لام نه‌وه‌نده دهرمانم پیتدرا‌بوو ههستم به نازار نه‌ده‌كرد، هه‌رچه‌نده قاچم ناوسابوو. پزیشكه سه‌ربازیه‌كه ده‌ستبه‌جی برده‌میه‌یه كینك له خانوه‌كان و هه‌ولئ دا فیشه‌كه ده‌رینیت، هه‌ركات ده‌ستی بۆ برینه‌كه‌م ده‌برد، ده‌مبینه په‌غه‌كانی له خویندا سوور بیوون.

ناوچه‌وانمی به پارچه په‌رۆیه‌کی ته‌ر سړی. چاره‌كانم قورستر بوون و له‌هوش خۆم چووم. رۆژی دواتر هوشم هاته‌وه، نازانم چی روویدا‌بوو، ههستم ده‌كرد ده‌ماره‌كانی قاچم براون و بزمار كووتراره‌ته‌وه به نیسقانه‌كاندا. نه‌وه‌نده‌م نازار هه‌بوو ده‌نگم ده‌رنه‌ده‌هات بگريم. بۆیه به هیتواشی فرمیتسه‌كه‌كان به رووخسارمدا ده‌هاتنه خواره‌وه. بنمیچه له پووش دروستكراوه‌كه به به‌رچاومدا لیتل بیوو، چاره‌كانم زۆریان له‌خۆیان ده‌كرد تا نه‌و جییه بناسنه‌وه كه لیتی بووم. گونده‌كه بینده‌نگی لیتیشتبوو. تیگه‌یستم چه‌كداره‌كان راوناون. نه‌وه كه‌میتك دلخۆشی كردم. دووباره ده‌ماره‌كانم گرژ بوون، له‌به‌ر نازار لیتوی خۆم ده‌گه‌ست. پیتلوی چاره قورسه‌كانم لیتنا. توند قه‌راغی جیتخه‌وه ته‌خته‌كه‌م گرت. ده‌نگی پیتی چند كه‌سینكم هاته به‌رگویی كه ده‌هاتنه خانوه‌كه‌وه، هه‌ر زوو ناسیمنه‌وه، دكتۆره سه‌ربازیه‌كه هه‌ناسه‌یه‌کی ناومیتدی هه‌لكیتشا "نهم كوپه نازار ده‌كیشیت و هیچ دهرمانیتكان له‌به‌ر ده‌ست نییه تا چاره‌سه‌ری بكه‌م. هه‌موو دهرمانه‌كان له گونده‌كه‌ی تره، ماره‌ی شه‌ش رۆژی ده‌ویت تا یه‌كینك دهرمانه‌كان ده‌هینیت و ده‌گه‌رپته‌وه. تا نه‌و كاته ده‌مریت". جاباتی وتی:

"پتویسته بیبهینهوه بز سهریازگه کهی تر. هدرچیت له دهست دیت بیکه ، هدرچۆنیک بیت ده بیت نهم کوره زیندوو بیت". پاشان چوو دهرهوه .

"به لئی گهورم" نه مجاریان هه ناسه یه کی قوولتری هه لئمی به هیتواشی چاره کائم کردنهوه و به روونی هه موو شتیکم ده بینی، سهیری رووخساره ناره قاییه کهیم کرد و هه لئم دا بزیه که به روویدا بکه م. پاش نهوهی گویم له قسه کانیان بوو، سویندم خوارد دواي چاکبونهوه م به هه موو توانامهوه بجهنگم و هه موو شتیک بکه م بز سه رخستنی سوپاکه م. دکتۆره که له نهیشت جینخهوه که مهوه دانیشته و سهیری قاجمی کرد و به میهره باننیهوه پیی وتم: "به زووترین کات چاره سه ر ده کرتیت. نازا به نهی پییای بچووک".

"به لئی گهورم" ویستم دهستم بهرز بکه مهوه تا سلاری لی بکه م، به لام نهو به نه رمی دهستمی داناییهوه. دوو سه ر یاز هاتنه خانووه که وه به دکتۆره که یان وت، که جاباتی فه رمانی کردووه من بهریمهوه بز باره گاکه ی پیشوومان. له سه ر جینخهوه که هیتنایانمه خوارهوه و خستیانمه سه ر جۆلانه یه که و بردیانمه دهرهوه. سه ره تا تیشکی خۆر کویری کردم، به لام دواتر گه لای دره خته کان چوارده وریان دام. له رینگا چند جار یکه له هۆش خۆم چووم و هۆشم هاتهوه، هه رکات چاره کائم ده کردهوه، ههستم ده کرد دهنگی نهوانه ی له گه لئم هاتبوون له دوورهوه دهنگی ده داییهوه. هه رگه یشتینه باره گاکه ، دهسته جی دکتۆره که چاره سه ری قاجمی کرد. سه ره تا ده رزییه کیان لیدام، تا نهوکاته نه مه زانی له باره گاکه ده رزیان هه یه. له حاله تیکی وه که نهوهی مندنا نه مه ده توانی بهرسم له هه موو نهوانه ی روویان

دهدا. کۆکاینیان دامی، چونکه داوام ده کرد پاشان دهرزیسان کرد به ناو قاجمدا. پیش نهوی کاریگری دهرمانه که دست پی بکات، دکتوره که دهستی به نهشته رگری کرد. دوو سه ریز قۆلیان گرتم و پارچه په رۆیه کیان خسته ده موه. دکتوره که مقهستیکی خسته ناو قاجمه وه و به دواي فیشه کدا ده گه را له بهر نازار ده سه پاچه بووم، به روونی ههستم بهو کانزایه ده کرد له ناو قاجمدا. هه موو ئیسقانه کانم هه ئناوسان. له هینکرا دکتوره که فیشه که کهی دهرهینا، نازاریک ریک له ناوقه ده موه به پشتما هات بۆ ملام و دهسته جی له هۆش خۆم چووم.

بۆ رۆژی دوايي هۆشم هاته وه. به ژوو ره که دا چاوم گیترا. دهرمانه کان کاریگریسان دهست پینکرد بوو له سه رم. له تهنیشتمه وه که لویه لی نهشته رگرییه کهی لی بوو له گه ل پارچه په رۆیه ک که له خویندا گه وزابوو. ناخۆ چه ندیم خوین لی رۆیشتبیت؟!

دهستم برد بۆ قاجم و بینیم به ستراوه ته وه، به هیواشی خۆم گه یانده دهره وه، سه ریزه کان و دکتوره که دانیشتبوون. پرسیم: "چه که کم له کوئیه؟"

دکتوره که جی ۳یه کهی دامی و دهستم کرد به پاکردنه وی پاشان چه ند فیشه کینکم به ناسماندا ته قاند. دانیشتم و پالم دایه وه به دیواره که وه و هه ر زوو قاجم له بیرکرد، ماریجوانام کینشا و نام خوارد و پاشان که میتک کۆکاین و براون - براونم هه لمژی. بۆ ماوه ی سێ رۆژ سه رقالی نه مه بووم. تا دووباره گه راینه وه بۆ باره گا نوئیه که. پیش نهوی برپۆین هه موو

گونه‌ده که مان سووتاند. فیشه کمان نا به دیواره کانه‌وه، تا نه‌وانه‌ی دوا‌ی نی‌مه دتین سوود له گونه‌ده که نه‌بینن.

سه‌ریازه‌کان هه‌لیانگرتم، به‌لام نه‌بجاره چه‌که کم پیتیوو و خۆم چاودیری‌ی لای راست و چه‌پم ده‌کرد. له باره‌گا نو‌ییه‌که بۆ ماوه‌ی سی هه‌فته نه‌له‌اجیم راسپارد کاره‌کام به‌رتوه بیات. خۆم به ماده‌ی بیهۆش‌کهر و پاک‌کردنه‌وه‌ی چه‌که کم سه‌رقال کرد. هه‌موو کات پزیشکه سه‌ریازیه‌که برینه‌که می پاک ده‌کرده‌وه و پیتی ده‌وتم: "زۆر به‌ختت هه‌بوو". پیم وانه‌بوو به‌ختم هه‌بوویت، پیم و‌ابوو خۆم نازام و توانای شه‌رکردنم هه‌یه. نه‌وکات وا بیرم ده‌کرده‌وه جه‌نگ و شه‌رکردن په‌یوه‌ندی به‌مه‌شق و راهینانه‌وه هه‌یه، هه‌موو نه‌مانه وایان لیده‌کردم هه‌ست بکه‌م له مردن پارێزرۆم. له کۆتایی نه‌و سی هه‌فته‌یه چه‌ند چه‌کداریکی یاخیبووه‌کان نزیکبونه‌وه، جاباتی هه‌رزوو زانی. دوو سارغیم له قاچم به‌ست و دوا‌ی سوپاکه‌م که‌رتم تا هیرش بکه‌ینه سه‌ر یاخیبووه‌کان پیش نه‌وه‌ی نزیکتر ببنه‌وه. زۆربه‌یمان کووشتن و هه‌ندی‌کمان ده‌ستگیرکردن و هینانمانه‌وه بۆ ناو سه‌ریازگه‌که.

جاباتی ناماژه‌ی بۆ ده‌ستگیر‌کراوه‌کان کرد: "نه‌مانه به‌رپرسیارن له‌و فیشه‌که‌ی له قاچی تۆدا بوو، نیستا کاتی هاتووه فیتریان بکه‌یت جاریکی تر کاری وا دووباره نه‌که‌نه‌وه، نه به‌رامبه‌ر به تۆ. نه هاو‌پیکانت".

دلنیا نه‌بووم یه‌کیتک له‌وان فیشه‌کی به‌منه‌وه ناییت، به‌لام هه‌موو یاخیبوویه‌ک نه‌و کاره‌ده‌کات. هه‌موویان ریز کرابوون، شه‌ش که‌س ده‌بوون فیشه‌کم به قاچی هه‌موویانه‌وه نا و جیم هیشتن تا نازار بجیژن پاشان فیشه‌کم به‌سه‌ریانه‌وه نا، تا له‌گریان بوه‌ستن. پیش نه‌وه‌ی بیسانکووژم

سهیری چاره‌کانیام ده‌کرد که پارانه‌وه و هیوای مانه‌وه‌یان به زیندویتی
تیا به‌دی ده‌کرا، نه‌وه‌ش نه‌وه‌نده‌ی تر بیزار و توورپی ده‌کردم.

***

کاتیک به‌سه‌ره‌اته‌که‌م ته‌واو کرد، نیسته‌ر فرمی‌سک به‌چاوانیدا ده‌ه‌اته
خواره‌وه، نه‌یده‌زانی باوه‌شم پیادا بکات، یان ده‌ست به‌سه‌رمدا به‌ینیت. له
کۆتاییدا چاره‌کانی تی‌پریم تا دل‌نیام بکاته‌وه له‌وه‌ی ده‌لیت، وتی: "تۆ
ته‌ن‌ها کورپکی بچووک بویت. هه‌موو نه‌وانه‌ی پرویانداوه هه‌له‌ی تۆ
نه‌بون، هه‌ر کات ویستت ده‌توانیت قسه‌م بۆ بکه‌یت، من ناماده‌م گویت
لیبگرم".

توورپی گرتمی و په‌شیمان بوومه‌وه له‌وه‌ی نه‌زمونی جه‌نگم لای
مه‌ده‌نییه‌ک باسکردوه، ئه‌م رسته‌یه که هه‌موو ستافه‌کانی نه‌وی به‌کاریان
ده‌هینا "هه‌له‌ی تۆ نه‌بووه"، هه‌موو کات توورپی ده‌کردم.

هه‌ستامه سه‌رپێ و له‌ نه‌خۆشخانه‌که چومه‌ده‌ره‌وه. نیسته‌ر به‌دوامدا
هاواری کرد: "سه‌به‌ینی له‌ نه‌خۆشخانه‌ی (کۆننه‌ت) ناوت ده‌نووسم
به‌مه‌ستی پشکنینی گشتی" پاش که‌میک وتی: "نامیری گۆرانیه‌که‌ت
لای من دابنی، نه‌وه‌ک کوره‌کانی تر لیت بسه‌زن و بیشکینن. من بۆت
هه‌لده‌گرم. هه‌موو رۆژیک لیرم هه‌رکات بته‌ویت ده‌توانیت سه‌ردام بکه‌یت
و گوپی لی‌بگرت".

نامیره‌که‌م هه‌لدا و په‌نجمه‌ خسته‌ ناو گوئییه‌کانم تا چیتر گویم له
رسته‌ی "هه‌له‌ی تۆ نییه" نه‌ییت. نه‌و شه‌وه له‌ دالانه‌که دانیشته‌بووم و

گوئیم له چهند کورپک دهگرت که باسی یاری فۆلبیۆله کهیان دهکرد، که من له کیسم چوو بوو. ده مویست بیر له کاتی مندالیم بکه مهوه، بهلام مه حال بوو. هه موو نه وهی هات به میتشکدا، یه که مین جار بوو که کورگی پیاویکم هه لدری. وینه که ی ههروهک رووناکییه که له شهویکی تاریکی باراناوی هه میسه له میتشکدا بوو.

هه رکاتیک بیرم لیده کردهوه، دهنگی هاواریک دههاته بهر گوئیم که برپری پشتمی نازار ده دا. چومه ژوره وه له سهر جینه که ی خۆم دانیشتم و چاوم برییه دیواره که. هه ولّم دا چیتتیری لی نه که مهوه، بهلام نه وه شهوه سهر تیشه ده سه پاچه ی کردم.

سه رم له سهر زهوییه چیه نتۆ سارده که ده خولاندهوه. چار نه بوو پاشان چومه ژورری خوشتن و سه رم دایه بهر ناوی سارد، هیشتا چار نه بوو. نه وه ندهم نازار هه بوو نه مه ده توانی برۆم. به دهنگی بهرز هاوارم کرد و گریام. ده سه ته جی په رستاریان بانگ کرد چهند هه ییکی خهویان دامی، هیشتا سوودی نه بوو. هه رکه سهر تیشه که م وه ستا، هیشتا نه مه ده توانی به ره نگاری خه وه ناخۆشه کان ببه وه که ده مزانی له هه رکاتیکدا بیتت رووم تیده که ن.

نیسته ر گویتگریکی باشی خه وه کام بوو، هه رکات ده یویست سه رنجی خزی بدات له سهر خه ویکم، په رسیاری لیده کردم "ده توانم شتیک بلیم ده رباره ی خه وه که ت؟" هه میسه به نه خیر وه لامم ده دایه وه. پاشان داوای نامیتری نی شه پیکردنی گۆرانیه که م لیده کرد.

دوا نی وه پۆیه که نیسته ر نیشی نه وه پۆزه ی نه بوو به جلی ناسایه وه و ته نوره یه کی کاو بۆیه وه هات بۆ خانه که له بری جله سپیه کانی. له

تۆیۆتایه کی سپیدا له گهژ دوو پیاو بوو. پیاویکیان شوڤتیره که و نهوی
تریان لیکۆله رهوه بوو له و مندا لانهی له گهژ جهنگدا به گیر هاتبوون. سه
به ریکهراویکی کاپۆلیک بوون، هاوشانی (یونسیف) و (نین جی سو) *
بوون، تا خانهی زیاتری وه کو (بینین) دابه زریتن.

نیسته به دلکی خوشهوه لیتی پرسیم: "نیستا ده تبهین بو پشکنین،
پاشان گهشتیک به ناو شاره که دا ده کهین. پیت چۆنه؟"

"به دلنیا یه وه" هه میسه پیم خوش بوو بچه ناو شاره وه. "هاوریکه م
نه لهاجی ده توانیت بیت؟"

"به دلنیا یه وه ده توانیت"، وه کو خۆی زانیبیتی پرسیری لیده که م.
به ره و فری تاون به ریکه وتین. لیکۆله ره وه که له کورسییه که ی پتسه وه
ناوریدا یه وه و ته و قه ی له گهژ کردین "ناوم لیسلییه، زۆر خوشحالم به
ناسینتان نه ی پیاوه به ریزه کان".

پاشان له ناوینه کانه وه چاودیزی ده کردین. نیسته له ته نیشتم من و
نه لهاجی بوو، جار به جار ختوو که ی ده داین و دهستی ده کرده ملمان، گهر
نه مهیشتایه، هه ردوو دهستی ده کرده ملی نه لهاجی و به هیتواشی
نانیشکی لیده دام پیش نه وه ی دهست بکاته ملام.

له ناوجهرگی شار نیسته ر بیناکان و دره خته کانی پیشان ده دام له
شه قامی و الکله یس جۆن. بازارگانه کان گۆرانیان به دنگی به رز لیده دا و
زهنگیان لیده دا تا سه رنجی خه لک رابکیشن. کوپ و کچه کان

---

* NGO: ریکهراویکی نه هلییه.

فیتنککه ره وه بیان له سه‌ریان ده‌به‌ست و هاواریان ده‌کرد "وه‌کو سه‌هۆژ سارده... بیره‌ی سارد... وه‌کو سه‌هۆژ سارده...".

شاره‌که هه‌میشه سه‌رسامی ده‌کردم به هاتوچۆزی خه‌لکه‌که و سه‌رقالییان و نه‌و ده‌نگه نامۆیانه‌ی بازرگانه‌کان ده‌ریان ده‌کرد. نه‌وکاته‌ی گه‌یشتینه نه‌خۆشخانه‌که. پیاویکم بینی جلی کۆنه‌ی ده‌فرۆشت و پشانی خه‌لکه‌که‌ی ده‌دا.

پزیشکه‌که ده‌ستی له شوینی برینه‌کام ده‌دا و ده‌یگوشین "هه‌ست به هیچ ده‌که‌یت؟" هه‌ستم به بیتاقه‌تی کرد جله‌کام له‌به‌ر کرده‌وه و چوومه‌وه بۆ هۆلی چاوه‌روانی، که نیسته‌ر و لیسلی و نه‌له‌های لی‌بوو، هه‌موویان بزه‌یان له‌سه‌ر لیو بوو. نیسته‌ر به‌ره‌و رووم هات و لوتی پاکیشام تا دلخۆشم بکات. پاشان چووین بۆ مارکی‌تینکی گه‌وره خۆم به تاقیکردنه‌وه‌ی کاسیته‌کانه‌وه خه‌ریک کرد و نیسته‌ر و نه‌له‌های سه‌یری جلی فووتبۆلییان ده‌کرد. نیسته‌ر ده‌ستی جلی بۆ نه‌له‌های کری و لیسلی کاسی‌تینکی بۆب مارلی بۆ من کری.

هه‌ر له مندا‌ئیمه‌وه گویم له موسیقای راگه‌ی ده‌گرت. ماوه‌یه‌ک بوو لیتی دابرا‌بووم سه‌یری کاسیته‌کام کرد و ده‌مویست گۆزانییه‌کام بیته‌وه یاد، سه‌رم هاته‌ ئیش. پینده‌چوو نیسته‌ر سه‌رنجی دایتم له‌به‌ر نه‌وه به‌په‌له کاسیته‌که‌ی لیوهرگرم و خستییه‌ جانناکه‌ی. پاشان هاواری کرد "کۆ کۆکا کۆلای ده‌ویت؟" دل‌م خۆش بوو، به‌ خیرایی خۆم گه‌یانده‌ ریزه‌وه، بووتلینکی ساردی بۆ هه‌ریه‌که‌مان کری تا گه‌یشتینه‌وه خانه‌که‌ چیتۆم لینه‌بینی. به‌دریژایی نه‌و رۆژه زه‌رده‌خه‌نم له‌سه‌ر لیو بوو.

نیستا پرۆسه‌ی چاکبونه‌وه و گه‌رانه‌وه‌م بۆ بارودۆخی پیتشوو کۆتایی پیتها‌تووه. لیتسلی به کاتینکی گونجاوی زانی تا پیمان بلینت چ پلانینکی به‌دهسته بۆ نینمه. نه‌و کاره‌که‌ی نه‌وه بوو جینه‌ک بۆ نینمه دابین بکات.

"هه‌رکاتینک ویستت قسم له‌گه‌لدا بکه‌یت، برۆ به‌لای نیسته‌ر نه‌ویش په‌یوه‌ندیم پینوه ده‌کات". له‌کاتی خواردنه‌وه کۆکا کۆلاکه‌م سه‌رم بۆ له‌قاند.

پیش نه‌وه‌ی نیسته‌ر به‌جینه‌ ناو نۆتۆمبیله‌که‌وه. منی هینایه‌ لاوه‌ خۆی نزمکرده‌وه تا به‌رینکی له‌ چاوانم بروانینت، من چاوه‌کانیم پشتگویتخست "کاسینه‌که‌ی (بۆب مارلی) لای من ده‌بیتت سه‌به‌ینی، ده‌توانیت بییت گوینی لیبگریت".

چووه‌ ناو نۆتۆمبیله‌که‌ و ده‌سته‌کانی پراوه‌شاند بۆمان. نه‌له‌ها‌جی جله‌ وه‌رزشیه‌کانی له‌به‌ر کردبوو له‌ هه‌وادا شقی له‌ تۆپی خه‌یالی هه‌لده‌دا، کاتی گه‌یشتینه‌وه‌ دالانه‌که‌. هه‌موو کوره‌کان ده‌وروخولی جله‌کانی نه‌له‌ها‌جیان دا. په‌نگی سپی و سه‌وز و شین بوو وه‌ک نالای ولاته‌که‌. ژماره‌ ۱۱ به‌ پشتیه‌وه‌ نووسرابوو. نه‌له‌ها‌جی به‌ خۆفشانه‌وه‌ به‌ دالانه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، پاشان وه‌ستا و وتی: "شاره‌که‌ هه‌روه‌ک پشتی ده‌ستم شاره‌زام. ده‌زانم له‌کو‌ی نهم شتانه‌ ده‌ست ده‌که‌ویت".

بۆ ماوه‌ی یه‌ک هه‌فته‌ نه‌و جلانه‌ی دانه‌که‌ند ته‌نها بۆ خۆشتن نه‌بییت، چونکه‌ ده‌یزانی یه‌کینک ده‌بیات. بۆ چهند کاژیریک ده‌یدا به‌ کوره‌کانی تر له‌بری سابوون، یان ده‌رمانی ددان، ته‌نانه‌ت نانی نیسه‌رپۆش! له‌ کۆتایی

هفته‌ی‌دا نه‌ونده‌ی دهرمانی ددان و که‌لویه‌لی تر هه‌بوو، هه‌موویانی له بازارێکی نزیک‌خانه‌که ده‌فرۆشته‌وه.

پۆژێک دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌مان له شار. ده‌ستبه‌جێ دوا‌ی ته‌واوبوونی وانه‌گام چووم بۆ نه‌خۆشخانه و چاره‌پێی نیسته‌ر بووم. سه‌ری سوورما کاتیک منی بینی چاره‌پێم ده‌کرد له‌به‌رده‌م ده‌رگای ژووره‌که‌یدا. ده‌ستی له سه‌رمه‌وه دا وتی: "هه‌وائی خۆشم پێیه. نه‌بجابه‌ کانت لای پزیشکه‌که ده‌رچوون و هه‌یج شتیکی مه‌ترسیدارت نییه ته‌نها ده‌بیت دنیام که ده‌رمانه‌ کانت به رینکوبیتی وهرده‌گرت، نه‌وکات دوا‌ی چهند مانگیکی تر دووباره پشکنین ده‌که‌ینه‌وه". ده‌رگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه و بێ نه‌وه‌ی هه‌یج بلیم دوا‌یکه‌وتم خۆی ده‌یزانی له‌به‌رچی هاتووم، بۆیه کاسیت و نامیره‌که‌ی دامی له‌گه‌ن پینوس و ده‌فته‌ریکی تیبینی زۆر جوان.

"ده‌توانیت گۆرانیه‌کان لی‌ره‌دا بنوسیتوه و نه‌گه‌ر جه‌زت کرد به‌یه‌که‌وه فی‌ریان ده‌بین"، پاشان ده‌ستی کرد به ته‌له‌فۆنکردن. سه‌رم سوورما نه‌و چۆن ده‌زانیت من جه‌ز به نووسینی تیکستی گۆرانیه‌کان ده‌که‌م؟ پاشان بۆم ده‌رکه‌وت له ریگه‌ی قوتابخانه‌که‌وه نه‌و زانیاریانه‌ی ده‌ریاره‌ی من ده‌سته‌که‌وتبوو. له‌وه‌ی پرسیارمان پێنده‌را تا وه‌لامیان بدیه‌ینه‌وه، له سه‌ره‌تادا پرسیاره‌کان گشتی بوون، هه‌یج ته‌وه‌ی نه‌ده‌کردین، به یادگاری سالانی جه‌نگ. بۆ نمونه جه‌زت له چ جۆره‌ گۆرانیه‌که‌؟

گوێ له ریگه‌ی ده‌گرت. نه‌گه‌ر وایه‌ که‌ی و له‌به‌رچی گوێی لیده‌گرت؟ نه‌م پرسیارانه‌مان لیده‌کرا، له‌سه‌ر په‌رپه‌که‌ وه‌لامان ده‌دایه‌وه، یان له پۆله‌که‌دا باسمان ده‌کرد و وه‌لامه‌کان ده‌درايه‌وه به‌و په‌رستاره‌ی

به پرسیاریو له هه‌ریه کینکمان. پۆژانی دواتر، دواى نیسه‌پۆ چاره‌پێی نیسته ده‌بووم پاشان به‌شیک له‌و گۆزانیانهم بۆ ده‌وت که له‌به‌رم کردبوون. گۆزانییه‌کان یارمه‌تییان ده‌دام بێر بکه‌مه‌وه له‌و شتانه‌ی له‌کاتی جه‌نگدا به‌سه‌رم هاتبوون. هه‌ستم به‌ ئاسوده‌یی و ده‌کرد له‌گه‌ڵ نیسه‌ر زیاتر له‌باره‌ی گۆزانییه‌کانی بۆب مارلی و پهن-دی. نیم. سی قسه‌م له‌گه‌ڵ ده‌کرد.

هه‌فته‌ی دووجار لیتسلی سه‌ردانی ده‌کردم گویى له‌ گۆزانییه‌کان ده‌گرت و باسی میتووی راسته‌فارییه‌کان* ی ده‌کرد. هه‌زم له‌ چیرۆکه‌کانی نه‌سیویا و شازنی شیبا و پاشا سۆلۆمۆن ده‌کرد، منیش وه‌ک نه‌وان رتیه‌کی دوورم بریوو تا به‌یه‌ کجاری جینه‌ک بۆ خۆم بدۆزمه‌وه.

خۆزگه‌م ده‌خواست گه‌شته‌که‌م هینده‌ی نه‌وان به‌ مانا و پرخۆشی بوایه. شه‌ویکیان به‌ده‌م خۆینده‌وه‌ی تینکستی گۆزانییه‌که‌وه‌ خه‌وم لیکه‌وت. ماوه‌ی مانگیک بوو، به‌ باشی نه‌خه‌وتبووم. بۆیه شه‌وانه‌ گۆزانی و نووسینه‌وه‌ی تینکسته‌کانی بۆب مارلی یارمه‌تی ده‌دام خۆم له‌ خه‌وی ناخۆش به‌دوور بگرم، به‌لام شه‌ویکیان خه‌ویکم بینی جیاواز له‌وانه‌ی پینشووتر، له‌ خه‌وما له‌گه‌ڵ جونیه‌ر له‌ پووباری ماتروچۆنگ مه‌له‌مان ده‌کرد، خۆمان هه‌لده‌دایه‌ قسولایی پووباره‌که‌ و گویچکه‌ ماسییه‌ کاتمان

---

* راسته‌فارییه‌کان: ناینیکه‌ سه‌ره‌تاکه‌ی ده‌گه‌رپتسه‌وه‌ بۆ جامایکیایه‌کان. کاتیک له‌لایه‌ن پیاریکی سپی پیتسه‌وه‌ چه‌وسیندرابوونه‌وه. خه‌لکی شوینکه‌وتووی ئەم ناینه‌ پیتیان وایه‌ خودا زه‌وی دروستکردوه‌ تنها بۆ خۆشگوزهرانی خه‌لکی، تا به‌ نازادی بژین و به‌رای نه‌وان ئەمه‌ هه‌موو ویستی خودایه‌.

دهرده هینایه وه و له سهر بهرده کان دامانده نان و دووباره دهچوینه وه
قوولایی.

له کۆتاییدا جونیه ر گویچکه ماسی زیاتری هینا و براره بوو،
بهراکردن گه راینه وه ماله وه. خواردن ناماده کرابوو، بهلام هیچ کس لهوی
نه بوو، ناوهمدایه وه تا به جونیه ر بلیم چی رووده دات؟ نهویش لهوی
نه مابوو بهدوای رووناکیدا ده گه رام، دهترسام و نارهق به ناچه وانمدا دههاته
خواره وه، چراهه کم دۆزییه وه و له موبهقه که پاکه تیک شقارتهی لیبوو.
چراکه م داگیرساند. هه ر ژووره که رووناک بووه وه، چهند پیساییکم بینی به
دهوری ژووره که دا وه ستابوون. رووخساریام نه ده بینی. وا دهرده که وتن
مرۆڤیکی بی سهر بن، هه ندیکیان پۆستالی سه ربازیان له پیندا بوو.
نهوانی تر پی پتهی بوون.

هه مویان چهک و چهقزیان پیبوو، که وتنه یهک کوشتن و قووړگی
یه کیان هه لده دپی، بهلام دووباره زیندوو ده بوونه وه و یه کتزیان
ده کووشته وه. خوین به هه مولایه کدا فیچقهی کرد و ژووره که ی سپر کرد.
خوین تا دههات بهرز ده بووه بۆ سه ره وه، دهنگی گریانیان زیاتر شه پرزه یان
ده کردم. دهستم گرت به گویمه وه تا چیتر گویم له گریانیان نه بییت، بهلام
ههستم به نازاریان ده کرد هه رکات یه کینک به چهقۆ لئی بدراهه من خراپتر
ههستم پینده کرد.

دهستم کرد به گریان. له ناکاو پیاره کان ون بوون، ده رگای ژووره که
کراهه وه به جلی خویناوییه وه چومه ده ره وه، دایکم و باوکم و هه ردوو

براکم له دهرهه بوون، بزهیان ده کرد وهک نهوهی هیچ پروی نه دابیت و به دریزایی نهم ههموو ماوهیه پیئکوهه بوویئتین.

"دانیسه نهی هاروهاج" باوکم پیی وتم.

دایکم له بهر خویرهه پیئکهنی "وازی لیبتینه".

بهرامیهر باوکم دانیشتم، بهلام نه مده توانی له گهلی نان بخۆم. له شم سپر

ببوو. نه وانیش سه رنجیان نه ده دا که ههموو گیانم له خویناودایه!

باران دایکرد، ههموویان چوونه ژورههه، من له دهرهه مامهوه تا

که میئک خوینی جهسته و جله کانم پاک بیتهوه، پاشان ههستامه سه ری تا

بچه ژورههه، بهلام خانوهه که چیت لهوی نه مابوو، سه رم سوور مابوو

سه ریری نه ملاولای خویم ده کرد.

کاتیئک خه بهرم بووهه له جیسی خهوتنه کهم که وتبوومه خوارههه،

ههستامه سه ری و چوومه دهرهه و سه ریری ناسمان و تاریکی شهوم ده کرد.

نهوه یه کهمین جارم بوو خهوه به خیزانه که مهوه بیینم.

پۆزی دواتر چوومهوه بۆ لای نیسته ر. خوئی ههستی کرد شتیک

پرووی داوه به دهنگیکی نرمی وه کو چرپه پیی وتم: "ده تهوئیت پالکوهیت؟"

سه ریری لایه کی ترم کرد وتم: "دوئینی شهو نهم خهوه م بینی نازانم چی

بکه م".

هاته نزیکه وه و لامه وه دانیشتم "ده تهوئیت بۆم باس بکهیت؟"

وه لامم نه دایه وه.

"یان وابزانه به تنهائیت و به دهنگی بهرز باسی ده کهیت. من هیچ قسه

ناکه م، وا بزانه لیتره نیم. تنهها نهو کاتانه نه بیت که خوئت پرسیمارم

لیده کهیت"، بیده‌نگییه که بۆ ماوه‌یه‌ک درێژه‌ی هه‌بوو، پاشان ده‌ستم کرد به‌ گێرانه‌وه.

له‌ سه‌رتاوه‌ هه‌ر گۆی ده‌گرت ورده‌ ورده‌ که‌وته‌ پرسیارکردن ده‌رینه‌ی نه‌و ژبانه‌ی پیش‌ جه‌نگ هه‌م‌بوو، له‌ کۆتایی هه‌موو باسێکدا ده‌یوت: "ئه‌مانه‌ هیچی هه‌له‌ی تۆ نین".

هه‌مان رسته‌ که‌ ستافه‌کان ده‌یانوت، به‌لام نه‌و جۆزه‌ی نیسته‌ر ده‌یوت جیاواز بوو، هه‌ستم کرد به‌ راستی هه‌له‌ی من نه‌بوو. هێزی زیاتری دامی تا زیاتر بیر بکه‌مه‌وه. تا زیاتر قسه‌م له‌ گه‌ل نیسته‌ر بکردایه‌، زیاتر هه‌ستم به‌ شه‌رم ده‌کرد له‌ رووداوه‌ سامناکه‌کان، له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌مه‌ده‌هێشت نیسته‌ر هه‌ستم پێ بکات. هه‌رچه‌ند متمانه‌ی ته‌واوم به‌ نیسته‌ر نه‌بوو ته‌نها ده‌مویست گۆیم لی بگریت. نه‌و هه‌رگیز دادگایی نه‌ده‌کردم بۆ نه‌و شتانه‌ی کردبووم. هه‌میشه‌ به‌ چاری بانگه‌هێشتی ده‌کردم و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی به‌خێره‌هاتی ده‌کردم و پێی ده‌وتم که‌ من ته‌نها منداڵێک بووم.

ئێواره‌یه‌ک نیسته‌ر برده‌می بۆ مالتی خۆیان بۆ نانی ئێواره. پاش نانی ئێواره‌ پیاسه‌مان کرد، چوینه‌ لای به‌نده‌ره‌که‌ له‌ شه‌قامی راوڤۆن، له‌ که‌ناری ده‌ریاکه‌ دانیه‌شتین و چاومان برییه‌ مانگ، باسی نه‌و وینانه‌م ده‌کرد که‌ له‌ناو مانگدا ده‌مبینین کاتێک منداڵتر بووم. نیسته‌ر سه‌رسام بوو.

سه‌یری مانگمان ده‌کرد و باسی شێوه‌کانی ناویمان ده‌کرد.
وینه‌ی ژنیکم بینی که‌ منداڵه‌که‌ی له‌باوه‌ش گرتبوو.

كاتيتك گه پراينهوه، چيت سهرى پووناكى شاره كه م نه كرد چاوم بريسه
ناسمان و ههستم ده كرد مانگ دوامان ده كه ويت.

كاتيتك منداڤ بووم دايد گه وره پيتى ده وتم ناسمان قسه له گهڻ نه و
كه سانه ده كات كه سهرى ده كه ن و گوپى ليده گرن. پيتى ده وتم: "له
ناسماندا هه ميشه وه لاميتك هديه، هه ميشه پوونكر دنه وه هديه بو هه موو
شتيك... هه موو نازارتيك... بو چه شتى هه موو نازارتيك... خوشييهك، يان
شپرزه يى و دوود لييهك" نه و شه وه ده مويست ناسمان قسم له گهڻ بكات.

ههژده

دوای پینج مانگ مانهوه له خانهی بینین. رۆژیک لهسهه بهردیک دانیشتبوم له دوای پۆلهکهوه. نیستهه بی نهوهی هیچ بلینت، لامهوه دانیشت. دهفتهری تینکست گۆزانییه کانیشی پیبوو. به هیواشی پینم وت: "ههست دهکهه هیچ هۆکاریکم نهماوه تا بژیم"، به هیواشی دهستم کرد به گریان "هیچ کهسم نهماوه... کهس نییه چیرۆکی مندا لیم بۆ بگیت پتهوه". کهمیک مشه مشم کرد.

نیستهه دهستی کرده ملهم و له خۆی نزیک کردهوه، کهمیک راپوه شاندم تا به ناگا بم لینی و وتی: "وابزانه من له خیزانی تۆم. وابزانه من خوشکتم".

- "به لام من خووشکم نه بو".

- "به لام نیستا ههته، نه مه جوانی دهست پیکردنی خیزانی نوتیه، ده توانیت هه موو نه دنا میکی خیزانت هه بیت". چاوی تیبیریم و چاوه پینی کرد تا شتیک بلینم.

- "باشه ده توانیت ببیت به خوشکم - بۆ ماوه یه کی کاتی"، وشه ی کۆتاییم به دهنگی بهرز وت.

- "کیشه نییه، کهواته سبه ینی دیت بۆ بینینی خوشکه کاتییه کهت".

ده موچاروی داپۆشی، وه کو نهوهی دل غه مگین بیت گهر بلینم نا.

"باشه باشه، پیتویست ناکات دلّت ناخۆش بیتت" هەردوو کمان کە میتک
پینکە نین.

پینکە نینە کە ی هەمیشە نایبگالی بێدەهینامەو، ئەو کچە ی لە
خۆتەندنگە ی ناوەندی ی لە گەلم بوو. لە شارۆچکە ی (بۆ).

هەندە ی جار خۆزگەم دەخواست نێستەر نایبگال بوا یە.

تا پینکەو هە باسی ژبانی پیتش جەنگ بکە ی ن. دەمویست پینکە نین بێ

ئەو ی گو ی بدهین بە هیچ، بەلام ئەجارە نەمەتوانی.

لە کۆتای ی هەموو پینکە نینیکدا دلتهنگی دە یگرتم.

هەندیک جار سەیری نێستەرم دە کرد کاتیک سەر قالی کاغەزە کانی بوو.

هەرکات هەستی دە کرد سەیری دە کەم، کاغەزیک ی لولکرای

تێدەگرتم، بێ ئەو ی سەیرم بکات.

پیندە کە نیم و کاغەزە کەم دەخستە گێرفانمەو وە ئەو ی شتیک ی گرنگی

بۆم نووسی بیتت.

ئەو رۆژە کە نێستەر لامەو هەستا و رۆیشت، جار بە جار ناو ی

دەدایەو و دەستی رادەو هەشان، تا بە تەواری لە پشت یە کینک لە گەردەکان

لە بەرچا و ن بوو. پینکە نیم و بۆ ماریەکی کاتی ی، تەنیایی خۆم لە بیر

کرد.

رۆژی دواتر نێستەر پیتی وتم کە میوان دیت بۆ سەنتەرە کە. ستافەکان

داوایان لە کورەکان کردوو ئەو بە هەرانە ی هەیانە، پێشانی بەدەن. بە

شێو یەکی سەرەکی پیتویست بوو شتیک بکە ی ن کە تیایدا باشین.

نیستەر پیشنیازی کرد "ده‌توانیت یه کیتک له گۆزانییه‌کانی راگه‌یی
بلنیت".

"ئه‌ی وتاره‌کانی شکسپوت پی چۆنه؟"

"خراپ نییه، به‌لام پیم باشه گۆزانی بلنیت". پاشان ده‌ستی کرده مالم.
زۆر هۆگری نیستەر ببووم، به‌لام دهرم نه‌ده‌خست هه‌رکات باوه‌شی پیمدا
ده‌کرد، یان ده‌ستی ده‌کرده مالم، هه‌ستم ده‌کرد ده‌ستبه‌جی له به‌ندیخانه
پاده‌که‌م. هه‌رکاتیک ده‌پۆیشت، سه‌یرم ده‌کرد پۆیشتنیککی تاک و نه‌نیقی
هه‌بوو، وا ده‌رده‌که‌وت به‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌وه سه‌ول لیب‌دات. هه‌موو پۆژ دوا‌ی
ته‌وا‌بوونی وان‌ه‌کاتم سه‌ردانیم ده‌کرد و باسی نه‌و پۆژه‌م بۆ ده‌کرد. نه‌له‌ها‌جی
و مامبو گالته‌یان پینه‌کردم "نیشماییل کچه هاورپۆکه‌ت لیره‌یه، نه‌م دوا‌ی
نیوه‌پۆیه ده‌تبینین؟"

نه‌و پۆژه لیژنه نه‌و روپیه‌که گه‌یشتن. (یونسینف) و (یو نین) و (نین
جی نۆ) له‌گه‌ژ قافله‌یه‌ک نۆتۆمینیلی تر، که بۆ چاودیریان یاوه‌رییان
بوون، گه‌یشتنه سه‌نته‌ره‌که. قاتیان له‌به‌ردابوو، بۆینباخیان به‌ستبوو،
ته‌وقه‌یان له‌گه‌ژ یه‌ک ده‌کرد پیش نه‌وه‌ی به‌ناو سه‌نته‌ره‌که‌دا بگه‌پین.
هه‌ندیک له‌ کوپه‌کان به‌ دوا‌یانه‌وه بوون. من و مامبو له‌ دالانه‌که‌دا
دانیشته‌بوین. هه‌موو میوانه‌کان زه‌رده‌خه‌نه‌یان ده‌کرد و بۆینباخه‌کانیان
تون‌ده‌کرده‌وه، یان تیبینیان ده‌نوسی. هه‌ندیکیان سه‌یری جی
خه‌وته‌کانیان ده‌کرد. هه‌ندیکیان چاکه‌ته‌کانیان دا‌که‌ندبوو. یاری
ده‌ستشکانه‌وه زۆرانازیان له‌گه‌ژ کوپه‌کان ده‌کرد. پاشان برانه ژووری

ناخواردن که به جوانی تاماده کرابوو بۆ پیشاندانی بههره‌کامان. (کامارا)
دامه‌زۆرینه‌ری سه‌نته‌ره‌که چەند وتەیه‌کی پیشکه‌شکرد.

پاشان کورەکان دەستیان کرد بە گێترانه‌وه‌ی چیرۆکی (جال‌جالۆکه‌ی برا)
و چیرۆکی ئەژدیهاکان.

هەندێک لە کورەکان چەند سەمایه‌کی هۆزه‌کیان پیشکه‌شکرد. من
چەند دێرێکم لە شانۆی جۆلیه‌س قەیسەر پیشکه‌شکرد لە گەڤێ شانۆیه‌ک
بە سەمای هیپ-هۆپ، که باسی لە ژبانی کورە سەربازێک دەکرد بە
هاوکاری نیسته‌ر نووسرابوو. دوا‌ی ئەوه بوومه که سێکی دیار و ناسراو لە
سه‌نته‌ره‌که.

رۆژێک کامارا بانگی کرده‌مه نووسینگه‌که‌ی خۆی و پیتی وتم: "تۆ و
هاورپیکانت سه‌رغی ئەو میوانانه‌تان را‌کیشا به‌لای خۆتاندا. ئەمه
گه‌وره‌ترین نیشانه‌یه که ده‌ری ده‌خات تواناتان هه‌یه بگه‌رینه‌وه دۆخی
ناسایی".

زۆر دلم خۆش بوو، ئەوه یه‌که‌مین جار بوو پاش ئەو هه‌موو ساڵه‌ له
تارامی و ناشیدا به‌هره‌کام پیشکه‌ش بکه‌م. به‌رێز کامارا وتی: "پیت
چۆنه‌ بپیته‌ ده‌مراستی خانه‌که؟"

"بلێم چی...!" به‌ دوودلییه‌وه پرسیارم کرد. نه‌مه‌دزانی چی بلێم،
هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو ئەم شتانه‌ زۆر گه‌وره‌کران.

"له‌ سه‌ره‌تادا هه‌ر کیشه‌یه‌ک هه‌بوو، یان چیرۆکی منداله
سه‌ربازه‌کامان لایوو بۆ تۆی ده‌نووسین، بیاخۆینه‌وه، هه‌رکات پاهاتیت
ده‌توانیت خۆت ده‌رباره‌ی رووداوه‌کان بدویتیت و باس له‌ ته‌زموونی خۆت

بکهیت". پروخساری توندگیری بهریز کامارا پیتی وتم، که نهوی دهلیت پتیسته جیبهجی بکریت. هفتیهک زیاتری نهبرد بهناو (فری تاون)دا دهگهرام و منداله سهریازهکام بهسدر دهکردهوه "نیمه توانای گهرا نهوهمان هدی به ژیان و دۆخی رابردرومان". پاشان خۆم به نمونه دههینایهوه. به هه موو کهسیکم دهوت که مندالان ززر زوو دهگهپینهوه سه رباری ناسییان، تنها نهگه مهودایان پی بدریت. له کۆتایی شهش مانگ مانهوه له خانهدی بینین. هارپی مندالیم محمهدهات به ستهنته ره که. دوا بهمین جار که بینیم نهو کاته بوو، که له گهژ تالۆی و جونیه ر (مۆگبومۆ)م جیهتشت تا به شداری له نواندنی بههرهکان بکهین له (ماترو جۆنگ). محمهدهات له گهلمان، نهو یارمهتی بارکی دهده له چاکردنی بنمیچی موبهقه که یان. لهوکاتهوه بیرم دهکردهوه ناخۆچی لی بهسه رها تبهت هه رگیز بیرم لهوه نه دهکردهوه دووباره بیبینمهوه. نهو نیاوه به له کۆبوونهوهی خوتدنگه ی ناوهندی (ست. نیدوارد) بووم، کاتیک گهرا مهوه کورکی پیست کالی زه عیفم بیینی، نیسقانی روومه ته کانی ده ره پیبوون. له سه سه کۆکه به تنها دانیشتیبوو. پروخساری نامۆ نه بوو، به لام دلنیاش نه بووم. هه ر نزیکبوومه وه به رزبووه هه ستایه سه ری "چۆنی! منت له بیره؟"

پاشان نهو گۆرانیهی وت که نهوکات دهسانزانی و دهستی کرد به سه ما، منیش دهسته جی چومه لایه وه و سه ما له گهژ کرد. باوه شان کرد به یه کدا. هیتشتا له من بالابه رزتر بوو. پیکه وه دانیشتن و باسی مندالیی خۆمان ده کرد.

که مینک پووی به ولادا کرد و وتی: "هه ندیک جار بیر له و کاته خوشانه ده که مه وه که پینکوه به سه ره مان برد بون، سه ما کردن له نواندنی به هره کان، مه شق کردن له سه ره سه مای تازه و فووتبول تا توپه که مان له بهر چاو ون ده بوو. هه موو نه مانه زور له میژه پوویان داوه. زور سهیره... ده زانی؟"

"- ده زانم... ده زانم..."

پاشان به بیی هینامه وه: "کوپنکی هارو هاج بویت!"

"- ده زانم... ده زانم..."

له سه ره تای تیپه پوونی ههوت مانگ مانه وه. دووباره لیسلی گه رایه وه، بانگ گرام تا دانوستان بکهین. نو له ژورنکی نه خوشخانه که چاوهریم بوو، هه رکه چوومه ژوره وه له بهرم هه ستا و سلوی لیکردم. له رووخساریدا هه ردوو ههستی دلخووشی و خه مناکی ده بینران. پتویست بوو بپرسم چی له نارادایه.

"تو باشیت؟"

"به لئی" سه ری خوراند و شتگه لیکلی له بهر خوینه وه وت: "ببوره که نه م باسه ده ورووژینمه وه دووباره، ده زانم دلت ته نگ ده کات، به لام ده بیست راستگۆم له گه لت". دهستی کرد به پیاسه کردن به ناو ژوره که دا "ناتوانین هیچ نه ندامینکی خیزانه کت بدوژینه وه له شاره که، له بهر نه وه پتویسته خانه خوینسه ک بتگریته خو. هیوادارم پینت باش بیت. دوای نه وهی به ته واوه تی گه رایته وه بارودوخی ناسایی، سهردانت ده که مه وه تا بزانم ژیانت چۆن ده گوزهریت".

پاشان دانیشت و سهیری کردم "هیچ پرسیارک، یان تیبینییه ک هدییه؟"

"وابزایم... به‌تی. پیتش روودانی جه‌نگ باو‌کم پینی وتبووم که مامینکم له‌ناو شار ده‌ژی، به‌لام نازایم ته‌نانه‌ت شیوه‌ی چۆنه."

- "ناوی چییه؟"

- "ناوی (تۆمی) یه، وه‌ختی خو‌ی باو‌کم پینی وتم نیشی دارتاشی ده‌کات."

لیسلی ناوی مامه نه‌فسون‌ناوییه که‌می به لام‌سه‌ر‌لایی له په‌ره‌یه ک‌دا نویسی.

پاش نه‌وه وتی: "په‌یمان ناده‌م، به‌لام ده‌بیین چیمان پیتده‌کریت، به‌م زووانه سه‌ردانت ده‌که‌مه‌وه". پاشان به‌هینواشی کیشای به شامدا و وتی: "بیستومه کاری باش ده‌که‌یت، به‌رده‌وام به."

چووه ده‌روه، پیم وانه‌بوو بتوانیت له شاریکی وا گه‌وره‌دا بتوانیت مامم بدزیتته‌وه. به‌تایبه‌تی به‌و زانیارییه که‌مه‌ی که هدییه‌تی. ژووره‌که‌م جیه‌یشت و چوومه لایه‌کی تری بیناکه تا نیسته‌ر بیینم.

سه‌رقالی دانانی که‌لوپه‌لی پزیشکی نوی بوو له‌ناو نه‌و تاکانه‌ی به دیواره‌که‌وه هه‌ل‌واس‌رابوون.

هه‌ر منی بیینی، زه‌رده‌یه‌کی کرد، به‌لام له‌سه‌ر کاره‌کی به‌رده‌وام بوو. چاوهریم کرد تا ته‌واو بوو.

دوایه‌مین قوتووی دانا و وتی: "ئی، چارپیکه‌وتنه‌که چۆن بوو."

هموو شتیکم پی ووت، له کۆتاییدا هه لۆیستی گووماناویم نواند به رامبهر دۆزینهوهی مامم، نیسته به وردی گوینی راگرتبوو، وتی: "جاری نازانریت... پهنگه بیدۆزیتتهوه". رۆژیکێ شه مه بسوو، دواي نیسه رۆ له گه ل نیسته و مه مه د قسم ده کرد. لیسلی به زه رده خه نه یه ک خۆی به ژوردا کرد. وامزانی خانه خوئییه کی دۆزیوتهوه و له کۆتاییدا "ده نیتر دیمه وه"، نه م ده سه واژه یه له گه ل مندا له سه ریاژه کاندایه کار ده برا کاتی که ده گه رانه وه بۆ لای خیزانه کانیا ن، یان نه و جیییه ی پیشته لیتی ده ژیا ن.

نیسته پرسى: "نه و هه واته خو شه چیییه؟" لیسلی سه سیری پوو خساری پر پرسیا ری منی کرد و گه راپه وه لای ده رگا که و کرد یه وه. پیساویکی بالا به رز به زه رده خه نه یه کی راسته قینه هاته ژوروه وه، که پوو خساری وه کو کورپیکى مندا ل ده رده که وت.

ده سه کانی درێژ بوون. سه سیری لای منی ده کرد. پیستی وه ک باوکم کان نه بوو.

لیسلی به خۆ فشانه وه وتی: "نه مه مامته".

"ته ندروستیت چۆنه ئیشما یل؟"

پاشان نزیک بووه وه و نووشتایه وه و توند باوه شی پیدا کردم، قۆله کام له جیتی خۆیا ن ره ق بوون.

له سه رتادا بیرم ده کرده وه چی ده بیته نه گه ر نه مه مام نه بیته و وا خۆی نیشان بدات، به لام دواتر بۆم ده رکه وت که نه ندا میتکی خیزانه که مه ، چونکه ده ستی کرد به گریان که پرون بوو له ناخی دل ییه وه ده گریا. جگه له وه پیساوانی ولاتی ئیمه به ئاسته م ده گرین.

له‌ته‌نیشته‌وه خۆی نووشتانده‌وه و وتی: "بمبوره نهم هه‌موو سالا
سه‌ردانم نه‌کردیت، ده‌بویه بمکردایه، به‌لام تازه ناتوانین بگه‌رینه‌وه بۆ
رابردوو با سه‌رله‌نووی ده‌ست پی بگه‌ینه‌وه. زۆر به‌داخه‌م بۆ هه‌موو نه‌وانه‌ی
له‌ده‌ستت چوون. لیسلی هه‌موو شتیکی پی وتووم".

به‌ چاوی سوپاسه‌وه له‌ لیسلی پروانی، پاشان به‌رده‌وام بوو و ده‌ستی له
ملم کرد "پاش نه‌وه‌ی لیره‌ ته‌واو بوویت، ده‌توانیت بییت له‌گه‌لم بژیت.
تۆش کوری منیت، هه‌رچه‌نده‌ هیچی وام نییه، به‌لام شوینی حه‌وانه‌وه و
خواردنت پی ده‌ده‌م، له‌ هه‌مووشی گرنگتر خۆشه‌ویستی خۆمت پیشکەش
ده‌که‌م".

ماوه‌یه‌کی زۆر بوو که‌س به‌ "کویم" بانگی نه‌کردبووم.
نهم‌ده‌زانی چی بلیم. وا ده‌رده‌که‌وت هه‌موویان چاوه‌روانی وه‌لامی من
بن. سه‌یری مامم کرد و زه‌رده‌خه‌نهم کرد "زۆر سوپاست ده‌که‌م که
سه‌ردانت کردووم. و جیتی حه‌وانه‌وه‌ت پیشکەش کردووم، به‌لام من به‌راستی
ناتناسم".

که‌مێک پێکه‌نی و ده‌ستی به‌سه‌رمدا هینا: "وه‌کو وتم نه‌مه
سه‌ره‌تامانه تا دووباره ده‌ست پی بکه‌ین و یه‌کتریمان خۆش بویت".

هه‌ستامه سه‌ر پی و باوه‌شم پیندا کرد، نه‌ویش له‌ جاری یه‌که‌م توندتر
باوه‌شی پینداکردم و ناوچه‌وانمی ماچ کرد. که‌مێک له‌ بینه‌نگیدا وه‌ستاین
پیش نه‌وه‌ی دووباره ده‌ست به‌ قسه‌کردن بکاته‌وه "به‌راستی ناتوانم بۆ
ماوه‌یه‌کی زۆر بینه‌مه‌وه، هه‌ندیک کاروباری ده‌ره‌وی شارم ماوه تا ته‌واویان
بکه‌م، هه‌موو کۆتایی هه‌فته‌یه‌ک سه‌ردانت ده‌که‌م، یان پینم باشه‌ رۆژیک

له گه لم بئیت تا بزانیست له کوی ده ژیم و ژنه کم بئینیت له گه ل
منداله کام خیزانه کوی خوت".

له کوتایی قسه که پیدا دهنگی ده له رزی ده یویست ری له گریان بگریست.
دو باره ده ستیکی به سه رمدا هینا و به دهسته کوی تریشی ته وقه ی له گه ل
لیسلی کرد.

لیسلی وتی: "به ریز، له مری به دواوه له هه موو شتیکی نه م پیاوه
ناگادار ده کریته وه".

"سوپاس" دهستی گرم و تا لای نۆتۆمبیله که رۆیشتم له گه لیان که
له گه ل لیسلیدا پیی هاتبون. پیش نه وه ی بچیته نار نۆتۆمبیله که مام
باوه شی پیدا کردمه وه و وتی: "زۆر له باوکت ده چیت. تۆ نه م به بیر
ده هینیته وه نه و کاتانه ی پیکه وه گه وره بسوین، هیوادارم وه ک و باوکت
که لله رق نه بیت". هه ردوو کمان پیکه نین و نیسته ر و عه مه د مالتاوا ییان
لیکردن.

هه ر نۆتۆمبیله که له به رچار ون بو، نیسته ر وتی: "له پیاویکی باش
ده چیت".

عه مه د وتی: "پیرۆزه نه ی پساو، نیسته ر دوور له وه هه موو شی تییه
نه ندامتیکی خیزانه که ت هه یه له شار".

"وابزانم وایه". نه مه د زانی چی له وه دلخۆشییه م بکه م هیشتا
نه مه د توانی خۆم بده مه ده ست نه وه ههسته.

عه مه د گوچکه ی پاکیشام: "ده ی... تۆزیک دلخۆش به".

پاشان له گهڼ ئیستهره هه لیانگرم و بردیانمه وه بۆ ناو نه خووشخانه که .
نیستهر کاسیتی بۆب مارلی خسته سهر و گۆزانی (سی بالنده
بچوو که که) مان دوت (گویی مه ده به هیچ شتیك... چونکه له کۆتاییدا
هه موو شتیك باش ده بییت...).

نهو شهوه له دالانه که دا له گهڼ نه له حاجی و مامبو و مه مه دا دانیشتم .
وهک و هه موو کات بیدهنگ بووین . دهنگی نۆتۆمبیلتیکی فریاکه وتن
بیدهنگییه که مانی تینکشکاند . بیوم ده کرده وه مامم لهو کاته دا ده بییت چی
بکات . وینه ی نه وه له میشکما بوو که هه موو نه ندا مانی خیزانه که ی
کۆده کاته وه و باسی منیان بۆ ده کات . رهنگه به هتواشی بگری و
خیزانه که شی دوا ی نهو بگرین . به شتیك له من هزی ده کرد نه وان تا
ده توانن بگرین بۆ نه وه ی کاتینک من ده بینن ، توانای گریانیان نه ماییت .
هه رگیز پیم خۆش نه بوو هه لکی له بهر نهو شتانه ی به سه رم هاتوون ،
فرمیسک هه لپریژن .

سه یری نه له حاجی و مامبوم کرد که چاویان بریپوه تاریکی شهو ،
ده مو یست باسی مامم بکه م ، به لام هه ستم به تاوان ده کرد ، چونکه نه وان
هیچ که سیکیان نه بوو . جگه له وه نه مه ده ویست نهو بیدهنگییه تینک بده م
که دوا ی لوړه لوری نۆتۆمبیلته که دووباره رووی تینکرد بووینه وه .

هه رووک و مامم په یمانی دابوو ، هه موو کۆتایی هه فته یه ک سه ردانی
ده کردم . له یه که م پۆژی سه ردانی به ئیستهرم وت : " مامم دیت بۆ
سه ردانم ، له خواره وه ی ریگا که لای دره خته مانگۆکه وه بینیم "

نیستەر پیتی وتم: "زۆر دلخۆش دیاریت"، که میتک لیم وردبووهوه: "پیم وتی ئەو لە پیاریکی باش دەچیت".

مامم بە ناوچهوانی ئارهقاییهوه هاته ژوورهوه و پیش ئەوهی باوهشم پیا بکات، ناوچهوانی بە پارچه دهستهسرهکهی سهری، له ماوهی باوهش پیاکردنه که سلاری له نیستەر کرد، پاشان زهردهخه‌نیه‌کی ئەوه‌نده گه‌وره هاته سه‌ر لیوی که منیشی هینایه پینکه‌نین. جانتاکه‌ی له‌سه‌ر زه‌وییه که دانا و چهند بسکیتیک و خواردنه‌وهی ساردی دایه دهستم.

پاش ئەوهی دیارییه‌کانی دایه دهستم، وتی: "وابزام وزه‌ت پتیوست ده‌بیت بۆ کاتی پیاسه‌که‌مان".

نیستەر وتی: "پتیوسته سه‌ردانی گرده‌که بکه‌ن"، هه‌ردوو‌کمان سه‌رمان له‌قاند. پاشان وتی: "من لی‌ره‌ نا‌هم ئە‌وه‌کاته‌ی ده‌گه‌رینه‌وه. خۆش حال بووم به‌ بینینت به‌رێز".

پاشان سه‌یری کردم و وتی: "سه‌ینێ ده‌تیینمه‌وه".

من و مامم چووینه ده‌روه و به‌وه‌رێگایه‌دا‌ه‌رێشتین که نیستەر پینشیازی کردبوو. له سه‌ره‌تادا بیده‌نگ بووین. گویم بۆ ده‌نگی پتیه‌کامان راگرتبوو به‌ناو‌ه‌رێگا خۆلاوییه‌که‌دا. هه‌ستم به‌ جوولنه‌ی مارمیلکه‌کان ده‌کرد که له پینشپه‌رکیندا بوون تا به‌سه‌ر ده‌ختی مانگۆوه هه‌لگه‌رین. هه‌ستم به‌ مامم ده‌کرد که چاری له‌سه‌رم بوو.

پاشان پرساری کرد: "شته‌کان به‌گشتی چۆنن؟ باش هه‌لسوکه‌وتت له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن؟"

"هه‌موو شتیک باشه".

"هیوادارم وه کو باوکت بیده‌نگ نه‌بیت" دو‌باره نا‌وچه‌وانی س‌ری
"باوکت زۆر باسی ماله‌که‌ی خزی ده‌کرد؟"

"ه‌ندیک جار، نه‌وه‌نده زۆر نا، که خۆزگه‌م ده‌خواست."

سه‌رم ه‌ه‌ل‌پ‌ری و چاره پ‌ر میه‌ره‌بانیه‌کانی مامم بی‌نی. رینگاکه تا
ده‌هات باریک‌تر ده‌بووه کات‌ی بنی گ‌رده‌که‌مان ب‌ری. پی‌م وت که باو‌کم
ه‌میشه باسی نه‌و که‌تنانه‌ی ده‌کرد که به‌ مندالی ده‌تاننایه‌وه پ‌تکه‌وه.

پی‌م وت که باو‌کم باسی نه‌و چیرۆکه‌ی بۆ کردووم کاتیک چوونه‌ته ناو
ده‌وه‌نه‌که تا ناگری تیبه‌رده‌ن، پاشان ده‌ستیان له‌ شانه‌ی ه‌نگه‌کان داوه و
رایانه‌شاندووه، ه‌نگ تا ناو گ‌ونده‌که به‌ د‌رایانه‌وه بوون. له‌ب‌هر نه‌وه‌ی
باو‌کم بال‌ی کور‌تر بووه، ه‌موو ه‌نگه‌کان به‌سه‌ری مامه‌وه نیشتوونه‌ته‌وه
پاشان خ‌زبان ه‌ه‌ل‌داوه‌ته ناو ه‌ه‌وزیک ناوه‌وه و ه‌نگه‌کان به‌سه‌ریانه‌وه
نیشتوونه‌ته‌وه. بۆ ه‌ناسه‌دان ه‌اتوونه‌ته‌وه ده‌روه و رایانه‌کردووه‌ته‌وه بۆ ناو
گ‌ونده‌که.

"به‌ل‌ی، بیرمه. ه‌موویان زۆر ل‌یمان تووره بوون که نه‌و ه‌نگانه‌مان
له‌گه‌ل خ‌زمان ه‌ینابوو. به‌ پ‌ی‌اوی پ‌ریانه‌وه ده‌دا که توان‌ای را‌کردنیان
نه‌بوو. یان ه‌ندیک مندالی ب‌چووک. من و باوکت ده‌رگاکه‌مان داخست و
له‌ژ‌یر جینه‌وه‌که خ‌زمان شارده‌وه و به‌و ژاوه‌ژاوه‌ی ده‌روه پ‌تده‌که‌نین."

مامم قاقای ل‌یده‌دا، منیش پ‌تده‌که‌نیم، ه‌ناسه‌یه‌کی قوولی ه‌ه‌ه‌م‌ری و
وتی: "ناه... من و باوکت به‌زمان زۆر ه‌ه‌بوو. نه‌گه‌ر تۆش به‌قه‌د ت‌یمه
هارو‌ه‌اج بوویت، نه‌وا سه‌ربه‌ستیت ده‌ده‌می، چونکه تاوانه بۆ من
سه‌رزه‌نشتی تۆ بکه‌م."

به دلتکی غه مگینه وه وتم: "وابزانم کاتی هارو هاجییه کانم به سه رچوون".

"نا، هیتشتا مندالیت، کاتت هه یه بز هارو هاجی"، پاشان بیتده نگ بووین و گویمان بز دهنگی با راگرت که به ناو دره خته کاندا له هاتو چوژدا بوو.

چیژم له پیاسه که م ده بیینی، چونکه مه و دام هه بوو تا باسی مندالیم بکه م باسی گه و ره بوون له گه ل باو کم و جونیهر، کاته خزشه کانی پیش جده نگ. تا زیاتر باسی باو کم بگردایه زیاتر بیری دایکم و برابچوو که که م ده کرد. هه ستم ده کرد من له گه لیان گه و ره نه بووم. نه و کاتانهش چی دی ناگه رینه وه. نه وهش دلتنه نگی ده کردم. هه و لم دا هه موو نه وانه بز مامم باس بکه م، نه و هه ر گوئی ده گرت، چونکه نه وانی نه ده ناسی. بزیه داوای لیکردم باسی خیزانه که م بکه م نه و کاته ی هه موومان له (ماتر جونه نگ) پینکه وه ده ژیا یین، نه و کاته ی دایک و باو کم پینکه وه بوون. نه و کاته ش هیه چی وانه بوو باسیان لیوه بکه م، چونکه من زور مندال بووم که نه وان بریاری جیا بوونه وه یان دا بوو.

له ماوه ی پیاسه کردنه که مان زور باش مامم ناسی. له و کاته وه په رژی شی سه ردانه کانی بووم له کو تایی هه موو هه فته یه کدا، هه همیشه دیاری بز ده هیتنام و باسی نه و هه فته یه ی بز ده کردم. باسی نه و بنمیچه ی ده کرد که بز خانوویه کی دروست کرد بوو یان نه و میزه جوانه ی پو لیشی کرد بوو. یان ناموزا کانم چه ند باشن له گه ل خویندن دا. پاشان سلاری ژنه که ی بیتده گه یاندم. منیش زوریه ی کات باسی نه و هه فته یه م بز ده کرد، نه و

یاریانهای به شداریم تیا یاندا کردبوو. نهو بهرانهای پیشکهای میوانه کاتمان کردبوون. زۆریه کات پیاسه مان ده کرد به سه ر گرده که دا. نهونده شاره زای نهو ریگه یه بیوم ده متوانی چاره کام دا بجم و همرو بهردی سه ریگه که بیوم.

له یه کیتک له رۆژه کانی کۆتایی ههفته دا، مامم بردمی بۆ مالی خۆیان تا خیزانه که ی بیینم. رۆژی شه مه. نهو له گردیکی رۆژناوای (فری تارن) ده ژیا که به نیو نینگلاند فیلیل ناسرابوو. نهو رۆژه زووتر له کاته کانی تر هات بۆ خانه که تا من بیات. لۆریه کمان گرت بۆ نارجه رگه ی شاره که. له سه ره تادا من و مامم بیده نگ بووین، پاشان ده ستمان کرد به پتکه نین، چونکه نهو دوو پیاهوی ته نیشتمان باسیان له وه ده کرد کام خوارنده وهی گه لای دارخورما باشترینه، نه وهی له دارخورمایه کی ساغه وه لیده کریته وه، یان له دارخورمایه کی برپاره کاتیک که وتوه ته سه ر زهویه که. نهو کاته ی دابه زین پیاهه کان هیتشتا له باسی نه ودا بوون. به هیواشی به ره و مالی مامم رۆشتین. مامم دهستی له ملم کردبوو، دلخۆش بووم به پیاسه که مان له هه مان کاتدا خه مم بوو گه ر خیزانه که ی من قبول نه کن. به و شتیه یه ی نهو قبولی کردبووم بی نه وهی پرسیار ده رباره ی سالانی جه نگ بکات.

به گرده که دا چووینه سه ره وه، هه رنزیک بووینه وه له ماله که ی، هینامیه لاه و پیسی وتم: "ته نه ا ژنه که م له رابردوو و نه زموونی سه ربازیت ناگاداره. منداله کام هیتشتا نه وه نازانن. پیتم وانیه ئیستا

تیبگن لهو بابته وهك نهوهی من و ژنه كه م لئی تیده گهین". سهرم له قاند و بهردهوام بووین.

پاش چهند بهرز و نرمیهك گه یشتینه خانووه كهی مامم. بهسه ر شاهه كه دا دهیروانی. له دالاته كه وه دیمه نی بهنده ره كه و دریا دهیبنرا. دیمه نیکی جوانی هه بوو. نه مه نهو جیهه سوو كه ده بووه مائی من. خانووه كه كارها و ناوی نه بوو. موبه قه كه له خانووه كه جیاكارا بووه و له چینكۆ دروستكارا بوو. چهند مه ترنك له حهوشه كه وه له ژیر دره ختیکی مانگزه توالیتیک و جیهه کی خۆشتنی لیبوو. بیری ماترو جۆنگی خسته وه.

هه ر چووینه سه ره وه، له دالاته كه دا ژنی مامم هاته ده ره وه، پروخساری ده بریقایه وهك نه وهی به دریتزایی ژیانی پۆلیشی کردییت. له بهردهم ده رگا كه وه ستابوو، پیش نه وهی به توندی باره شم پیدا بکات، رۆبه كهی له خۆیه وه پینچا. هات و باوهشی پیدا کردم، ههستم ده کرد لوت و ده مم به قۆلییه وه ده چه سپیت.

به ریدام و له بهردهم وه ستا و پرومه ته کانی گوشی. "به خیرییت کورم" ژنیکی بالا کورتی قش رهش سوو، چاوه کانی کال سوون و پرومه ته کانی خر بوون.

مام مندالی نه بوو، بۆیه مندالی نه ندا مانی تری خیزانه كهی به خیتو ده کرد. چوار مندال بوون. نالی له هه موویان گه وه ره تر سوو، ماتیلدا، کۆنا، سۆمبۆ له هه موویان بچوو کتر بوو. ته مه نی شهش سالان بوو.

"گەر حەزەت لە کاری دارتاشییە، بە دلتیایییەوه دەتکەم بە وهستا لای خۆم، بەلام من باوکت بناسم تۆ حەزەت لە خۆتندنە". زەرەدەخەنەییە کم کرد و هیچم نەوت. نالیی هاتە دەرەوه و پرووخسەتی لە مامم وەرگرت تا من لە گەل خۆی بیات بۆ سەیرکردنی یارییەکی فووتبۆلی ناوخۆیی. مامم وتی ئەو پێگە دەدات نەگەر من خۆم بەوێت، لە گەل نالیی چووم بۆ گۆرەپانیکی یاریکردن ناوی (بروکفیلد) بوو.

هەموویان کاروبارەکانیان جێهێشتبوو، هاتبوونە دالانەکه تا باوەش بە "براکیان" دا بکەن وەک ئەوێ مامم وتبووی.

پاش ئەوێ نالیی باوەشی پیاواکردم، وتی: "پێمخۆشە کوپێکی تر بێتە خێزانەکهوه". لە گەل مامم دەستیان کرد بە پێنکەنین، منیش بزەییە کم بە پروویاندا کرد.

ئەو دوانیوه پۆیە زۆر بێدەنگ بووم، دواي یە کترناسینە که هەریە که یان چون بەلای کاروباری خۆیانەوه. لە گەل مامم و نامۆژمندا مامهوه. لە دالانەکه دانیشتین چارم بریپووه شار. دیمەنیکی تەواو جوانی هەبوو. هەركات ناوێم دەدایهوه بۆ مامم، بە زەرەدەخەنەییە کی پان لەسەر لیتوکانی سەیری دەکردم. نامۆژم زوو زوو قاپی گەورەیی پر برنج و شله و گوشت و ماسی بۆ دەهێناین لە گەل پلانترین*.

ئەوێ نەوهی دەرخوارد دام گەدەم کشابوو. پاش نان خواردن، مامم که لوبەلی دارتاشی پیشان دەدام لە گەل میتزی نیش کردنە کهی که لەدەرەوه دایناوو. لایەکی حەوشە بچوو که کهی داگیرکردبوو.

---

* میوه کهی هارشیوهی مۆزه.

نالیی که چاوه‌پروانی ده‌ستپیکردنی یارییه که سوو، وتسی: "پیمخوشه له‌گه‌ن ئیمه ده‌ژیت، ده‌توانین له یه‌ک ژووردا پتکه‌وه‌بین".

ئه‌و له من گه‌وه‌تربوو، خویندنی ناوه‌ندی ته‌واو‌کردبوو، زۆر پوو‌خۆش و هه‌لسوکه‌وت جوان بوو. به جوانی ده‌دوا. پتیش ئه‌وه‌ی یارییه که ده‌ست پسی بکات، کچیک ده‌ستی راوه‌شاند بزمان. جوانترین و کراوه‌ترین زه‌رده‌خه‌نه‌ی هه‌بوو. زۆر پینه‌که‌نی. ده‌مویست پیرسم ئه‌و کچه کینه. "ئه‌وه ناموزامه له‌وبه‌ری شه‌قامه‌که له مالکی خانه‌خوی ده‌ژی، ناوی نه‌میناتایه، زوو ده‌یناسیت...".

نه‌میناتا دووم کچی مامم بوو، که دایکیان جیابوو. دواتر له نالیی نزیک‌تر بوومه‌وه و له مندا له‌کانی تر. به‌دریژایی ئه‌و پیاسانه‌ی له‌گه‌ن مامم ده‌کرد، بزم ده‌رکه‌وت باپیره‌م ژنی زۆری هه‌بووه و باوکم هیچ کات باسی براکانی تری نه‌ده‌کرد. باوکم ته‌نها مندا‌ن بووه له دایکی خوی.

به دریژایی یارییه که هه‌ر بیرم له‌وه خیزانه ده‌کرده‌وه که زۆر به‌یام نه‌ده‌ناسی. زۆر دلخۆش بووم به‌لام وا راهاتبوون ده‌رینه‌بیرم. نالیی به دریژایی یارییه که پینه‌که‌نی، من ته‌نها زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کیشم پسی نه‌ده‌کرا. کاتیکی گه‌راپنه‌وه، مامم له دالانه‌که بوو چاوه‌پتیی ده‌کرد تا بمباته‌وه بژ خانه‌که. ده‌ستی گرم و به‌ره‌و شوینی وه‌ستانی پاسه‌کان پژیشتین. به دریژایی گه‌راپنه‌وه بیده‌نگ بووم ته‌نها ئه‌و کاته نه‌بیت که سوپاسی مامم کرد بۆ ئه‌و بره‌پاره‌یه‌ی پتی دابووم، گه‌ر له‌کاتیکیدا ویستم خۆم سه‌ردانی بکه‌م. هه‌رگه‌یشتینه سه‌نته‌ره‌که باوه‌شی پیادا کردم و وتسی: "زوو ده‌تبینمه‌وه، کوپه‌که‌م".

نۆزده

دو هفتهی پیشو لیسلی پیتی وتبووم که ده نیردریمهوه و تیکه ل به ژیانی ناسایی کۆمه ل ده بم و له گه ل مامم ده ژیم. نهو دوو هفتهیه دریتتر بوو لهو ههشت مانگهی له خانه که به سهرم بردبوو. زۆر غه می ژیانی ناو خیزانم بوو، سالانیک بوو بی رینمایهی هیچ که سیک ژیانم به سهرده برد. لهوه ده ترسام مامم به سوپاسگوزارم نه زانیت، سهره پای نهوهی پیویست نه بوو بگریته خۆی. نه گهر خۆم له نه دمانی نهو خیزانه به دوربگریته، چون ده متوانی بهرگهی خهوه ناخۆشه کان و سهرنیشه کان بگرم؟ چون باسی نهو شتانه بکه م که دلته نگیان ده کردم، به تاییه تی له گه ل منداله کان. نهو هه ستانهی توانای شارده نهو یانم نه بوو له تاوا خۆیان به رووخسارمهوه هه لده واسی که نه م شتانهی به نیسته ر وت، پیتی وتم که هه موو شتیک باش ده بیته، به لام چاره پیتی وه لامیکی زیاتر له دلنیا کردنهوه بووم. هه موو شهویک راده کشام و چارم ده برییه بنمیچه که و ده مپرسی له بهرچی من له دوا ی نهو جهنگه مامهوه؟ بۆ له ناو هه موو خیزانه که م هه ر من زیندوو مام؟ نه مده زانی بۆ. وازم له یاری فووتبۆل و تینس هینا، پۆژانه سهردانی نیسته رم ده کرد سلوم لیده کرد و له باره ی ته ندروستییه وه پرسیارم ده کرد و پاشان ون ده بووم له میتشکی خۆمدا و له بیرکردنه وه دا نووقم ده بووم. ده بیته ژیان دوا ی سه نته ره که چون بیته؟ هه ندی جار نیسته ر له بهر ده مدا چه قه نهی لیده دا تا بیتمه وه سهرخۆم. شهوانه له دالانه که له گه ل مامبو،

بړیږه یهك، وهك نهووی هدردووكمان بړی هه موو نهوانه مان كهوتیته وه كه بهسرماندا هاتبوون. به هیواشی كیشام به شانیدا وهك نهووی دلنیای بكه مه وه كه هدردووكمان باش ده بین، نهویش بزیه کی كرد وهك نهووی له مه بهسته كه م گه یشتبیت. دواى نهووی ته وقه مان كرد كه میك گه راپه وه دواوه و سلوى سهریازی لینكردم به چړپه وتی: "مالثاوا سهرۆكى سوپا"، بزیه كم كرد و نه متوانی سلوى لى بكه وه دواى نهوه چیت نه مبینیسه وه له م خانوو بۆ نهو خانوو ده گویزرایه وه. پاشان نیسته ر به چاوی پر فرمیسك توندتر له جارانی پتیشوو باوه شی پیاكردم، من به ساردی باوه شم پیاكرد سهرقالتی شاردنهووی فرمیسكه كانم بووم. پارچه كاغه زىكى خسته ده ستمه وه "نهوه ناویشانی منه، هدركات ویستت ده توانی سهردانم بكه یت".

دواى چند هه فته یهك سهردانی نیسته رم كرده وه، به لام كاته كه گوځار نه بوو، له سهر رتی رژیشتن بوو بۆ سهر كاره كهی، باوه شی پیاكردم نه بچاره منیش باوه شم پیاكرده وه، به مه دلنى خوځ بوو، پتیکه نى و چاوی تیبریم و وتی: "هه فته ی تاینده سهردانم بكه روه وه تا كاتی زیاتر به سهر به رین"، جله سپیبه كانی له بهر كرده بوو و به رپوه بوو بۆ پشكنینی منداله نه خوځشه كان. كارنىكى ناسته م بوو له گه ل نهو هه موو چیرۆكى جهنگه دا بړیت. من تنه ها له گه ل یهك چیرۆك ده ژپام كه تا نه و كاته ش به شه وانه خه وه ناخوځشه كان نازاریان ده دام. بۆچی نیسته ر نهو كاره ده كات؟ بۆ نهوانی تر نهو كاره ده كه ن؟ نهو كاته دوايه مین جارم بوو بیبینمه وه، خوځشم ده ویست، به لام هدرگیز پینم نهوت.

هدرکه گه یشتم، مامم له نۆتۆمبیتله کهوه هه لیگرتم و تا لای دالانه که بردمی "نه مپۆ وهک سه رۆک پینشوازیت لینه کهم، پلهی سه رۆکایه تی له دست ده دهیت گهر قاچت بکه ویتته سه ر زهوی. نه وهش هه ر نیستا رووده ات". پاشان داینام و پینکه نی، به لām من زه رده خه نه یه کم به روویدا کرد و زۆر له دلته راو کیندا بووم. هه ر چوار نامۆزاکه م ئالیی و سی کچه که هاتن و باوه شیان پیدا کردم. رووخساریان به زه رده خه نه ده ره وشایه وه.

نامۆژن وتی: "په نگه برسیت بیت، بۆ به خیره اتنت ژه مه خوانینی ساکی تۆمبۆیم بۆ ناماده کردوویت". گه لای کاساقای له گه ل مریشک بۆ ناماده کردبووم. مریشک ناماده کردن نیشانه ی پزینیکی گه وه بوو زۆر به که می ناماده ده کرا. خه لکی ته نها له بۆنه کانی سه ری ساژ، یان کرسمس مریشکیان لینه نا. پوره سالیی ده ستی گرتم و له سه ر کوورسییه بی پشته که ی ته نیشته مامه وه داینیشاندم. خواردنه که ی هیتا من و مامم له یه ک قاپ به ده ست ده ماغخوارد خواردینیکی به تام بوو، له کۆتاییدا په نجه کاتم لیسانه وه و چیتژم له پۆنی دارخورماکه ده بینی. مامم سه یری کردم و پینکه نی: "سالیی نه مجارهش سه رکه وتوو بوویت. نه وه تا نه مه ییش لامان ده مینیتته وه".

پاش نه وه ی ده ستمان شت، ئالیی بانگ کرا بۆ دالانه که تا ژووری نوسته نه که م پیشان بدات. زه رفه کاتم کۆکرده وه و چووینه خانویه کی تر که له پشت ژووری نوسته نه که ی مامه وه دروستکرا بوو، پینگای نیوان هه ردوو خانویه کان به به ردی له سه ر یه ک هه لچنراو گپا بوو. ئالیی ده رگا که ی بۆ گرتم چوومه ناو ژوورینیکی پاک و جوان پیکخراو. سه ر جینگاکان

رینکخرابون جله کان نوتوکرار و هه لواسرابون. پیتلاوه کان بۆیاخکرابون و له سهر رپه به رینکوبینکی ریزکرابون. زه مینه ی ژوره که قاره یسه کی بریقه دار بوو. نالیی دۆشه کینکی له ژیر جینی خهوتنه که دهرهینا و پینی وتم که له سهر زهویه که دهخوم. پاشان پیتی وتم پیویسته هه موو به یانیسه که دۆشه که که بجه مده جینی خۆی، پاش ئه وهی له چۆنیتی رینکخستنی ژوره که تیگه یستم، چومه ده ره و له دالانه که له گه ل مامم دانیشتم. دهستی کرده ملم و لووتمی پراکیتشا: "ئینستا به شاره که راهاتوویت؟" - "زۆر نا".

- "نالیی ده تباته دهره وه، یان پیویسته خۆت به ته نها برۆیت تا ون ده بیست و رینگاکه ت ده دۆزیتسه وه، نه وه یان باشترین رینگه چاره یه بۆ شاره زابون". له بهر خۆیه وه پینکه نی. پاشان دهنگی بانگ هه موو شاره که ی پر کرد.

- "ده بیست برۆم بۆ نوێژ. نه گه ر شتیکت پیویست سوو به نامۆزاکانت بلی". پاشان له سهر سه کۆی سهر پیتلیکانه کان کتربیه کی هینا و ده ستنوێژی گرت و به گرده که دا چوه خواره وه بۆ مزگه وتینکی نزیک. پوره سالیش سه ره پۆشینی دا به سه ریدا و دوا ی مامم که وت.

هه ناسه یه کم هه لکیتشا و به ته نها له دالانه که دا مامه وه. چیتر دوودن نه بووم، به لام بیری خانه که م ده کرد. نه و رۆژه پاش نه وهی مامم و نامۆژم له نوێژ گه رانه وه، هه موو خیزانه نوێیه که م له دالانه که دا کۆبوونه وه و گوێبان له کاسیتی چیرک ده گرت به دهنگی چیرک گێره وه یه کی به ناربانگ به

ناوی (لیلیه گیومبا). مامم دهسته کانی هه لنگلوفین و دهستی نا به دوگمەى PLAY.

چیرۆکه که باسی له پیاویک ده کرد که دلسی خۆی له مالهوه لى به جینه مینیت، کاتیک به هه موو جیهاندا گهشت ده کات. وهختی خۆی نهو چیرۆکه م له مالى دایه گهوره بیستبوو. هه موویان گوئیان گرتبوو پینه که نین. منیش جار به جار زرده دهیگرتم به درنژایی نهو شهوه زۆر پینهنگ بووم بۆ ماهیهک وا بووم، به لām دوا جار راهاتم له نار خیزانیک که هه میشه دلخۆش بوون.

دواى پۆژۆ، یان دوو پۆژ له مانه وه م له ماله نوته که م. نالیى جوتیک پیتلاو و کراس و قایشی جوانی دامى.

"نه گه ر ده ته ویت وه کو پیاویکی به ریز ده رکه ویت، پتویسته به م شیوه یه خۆت بگۆریت". پاشان پینکه نى. ویستم بپرسم بۆچی نه م شتانه م ده داتى، نهو به رده وام بوو: "نه مه نهینیه. نه مشه و ده تبه م بۆ ناههنگ تا که میتک کاتى خۆش به سه ره ریت. هه رکه مامم خهوت ده رۆین".

نهو شهوه به نهینى چووینه ده ره وه، پۆشیتین بۆ یانه یه کی سه ما کردن. نهو کاته ی چووینه ژووره وه، نهو کاتانه م بیر که وته وه که له خوتندنه گه ی ناره ندیى بووم، شه وانه بۆ ناههنگ گتیراین ده چووین بۆ یانه کان و تا به ره به یان سه مامان ده کرد، پاشان تیشترته ناره قاوییه کانمان داده که نند و له بهر هه وای به ره به یان ده وه ستاین. پاشان ده گه راینه وه بۆ ژووره ناوخویه کانمان. هه ریه ک له و شه وانه ناویکی تابهت به خۆی هه بوو وه ک

(گه‌رانه‌وه بۆ خۆیتدنگه)، (دانانی پیتنوسه‌کامان-به بۆنه‌ی ته‌واوبوونی خۆیتدنگه)، یان (شهو‌ی بۆب مارلی).

"ئه‌وه‌ گه‌یشتین" نالی‌ی ده‌ستمی راه‌شاند و چه‌قه‌نه‌ی لێدا. ژماره‌یه‌کی زۆر گه‌نج له‌ ریزه‌که‌دا وه‌ستابوون تا بچنه‌ ژووره‌وه. کوپه‌کان کراسی نوتوکراییان له‌به‌ر کردبوو، خستبوویانه‌ نار پانتۆله‌کانیان و کچه‌کان جوان خۆیان گۆزیبوو، عه‌زی و پیلای پاژنه‌ به‌رزیان له‌پێ کردبوو که هه‌ندیکیان له‌و کوپانه‌ درێژتر بوون که له‌گه‌لیان هاتبوون. سووراوی په‌نگاوپه‌نگیان له‌ لیویان دا‌بوو.

نالی‌ی زۆر دل‌خۆش بوو له‌گه‌ل چه‌ند که‌سێک له‌ پێشمانه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد، منیش هه‌ر سه‌یری نه‌ملاولا و گلۆپه‌کانی به‌رده‌م ده‌رگای چوونه‌ژووره‌وه‌م ده‌کرد. گلۆپه‌پێکی گه‌وره‌ی شینی لیبوو که کراسه‌ سپیه‌کانی جوانتر ده‌رده‌خست. دواجار سه‌ره‌مان هات و نالی‌ی پاره‌ی هه‌ردوو‌کمانی دا. ده‌نگی گۆرانی به‌رز له‌ ژووره‌وه‌ ده‌هات. سالانێکی زۆر بوو نه‌چووبووم بۆ یانه. بۆیه‌ دوا‌ی نالی‌ی که‌وتم بۆ باره‌که‌ له‌سه‌ر دوو کورسی به‌رز دانیشتم.

نالی‌ی هاواری کرد تا گویم لێ بیت "من ده‌چم بۆ سه‌ماکردن". منیش هه‌ر به‌ یانه‌که‌دا چاوم ده‌گێسرا و له‌ جیتی خۆمه‌وه‌ که‌وته‌ سه‌ماکردن. له‌ناکا‌و کچێکی پێست تا راده‌یه‌ک په‌ش به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک به‌ره‌و لای خۆی پاکیشام، پێش نه‌وه‌ی هیچ بکه‌م که‌وته‌ سه‌ماکردن له‌ نزیکمه‌وه. ئاوێم بۆ نالی‌ی دایه‌وه‌ نه‌ویش پێکه‌نی و قامکی دژاومرۆی به‌رز کرده‌وه. پاشان

گۆرانیه که گۆرا بۆ گۆرانیه کی خاوده ستمی به ره ولای خۆی پراکتیشا و منیش به ناسکی دهسته کانیم گرتن. هه ستم به تریه ی دلی ده کرد ده یویست چاو بپرته چاوه کام، به لام من رووم وه گیترا. له ناکاو چهند کوریک دووریاغسته وه لیم. کاتی به ره وه ده رگای ده ره وه برا مالتاوی لیکردم.

پاشان نالی هاته ته نیشتم و چوه وه لای باره که، منیش به دوایدا ریویشتم پالمان دایه وه به میزه که و روومانکرده گۆره پانی سه ما کردنه که. نالی زه ره ده خه نه ی ده کرد "بینیمیت چهند پیاوکی نهرمیت!"
- "به راستی من هیچم نه کرد. نه وه ده یوسیت سه ما بکات، منیش نهمه توانی بلیم نا".

"بینگومان تۆ هیچ نالیتیت، نه ویش سه مات له گه ل ده کات"، به گالته وه پینی وتم. له و کاته دا بیری نه وه هیرشه م که وته وه که بۆ سه ر یه کیک له خویندنگه کان کردمان، مهیدانی سه مای خویناوی هوارای مامۆستاکان و قووتابیه کان. نالی به هتواشی پیایدا کیشام هاته وه سه رخۆم، به لام هیشتا دلتم تنگ بوو. به درێژایی شه وه سه مامان ده کرد و پیتش نه وه ی مامم له خه وه هه ستیت، گه پراينه وه.

شه ویکیان به ته نه ا گه پامه وه بۆ یانه که. هه مان نه وه کچه ی یه که م شه وم بینی. نه ویش به ته نه ا هاتبوو، پینی وتم: "ببوره بۆ نه وه شه وه برا کام ده ریویشته وه پیویست بوو له گه لیان برۆم، نه گینا دایک و باوکمان غه میان ده بوو".

بۆ ماوەی سێ ھەفتە پینکەوہ بسوین، بەلام پرسیاری زۆر دەکرد وەک خەلکی کویت؟ چۆن گەورە بوویت لە (نەپلاین)؟ نەپلاین وشەیەکی ناو زمانێ کریق بوو، زیاتر لە ناو (فری تاون) دا بە کار دەبرا. ناھاژەییە بۆ شار و گوند و بەشە دواکەوتوو کانی ولاتەکە، لە شیتوازی ھەلسووکەوتیان و شوینی ژیانیان. منیش نەمدەویست وەلامی بدەمەوہ، بۆیە خۆی وازی لیم ھینا. نەمە چیرۆکی پەیوەندییەکانمە لە گەڵ کچەکانی (فری تاون)، ئەوان دەیانویست ھەموو شتیک بزانن، منیش نامادە نەبووم بۆیان باس بکەم. بەلاشمەوہ ئاسایی بوو، خۆم ھەزم دەکرد تەنھا بۆم.

رۆژێک لێسلی سەردانی کردم و پرسیاری لێکردم کە چۆم و بە چییەوہ سەرقاڵم و تەندروستیم چۆنە. لەبری ئەوہی پیتی بلیم سەرتیشەییەکی توندم تووش بوو لە نەجمی چەند یادگاریسەکی وەک سەوتاندنی گوندەکان و ئەو دەنگە جەرگبەرانە و ھەستکردن بە قورسبوونی سەرم و مەلم کاتیک بەردیان لەسەرداھنا لە خەونەکاندا، و تم ھەموو شتیک باشە.

لێسلی دەفتەریکی تیبینی دەھینا و چەند شتیکی نووسی، پاشان وتی "داوايەك ھەییە پینویستە ناگادار بیت، زۆر گرنگە".

بە گالتهوہ و تم: "ھەمیشە ھەواڵت پینە، وانییە؟"

"زۆر گرنگە"، پاشان لە دەفتەرەکەیی بەردەستی وردبسووہوہ و بەردەوام بوو "لە UN چاوپینکەوتن لە گەڵ دوو کوپ دەکریت تا بنێردرین بۆ شاری نیویۆرک لە ئەمریکا و باس لە ژیانی منداڵتی سیرالیۆن بکەن و رینگەچارەکان دیاری بکریت. بەرێز کامارا بەرپۆرەبەری خانەکە پینسینازی کرد تۆ ھەلبژێردریت. نەمە ناوینشانەکەمە نەگەر پیت خۆشە". پاشان

پارچه وەر قەيە کى دايە دەستم کاتىك لىنى وردبوو مەرە پىتى وت: "خۆت بگۆرە بۆ چاوپىنكە وتنە كە. وەرە بۆ ئۆفيسە كە گەر پىت خۆشە منىش لە گەلت دىم". پاشان لىم وردبوو و بەدوای وەلامىكدا دەگەرا من هېچم نەوت. بە زەرە خەنە يەك كە دلتىابوو بەشدار دەم، چووە دەرەوى ژورە كە.

پۆژى چاوپىنكە وتنە كە ناسايى خۆم نامادە كرد، جووتى كالم لە پىنكرد لە گەل پانتۆلىكى رەش و كراسىكى سەوز خستە ناو پانتۆلە كەو و بە شەقامى (سپاكا ستىشنس) دا چوومە خوارەو بەرەو نەو شوینەى لىسلى ناو نىشانە كەى دابوومى. بە كەسم نەوت بۆ كووى دەچم. دەمويست لای نالىى باسى بكەم، بەلام دوودل بووم گەر پىم بوتايە زياتر لەوئى دەيزانى و مامم پىتى وتبوو ژيان و پابردوومى بۆ دەرە كەوت.

نزىكەى نيوەرپ بوو، پىنگاكە تەواو گەرم بوو. بازار گانە كان سەرنجى خەلكە كانيان رادە كىشا. ئۆتۆمبىلنىك وەستا و شۆفىرە كە ناوى دە كرد بە مەكىنە كەيدا و بۆلە بۆلىنىكى لە بەر خۆو كرد "نەم مەكىنە يەم لە مانگايەك زياتر ناو دە خواتەو..."، خوارەوى كراسە كەم ئارەقاوى ببوو. كاتىك گەيشتمە بىنايە كى بەرز، پىش نەوى بچمە ژورەو، كەمىك لە بەرزىيە كەيم روانى. چوومە ژورەو لە هۆلە كە نزىكەى بىست كوپى لىبوو هەموويان لە من جوانتر خۆيان گۆرېبوو لە گەل دايك و باوكيان بوون. سەيرى شىتوازى دروستكردنى بىناكەم دە كرد، هەمىشە پىم سەير بوو چۆن خەلك نەو دىوارە چىمەنتۆيانە وا بەرز دە كەنەو. لە نىوئى بىركردنەو دا بووم. پىاوتىك لە دواو بە شامىدا كىشا، وىستى بزانتىت بۆ چاوپىنكە تن لەوى بووم؟ سەرم لەقاند و ئىشارەتى بۆ سەندووقىنى كانزايى

کرد که هموو کوره‌کان چووبونه ناوی. له‌ری به دوودلییه‌وه وه‌ستام، کوره‌کان پیم پیده‌کهنین، پتویست بوو ده‌ست به ژماره‌یه کدا بنیم تا سندووقه‌که بکه‌ویته کار، نه‌وه یه‌که‌مین جارم بوو بچمه‌وه نه‌و جییه. یه‌کینک له کوره‌کان په‌نجه‌ی نا به ژماره ۵ ده‌رگای سندووقه‌که داخرایه‌وه. سه‌یری نه‌ملاولای خوّمم کرد هم‌وویان بیده‌نگ بوون، بوینباخ و کراسه‌کانیان چاک ده‌کرد. نه‌و کات که‌می‌ک هاتمه‌وه سه‌رخوّم. ده‌رگا‌که کرایه‌وه من دوايه‌مین که‌س بووم که چوومه ده‌ره‌وه. ژووریکي گه‌وره‌ی کراوه بوو چند قه‌نه‌فه‌یه‌کی چه‌رمی قاوه‌یی تیدابوو. پیاویک له‌پشتی می‌زی‌ک دانیشتبوو نیشاره‌تی بۆ کردم تا جییه‌ک بدۆزمه‌وه و دابنیشم.

کوره‌کانی تر هر زوو دانیشن. من دوور له‌وان جییه‌کم دۆزیسه‌وه و سه‌یری نه‌ملاولام ده‌کرد له په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یری بیناکانی ترم ده‌کرد. هه‌ستامه سه‌ری تا سه‌یری ده‌ره‌وه بکه‌م و بزائم بیناکه چند به‌رزه. هر زوو بانگ کرام. پیاویکی پیست کال (دلنیا نه‌بووم خه‌لکی سیرالیۆن بیت یان نا) له‌سه‌ر کورسییه‌کی چه‌رمی ره‌شی گه‌وره دانیشتبوو، به‌زمانی نینگلیزی پتی وتم: "تکایه دانیشه، پاش که‌مینکی تر دیمه‌لات".

پاشان چاوی به چند په‌ره‌یه کدا خشاند و ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لگرت و ژماره‌که‌ی لیدا، هه‌رکه پیاوه‌که‌ی تر وه‌لامی دایه‌وه، نه‌م پتی وت: "با ده‌ست پی بکات". پاشان ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخسته‌وه.

پووی تینکردم و ماوه‌یه‌ک چاوی تینپریم. به‌ده‌نگیتی نزم به نینگلیزی پتی وتم: "ناوت چییه؟" سه‌یری لیسته‌که‌ی به‌رده‌می کرد.

"نیشمایل" پیش نهوهی ناوی دروه‌م بلیم، چاری به لیسته‌که‌دا
خشانده.

سه‌ری له‌سه‌ر لیسته‌که‌ی هه‌لپ‌ی و سه‌یری کردم "به‌رای تو له‌به‌رچی
پیوسته بجیته نه‌توه یه‌گرتوه‌کان و باس له‌و ژیان و بارودۆخه بکه‌یت
که کاریگه‌ری هه‌یه بۆ سه‌ر مندا‌لانی ولاته‌که‌ت".

"نه‌وه‌ی راستی بیت. من به‌شیکم له‌م ولاته، نه‌ک هه‌ر به‌ده‌ست
جه‌نگه‌وه چه‌شتومه، به‌لکو خۆشم تیایدا به‌شداربووم. و به‌پرۆسه‌ی
گه‌رانه‌وه بۆ باری ناسایدا براروم. به‌پیتی نه‌و نه‌زمونده‌ی من هه‌مه،
تینگه‌یشتنیک‌ی باشم هه‌یه له‌ رووداوه‌کان. نه‌ک نه‌م کوره‌ شاربیانه‌ که
هاتوون بۆ چارپیتکه‌وتن. به‌ته‌مان چی بلین که چونه‌ نه‌وی؟ هیچ شتی‌ک
ده‌باره‌ی جه‌نگ نازانن ته‌نها چهنده‌ هه‌والتیکیان پینگه‌یشتوه و له‌باره‌ی
جه‌نگه‌وه"، سه‌یری پیاوه‌که‌م کرد که زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌کرد، نه‌مه‌ توو‌په‌ری
کردم.

پاشان لیتی پرسیم: "هیچ شتی‌کی ترت هه‌یه بیلیت؟"

"نه‌خیر، ته‌نها ده‌مه‌و‌یت هۆکاری نه‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ت بزاتم"، پاشان
له‌سه‌ر کورسییه چه‌رمه‌که پالمدایه‌وه.

پیاوه‌که‌ وتی: "نیستا ده‌توانیت برۆیت"، هیشتا هه‌ر زه‌رده‌خه‌نه‌ی
له‌سه‌ر لیتو بوو.

چومه‌ ده‌روه و ده‌رگا‌که‌م له‌دوای خۆم دانه‌خسته‌وه. له‌به‌رده‌م سندروقه
ناسینه‌که بۆ ماوه‌ی چهنده‌ ده‌قه‌یه‌ک وه‌ستام. نه‌مه‌دزانی چۆن بیبه‌مه
سه‌روه. کوره‌کانی چاره‌پنی چاره‌پیتکه‌وتنه‌که بوون پیم پیده‌که‌نین. پیاوه‌که‌ی

پشت میزه که بهرو پروم هات و دهستی نا به ژماره یهك. كاتيك هاتمه
دهروه له بیناكه سهیری نهخشه سه رنجرا كیشه كه یم ده كرد له دلی خو مدا
دهموت گهر محمد دم بیینی، هه موو نهم شتانهی بۆ باس ده كه م.

ئهو دوا نیوه پۆیه به پیاسه گه پامهوه مالهوه. زۆر خه یالتم لای
چاویتنکه وتنه که نه بوو، تنها پیم سه یر بوو نهو پیاره زه رده خه نهی ده کرد،
نهو شتانهی من پیم وتبوو، جیتی پتکه نین نه بوون. ئۆتۆمبیلی سه ریازی و
مارسیدی بینز به لامدا فیشکه یان کرد ئالای نه ته وه بیان هه لکرده بوو،
جامه کانیا ن رهش بوو، بۆیه نه مده زانی کی لئیده خو پیت.

گه یشتمه وه مالهوه و له نالیم پرسی نهو پیاره به هیزه کیشه به م
شیهیه به شاره که دا ده گه پیت. پیتی وتم ناوی (تیتجان کابا) یه ههشت
مانگ له مه و بهر به سه رۆکی نوێ هه لپه ژیر دراوه له لایه ن پارتهی خه لکی
سیرالیۆن.

له مارس ۱۹۹۶. من هیچم ده ربارهی نه بیستبوو.

نهو شهوه مامم زه رفیک فستقی هینایه وه و نامۆژم له سه ر سینیه کی
گه وه هینایه دالانانه که، هه موو ده ورمان لیدا و گویمان له چه رۆکینکی
تری (لئینه گبۆمبا) گرت.

چه رۆکی نه عجاره باسی له وه ده کرد، چه ن هاو پتکه ی ناسیهو پتیش نه وه ی
هه ردووکیان له دایک بن. دایکیان دراوسنی بووه هه ردووکیان دووگیان
بوون، بۆیه جار به جار نه مان یه کیان ده بیینی له سکی دایکیاندا. زۆر به
خۆشی باسی له و کاتانه ده کرد که به سه ریان به رده وه، وهك: پاو کردن و
یاریکردن و چه ن گویمان له ناو جیهانی ئیمه گرتوه. چه رۆکینکی

پینکه نیناوی تا راده یهك هه لگیتراوه. مام و ناموژن و ناموزا کاتم بی وهستان پینده که نین ته نانه ت دوای ته و او بوونی چیز که کهش. منیش دهستم کرد به پینکه نین له بهر نه وهی مامم ده یویست شتیک بلیت، به لام له بهر پینکه نین دهنگی ده یبری و نه ییده توانی وشه ی دواتر بلیت. مامم به که میك پینکه نینه وه وتی: "پتیوسته ته مه دووباره بکه ینه وه، پینکه نین به سووده بز رۆحمان". شه و باشمان له یهك کرد و چووین بز خه وتن.

به یانییهك به ریتز کامارا سهردانی مائی مائی کرد. پتی وتم له چاوپینکه وتنه که دا سهر که وتوو بسووم و هه لبتزیر دراوم بز نه ته وه یه کگرتووه کان. من ته نها به عه مدم وتبوو له و پروایه دا نه بووم هه رگیز بچه نیویۆرك. نه و به یانییهی به ریتز کامارا سهردانی کردم، مامم رۆشیتبوو بز نیش. ناموژنم له موبه قه که بو، نه و جزه ی سهیری کردم بۆم ده رکوت که ده یه ویت پیم بلیت مامم هه ر زوو به و سهردانه ی به ریتز کامارا، ده زانیت پتیوسته خۆم به مامم بلیم ده رباره ی گه شته که.

"به یانیتان باش" به ریتز کامارا سهیری کاژیره که ی کرد تا دنیسا بیت هیتشا به یانییه.

"به یانیت باش".

"ناماده یته بچیته ناو شار و ناماده کاری بکه یین؟" به نینگلیزی پتی

وتم له بهر نه وهی هه لبتزیر درا بووم.

مالئاوایم له ناموژنم کرد و خۆم فریدایه نۆتۆمبیتله که وه تا پاسپۆرت

بۆ دروست بکه ن.

خۆشبهختانه بهرپرژ کامارا له مه و پيش کاتي چاوپيکته و تنه که ی دانابوو، له بهر نهوه پيويست نه بوو له ريزدا بوهستين. له کاوتنه ره که بهرپرژ کامارا و پينه ی من و دۆکيو مینت و کریتی دا. پیاوکه له پشت کاوتنه ره که وتی: "ده بیته بیسه لمینیت خه لکی سیرالیونیت"، که نه مه ی وت، زۆر تووره بووم، ده مویست به هه موو هیزی خۆم شه پازله یه کی لی بدهم. ویستم تیی بگه یه نم ناسته مه زانیاری که سیتی له ماوه ی جهنگدا بمینیت. نهو پیاوه بی ته قله باوه ری به راستیه کان نه ده کرد که بۆم روون ده کرده وه. بهرپرژ کامارا برده مییه لاره و داوای لیکرم له سه ر کورسیه ک چاوه ری بکه م و خۆی قسه ی له گه ل پیاوه که کرد و داوای کرد بهرپوه به ره که ی ببینیت.

پاش چه ند کاژیریک له چاوه پروانی که سیک توانی کۆپیه ک له پروانامه ی له دایکبوونم په یدا بکات و داوایان لیکردین چوار رۆژی تر سهردان بکه ینه وه.

"یه که مین ههنگاو مان ته واو کرد، نیتستا پیویسته کاری ئیزه دهست پی بکه ین"، هیچم نهوت، تووره و هیلاک بووم و ده مویست بچه وه ماله وه.

کاتیک گه یشته وه ماله وه، مامم به زهرده خه نه وه سهیری کردم که ده یویست بلیت "چی روویداوه؟"

پیم وت که هه لپژیردراوم بۆ نه ته وه یه کگرتوه کان له شاری نیویۆرک تا باس له جهنگ بکه م له سیرالیون، مامم باوه ری نه کرد "خه لکی درۆ ده کن رتیگه مه ده بهم جۆره په یمانانه هیوات بهرز بکه نه وه. باوه به هه موو که س مه که کووم".

هموو به يانبييهك به گالتهوه پيني دهوتم: "ئى ئه مېرۆ چى ده كهين؟
پلانه كانمان دارپژئين بۆ ئه مريكا؟"

بهريز كامارا بردمى بۆ بازار. جاننايهكى گهروهى سه فھر كردنى بۆ
كريم له گهڻ ههنديك جلويه رگ زۆربه يان كراسى قۆڻ دريژ بوون، پانتۆلى
فهرمى و چهند كراسيكي سياراليونىي رهنگاوه رهنكى بۆ كريم،
سه قۆڻه كان و ئيخه كهى به ئه ته ميني رهنگاوه رهنكى نه خش كرابوو.
داميني پانتۆڻه كانى قهه كرابوو، شته كام پشاني مامم دا هيتشتا باوه رى
نه كرد "رهنگه بيهويت شيوازيكى نه فريقايت پى به خشيت له برى نه م
پانتۆڻه ده لئانهى له بهريان ده كهيت".

ههنديك جار من و مامم ده چووين بۆ پياسه دواى نيش. هه ميشه لىي
ده پرسيم چۆم. و به "باشم" وه لاهم ده دايه وه، پاشان ده ستى ده كرده ملم و
له خۆيى نزيك ده كرده وه. ده يزاني ده مه ويت شتيكى بۆ باس بكه م، به لاهم
وشه ي گونجاوم نه بوو تا پيشان ده ست پى بكه م. ده مويست پىي بلتيم
هه ركات له گهڻ ناموزا كامم ده چووين بۆ هينانى دار، نه و ساتانه م
بيرده كه وته وه كه ده ست گير كراوه كانمان به داره كاندا هه لده واسى و ته قه مان
ليده كردن خوئين به داره كاندا ده هاته خواره وه و هه رگيز لى نه ده بوونه وه. له
رۆژه باراناويه كاندا پيم نه وتبوو ماوه ي چهند سالتكه له ديمه نى مندالتيك
دووم كه ده ستى باركى ده گريت، يان سه رپۆشه كهى دايكى. يان ده ستى
دايك و باركى ده گريت. خۆزگه م ده خواست له توانامدا بوايه بگه رامايه ته وه
بۆ رابردوو تا شته كان بگۆرپم و سه رله نوئى ده ست پى بكه مه وه.

داوام لیکرا به یانییه کی پوژی دور شه همه بچمه بالیوژی نه مریکا و پیایوکی به ناوی (دکتور تامبا) بیینم. له سدر ریگاکه وه که هه موو پوژانی تر قهره بالقی شاره که سرنجی پراکیشام، دهنگی مهلا هه موو شاره که یان پر کردبوو. دهنگی بازرگانه کان که که لویه له کانیان به ده رگای دوو گانه کانیانه وه هه لواسیبوو و سرنجی خه لکیان راده کیشا.

هه رگه یستمه به ردهم بالیوژ، خه لکی ریزیان گرتبوو، روو خساریان پر بیتاقه تی و غه مگین بوو وه که نه وهی له به ردهم دادگا وه ستاییتن و و بریاری ژیان و مردنیان بز ده رچیت. چارم نه بوو منیش له ریزه که وه ستام. پاش کاژیریک چاوه ره وانی، (دکتور تامبا) له گه ل کوریک تر هات و بانگی کردم. له پیایوکی به که رامهت ده چوو چیت چاوه ریمان نه کرد له ریزه که. کوره که ی له گه ل دکتور بوو، نه ویش مندالی سدر باز بوو ته و قه ی له گه ل کردم "سلار، من ناوم (با) یه ززر خوشحال دهم له گه ل تز بچم بز نه م گه شته". ته و قه م کرد و له دلئ خومدا وتم گهر مامم لیره بوایه پیسی ده وتی "مه هیله هیوات به رزیکه نه وه نه ی پیاری گه نج".

له ناو بالیوژ له سدر چند کورسییه کی ریکوینک دانیشتن و چاوه رینی چاوبینکه وتنه که مان سووین. ژنیکی سپی پیست له پشت په نجه ریه ک دانیشتبوو. دهنگی به مکه به ره که ده هاته به رگویی. "هزکاری سدر دانه که ت بزچی ده گه ریتیتته وه؟" چاری له سدر وه ره قه کانی به رده می لانه برد.

گه یشته سدره ی نیمه پاسپورته کاغمانی پیبوو. سدری نه ده کردم هه ره ی پاسپورته که می هه لده دایه وه. سدرم لیشیوا بوو بز نه م په نجه ریه وه ها دانراوه که مرز سدری لی ده رناکات. پیسی وتم: "به مایکرو فونزه که

قسه بکه"، پاشان بهردهوام بوو: "هۆکاری سهردانه کهت چیه بز
نه مریکا؟"

"بۆ کۆنفرانسیک ده چم".

"باس له چی ده کات کۆنفرانسه که".

"به گشتی ده ربارهی مندالانی هه موو جیهانه که به هۆی چیه وه
ده نالینن".

"نهم کۆنفرانسه له کوئیه؟"

"له نه ته وه یه کگرتوه کان له نیویۆرک".

"شایه تی ده ده بیت بگه پیته وه بز ولاته که ی خۆت؟" له بیر کردنه وه دا
بووم. پاشان وتی: "هیچ حساب بانکییه که، یان مولکینکت هه یه شایه تی
گه رانه وه ت بدات؟"

له دلێ خۆمدا وتم گهر سهر هه لپریت و سه یرتکی پروخسارم بکات،
نه و دوو پرسیاره ی کۆتایی لێ نه ده کردم. هیچ کهس له ته مه نی مندا
حساب بانکی نه بوو، خه ونیشی به هه بوونییه وه نه ده بینی. مولک به
را ده یه کی زۆر کهم. (دکتۆر تامبا) پینی وت که ئیمه سهر به رینکخرای
مندالانی تیه و گلاو به جهنگه وه یین و دوا ی چاوپیتکه وتنمان له نه مریکا
ده گه پیتنه وه بز سیرالیۆن.

دوا یه مین پرسیاره ی لیکردم: "کهس ده ناسیت له نه مریکا؟"

"نه خیر، هه رگیز نه چوومه ته ده ره وه ی نهم ولاته، نه وه ی راستی بیت
نهمه یه کهم جارمه لهم شارهم".

پاسپورته که می داخست و له لاره داینا و وتی: "کازیر چوار و نیو وهره".

له دهره (دکتور تامبا) پنی وتین فیزه کانمان وهرگرتوه و هیچ شتیک نه ماره تنها ده بیت چاره پروانی پژی گهشته که بین. نو کات لهوه ده چوو به راستی برۆم بۆ نه مریکا، هه رچهنده پاسپورته کهم هه ر له دووره بینیبوو.

جان تا کام هه لگرت. پانتۆلیکی قارهیی سیرالیونیم له بهر کرد که دامینه کهی به زیگزاکی نه خش کرابوو. له گه ل تیشیرتیک. مام له دالانه که دانیشتبوو. که له ژوروه کهی نالی هاتمه دهرهوه، به زه رده خه نه وه وتم: "وا به رپده کهوم بۆ فرژکه خانه"، زانیم مامم به ته وسه وه شتیک ده لیت. "په یوه ندیم پیوه بکه. نا من ته له فۆنم نیسه. په یوه ندی بکه به نه میناتا نو دیت به دواما".

پاشان قاقای لیدا.

منیش قاقام لیدا "باشه وا ده کهم".

مام وتی: "ناه... من دالان وهرن مالتاواپی له برا که تان بکه ن، هه رچهنده نازام بۆ کوئی ده چیت، به لام دلنیام پیویستی به دوعا کانمان ده بیت".

ماتیلدا و کونا و سۆمبۆ به جامیک ناوه وه هاتنه دهرهوه تا ناو بریژن و باهشیان پیدا کردم و هیوای گه شتیکی خۆشیان بۆ خواستم، پورم له

موبه قه كهوه هاته دهره وه و بزنی خواردنی لیده هات، باوه شی پیا دا كردم
قاقایه کی لیدا و وتی: "بۆ هه ر جییه ك ده رۆیت پتویسته بزنی ولاته كه تت
پتوه بیته، نه مه كۆلۆنیای منه بۆ تۆ".

مامم هه ستا و باوه شی پیا كردم: "هیوام سه لامه تی تۆیه، دوا ی
ماوه یه ك بۆ نانی ئیواره ده تبینه مه وه". پاشان گه رایه و و له سه ر
کورسییه كه ی دانیشه ت.

بیست

یہ کہ میں جار بیڑکھی گشتیم دہربارہی نیویژک له گزرائی راپسوه
پینگه یشت. دهمینایهوه بهرچارای خوم که خهلکانی نهوی فیشهک
به یه کهوه دهنین و هلدین. خهلکی بهسر شقامه کانهوه ناینرین، تنها
نهوانه نهییت که شهوانه به نوتومینله سیباقه کانپانهوه دهسورپینهوه و
به دوی یانهی شهوانه و توندوتیژی و شهردا ده گهرین. بهراستی نهونده
به شوق نه بوم تا بچه نهو شیتخانهیه، خوم له ولاته کهمدا زوم
چه شتبوو. کاژیر ۴:۳۰ پاش نیوه رږ گه یشتینه فرږکه خانهی نیوده ولته تی
(جون. ف. که نه دی). دهرهوه تاریک ببوو. له (دکتور تامبا) م پرسى بو
دهروه له نیستاره تاریک بووه. وتی: "له بهر نهوهی زستانه". وتم: "نهوه!"
به لام هیشتا پیتم سهیربوو. وشهی (زستان) له تیکستیکی شکسپیرهوه فیر
ببوو. وامزانی ده بییت دو باره سهیری فهرهنگ بکه مدهوه.

(دکتور تامبا) پاسپورته کانی لیوه رگرتین و خوی هموو کاره کانی
ته واکرد. جاننا کافمان وه رگرتسهوه و چوینه دهرهوه. پیتم باش نه بوو
دهستبه جی بچینه دهرهوه، به لام (دکتور تامبا) ده می بوو رږیشتبوو.
هه رچوینه دهرهوه، له لایه ن بایه کی نیجگار ساردهوه به خیر هاتن کراین.
له شم بهستی، ههستیش به ده موچارم نه ده کرد. پینوا بوو گو یچکه کاتم
که وتونه ته سر زوی. داغم جیر کردهوه و په نجه کاتم له بهر سهرما نازاریان
دههات.

بايه سارده كه به ناو جله هارينه كاندا هاته نار له شمه وه وک شه وهی
هيچم له بهردا نه بئت. موچوړكهم پيا ده هات و ده سته جي پامكرده وه نار
تيرميناله كه. له هه موو ژياندا سه رمای وام هه ست پي نه كړدبوو. چوڼ
كه سيك ده توانيت له م ولاته بږي؟

ده سته كانم له يه ك ده خشانده و له جي خوم بهرز ده بوومه وه تا كه ميك
گه رمم بيته وه.

با له دهره وه له گهل دكتورا وه ستابوو ده سته كانی له خوی پيتچابوو له
سه رمادا ده له رزی. (دكتور تامبا) چا كه تي له بهردابوو، من و با پيمان
نه بوو. من له تيرميناله كه چاره پي بووم تا دكتور تامبا ته كسييه كي
راگرت، ده سته جي به خيرا يي خوم تيفرندا و دهرگا كه م داخسته وه. ورده
شتي سپي له ناسمان ده كه وتنه خواره وه و وا دهره كه وت له سه ر زوويه كه
كه له كه بن. نه و شته سپيه چي بيت؟ له دلې خومدا ده مپرسی. دكتور
ناونيشانه كه ي به شوفيره كه وت و ده ستي كړد به خویندنه وه ی نه و پارچه
په ريه ی به ده ستييه وه بوو. شوفيره كه پرسى:

"يه كه مين جارتانه ليته ن؟ هه ستان چونه به رامبه ر نه م ديمنه جوانه ی
زستان؟"

دكتور وتی: "به لي، نه مه يه كه مين جاره"، پاشان خوی به
دوكيومينته كانی نيمه وه سه رقال كړد. هه رگيز له ژياندا وشه ی "به فر"م
نه بيستبوو.

نه وه وشه يه ك نه بوو له سيرا ليون باس بكریت. ته نها له و فيلمانه ی
دهرباره ی (كرسمس) بوون به فرم بينيبوو. له دلې خومدا وتم ره نكه ليته

هموو پوژ کرسمس بیت. گه‌یشتینه نار شار، له‌وه ده‌چوو یه‌کینک له ناسمانه‌وه نه‌و بینا به‌رزانه‌ی دانابیت. پینده‌چوو هه‌ندیک له‌و بینایانه له‌و گلۆپی ره‌نگاوپه‌نگ دروستکرا بن. شاره‌که له‌به‌ر پووناکی ده‌ره‌وشایه‌وه، نه‌وه‌نده به‌ جۆش بوو نه‌مه‌ه‌زانی سه‌یری کام لا بکه‌م.

وامزانی بیناکانی (فری تاون) به‌رزن، به‌لام نه‌م بینایانه ته‌واو به‌رز بوون، وام هه‌ست ده‌کرد سه‌ریان له‌ ناسمان گیر‌کردووه. ژماره‌یه‌کی زۆر نۆتۆمبیتل له‌سه‌ر شه‌قامه‌که بوون، هۆرنیان لیده‌دا، ته‌نانه‌ت کاتیک که ترافیکه‌که‌ش سوور بوو. پاشان خه‌لکی ده‌په‌رینه‌وه چاوی خۆم سپی تا دلنیا بم به‌راستی خه‌لکی نیویۆرک ده‌بینم. نه‌وه‌نده مه‌ترسیدار نه‌بوون وه‌ک نه‌وه‌ی من بیستبووم. پووناکی زیاتر ده‌بینرا وه‌ک له‌ (فری تاون). هه‌ر چاوم ده‌گیرا تا عه‌مه‌وودی کاره‌بایی و وایه‌ر ببینم، به‌لام هیچم به‌دی نه‌کرد.

له‌ شه‌قامی چلو‌حه‌وت گه‌یشتینه (هۆتیل فاندیریلت).

کورپنک به‌ره‌و پوومان هات و جانتاکانی بردینه سه‌ره‌وه. له‌گه‌ن دکتۆر تامبا چووینه لای دیسکه‌که و هه‌ریه‌که‌مان کلیلی ژووره‌کانمان وه‌رگرت. نه‌وه یه‌که‌مین جارم بوو له‌ ژیا‌ندا ژووری تایبه‌ت به‌ خۆم هه‌بیت. له‌ هه‌مووشی گزنگتر ته‌له‌فزیۆنی تایبه‌ت به‌ خۆم هه‌بوو که به‌ دریشایی شه‌و ته‌ماشام ده‌کرد. هه‌ستم به‌ گه‌رمای ژووره‌که ده‌کرد، جله‌کانم دا‌که‌ند و له‌به‌رده‌م ته‌له‌فزیۆنه‌که‌دا ئاره‌قه و ئاو‌م ده‌ردابوو. بیرم له‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یی نه‌و شاره‌ ده‌کرده‌وه که ده‌ره‌ویان سارد و ناو ماله‌کانیان گه‌رمه‌! دوا‌ی چه‌ند پوژیک تیگه‌یشتم که نامیتری گه‌رم‌که‌ر له‌ ژووره‌که‌دا هه‌یه و به‌ بۆری ناوی گه‌رم و هه‌لم کار ده‌کات و له‌سه‌ر به‌رزترین پله‌ دانرابوو.

من هەر نهشمدهزانی شیتوی چۆنه تا بزانم چۆن ده کوژیتسهوه، یان
داده گیرسیت.

بۆ رۆژی دواتر چومه خوارهوه بۆ کافتریاکه. په نجاحهوت مندال له
بیستوسی ولاتی جیاجیاوه هاتبوون و نامادهبوون بۆ نانی بهیانی و پاشان
یه کهمین کۆبوونهوهی په رلهمانی نیتودهولتهتی مندالان له نهتهوه
یه کگرتوه کان دهست پس بکهن. منداله کان له لوبنان، کامبۆدیا،
کۆسۆفۆ، بهرازیل، نهرویج، یهمن، مۆزه مبیق، فهلهستین، گواتیمالا،
نیویۆرک، باشوری نهفریقا، بیرو، باکووری ئیرلهندا، هیندستان، پاپیوا نیو
جینی، مالاوی... بوون.

من چاوم ده گیترا بۆ (با) و (دکتۆر تامبا) ژنیکی سپی پیست
هینامیه لاه و خۆی ناساند "سلاو، من ناوم (کریستین)ه خه لکی
نه رویج"، پاشان دهستی پاکیشا "سلاو، من ئیشمايلم خه لکی سیرالیۆنم"،
ته و قهه له گهه ل کرد.

له نار زهرفیتکدا ناوی خۆمی ده رهیننا و نوساندی به تیشیرته که مه وه و
بزه یه کی کرد و ئیشاره تی کرد تا له ریزدا به وستم بۆ نانی بهیانی. پاشان
به دواي مندالانی تر ده گهرا که ناویان پیته نه بوو.

دواي دوو کوپ که وتم. به زمانیکی سهیر قسه یان ده کرد، ههروهها
ده یانزانی چی داوا ده کهن. نه مه ده زانی ناوی نه و خوارنه چی بوو که
داویان کرد. له ماوهی نه و سهردانه مدا به خوارنه کان سه رسام بووم.

هموو جار همان خواردم داوا ده کرد، بیان نهوانی تر هدرچییه کیان
 هه لگرتایه منیش همان شتم هه لده گرت. زۆر جار به ختم هه بوو که حهزم
 بهو خواردانانه ده کرد که له خۆوه له سهه قاپه کهم دامده نان. له دکتۆرم
 پرسى له کوئ برنج و ماسى و گه لای کاساڤا و شله ی بامیم ده ست
 ده که ویت پینکه نی وتی: "که چوویته شارى رۆما ده ییت وه ک رۆمه کان
 بکه ییت".

قومینکم له په رداخه شه ربه ته پرته قاله کهم دا و له دلئى خۆمدا وتم:
 "ده بوايه خواردنی خۆمالتیم له گه ل خۆمدا بهینایه تا فیرى نه م
 خواردانه ی نیره ده م".

دواى نانى به یانى، دوو شه قامان تیپه پاند به ره و نهو بینایه ی زۆریه ی
 کۆبوونه وه کانی تیندا ده کرا، ده رگا که کرایه وه و هه وا سارده که ته و ژمى
 هینا. هیشتا هه ر پانتۆله هاوینه که و بلوسیتکی قۆل درێژم له به ردا بوو
 تى نه گه یشتم چۆن که سینک له م ولاته ناخۆشه ده ژى له و کاته وه ی هاتووم
 له ترسى نه وه دام ده م و لوت و په نجه کام له سه رمادا لى نه بنه وه.

یه که مین به یانى چهند کاژیریک ده رباره ی ژيانى به کتر گفتوگۆمان کرد.
 هه ندیکیان ژيانیان خستبووه مه ترسییه وه تا به شداری نه م کۆنفرانسه بن.
 هه ندیکیان چه ندین میلیان بریبوو بۆ ولاتى دراوسى تا دواچار سواری
 فرۆکه ببوون.

دواى چهند خوله کینک له گفتوگۆ، تینگه یشتین هه موو نه وانه ی له و
 هۆله دانیشتون ژيانى مندالییان پر چه ره سه رى بووه. هه ندیکیان
 دواى کۆنفرانسه که ده گه رانه وه بۆ هه مان ژيان. پاش نه وه ی خۆمان ناساند

له ریزیکسی بازنهیی دانیشتین تا هدریهک له ناماده کارهکان خۆیان
بناسیتن.

زۆریه ناماده کاران بۆ ریکخراوی نههلی کاریان دهکرد. ژنیکسی بالا
کورتی سپی پیستی چاو کال که قژیکسی رهشی درێژی ههبوو، پیی وتین:
"من چیرۆک گێڕهوه."

سهرسام بووم پیی و ههموو بیرم لای بوو. زۆر راشکاوانه قسهی دهکرد
و دهستهکانی دهجولاند. دانی به وشهکاندا دانا.

پیی وتین ناوی (لۆزا سیمس). پاشان نهوانهیی پیی ناساندین که
له گهلهیدا بوون، (تیریس پلایر) ژنیکسی پیست کال بوو شیوهی نهفریقای
بوو، تهپلنیکسی بهدهستهوه گرتبوو. لۆزا بریاری دا کۆرپیک بهسهستیت تا
یارمهتیمان بدات به شیوازیکی پوون و پهوان په یامه کاتمان بگهیهنن و
چیرۆکه کاتمان بگێڕینهوه. هیشتا لۆزا قسهکانی تهواو نهکردبوو، من بریارم
دا به شداری کۆرپهکهی بکهه، بهلامهوه سهیر بوو چون ژنیکسی نهمریکایی
سپی پیست توانیویهتی بپیتته چیرۆک گێڕهوه. نهو به یانییه لۆزا بهردهوام
سهیری من و بای دهکرد که هیشتا جله نهفریقاییه هاوینه ییه کاتمان
له بهردا بوو. نه مهدهزانی سهرنجی جله کاتمانی داوه. له نزیک نامیتری ژوور
گهرمکه رهوه که دانیشتبووین و قۆله کاتمان له له شه بچووه که کاتمانهوه
پیتچابوو. جار به جار له سهرمادا ده له رزین وهک نهوهی سهرما پۆچوو پیته ناو
ئیسقانه کاتمان. دواي نیوه پۆ پیش ناخواردن، لیتمان نزیک بووهوه "چاکه تی
زستانه تان پییه؟" ههردوو کمان سهرمان پاره شانده. غهه پوو خساری
ته نییهوه، زۆری له خۆی کرد زهردهیهک بکات. نهو ئیواره یه چاکهت و

مليچ و کلاوی بۆ هينايين. ههستم ده کرد شتيکی زۆر گه وره تر له لهشی خۆم له بهردايه، به لām دلخۆش بووم، چونکه ده متواني بچمه ده روه و به شاره که دا بگه ريم دواي ته و اويوني کۆزه که. (چهند سالاتيک دواي نه و رۆژه لۆرا يه کينک له چاکه ته کاني خۆي پيشکesh کردم، به لām ليم وه نه گرت، چونکه چاکه تي ژنانه بوو. پاشان به گالته وه نه و رۆژه ي بيره ينامه وه که نه وه ندهم سه رمابوو گويم پي نه دا چ چاکه تينکم له بهردايه).

من و با زياتر له لۆرا و تيريس نزيکبوينه وه. به دريژايي کۆنفرانسه که لۆرا باسي نه و چيرۆکانه ي ده کرد که به مندالي بيستبووم. هيشتا سه رم سوورمابوو چۆن ژنيک که هه رگيز له ولاته که ي من نه بووه و له سه ره وي زه رياي نه تله سي ده ژي، چيرۆکه خيله کيييه کاني ولاته که م ده زانيت.

(سالاتيک دواي نه وي بوو به دا يکم. هه ميشه باسي نه وه م ده کرد چۆن له ناوچه وانم نوو سراوه له ولاتيک که به چيرۆک به ناوبانگه، هاتووم بۆ نيويۆرک تا ژنيک بيته دا يکم که چيرۆک گيره وه يه).

دووم رۆژ په يوه نديم به مامه وه کرد، نه ميناتا وه لامي دا يه وه:

"سلاو، من نيشمايلم، ده توانم قسه له گه ل مامه بکه م؟"

"ئينستا بانگي ده که م، دواي دوو ده قه ي تر په يوه ندي بکه ره وه"

نه ميناتا ته له فۆنه که ي داخسته وه. کاتيک په يوه نديم کرده وه، مام هه ليگرت.

"ئينستا له شاري نيويۆرکم!"

مامم قاقای لیدا "دهزانم، ئیستا باور ده‌که‌م، چونکه نه‌وه چه‌ند
رۆژیکه ناتبینم".

پاشان په‌نجه‌ری ژووری هۆتینه‌که‌م کرده‌وه تا مامم گویی له ژاوه‌ژاری
ده‌روه بیت "نه‌وه‌نگه له فری تاون ناچیت" بۆ ماوه‌یه‌ک بیت‌ده‌نگ بوو
پاشان به‌رده‌وام بوو "نه‌وی چۆنه؟"
"تا بلینی سارده" مامم پێکه‌نی.

"ره‌نگه نه‌وه سه‌ره‌تای ده‌ستپێکت بیت بۆ جیهانی سه‌پی پێسته‌کان،
نه‌گه‌ر پتویست نییه ده‌توانی هه‌ر له ژووره‌وه بمینیته‌وه"، له‌وکاته‌دا رینگا
به‌رداوییه‌که‌ی مالمی هاته به‌رچار، بۆنی گووله‌به‌رۆژه‌که‌ی پورم هه‌ر
له لوتمدا بوو.

هه‌موو به‌یانیه‌که‌ به‌ خیرایی ده‌چووین بۆ بینا‌که هه‌موو
چهرمه‌سه‌ریه‌کانی ژیا‌نمان به‌لاوه‌ ده‌نا و زیره‌کانه باس‌مان له رینگه‌چاره‌کان
ده‌کرد بۆ نه‌وه کیشانه‌ی رووبه‌رووی مندا‌لانی ولاته‌ جۆراوجۆره‌کان ده‌بنه‌وه.
له کۆتایی نه‌م دانووستانه‌مان هه‌موومان چارمان له هیوا و په‌یمانی
خۆشبه‌ختی بریسکه‌ی ده‌هات. هه‌ستمان ده‌کرد به‌هزی چهرمه‌سه‌ریمانه‌وه
رینگه‌چاره ده‌دۆزینه‌وه و به‌ جیهانی ده‌ناسین. دووهم رۆژمان له نیویۆرک،
شوه‌که‌ی من و مادۆکا که‌ خه‌لکی مالاوی بوو، له شه‌قامی چلوحده‌وته‌وه
پۆشیتین بۆ نه‌وه‌ی بزانی که‌ به‌ره‌و ناوچه‌رگه‌ی تایمز سکوی ده‌چین. سه‌یری
بینا و خه‌لکه‌که‌مان ده‌کرد که‌ به‌ خیرایی ده‌رۆشیتن، پاشان نه‌وه دیمه‌نانه‌ی
له شاشه‌یه‌کی گه‌وره‌ پیشان ده‌درا، من و مادۆکا هه‌ردوو‌کمان سه‌یری
یه‌که‌رمان کرد، به‌راستی به‌ قه‌ره‌بالغی نه‌وه شوینه سه‌رسام بووین!

یە کیتک لە شاشە گەورەکان ژن و پیاویکی پیشان دا که جلی ژێرەویان لە بەردا بوو، پێم وابوو نمایشیان دەکرد. مادۆکا نیشارەتی کرد و پێکەنی شاشەکانی تر گۆزانی، یان ژمارە ی گەورە ی سەر بەرەو ژووری پیشانەدا.

سەر سام! لە قوژبەنیتکدا هەلکۆپماین و چاومان بڕیە دەور بەر تا چاومان تاوی کرد هەستم بە سەر ما نە دە کرد، دیمەنی نۆتۆمبیل و پروناکی شارە که سەر قالی کردبووم. وامزانی خەو دەبینم. ئەو شەو پاش گە پانەو نەو ی بینبوومان بۆ مندالەکانی ترمان گێرایەو. پاشان بڕیارمان دا هەموو ئیوارە یە ک پێکەو بەچین بۆ تایمز سکوی. پێش ئەو ی رۆژی بردمان بۆ چەند شوێنیتکی شارە که بیئت، من و مادۆکا هەر زوو ئەو شوێنانەمان دەزانی. پێشتر چووبووین بۆ رۆک فیلە پلازا تا درەختە پازاوە کە ی کرسس بینین لە گەژ پەیکەری فریشتەکان کاتیک خەلکی که لە سەر بە فر خلیسکیتەیان دە کرد.

ئەوان هەر دە گەران. پێم سەیر بوو چۆن چێژیان لەو جێیە دەبینی. نیمە تەنانت سەردانی بینای بازرگانی جیهانی شمان کردبوو لە گەژ (بە ریز رایت)، که پیاویکی کە نەدی بوو لە هۆتیلە که ناسیمان. ئیوارە یە کیان هەر پەنجارەوت مندالە که چووینە ناو شە مەندە فەری ژێر زە مینییهو، هەموویان بێ دەنگ بوون، هۆکاری ئەم بێ دەنگییەم لە مادۆکا پرسى ئەویش لە وەلامدا وتی: "خۆ ئەمەش شە مەندە فەرهەکانی لای خۆمان نییە"، پاشان وێنە گرە که (که دواتر بوو بە پورم، پاش ئەو ی لە نیویۆرک ژیا م)، کامێرا کە ی خستە سەر نیمە. من و مادۆکا ش بۆ وێنە که خۆمان نامادە کرد. لە هەموو گەشتیکدا چەند تیبینییه کم لای خۆم هە ل دە گرت

تا له گه پانه ووم بۆ نامۆزا کاتم و مام و محمەدی باس بکه م، پیتیم وا نه بوو
 پروام پی بکه م. له کۆتایی کۆنفرانسه که هه ریه ک له منداله کان له
 هه موو ولاته کان چه ند و ته یه کیان پیشکه ش ده کرد له نه غومه نی دارایی و
 کۆمه لایه تی نه ته وه یه کگرتوه کان ده رباره ی ولاته کانیا ن و
 نه زمونه کانیا ن. که سانی (ئی. ئای. پی) و دیپلۆما به قات و بۆینباخه وه
 به ریکی دانیشتبوون و گوئیان لیده گرتین. به شانازییه وه له پشت ناوی
 سیرالیۆنه وه دانیشتبووم و چاره پورانی سه ره ی خۆم ده کرد.

له فری تاون و تارکیان بۆ نووسی بووم، به لام من پیتیم باش بوو له
 قوولایی دلته وه بدویم. به کورتی باسی نه زموونی خۆم کرد و هیوام بۆ
 کۆتاییه اتنی جه نگه که ده رپری. به م جوژه ده ستم پیکرد "من خه لکی
 سیرالیۆم، نه و کیشانه ی کاریگه ری ده کاته سه ر نیمه ی مندال، جه نگه ،
 که ناچارمان ده کات له ماله کانمان هه لیبین، خیزانه کانمان له ده ست بده یین.
 بی هیوا به ناو دارستانه کاندای بۆلیینه وه. له کۆتاییدا پروبه پرووی سه ربازی
 ده بینه وه. پروبه پرووی هه لگرتنی ته قه مه نی و چه کی قورس ده بینه وه،
 هه موو نه مه انه ش له پیناو برسیتی و ته نیایی و له ناوچوونی خیزانه کانمانه .
 بۆ دۆزینه وه ی جیه کی بی مه ترسی. من له بهر برسیتی و له ناوچوونی
 خیزانه که م چوومه ریزی سوپا. پیتووست بوو تۆله ی خیزانه که م بکه مه وه،
 له لایه کی ته وه پیتووستم به خواردن بوو تا بژیم. ته نها رینگه یه ک بۆ
 به ده سته ینانی هه موو نه مه انه په یوه ندی کردن بوو به سوپاوه. بوون به
 سه رباز کاریکی ئاسان نه بوو، به لام ناچار بووم. ئیستا گه پراومه ته وه بۆ
 دۆخی ئاسایی و چیت سه رباز نیم. لیم مه ترسن. من ته نها مندالینکم.

هموموان خوشك و برای یه كترین. له نه زمونده كانهوه فیتری نهوه بسوم
تۆله سندنهوه كارینکی باش نییه. من له پینناو تۆله سندنهوه كه سینکی ترم
ده كوشت، پاشان خیتزانه كه ی نهویش ده یویست تۆله بكاتهوه. تۆله... تۆله
تۆله هه رگیز ته واره ناییت".

دوای ته واره بوونی وتاره كانمان، هه موموان نهو سروده مان وت كه
خۆمان داماننا بوو. پاشان گۆزانییه كانی ترم مان وت. نهو دوانیوه پۆیه
گریاین، پینكه نین. سه مامان كرد. دوانیوه پۆیه کی ته واره کاریگه ر بوو.
هه موموان دلته ننگ بووین كه له یهك جیاده بینه وه، ده مانزانی
ناگه رتینه وه بۆ جییه کی نارام و بی مه ترسی. من و مادۆكا ده ستمان
كرد بووه ملی یهك و بازمان هه لده دا. با له گه ل ده سته یهك كوری تر
سه مای ده كرد. دكتور له ناو خه لكه كه دانیشتبوو، بۆ یه كه مین جار له
هاتمان بۆ نیویورك زه رده خه نه ی ده كرد. لۆرا منی هینایه لاره پیتی وتم كه
وتاره كه م زۆر کاری تینكردوه.

نهو شهوه چووین بۆ چیشته خانه یه کی هیندی، زۆر دلخۆش بسوم
كه سینك هه یه له مپه ری دنیا برنج لیبنیت. زۆرمان خوارد، قسه مان زۆر
كرد و له نیتوان یه كتیدا ناویشانمان نالوگۆر كرد. پاشان چووین بۆ مائی
لۆرا له (نیست فیلیج). سهرم ده رنه ده كرد بۆ به و جییه ی دهوت (فیلیج)،
هیچ له وانه نه ده چوو كه من بینیبسووم. سه ربه رشتیاره كانمان له گه لمان
نه هاتن و گه رانه وه بۆ هۆتیه كه.

نه مده زانی مائی لۆرا ده بیته به مائی داهاتووم. جلی چنراو و
نه ته مینی هه موو و لاته كانی جیهانی به دیواره كه دا هه لواسیبوو. چه ند

په يکړتکي نازولې له سهر رڼه يه کي گهره ي پر کتیبی چیرک، دانابوو. گولدانې گلینې له سهر میزه که دانابوو که بالنده ی سهر و دلگړ و جوانی به سهره وه بوو. نامیتری موسیقا ژهینې له قامیش دروستکرا و و چهند دانه یکی سهیروسه مه ره ی تری دانابوو.

خانوه که نه ونده گهره بوو که جینی ههر په نجاو حوت منداله که ی تیدا بیتته وه.

همومومان دانیشتین و گویمان له چیرک ده گرت، پاشان ده ستمان کرد به سه ما. همومومان دلخوژ بووین خانوه که شتیکی له ولاتی هدریه که مانی تیدا بوو. جینه کی گونجاو بوو تا دوايه مین شهرومانی تیدا به سهره رین. بوون لهو خانوه وه ک چوونه دهره وه ی نیویژرک و داغل بوون به جیهانیکي تر و ابوو.

نیواری داهاتوو، (لورا) و (شانتا) له گه ل من و با و دکتور تامبا هاتن بؤ فرۆکه خانه. سهره تا همومومان بیده نگ بووین پاش که مینک جگه له دکتور همومومان ده ستمان کرد به هه نسکدان. له تیرمیناله که گریانه که مان زیادی کرد و همومومان باوه شمان بده کدا کرد و مالئاواییمان کرد (لورا) و (شانتا) ژماره ی ته له فون و ناویشانی خوینیان پیداین. ۱۱ ی نؤقه مبهری ۱۹۹۶ نیویژرکمان جیهیشت. دواي هشت رۆژ ۱۶ مین سالیادی له دایکبوونم بوو. به درنژایي گه شته که له ناسمان وام هه ست ده کرد خهون ده بیسنم، خهونیک که نامه ویت هدرگیز خه به رم بیتته و لیتی. دلخوژ نه بووم به رژیشته نوم له هه مان کاتدا بیژکه ی ناسینی خه لکی له دهره وه ی سیرالیون خوژی و هیوای پی

دہہ خشیم. پیمو بسور گہر لہ ماوہی گہرانہ وہم بکوژرامایہ ، نەرکات
یادگاری بوونی من لہ ولاتیکی دہرہوہی سیرالیزن لہ بیر نہدہ کرا.

بیستویک

هندیک جار نیواران باسی چیرۆکی گهشته کهم بۆ خیزانه کهم ده کرد (ته نانهت عه مدیش که هاتبوو له گه لمان بژی). وه سفی هه موو شته کانم ده کرد، فرۆکه و فرۆکه خانه که و هه ستت چۆنه کاتیک هه وره کان ده بینیت له ناو فرۆکه که دا. هه رکات بیری فرۆکه خانه ی نه مسته ردام ده که وته وه، موو چور کهم پیا ده هات کاتیک به راره ی فرۆکه خانه که ده ریشتم. به هه موو ژیانم نه وه هه موو خه لکه سپی پیستهم نه بینیبوو جانتا کانیان راکیشن وا به خیرایی به ره وه نه ملاولا رابکه ن. باسی هه موو نه وه خه لکه م بۆ کردن که ناسیبوو من، بینا به رزه کانی نیویۆرک، چۆن هه ندیک که س له سه ر شه قامه کان جنیویان ده دا، چۆن هه و لثم ده دا کلروه به فره کان بگرم. نه و رۆژانه ی تاریکی هه ر زوو ده ستی به سه ریدا ده کیشا.

مامم ده یوت: "له گه شتیکی سه یر ده چیت!"

هه ستم ده کرد هه موو نه مانه ته نها له میشکی خۆمدا پرویان داوه. من و عه مد ده ستمان کرده وه به خویندن و له خویندنگه ی ناوه ندیی (ست. نیدوارد). دلخۆش بووم بیری نه وه به یانیانهم ده که وته وه که ده چووم بۆ خویندنگه ی بنه ره تی. ده نگه ی گسه که کان که گه لا وشکه بووه کانی مانگۆیان به لاوه ده نا و چۆله که کانیان ده ترساند، نه وانیش به ده نگتیکی به رزتر ده یانجریواند وه که نه وه ی ده رباره ی ده نگه ی گسه که که پرسیار له یه که تر بکه ن.

خویندنگه کهم بینایه کی بچوک بو، دیواره کانی له خشتی به قور
له سه ر یه که له چنراو و بنمیچی کانا دروستکرا بو.

دهر گای پیوه نه بو، ته نانهت زه مینه که ی چیمه نتۆش نه بو. نه وه نه ده
بچوک بو جیتی نه وه هموو خویندکاره نه بو. بۆیه زۆربه ی دهر سه کاتمان
له ده ره وه له ژیر سیبه ری مانگۆکاندا ده خویند.

محمد نه وه ی له یاد مابوو چۆن له خویندنگه ی بنه ره تی و ناوه ندیی
پیداویستی خویندگان نه بو و مامۆستاگان پیویست بو له باخه کانی
خۆیان به روبووم بچینن و خویندکاره کانی یارمه تییان بدن، تا بشۆویی
ژیانیان دابین بکه ن، چونکه ماره ی چند سالتیک موچه یان پی نه درابوو.

تا زیاتر باسما بکر دایه، زیاتر بۆم ده ره کهوت که به راستی له بیرم
نه ماره بوون به خویندکار چۆنه، کاتیک له پۆلدا داده نیشیت، تیبینی
ده نووسیت، هاوپی نوی په ییدا ده کهیت و واجبه کان ده کهیت و رقی
خویندکاره کانی تر هه لده ستینیت.

به تاسه وه چاره پی گه رانه وه بووم، به لام یه کهم رۆژی خویندنگه له
(فری تاون)، هموو خویندکاره کان دوور لیتمان دانیشته بوون. وایانده زانی
من و محمد له هه ر کاتیکدا بیت ده یانکوژین. هه ر زوو تیکه یشتن نیمه
پیشتر مندالی سه ربا ز بووین. نه که مندالیمان له ده ست دابوو، به لکو
رۆحمان به هۆی نه زمونی سالانی جهنگ تا نه وکاتهش مه راتی ده دایینی و
نازاری ده دابین.

هه میشه به هیواشی به ره و خویندنگه ریمان ده کرد. پیتم خۆش بوو،
چونکه مه دوام هه بوو بیرکه مه وه ژیا نم به چ قه واره یه کدا ده روات. متمانم

به خۆم هه‌بوو و دلخۆز بووم شته‌كان له‌وه خراپ‌ترین لى به‌سه‌ر نه‌هاتبوو، به هه‌موو ئهم بێ‌كردنه‌وانه‌ش بزه‌م ده‌كرد. دووباره به ژيانى نار خه‌زان راهاتمه‌وه به خه‌لكه‌م ده‌وت عمه‌د براهى منه، تا خۆم له‌ پوونكردنه‌وه‌یه‌كی چه‌ند كاژێرى به‌دوور بگرم. ده‌مزانى ناتوانم رابردووم له‌بێ‌ بگه‌م، به‌لام هه‌ولم ده‌دا باسى لێ‌وه نه‌كه‌م تا به ته‌واوى خۆم بژيانى نێستا ته‌رخان بگه‌م.

پۆژێك وه‌كو هه‌موو پۆژانێكى تر، زوو له‌خه‌و هه‌ستام و له‌سه‌ر به‌ردێكى ته‌خت له‌په‌شت ماله‌كه‌مانه‌وه دانێشم و چاره‌پێى شار بووم تا به‌خه‌ر بێته‌وه. نه‌وكات 25ى مه‌ی 1997. نه‌بجاره له‌بى ده‌نگى ناسایی كه‌ پۆحى به‌ بى‌ شاره‌كه‌دا ده‌كرد، گوێم له‌ ده‌نگى ته‌قه‌ بوو له‌ نزیك بێنای په‌رله‌مان و باره‌گای په‌رله‌مانى یه‌كێك له‌ وڵاته‌كانى ئەمريكا. ده‌نگى ته‌قه‌ هه‌موو خه‌لكى به‌خه‌به‌ر هێنا. به‌په‌له‌ چوومه‌ دالانه‌كه‌ بژ لای مام، دراوسێكانه‌م له‌ دالانه‌كانیان بوون. نه‌مانده‌زانى چى پوویداوه، به‌لام سه‌ربازمان ده‌بینى له‌ شه‌قامى (پادیمبا) پایان ده‌كرد، نۆتۆمبیلی سه‌ربازى به‌ خێرایى له‌ ده‌وربه‌رى گرتووخانه‌كه‌ بوون.

به‌ درێژایى پۆژ ده‌نگى ته‌قه‌ له‌ زیادبووندا بوو، به‌ شاره‌كه‌دا ده‌نگى ده‌دايه‌وه. خه‌لكى هه‌موو هاتبوونه‌ دالانه‌كان و پووخساریان پێ‌ له‌ شپه‌زێى و سام بوو، له‌ترسا ده‌له‌رزین. من و عمه‌د سه‌یرى یه‌كترمان كرد و وتمان "دیسان؟"

نزیکه‌ی دوی نیسوره‌ر ده‌رگسای گرتووخانه‌که کرایه‌وه و ده‌ستگیرکراوه‌کان نازاده‌کران. هه‌موویان له‌لایه‌ن حکومه‌ته نویه‌که‌وه چه‌کیان پیندرا. هه‌ندیکیان راسته‌وخۆ چوونه‌سه‌ر مائی نه‌و حاکم و پارێزه‌رانه‌ی حوکمیان دابوون، خۆیان و خێزانه‌کانیان ده‌کوشت، گهر له‌ مائیش نه‌بوونایه، خانووه‌کانیان ده‌سووتاندن. نه‌وانه‌ی تریش چوونه‌ریزی سه‌ربازه‌کان و ده‌ستیان کرد به‌ تالانکردنی دوکانه‌کان. دووکه‌لی خانووه‌ سووتاوه‌کان هه‌موو شاره‌که‌ی پرکرد له‌ ته‌م.

که‌سێک هاته‌سه‌ر رادیۆ و خۆی به‌سه‌رۆکی نویی سیرالیۆن ناوبرد، وتی ناوی (جۆنی پاولۆ کۆرما)یه. خۆی به‌ دامه‌زرینه‌ری (نه‌نجومه‌نی هیتزه‌ چه‌کداره‌ شوێرشگێژه‌کان) له‌قه‌له‌م دا. که‌ پێکهاتبوون له‌ گرووسی (هیتزه‌کانی سیرالیۆن) بۆ لابرده‌نی (تیجان کابسا)، که‌ به‌شیه‌یه‌کی دیموکراسی هه‌لبژێردرابوو. ئینگلیزییه‌که‌ی کۆرماش وه‌ک نه‌و هۆیه‌ خراب بوو که‌ بۆ رووخاندنی پۆتیه‌که‌ی تیجان خستیه‌ روو. نامۆژگاری هه‌موویانی کرد ده‌ست بکه‌ن به‌ کارکردن و هه‌مووانی ناگادارکرده‌وه‌ که‌ نه‌وه‌ فه‌رمانه‌. به‌دریژایی وته‌کانی، ده‌نگی هاواری سه‌ربازه‌کان ده‌هات له‌خۆشیدا ناهه‌نگیان ده‌گێتیا و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ سووپه‌ بسوون و جویندانیان نه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو ده‌نگی نه‌م نووقم بکه‌ن.

هه‌ر نه‌و شه‌وه‌ په‌یامتیکی تر بلاوکرایه‌وه، که‌ یاخیبووه‌کان و هیتزه‌کانی سه‌ر به‌ حوکمه‌ت یه‌کده‌گرن "له‌پیناو به‌رژه‌وه‌ندی گه‌لدا"، حکومه‌تینکی مه‌ده‌نییانه‌ پێکه‌هینن. دواتر یاخیبووه‌کان و هیتزه‌کانی سه‌ر به‌ حکومه‌ت

تهوقی شاره که بیان دا و ولاته که پارچه پارچه کرا و له گهژ نهوه شدا هیچ جوړه یاسایه کی تیدا به دی نه ده کرا.

په قم له و بارودوخه دهبووه، نه بجاړه نه مده توانی بگریمه وه ژبانی رابردوم، به دلنیا بیه وه نه م جاره بریم نه ده کرد.

نه غومه نه که ی کورما و یاخیبووه کان به "سزیلس" ناوده بران، به نار پی جی و تهقه مهنیبه کانی تر بانکه کانیاں دته قانده وه و و پاره کانیاں ده برد. زورجار به بی هژ به لای خه لکیدا تیده پهرین رایان ده گرتن، ده یانپشکنین و هه رچیبه کیان پیبوايه ده یان برد. ده ستیان ده گرت به سه ر که مپی زانکوژکان و خویندنگه ناوه ندیبه کاندا. هیچ نه بوو به درژیایی رۆژ بیکه یز، جگه له دانیشن له دالاته که. مامم بریاری دا خانووه که ی ته و او بکات. له و کاته ی من له گه لیاں ده ژيام خه ریکی دروستکردنی نه و خانووه بوو. به یانیاں تا نزیکه ی دوانیوه رۆ سه رقالتی کارکردن بسوین، پاشان فیشه که کان تا ژیر جیته وه کاغمان راویان ده ناین، به لام رۆژ به رۆژ بارودوخ خراپتر ده بوو، که لکی چونه ده وه ی نه ما، پاش نه وه ی چهنده که سیتک کوژران، هه موو ده ستمان له کارکردن هه لگرت.

چه کداره کان به زوره ملی خواردنی مارکیتته کان و دوکانه کانیاں له شاره که دا بردبوو. چیت خوارده مهنی نه ده هینرایه ناوه وه ی ولات. نه و خوراکه که مهنی ما بووه وه له ناوه ندی هه موو شیتتیبه کاندا به ده ست ده که وت. لوزا سیمس پاره ی بژ ده ناردمه وه منیش هه ندیکیم لی کۆکردبووه وه. بزیه من و عه مه د بریارمان دا بچین بژ شاروچکه که و گاری و ماسی قوتو و برنج و هه رشتیکی تر بیت، بیکرین. ده مزانی گه ر هاوریکانی سه رباژگه بیسنم

رهنګه بګوژن ګەر بزنان چیتړ سهرباز نیم. له ګهژ نه وهدا نهمده توانی هەر له مالته و به پیتوست بوو خواردن په پیدا بګم.

بیستبو ومان بازار پکی نهی له پشت خانو ویه کی چو لګر اودا هدی ه، خوارده مهنی به خه لګ ده فرۆشت. نرخی هەر خوار د نیتک دوو نه وهندهی نرخه که ی خوی بوو، به لام شایه نی نه و نرخه بوو. به یانی زوو له مال دهرچووین، ترسی نه ومان هه بوو که سیتک بینین که بمانناسیت. سرمان دانه واند له کاتیکدا به لای چهند یا خیبوویه ک و سهربازیکدا تپه پین. ګه یشتین و بازر ګانه کان که لوپه له کانیان دهینایه دهر وه. هندی ک برنج و رۆنی دارخورما و ماسی و خویمان کری. پاش ماو یه ک بازاره که پر بوو له خه لګ به نهی به پیتی توانا که لوپه لیان ده کری.

له کاتی ګه رانه وه، جینیکی لاند رۆفهری پر له چه کدار ګه یشت و پیتش نه وهی بوه ستیت، پیاره کان بازیان هه لدا. و چهند فیشه کینکیان بو ناګادار کړدنه وهی خه لکه که ته قاند. فرمانده کدیان به بلند ګوکه ی داوای کرد هه موو خه لګ شتومه که کانیان و جانتا کانیان دابنیتن. دست بجنه ژیر سدریانه وه و له سهر سنگ بګه ون به زه ویدا. ژنیک له ترسا ده لرزی و هه ونی دا دهر ساز بیت. یه کیک له چه کداره کان په رۆیه کی سوری له سهریوه به ستبوو، فیشه کیک کی به سدریوه نا و دهنګینکی هه لبردار هات و به سهر زویسه به رداوییه که زرمه ی هات. نه مهش ترسی هه موومانی زیاتر کرد. هه موو خه لکه که به هه موو لایه کدا خویان فریدا و نیمهش به دزیوه شتومه که کاغمان کز کرده وه به خوماتدانه وه رامان کرد. نه و بارودوخه بو نیمه نامۆ نه بوو.

هدر نهو ناره‌مان جیته‌شت، لاند رۆژه‌ریکی تری پر چه‌کدار گه‌یشت،
 که‌وتنه ته‌قه‌کردن و به قۆناغه تهنه‌گه‌کانیان که‌وتنه سه‌روگوئیلایکی
 خه‌لکی. ئیمه‌ش له‌پشت دیوارێک که بازارێک و جاده‌یه‌کی له‌یه‌کتر
 جیاده‌کرده‌وه، خۆمان هه‌شاردا. پاشان به‌وریایسه‌وه له‌پشت خانووه‌کانی
 به‌نده‌ره‌که نزیکیبوینه‌وه. نه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو به‌ته‌واوی له‌به‌نده‌ره‌که
 دووریکه‌وینه‌وه، شه‌پۆله‌کانی ده‌ریا شه‌قه‌یان له‌به‌له‌میکی نقوومبوو
 هه‌ستاند. بازمان هه‌لدا‌یه‌سه‌ر شه‌قانه سه‌ره‌کییه‌که و شتومه‌که‌گانه‌مان له
 بن ده‌ستمان نا و ریڭای مائه‌وه‌مان گرت. گه‌یشتینه‌ لای (ده‌رختی لۆکه)
 له‌ناوجهرگه‌ی شارۆچکه‌که. چهند خۆپیشانده‌ریک به‌لاماندا تیپه‌رین که
 دروشمی "نا بۆ کوشتن"یان به‌رزکردبووه‌وه. تیشیرتی سپی و په‌رۆی سپییان
 به‌سه‌ریانه‌وه به‌ستبوو. ئیمه‌ بایه‌خمان پی‌نه‌دان، سووچینکی شه‌قامه‌که‌مان
 گرت تا له‌ویوه‌بگه‌رپینه‌وه بۆ مائه‌وه، له‌وکاته‌دا ژماره‌یه‌ک چه‌کدار
 هه‌ندیکیان جلی مه‌ده‌نی و نه‌وانی تر جلی سه‌ربازیان له‌به‌رده‌ا بوو، به‌ره‌و
 رومان رایانکرد و به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا ته‌قه‌یان کرد. ریڭه‌ نه‌بوو له‌و
 هه‌شاماته‌ ده‌رچین، بۆیه‌ ئیمه‌ش چوینه‌ ریزه‌وه. چه‌کداره‌کان گازی
 فرمیسکرپۆئینیان پشت. خه‌لکه‌که‌ش له‌لایه‌کی ریڭاکه‌ ده‌رپشانه‌وه و خوین
 له‌لوتیانه‌وه ده‌پرژا. هه‌موو خه‌لک به‌ره‌و شه‌قامی (کیسی) رایانکرد.
 مه‌حال بوو بتوانین هه‌ناسه‌ به‌دین. قۆلم خسته‌سه‌ر لوتم، بۆنی له‌وه‌ ده‌چوو
 خرابیته‌ ناو فه‌رده‌یه‌که‌ به‌هه‌راته‌وه. جانتاکه‌م توند گرت و له‌گه‌ژمه‌مه‌دا
 رامکرد، هه‌لته‌ دا لیتی ون نه‌بم. گۆو پیتلوی چاره‌کانم قورس بسون و
 فرمیسک به‌رومه‌تدا هاته‌خواره‌وه. تا ده‌هات توورپه‌تر ده‌بووم، به‌لام خۆم

گرت. دەمزانى كاتى توپو بون نىيە لە شتىك كە رەنگە نەخامە كەى
 مردن بىت، ئەو كات كە مەدەنى بوم، زىاتر ھەستىم پىندە كرد. لە گەل
 ھەشاماتى خەلكى رامانكرد و لە ھەولى دۆزىنەوى رىنگايەك بووين بۆ
 مائەوە. قورگم نازارى دەدام، غەمەدەش ئەوئەندە كۆكى تا دەمارەكانى
 قورگى بەدىار كەوتن. ھەرچۆنىك بىت دەرياز بووين و غەمەدەش لەو
 پالەپەستۆيە سەرى دەرهىنا. ئەمجارەش ژمارەيەكى زۆر لە خەلك بەھەموو
 ھىزى خۆيان بەرەو روممان رايانكرد، سەريازەكان دوايان كەوتبوون.
 نىمەش بەرەو پىتەو رامانكرد، ھىشتا خواردنە كەشمان پىتەو. كەوتىنە
 ناو ژمارەيەك خويىندكارى خۆپىشاندەر، لە جادەيەك نەملاو ئەولاكەى بە
 بىناى بەرز دەورە درابوو.

ماتۆر سكىلەك كە ماوئەيەك بوو بەو ناوئەدا دەسوورايەو، ھاتە خوارو و
 بەرەو قەرەبالغىيە كە رۆيشت. من و غەمەد ھەر زوو زانيمان چى
 روودەدات، بە خىزايى رامانكردە ناو زىرايىكەو. ماتۆر سكىلەك بە
 شەقامەكەدا چووە خوارو و نزيكەى بىستۆبىنچ مەتر لە
 خۆپىشاندەرەكانەو دەور بوو. خولايەو و لەسەر لا وەستايەو و رووى كردە
 خەلكەكە. ئەو سەريازەى لەپىتەو دانىشتبوو دەستى كرد بە تەقە كردن.
 خەلك ھەموو لەپىتاو ژيانى خۆيان رايانكرد. ئەو شەقامەى دەقەيەك
 لەمەروپىت پەر لە دەنگى نارەزايى بوو، نىستا گۆرستانىكى بىدەنگە و پەر
 لە لاشەى مردوو بوو، كە تا ئەو ساتەش دەجەنگىن و لەو مەرگە
 كۆمپەريان ھەل دەسلەمىنەو. من و غەمەد بە چەند كۆپرە رۆيەكى نىوان
 دوو بىناكاندا رۆيشتىن تا گەيشتىنە پەرژىنىك، كە دەچووو سەر

شه قامینکی سهره کی، که گیابوو و له لایهن چه کداره کانهوه چاود تیری ده کرا. بۆ شهش کاژیر له زیرابه که ماینهوه چاره وروانی شه و بووین. به شهو چانسی ده ریا بوون له مردن زۆرتر بوو، چونکه نیشانه سووره کانی گولله کان له تاریکیه که دا دیار بوون. چند که سینکی ترمان له گهڻ بوون، یه کینکیان قوتابی بوو تیشیرتینکی شینی له بهردا بوو، ده موچاری ناروقاری و زوو زوو ناوچه وانی به تیشیرته که ی دهسری.

ژنیککی گهنج پیده چوو ته مهنی له بیسته کاندا بیت، پالی دابووه به دیواری زیرابه که و باوهشی کردبوو به نه ژنۆکانیدا و ده له رزی و خۆی راده ژهند.

پیاویکی ریشن که جله کانی خوینی که سینکی تری پیتوه بوو، سهری خستبووه نار ههردوو دهستییه وه.

به داخ بووم بۆ هه موو نه وانهی روویدا، به لام به قهده نهو خه لکه نه ده ترسام که پیشتر جهنگیان نه بینیبوو. نه وه یه که مین جاریان بوو. دیمهنی روو خساریان زۆر به نازار بوو. هیوام وابوو مامم زۆر غه می تیمه ی نه بیت. ته قه ی زیاتر کرا و گازی زیاتر پۆینرا، لوتمان دا پۆشی، تا هه وای ده ره وه کاریگه ری گازه که ی له گهڻ خۆی برد. شهو هه ر دا نه ده هات، له وه ده چوو پۆزی هه شر بیت. له کۆتاییدا دنیا تاریک بوو، هه رچۆنیک بیت له پشت خانوه کان به خۆمه لآزدا نه وه و بازه لدان به په ر ژینه کاندا گه شتته ماله وه. نه و کاته ی گه شتینه ماله وه، مامم له دالانه که دانیشتبوو، فرمیسک به چاوه کانییه وه بوو، هه ر سلاروم لیکرد، وه ک نه وه ی خینوی بینیبیت، گورج هه ستایه سه ره پی و بۆ ماوه یه کی زۆر باوهشی

پياماندا کرد و داوای ليککردين چيتر نه چينهوه ناو شار، به لام چار نه بوو
پتيويست بوو خواردن بکړين.

***

تهغه بؤ ماوهی پينج مانگ بهردهوام بوو، دهنگی تهغه بيووه دهنگی
نوئی شاره که. به يانيان خهلکی له دالاسی خانووه کانيان داده نيشتن و
منداله کانيان له نزيك خوځيانه وه ده گرت و سه يری چه كداره کانيان ده كړد
که تالانبيان ده كړد و ده سترژيبيان ده كړده سر كچه كان و به نه نقه ست
خهلکيان ده كوشت. هدركات دهنگی تهغه زياتر بووايه، دايكان قۆله
له رزۆكه کانيان ده پينچا له ملی منداله کانيان. خهلکی به زۆری برنجی
كولاويان ده خوارد له گهل خوی و شه كر و گاری ساده و گويان له راديؤ
ده گرت به هيوای نه وهی هه والتيکی خوش ببيستن. بری جار، به رزۆ
چه كداره كان خانووه کانيان ده سوتاند و به ناشكرا گويان ليسان ده بوو
تاموچيژبيان له ديمه نی خانووه سوتاره كان وه ده گرت و قاقا پينكه نينيان
ده نواند.

تيواره يه ك پياويك كه چند خانويه ك له خوار مالتی مامه وه ده ژيسا،
گویی له راديؤی (پايريهت) ده گرت كه باسی له تاوانه كانی حكومهت
ده كړد به رامبه ر به خهلکانی مه دهنی. پاش چند خوله كيتك جيتيکی سپر
له چه كدار هاتن و له بهردهم مالتی پياوه كه وه ستان و پاوه كه و ژنه كه ی و
دو كوپه گه وره كه يان هينايه دهره وه و كوشتيانن و لاشه کانيان هه لدايه

ناو زیرابینکی نژیکی خانووه که یان. نهو شهوه مامم نهو دیمه نهی بیینی هیتلنجی دا و رشایه وه.

سّ ههفتهی یه کهم خه لک نه وهنده تۆقیبیون نه یاندوئیرا بیینه دهره وه له ماله کانیان، به لّام هدر زوو له گه لّ دهنگی ته قه و نهو شییتییه راهاتن. جموجۆل هیدی هیدی پووی کرده وه جهستهی شار. خه لکی چوون به لای کاری رۆژانه و نان پهیدا کردن. مندا لّان یارییان ده کرد و له یه کیان ده پرسی دهنگی نهو فیسه که چ جزره چه کینکه (نار پی جی)، یان (جی ۳)، یان (نهی کهی) یان (ره شاشه)؟ من و عه مه د به زۆری بیتهنگ له سهر بهردیکی تهخت له دهره وه داده نیشتن. بییم له وه ده کرده که رنگه یه کی نیجگار زۆرمان برپوه تا له جهنگ تیره نه گلپینه وه، به لّام هیچ جینیسه کیش نه بوو بۆی بجین.

بۆ ماوهی پینج مانگ هیچ په یوه ندیسه کم له گه لّ لۆرا نه کرد له نیویژر که وه. پینش نه وه نامه مان بۆ یه کتر ده نارد. پینی ده وتم که سهرقالتی چیه و پتویسته ناگام له خۆم بیته. نامه کانی له سهرتاسه ری جیهانه وه ده هاتن، چونکه له بهر کاری چیرۆکه که ی پتویست بوو هه میسه گه شت بکات. هه ولّم دا رۆژانه په یوه ندی پتوه بکه م، به لّام نه متوانی، چونکه ته له فۆنه کانی سیالیۆن چیر به کار نه ده هینران. ئیواران کاتی تاریک بوون و قه دهغه کردنی هاتوچۆ له گه لّ مامم و نامۆزا کامم له دالانه که داده نیشتن و چاومان ده برپیه دیمه نی شار. چیرت گۆیمان له کاسیتی چیرۆکه کان نه ده گرت. مامم تا ده هات که متر و که متر پیته که نی و زیاتر هه ناسه ی

نانومیدی هه‌لده‌کیشا. به هیوای نه‌وه بووین بارودۆخ باشت بیت، به‌لام تا ده‌هات خراپتر ده‌بوو.

مامم ته‌ندروستی باش نه‌بوو. به‌یانیه‌کیان له‌ دالاته‌که دانیشتبووین، مامم پیتی وتین که ته‌ندروستی باش نییه. ئیواره‌ تای لیتهات و له‌ ژووره‌وه پراکشا و له‌به‌ر نازار ده‌ینالاند. من و نالیی چووینه دوکانیکی نزیکه‌وه و ده‌رمانمان کړی، به‌لام تاکه‌ی رۆژ به‌رۆژ به‌رزتر ده‌بووه‌وه. پوره‌ سالیی ناچاری ده‌کرد نان بخوات، به‌لام له‌ کۆتایی هه‌موو ژه‌میکدا ده‌رشایه‌وه. هه‌موو نه‌خۆشخانه و ده‌رمانخانه‌کان داخرابوون. هه‌موو شاره‌که بۆ دکتۆر گه‌راین، نه‌وانه‌ی له‌ شاره‌که بسوون نه‌یانده‌وێرا ماله‌وه جیبه‌یلن نه‌وه‌ک نه‌توانن بگه‌رینه‌وه بۆ لای خیزانه‌کانیان. ئیواره‌یه‌ک له‌ته‌نیشت مامه‌وه دانیشتبوم و ناوچه‌وانیم ده‌سری، له‌ناکاو له‌سه‌ر جیخه‌وه‌که‌ی که‌وته خواره‌وه. به‌ په‌له‌ له‌شه‌ درێژه‌که‌یم گرت و سه‌ریم خسته‌ سه‌ر پانم. ئیسقانی پومه‌ته‌کانی له‌ رووخساره‌ بازنه‌یه‌که‌یه‌وه تینک قووپابوون. سه‌یری کردم و به‌ چاره‌کانیدا زانیم بی هیوا بووه. لیتی پارامه‌وه به‌جیمان نه‌هیتلیت. لیتوه‌کانی ده‌یویست شتینک بلین، به‌لام له‌ له‌رزین که‌وتن و به‌جیتی هیتتین. له‌ باوه‌شم گرت و بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه چۆن هه‌واله‌که‌ بگه‌یه‌نم به‌ پورم که‌ له‌وکاته‌دا ئاری بۆ ده‌کولاند له‌ موبه‌قه‌که‌. له‌وکاته‌دا پوره‌ سالی هاته‌ ژووره‌وه و ناوه‌ گه‌رمه‌که‌ی له‌ده‌ست که‌وته خواره‌وه و پڙا به‌ من و لاشه‌ی سارده‌وه‌بووی مامم. باوه‌ری نه‌کرد میرده‌که‌ی مردوه‌وه، فرمیتسک به‌ چاوانمدا هاته‌ خواره‌وه. هه‌موو له‌شم سه‌ر بوو. بۆ ماوه‌یه‌ک نه‌متوانی له‌ جیتگی خۆم بچوئیم. محمه‌د و نالیی هاتن و نه‌ویان له‌ده‌ست وه‌رگرتم و خستییانه‌ سه‌ر

جیتی خهوتنه که. دواى چەند خوله کینک، ههستامهوه سه‌رپى، چوومه پشت خانووه‌که‌وه و به توندی بۆکسم له دره‌ختی مانگۆکه دەدا، تا محمه‌د دووری خسته‌وه. هه‌میشه نه‌و شتانه‌م له‌ده‌ست دەدا که بۆ من زۆر بایه‌خیان هه‌بوو. نامۆزاکانم ده‌ستیان کرد به گریان و ده‌یانپرسی کى له‌مه‌ودرا به‌خێومان ده‌کات؟ بۆ نه‌مه له‌م بارودۆخه دژواره پووی دا. چه‌کداره‌کانیش ده‌ستیان کرد به ته‌قه‌کردن.

بۆ پۆژی دواتر، مامم نیترا، من له‌پشت کفنه‌که ده‌رۆشتم و ده‌نگی پیتی خۆشم مشتى له دلم دەدا. سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو شیتییهى ناو شاریش خه‌لکیکی زۆر ناماده‌ی مه‌راسیمه‌که بون. من ده‌ستی محمه‌د و نامۆزاکانم گرت، نامۆژن ویستی بیت بۆ مه‌راسیمه‌که، به‌لام هه‌ر ماله‌وه‌مان جیه‌یشت، نه‌و به زه‌ویدا که‌وت. نیمامه‌که چه‌ند سووره‌تینکی خویند و مامم نزمکرایه‌وه بۆ ناو چاله‌که و قور کرایه‌وه به‌سه‌ریدا. هه‌ر زوو نه‌و جیه‌ی چۆن کرا، خه‌لکی گه‌رانه‌وه سه‌ر کاروباری خۆیان. من و محمه‌د ماینه‌وه، من له ته‌نیشته گۆزه‌که‌وه دانیشتم و قسم له‌گه‌ژ مامم کرد. داواى لینبوردنم لیکرد که نه‌مانتوانی یارمه‌تی بده‌ین. پیم وت که زۆرم خۆش ده‌ویت و ناواته‌خواز بووم نه‌و من به گه‌وره‌یی بینیت. پاش نه‌وه‌ی ته‌واو بووم، چنگم له‌ گلی سه‌ر گۆزه‌که‌ گرت و به هیناشی گریام.

نه‌مه‌دزانی ماوه‌ی چه‌نده له‌ گۆرستانه‌که‌م، تا نه‌و کاته‌ی له‌ گریان وه‌ستام. ده‌مه‌و نینواره بوو و زه‌نگی شه‌و لیدرا و هاتوچۆ قه‌ده‌غه کرا. من و محمه‌د به هه‌موو هینزی خۆمان به‌ره‌و ماله‌وه رامانکرد، پيش نه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کان ته‌قه‌مان لیبکه‌ن. چه‌ند پۆژیک پاش ناشتنی مامم توانیم

په یوه ندى له گهڼ لورا بکهم. پټم وت نه گهر بيمه نيويوزک نایا ده توانم
له گهڼ نهو بژیم؟ وتی به لئی!

دووباره پرسپارم کردهوه: "بهراستی گهر بيمه نيويوزک، ده توانم له
ماله کهى تو بيمنهوه؟ دههویت باش بیربکه یتهوه و دلنیا بیت".
- "به لئی".

پاشان پټم وت که من نهو ژيانه دههینمهوه بهرچاوی خزم و گه یشته
(کانه کرى) پایتهختی (گینى)، که ولاتینکى بى مهترسى بوو، دووباره
په یوه ندى پیته ده که مهوه. پټویست بوو برژم، ترسى نهوه مه بوو دووباره
بسمهوه به سهریاز، یان هاورپی سهریازه کانم بمکوژن گهر ره تم کردهوه بچمه
ریزیانهوه. هه ندیک لهو هاورپیانهى له سهنتره که بوون و بو باری ناسایی
گه رابوونهوه، دووباره چوونهوه ریزی سوپا.

حهوت رۆژ دواى ناشتنى مامم، (فرى تاون) م جیهیتشت. به هیچ که سم
نهوت که ده برژم، جگه له محمه د، که پټویست بوو دواتر ههوالی
رۆشتنه کهم بدا به ناموژنم، پاش نهوهی له غهم و خهفت تهواو بوو. دواى
مردنى مامم خوی له دنیا و هه موو کهس به دوور گرتبوو.

۳۱ى نوکتۆبه رى ۱۹۹۷ (فرى تاون) م جیهیتشت. دنیا هیشتا تارىک
بوو، هاتوچ قده غه کرابوو، به لام پټویست بوو برژم پټش خۆر هه لهاتن.
له ساوهی نهو کاژیره نهوهنده مهترسیدار نه بوو، چونکه سهریازه کان خه
ده بیردنهوه و خه لکه کهش لهو تارىکاییه په بیان پی نه ده بردم.

فیشهک دهنگیدایهوه له شاره بیدهنگه که و ههواى نهو به یانیسهش زۆر
دردنانه دهیدا به ده موچاومدا، بۆنى لاشهى سوتاو و پاوده رى ده مانچه رى

لیده‌هات. دهستی عه‌مه‌دم گۆشی و پیم وت: "گه‌یشتمه هدر نه‌نویه‌ك، هه‌والت پیراده‌گه‌یه‌م". نه‌ویش به هیتو‌اشی کیتشای به شاندای و هیچی نه‌وت.

جانتایه‌کی کۆنی بچووکی پواوم پینبوو، که‌مینک جلی تیدا بوو. نه‌وکات مه‌ترسیدار بوو، جانتای گه‌وره، یان جوان بگریت به‌ده‌سته‌وه، چه‌کداره‌کان وایانده‌زانی شتی گرانبه‌هات و پینیه و ته‌قیان لیده‌کردیت.

له‌ دوایه‌مین ساته‌کانی شه‌و به‌رتکه‌وتم و مالتا‌واپم له‌ عه‌مه‌د کرد که له‌سه‌ر دالانه‌که وه‌ستابوو. هه‌ر دوورکه‌وتمه‌وه ترسم لینیشتم، پینشتر نه‌م بارود‌خه‌م بینیه‌وه. لای عه‌مودی کاره‌باکه‌وه وه‌ستام و چه‌ند بۆکستیکی هه‌واپم به‌ توره‌بوونه‌وه وه‌شاند، پتویست بوو بپۆم، نه‌گه‌ر سه‌ری نه‌گرت ده‌بیت بگه‌رپیمه‌وه ناو سوپا. هه‌زم نه‌ده‌کرد به‌و جوژه‌و بیر بکه‌مه‌وه. به‌ خیرایی له‌پشت زیرابه‌کانه‌وه ده‌پۆیشتم، له‌وکاته‌دا تۆتۆمبیتلیکی سه‌ریازی گه‌یشتم، من ته‌نها مه‌ده‌نی بووم له‌سه‌ر شه‌قامه‌که. به‌ هیتو‌اشی به‌ خۆمه‌لازده‌انه‌وه، یان گاگۆلکی له‌پشت دیواری زیرابه‌کان و خانوه‌کان چه‌ند خالکی پشکینیم تپه‌پانده‌. بی مه‌ترسی خۆم گه‌یانده‌ شوینی وه‌ستانی پاسه‌کان له‌ قه‌راغ شار، که‌ چیت به‌کارنه‌ده‌هیترا.

ناره‌قم کردبووه‌وه و پینلوی چاوه‌کاتم ده‌له‌رزین. سه‌یری دوروبه‌رم کرد پر خه‌لک بوو، پیاره‌کان پیده‌چوو ته‌مه‌نیان له‌ سییه‌کاندا بیت-چه‌ند ژنیک و چه‌ند خیزانیک تر له‌گه‌ل چه‌ند خیزانیک تر که‌ مندا‌لانی ته‌مه‌ن ۵ سال و گه‌وره‌تریان پینبوو، له‌وی به‌ته‌نیشتم دیواریک بۆگه‌نه‌وه ریزیان به‌سته‌بوو. هه‌ندیکیان چه‌ند تۆپه‌لنکیان له‌بن ده‌ستیان نابوو، نه‌وانی

تریش دهستی مندالنه کانیان گرتبوو. چوومه ریزی دواوه و به چیچکانهوه
 دانیشتم تا دلنیا بم هیشتا پاره کاتم له گزروهویه کاتمدا ماره له قاچی
 راستمدا. نهو پیاهوی له پیشمهوه سوو له بهرخویهوه قسهی دهکرد و به
 خیرایی دهچووه لای دیواره که و دهگه پایهوه. نهویش زیاتر شیرزی دهکردم.
 دواي چند خوله کیتک بیدهنگیی و چاوهروانی، نهو پیاهوی له ریزه که دا
 وهستابوو خوی به شۆفیری پاسه که ناوبرد و داوای لینکردین دوایکه وین.
 زیاتر له شوینی وهستانی پاسه کان دوورکه وتینهوه به ناو دیواره چیمه نتۆ
 دارووخواه کاندا، خۆمان گه یانده گزره پانینکی کراوه که پاسه که ی لسی
 وهستابوو. چووینه پاسه که وه که به بۆیهی تۆخ بۆیاخ کرابوو، تهنانهت
 چوارچیوهی ناسینی تایه کانیش، تا به شهو دهرنه که ویت. لایته کانی
 کوژاندهوه و رینگاکه ی دواوهی گرتنه بهر. سالانینکی ززر بوو رینگاکه به کار
 نه برابوو، بۆیه پیده چوو پاسه که به ناو دارستان و دهوه نینکی چپردا ری
 بکات، که گه لای دره خسته کانی به توندی دهیدایه وه به ملاو نهولای
 پاسه که دا. به هیتواشی نهوشه وه به ریکهوت تا خۆر هه له اتن. له کاتی
 سهرکهوتن به گرده کان و هه وراره کاندا داده به زین و پالمان دهنه و هه موو
 بیدهنگ و کهس قسهی نه ده کرد، پروخسارمان پر سوو له ترس، چونکه
 هیشتا به شه مه ترسیداره که ی شاره که مان جینه هیشتبوو. گه راینه وه نار
 پاسه که، دواي کاژیریک له پردیکی کۆن دایبه زاندين.

پاره مان دا به شۆفیره که و دوو دوو به سهر پرده ژهنگاوییه که دا
 په رینه وه. پاشان به دریزایی نهو رۆژه به رپوه بووین سو شوینینکی تری
 وهستانی پاس. پیویست بوو تا رۆژی داهاتوو چاوه رپی پاسینکی تر بین. نهوه

تهنھا ڀڻگه ٻو ٻو ڊهڇوون له سيراڻيون بيٺهوي ڀوبهڀروي چه ڪڊاره ڪان
و پياوه ڪاني حڪومه ته نوتيهه ڪه بيٺهوه و ڀڄيان لهو خه لکه ڊه ٻوهوه، ڪه
سيراڻيونيان جيڏهه هيتشت.

زياتر له سي ڪهس ٻووين له نزيڪ ڊهوه نيڪهوه به ڊريٽڙايي شهو
دانيشتين و چاوهڀي ٻووين. ڪهس قسهي نه ڊه ڪرد. نهوهي ناگاداري ٻووين
نهوه ٻووه ڪه سمان به تهواوي لهو شيتتويهه ڊهرياز نه ٻه ٻووين. داڪ و باره ڪان
به چرپه قسهيان له گهڙ منداله ڪانيان ڊه ڪرد. لهوه ڊه ترسان ڊه نگانيان بيتت.
هنديڪيان چاويان ڀرپهوه زهويهه ڪه و ههنديڪيان ياريان به
به ڊه ڪاني سهه زهويهه ڪه ڊه ڪرد. به ناسته ڊهنگي چهنڊ فيشه ڪيڪ ڊههات.
له قهراغي ڊيواري زيرابه ڪهوه دانيشتهم ههنديڪ برنجي ڪولوم خوارد، ڪه
له زهرفيڪڊا ههلم گرتبوه. ٻيڀم ڊه ڪڊهوه ڊه بيتت ڪهي بيتت له ڊههست جهنگ
به تهواوي هه لٽيٽيم؟ نهئي چي ڊه بيتت نه گهر پاسه ڪه نه گه هيتشت؟ ڊهواسيتيهڪ
له (فري تاون) پيئي وتم نه مهه تهنها ڀڻگهي ڊهڇوونه له ولاته ڪه، تا نهوه
ڪاتهي لهوي ٻووم بي مه ترسي ٻووه، خه مم ٻووه، ڊه مزاني چهنڊ به خيترائي
باروڊڙهه ڪان ڊه گڙوڊريٽن.

برنجه ڪه م خستهوه ناو جانٽاڪه و ڊههستم ڪرد به پياسه ڪردن به ناو
ڀڻگه ڪه ڊا تا جيٽيهڪ ٻڊڙمهوه نهوه شهوه ليني دانيشم. خه لڪي له ناو
ڊه رخته ڪانڊا نوستبوون نزيڪ جيٽي وهستاني پاسه ڪه تا له گه هيتشتني
پاسه ڪه ناگادار بن.

ڪه ميٽڪ خوارتر له ڙير چهنڊ لقه ڊه رختيڪي هه لوڙهي ٻديه ڪڊا چوهوهوه.
پياوه ڪان ڙير ڊه رخته ڪه يان له گه لا وشڪبوه ڪان پاسه ڪڊهوه و گه لاي

تازه‌یان راخست تا جیسه‌رینیک بۆ خۆیان دروست بکن، سه‌رنجم دا یه کینک له پیاوه‌کان چهند گه‌لایه‌کی وشکه‌وه‌بووی کردبوو به گسک و نه‌و ناوه‌ی پی‌ پاک ده‌کرده‌وه. منیش له زیرابه‌که دوورکه‌وتمه‌وه پالم دایه‌وه به دره‌ختیکه‌وه و به‌دریژایی نه‌و شه‌وه بیرم له ماسم و دایک و باوکم ده‌کرده‌وه. بۆ هم‌مویان ده‌مرن، جگه له من؟ ده‌ستم کرد به پیاسه‌کردن تا توره‌ نه‌م.

ده‌مه‌و به‌یان، خه‌لکی له خه‌و هه‌ستان و به‌ده‌ست خۆیان ته‌کاند. هه‌ندی له پیاوه‌کان به ناوی شه‌وگی نه‌و به‌یانه‌ رووخساریان ته‌ر کرد. گه‌لای دره‌خته‌کانیان به سه‌ر و ده‌موچاویاندا ده‌پرژاندا. دوا‌ی چهند کاژیریک له چاوه‌روانی، ده‌نگی مه‌کینه‌ی پاس ده‌هات، به‌په‌له جانتا‌کامان کۆکرده‌وه به‌لام دلتیا نه‌بووین که نه‌وه پاسه‌که بیتت، یان نا، ده‌نگه‌که تا ده‌هات نزیکتر ده‌بووه‌وه تا نه‌و کاته‌ی پاسه‌که به‌ته‌واوی هاته‌ پیش چارمان. هم‌مو شته‌کامان کۆکرده‌وه و به‌ره‌و لای پامانکرد. شاگرده‌که به‌ناواماندا گه‌را و پاره‌که‌ی کۆکرده‌وه. من نیوه‌ی پاره‌گه‌م دا، چونکه ته‌مه‌نم خوار هه‌ژده‌سالن بوو. بۆ بارودۆختیکی ناوا بیمه‌ترسی، نیوه‌ی پاره له نرخه‌که‌ی خۆی زیاتر بوو. له په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌رم ده‌ره‌ینا و سه‌یری دره‌خته‌کام ده‌کرد که به‌لاماندا تینه‌په‌رین. پاسه‌که هیتواش بووه‌وه و نه‌جاره چه‌کدار و چه‌کی گه‌وره‌مان بینی له‌بری دره‌خته‌کان. داوا‌یان لیتکردین هم‌مو دابه‌زین. پاشان فه‌رمانیان کرد به‌ره‌و رېبه‌سته‌که برۆین. ناوړم دایه‌وه و سه‌رنج دا له‌ناو ده‌وه‌نه‌کان دا سه‌ریازی زۆری لیبوو به چه‌ک و نارنجۆکه‌وه. سه‌رقالی سه‌یرکردنیان بووم، نه‌وه‌نده‌م نه‌مابوو خۆم بده‌م له‌و سه‌ریازی به‌ره‌و لای پاسه‌که ده‌رۆیشت، ناوړی دایه‌وه و به چاویکی سوور وه‌ک خوین لیمسی

پروانی، وهك نه‌وهی پیم بلیت: "ده‌تكوژم گهر به‌ویت و هیچ نه‌نجامیت‌کیشم ده‌ست ناکه‌ویت له کوشنتت"، نه‌م جزره سه‌یرکردنه به‌لامه‌وه نامۆ نه‌بوو. له‌به‌ر هه‌ندی هۆ که هیچ که‌س سه‌ری لسی ده‌رنه‌ده‌کرد، پاسه‌که‌یان پشکنی و پاشان سه‌رکه‌وتینه‌وه هه‌ر به‌رێکه‌وتین سه‌یری رێبه‌سته‌که‌م کرد تا له‌به‌رچاو ون بوو. بیرم هاته‌وه نه‌وکاته‌ی سه‌ریاز سووم هێریشان ده‌کرده سه‌ر نه‌م جزره رێبه‌ستانه‌... پیش شه‌وه‌ی بگه‌رێمه‌وه بۆ رابردوو له‌ بیرکردنه‌وه وه‌ستام. به‌ریه‌ستی زۆر هه‌بوون، له‌ هه‌ریه‌کیکیان سه‌ریازه‌کان به‌ شتوازیکی جیا ره‌فتاریان ده‌کرد. هه‌ندیکیان داوای پاره‌یان ده‌کرد، هه‌رچه‌نده‌ دۆکیومینته‌کانیشت راست بوونایه‌ گه‌ر پاره‌ت نه‌دانایه‌، مه‌ترسی نارنده‌وه بۆ ناو شارته‌ ده‌هاته‌ سه‌ر.

نه‌وانه‌ی پاره‌یان پێ نه‌بوو، خشل، یان کاژیر، هه‌ر شتیکی به‌نرخیان پێه‌بووبایه‌ ده‌یانبرد. هه‌ر کات نزیك ده‌بووینه‌وه له‌ سه‌ریازه‌کان ده‌ستم ده‌کرد به‌ دۆعا‌کردن تا به‌ سه‌لامه‌تی ده‌رچین. نزیکه‌ی کاژیر عی دوانیوه‌رۆ گه‌یشتیینه‌ (کامبیا)، بۆ یه‌که‌مین جاره‌ داوای جیه‌تشتنی شاره‌که‌ رووخساری خه‌لکه‌که‌ که‌مینک نارام بووه‌وه. به‌لام هه‌ر زوو رووخسارمان ترسی لینیشت، نووسینگه‌ی کۆچکه‌ران داوای پاره‌یان ده‌کرد تا رێگه‌مان بده‌ن به‌ به‌ریه‌سته‌که‌دا برۆین. هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ ناو گۆره‌ویسه‌کانیان و خوار پانتۆله‌کانیان، یان په‌رۆکانی سه‌ریان تا شه‌و به‌ر پاره‌یه‌ی پێیان ماوه‌ ته‌سلیمی بکه‌ن، ژنیك که‌ دوو کوپری نزیکه‌ی ته‌مه‌ن سه‌وت سالانی پێبوو داوای له‌ پیاوه‌که‌ کرد که‌ پاره‌ نه‌دات، پێویسته‌ به‌و پاره‌یه‌ خواردن بۆ منداله‌کانی بکریت له‌ (کۆنه‌کری). پیاوه‌که‌ ده‌ستی راگرتبوو و

نه‌راندی به‌س‌ریدا و داوای لی‌ک‌رد ب‌چ‌ی‌ت‌ه لاوه بو‌ه‌س‌ت‌ی‌ت. رقم له‌وه ده‌بو‌وه
 کاتیک ده‌م‌ب‌ی‌نی خ‌ه‌ل‌کی ناو‌خ‌وی س‌ی‌رالی‌و‌ن داوای پا‌ره له‌وه خ‌ه‌ل‌که ده‌ک‌ه‌ن
 که له‌تاو جه‌نگ را‌ده‌ک‌ه‌ن. قازاغ‌یان له‌ پا‌ره‌ی نه‌وه خ‌ه‌ل‌که وه‌رده‌گ‌رت که
 له‌پ‌ی‌ناو ژیا‌نیان ه‌ه‌ل‌د‌ی‌ن. بی‌رم له‌وه ده‌کر‌ده‌وه ب‌و‌ ده‌ب‌ی‌ت ی‌ه‌ ک‌ی‌ک پا‌ره ب‌دات
 له‌بری ج‌ی‌ه‌ت‌ش‌ت‌نی ول‌ت‌ه‌که‌ی خ‌وی. داوایان‌ک‌رد س‌ی‌سه‌د لی‌و‌ن ب‌ه‌ی‌ن. نزیک‌ه‌ی
 پا‌ره‌ی دوو مان‌گ، تا م‌و‌ری ده‌ر‌چ‌وون له‌ پاس‌پ‌و‌رت‌ه‌کا‌ن‌مان ب‌ده‌ن. به‌ه‌رحال
 به‌ سن‌و‌ره‌که ت‌ی‌پ‌ه‌ر‌ی‌م ب‌و‌ (گ‌ی‌نی). ر‌ی‌نگ‌ه‌ی‌ه‌کی دو‌رم له‌ب‌ه‌رده‌م‌دا بو‌و،
 ه‌ی‌شتا په‌ن‌جا میل تا ب‌گ‌ه‌مه (ک‌و‌نه‌ک‌ری) پای‌ت‌ه‌خت. به‌ خ‌ی‌زایی را‌م‌ک‌رد تا
 پاس‌ی‌کی تر س‌واریم که ب‌گ‌ه‌ی‌ه‌ن‌ی‌ت‌ه (ک‌و‌نه‌ک‌ری). بی‌رم کر‌ده‌وه که نه‌وه زمان‌ه
 نازا‌م که له‌ (گ‌ی‌نی) ب‌ه‌کار‌د‌ی‌ت، تر‌س‌م لی‌ن‌ی‌ش‌ت، به‌لام ج‌ی‌ه‌ت‌ش‌ت‌نی
 س‌ی‌رالی‌و‌ن که‌م‌ی‌ک نارام‌ی کر‌ده‌وه. پاس‌ه‌کان‌ی (ک‌و‌نه‌ک‌ری) له‌ لای‌ه‌کی
 خالی پ‌ش‌ک‌ن‌ی‌نه‌وه بو‌ون و چ‌ه‌ند سه‌ریاز‌ی‌کی گ‌ی‌نی لی‌بو‌و. لای خالی
 پ‌ش‌ک‌ن‌ی‌نه‌که‌وه خ‌ه‌ل‌کی پا‌ره‌یان ده‌گ‌و‌ر‌ی‌ه‌وه ب‌و‌ گ‌ی‌نی به‌ه‌ر ن‌رخ‌ی‌ک خ‌و‌یان
 نار‌ه‌زو‌ویان لی‌بو‌ای‌ه. سه‌ره‌تا وام‌زانی سه‌ریاز‌ه‌کان ه‌ل‌و‌ی‌س‌ت‌یان ده‌ب‌ی‌ت
 به‌رام‌ب‌ه‌ر نه‌م با‌زا‌ره‌ ره‌شه، به‌لام وادیار بو‌و گ‌و‌ی‌سان پی‌ نه‌ده‌دا. پا‌ره‌که‌م
 گ‌و‌ر‌ی‌ه‌وه و به‌ناو خالی پ‌ش‌ک‌ن‌ی‌نه‌که‌دا ر‌و‌ی‌ش‌تم. ژمار‌ه‌ی‌ه‌کی ز‌و‌ر سه‌ریاز‌ی
 لی‌بو‌و به‌ ن‌ی‌نگ‌لی‌زی ق‌سه‌یان نه‌ده‌کرد، یان ره‌نگ‌ه‌ و‌ا‌خ‌و‌یان پ‌ی‌شان ب‌ده‌ن.
 چه‌که‌کان‌یان به‌ نار‌اس‌ته‌ی نام‌اده‌ک‌راو دان‌را‌بو‌و وه‌ک نه‌وه‌ی چ‌ا‌وه‌ر‌ی‌ی ش‌ت‌ی‌ک
 ب‌که‌ن که رو‌وب‌دات. سه‌ی‌رم نه‌کردن له‌وه ده‌تر‌سام ب‌ناس‌نه‌وه که پ‌ی‌ش‌تر
 سه‌ریاز بو‌وم و به‌ش‌داری نه‌وه جه‌نگ‌ه‌ بو‌وم که نی‌س‌تا ج‌ی‌م ه‌ی‌ش‌ت‌و‌ه.
 خان‌و‌ی‌ه‌کی ته‌خته ه‌ه‌بو‌و پ‌ی‌وی‌ست بو‌و نه‌وه ت‌ی‌پ‌ه‌ر‌ی‌تم تا ب‌گ‌ه‌مه ج‌ی‌ی

وہستانی پاسہ کان۔ لہوئی خہلکی دہپشکمران و پاشان دژکیؤمینتہ کانیان پیشکھش دہ کرد۔ سہریازہ کان جانتاکہ بیان کرد مہوہ وخت بوو بیدرتین، ہہ موو شتومہ کہ کانیان ہہ لڈایہ سہر زہوی۔ زۆرم شت پی نہ بوو، بۆیہ نہ وندہ ناستہم نہ بوو دووبارہ پینچانہ وہی۔ سی پانتۆل و دوو فانیلہ و دوو کراس۔ لہ خانوہ کہ ہاتمہ دہرہ وہ، ہہ ستم دہ کرد ہہ موو سہریازہ کان سہیرم دہ کہن۔ تہوکات پیویست بوو دژکیؤمینتہ کان پیشکھش بکہم، بہ لآم کامیان؟ نہ وندہ ہی میژ لیبوو نہ مدہ زانی بچمہ لای کی، پیارہ کان لہ ژیر سیبہری چہند درختیکی مانگۆ دانیشتبوون، جلی سہریازیان لہ بہردا بوو۔ ہہندیکیان چہ کہ کانیان کرد بوو بہ لایہ کی کورسییہ کہ وہ۔ ہہندیکیان خستبوویانہ سہر میژہ کان، ناراستہی خانوہ تہختہ کہ بیان کرد بوو، بہم شتویہ خہلکیان دہترساند، پیش تہوہی داوای پارہ بکہن۔

پیاریک جگہ رہیہ کی بہ دہ مہوہ بوو لہ کۆتایی ریزہ کہ لای راست دانیشتبوو، بانگی کردم و دہستی پراکیتشا بۆ پاسپۆرتہ کہم۔ منیش دام پیتی بی تہوہی سہیری بکہم۔ بہ زمانیک قسہی دہ کرد کہ تیتی نہ گہیشتم۔ پاسپۆرتہ کہمی خستہ نار گیرفانی سنگییہ وہ و جگہ رہ کہی لہ دہمی دہرہیتنا و دہستی خستہ سہر میژہ کہ و بہ حرس و توورہ بیہ وہ لیمی پروانی۔ من سہیری زہویہ کہم دہ کرد، بہ لآم تہو چہ ناگہمی بہرز کرد وہ و جگہ رہ کہی لہ دہمی دہرہیتنا و دووبارہ سہیری پاسپۆرتہ کہمی کرد وہ۔ چاوہ کانی سوور بوون، بہ لآم زہردہ بیہ کی پانوپۆری بہ روومدا کرد و قۆلہ کانی چہ ماندنہ وہ و پالیدایہ وہ، منیش سہیرم کرد و بزہیہ کم بۆ کرد نہویش قاقایہ کی لیتدا و چہند شتیککی وت و دووبارہ دہستی خستہ وہ سہر

میتره که. ئەم جاره زەر دەکەوێ نەما و دەستبەجێ پارە کەم بۆ خستە سەر
میتره که، بۆنی پارە کەوێ کرد و خستییە گیرفانییەوه، پاشان پاسپۆرتە کەمی
لە گیرفانی دەر هێنا و ناماژەوی کرد لە دەرگا گەورە کەوه برۆم.

پاسی زۆری لیبوو. نەمە زانی کامیان دەچیت بۆ (کۆنە کری). پرسیارم
لە هەر کەس دە کرد تێنە دە گە یشتن. تەنها وشە کە بە فەرەنسی دەمزانی
بۆ نۆژ بوو، ئەویش سوودی بۆم نەبوو.

بە شپرزەییەوه سەیری ئەملو ئەولای خۆم دە کرد تا ئەو کاتە
گە یشتە لای رێبوارێک. بە زمانی کریۆ وتی: "واچ ووسایی یو دای گۆو."
و ئەلامم دایەوه و تەوقەم لە گەڵ کرد "می نا سۆپری سی"، "هاودی
بۆدی".

"می بۆدی فاین، نین وەیتین یوو دەی دایا یا سۆ پیکین؟"

پێم وت بەدوای پاسدا دە گەر پێم بۆ (کۆنە کری). ئەویش دە چوو بۆ
هەمان جێ. پاسە کە پر ببوو، بۆیە لە زۆریە گە شتە کەدا بە پتو وە ستام.
لە ماوی پەنجای میل نزیکی پانزە خالی پشکنین هەبوو، هەموویان بێ
رەحمانە رەفتاریان دە کرد لە هەموویاندا جیبی پر تەقە مەنی وە ستابوون.
دوو سەریاز لە بەردەم تاو رێکی ناسیندا وە ستابوون کە لە زیراییکەوه بۆ
زیراییکی تری ئەولای رینگاکە کشابوو و لای راستی شەوه چەند سەریازێک
لە ژێر کۆختە یە کەدا دانیشتبوون، کە بە خیمە یە ک سەرە کەوێ گیرابوو. چەند
بە شتیکی کەم هەبوون لە کۆختە کاندای کە خەلکیان تێیدا دە پشکنی.
نرخیتیکی نە گۆرپیان بۆ سیرالیۆن دانابوو، ئەوێ پارە ی نەدایە لێ پاسە کە
دە کرایە خوارەوه، رەنگ بێ بیگە رێننەوه بۆ سەر سنووریش. بە هۆی ئەو

پیاوهی له گهلم هاتبوو، له زۆریه ی پشکینه کان قوتار بووم. وایانده زانی
 من کوږی نهوم، بۆیه دۆکیۆمینه کانی نهویان ده پشکنی و پارهی
 ههردوو کمانیان لهو دهسهند. دنییا نه بووم خۆی زانیبیتی، یان نا، بهلام
 به لایهوه گرنه نه بوو نهو ده یوسیت بگاته (کۆنه کری). له یه کینه له
 ریهسته کان منیان دابه زاند و داویان لیکردم جله گام داکه نم، سه ره تا
 نه مویست، بهلام پیاویکم بینی که وتبوونه لیدانی تا جله کانی دابه که نیست.
 یه کینه له سه ربازه کان قایشه که می برد منیش به ده ست پانتۆله که م
 گرتبوو، نهو قایشه م که به لامه وه په سه ندترین بوو، سه ری شیرینیکی پیوه
 بوو. په نجه گام له له پی ده ستمدا داچه قاند تا توره بوونه که م بروه یته وه،
 ددانه گام چو کردنه وه و گه رامه وه بۆ ناو پاسه که. له ریه سته یکی تر
 سه ربازی که داوی لیکردم ده ستم بجه مه سه ر سه رم تا بمپشکینیت. نهو کاته ی
 ده ستم لابر د پانتۆله که م که وته خواره وه هه موو خه لکه که ده ستیان کرد به
 پینکه نین. سه ربازه که پانتۆله که می به رز کرده وه و به قه ی تانیکی پینلاو بۆی
 به ستم که له گیرفانی خۆی ده ریه ینا. به خیرایی په رهی ناو پاسپۆرته که می
 هه لدا یه وه و دایه وه ده ستم. له دوا ی خه لکه که وه ریزم به ست، زۆر توره بووم،
 به لام پیویست بوو هینم ببه ره تا بگه مه (کۆنه کری). بیستبووم که
 داوا ی سیسه د لیۆن ده که ن تا بگه مه نه وی، منیش ته نها سه د لیۆنم
 پیتابوو نه ویش پیویست بوو تا گه شته که می پیته واو بکه م. فرمیستک
 له چاوانم هه لقولا، نه مه ده زانی چی بکه م، رینگی گه رانه وه ش نه بوو بۆ (فری
 تاون). شپزه و دوو دل بووم، پیاویکم بینی که پاسپۆرته که ی مۆری
 لیدرابوو لهو کاته ی به ره و پاسه که رۆیشت دوو جانتای لیکه وته خواره وه. بۆ

ماوهیهك درودن بوم دواتر بریارم دا جانتاكان هدبگرمهوه و دواى بكهوم
بۆ ناو پاسهكه، خیرا چوومه دواوه و تا دههات قهرهبالغتر دهبوو.
سدریازهكان بهدوامدا نههاتن، بهره بهره كهوته رى و خیراتر بوو، به
نایاسایی هاتمه ناو شارهكه، دهزمانی دواتر كیشم بۆ دروست دهكات.

گه یشتینه كۆنهكرى ترسم لینیشت. نهمدهزانی بچمه كوئ، بیستبووم
له بالیۆزی سیرالیۆن رینگه دهدریت به ناوارهكان بۆ ماوهیهكى كاتی له
كهمپی بالیۆز بینهوه، بهلام نهمدهزانی بالیۆزهكه له كوئوهیه.
لهتهنیشت كورپكى فولانى* دانیشتبووم بهناری جالۆ. وتى له (فرى
تاون) ژیاوه و باسى جهنگمان دهکرد، كه چى بهسهر ولاتهكهدا هینابوو.
پاش نهوه ژماره تهلهفونى خۆى دامى و پیتی وتم په یوهندی پتوه بكهم
هدركات پتویستم به یارمهتى بوو له شارهكه. دهمويست پتی بلیم هیچ
جینهكم نییه لیتی بژیم، بهلام پیتش نهوهی غیهتسى نهوه بمگرت، نهو
دابهزى. بهدواى پیاوهكه گهپام كه یهكهم جار لهگهئیدا هاتبووم، بهلام
نهمدۆزیهوه، پاشان گه یشتینه دوايهمین جیتی وهستانی پاس و دابهزیم
لهدواى خهلكهكهوه رۆیستم و لهسهر كورسییهكى بسى پشتی تهخته
دانیشتم و ههناسهیهكى قولم ههلمژى. لهبهر خۆمهوه دهستم كرد به
قسهكردن "ناخر ناتوانم به دریتزایی شهو لیتره بم..." ژمارهیهكى زۆر
تاكسى لیبوو، ههموو نهوانه ی له پاسهكه دادهبهزین سواری تهكسى
دهبوون. منیش نهمدهویست وهك بینگانهیهكى بسى نهنوا دركهوم،

---

* فولانى: Fulani بهر گهپركانه دهوتریت كه چند سهدهیهك لهمهوپیتش لهپیتار
مانهوه كۆچییان كردوه بۆ ناوهراست و خۆرناوای نهفریقا.

ته كسييه كم گرت. شۆفیره كه چهند شتیكى به فه‌ره‌نسی وت، زانیم
 ده‌پرسیت ده‌مه‌ویت بز كوی برۆم. هه‌رچۆنیک بیت تیمگه‌ یاند
 "سیرالیۆن... نااهه... بالیۆز" سه‌یری عه‌موده‌ كارهباییه‌ كان و
 گلزه‌ كانی سه‌ر شه‌ قامه‌ كم كرد كه له‌ مانگ زیاتر ده‌ره‌وشانه‌وه‌.
 گه‌یستمه‌ بالیۆز، بیاوه‌ كه‌ هیمای بۆ نالای شین و سه‌ی و سه‌وز كرد تا
 دلنیام بکاته‌وه‌ نه‌وه‌ جییه‌ كه‌یه‌. پاره‌ كم دا و دابه‌زیم. چومه‌ ناو بالیۆز و
 بیاویك به‌ زمانی کریۆ داوای پاسپۆرتی كرد. منیش پیم دا و بردیام بز
 چهند خانوویه‌ك. له‌ ژووره‌ زیاتر له‌ په‌نجا كه‌سی لیبوو، پینه‌چوو هه‌مان
 بارودۆخی منیان هه‌بیت. هه‌ندیکیان له‌سه‌ر پارچه‌ رایه‌خێك خه‌وتبوون و
 شومه‌ كه‌ كانیان له‌ ته‌نیشتیانه‌وه‌ بوو، هه‌ندیکیان رایه‌خه‌ كانیان له‌
 جانتاكانیان ده‌رده‌هینا. زانیم خه‌لك به‌ته‌نها شه‌وانه‌ لیڤه‌ن و به‌رۆژ ده‌چنه‌
 ده‌ره‌وه‌. له‌ سووچێكدا دانیشتم پالمدایه‌وه‌ به‌ دیواره‌ كه‌وه‌ و هه‌ناسه‌یه‌کی
 قولم هه‌لمژی. ده‌نگی هه‌موو خه‌لك كه‌ هه‌ناسه‌ی ناومیدیان
 هه‌لده‌مژی، بیری نه‌و چهند گونده‌ی ده‌خستمه‌وه‌ كه‌ له‌ كاتی هه‌لاتن له‌
 جه‌نگ به‌لایندا تیپه‌ریبووم. له‌وه‌ ده‌ترسام بز به‌یانی چیم لی به‌سه‌ربیت،
 سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش دلخۆش بووم (فری تاون)م جیته‌شت و چانسی نه‌وه‌ نه‌ما
 دووباره‌ بیه‌وه‌ به‌ سه‌ریاز. نه‌وه‌ هه‌ندێ ئارامی پی به‌خشیم. برنجه‌ كم له‌
 جانتاكم ده‌ره‌ینا و ده‌ستم كرد به‌ خواردنی. ژنیك به‌رامبه‌رم دانیشتبوو،
 كۆپێك و كچێکی له‌ گه‌لدا بوو ته‌مه‌نیان له‌ هه‌وت ساڵ زیاتر نه‌بوو. به‌
 چرپه‌ تا نه‌وانی تر بیتزار نه‌بن، چیرۆکی ده‌گیتراییه‌وه‌ له‌ گه‌ل بینینی

دهسته كانی نهودا شه پۆلی یادگار ییه گانم بردیاغمهوه بۆ شهو کاتانهی که
زۆرجار گویم له چیرۆک گرتوه تیایدا.

***

کات شهو بوو، دانیشتبووین و قۆلمان رووه و ناگره که درێژکردبوو و
گویمان له چیرۆک دهگرت. ناگره که دهموچاومانی له تاریکی شهو پرووناک
دهکردهوه و دووکهڵ به ناسماندا بهرز دهسووهوه. (پا سی سی سهی)، باپیره
یه کینک له هاورێکانم چهندهها چیرۆکی دهگێتایهوه بۆمان، پاشان له
دوایه مین چیرۆکدا دهیوت: "گوئی بگرن نه مه یان زۆر گرنگه". قوڕگی پاک
دهکردهوه و دهستی پێ دهکرد.

"پا وچییه که هه بوو، پۆژنیکسیان چوو بۆ دارستانی که تا مه میوونیک
بکوژیت. بۆ ماوه یه که چاوی گێتپا و مه میوونه که ی بینه له سه ر لقی
دره ختیکی نزم دانیشتبوو. مه میوونه که گوئی پێ نه دا، هه رچه نده دهنگی
پتیه کانی پا وچییه که له سه ر گه لا وشکه وه بوو کان نزیکتر دهسووهوه. کاتی
پا وچییه که نزیکسووهوه، له پشتییه وه چه که که ی نا راسته کرد و میلی
هینایه وه، دهسته جی مه میوونه که رووی تیکرد و وتی: "گه ر من بکوژیت
دایکت ده مریت، گه ر نه مکوژیت باوکت ده مریت"، پاشان رووی وه رگێتپا و
خواردنه که ی دهجوو، جاریه جاریش سه ری، یان لایه کی سکی ده خوراند.

"چیت ده کرد گه ر پا وچی بوویتایه؟"

نه مه چیرۆکینک سوو، سالی یه که جار بۆ مندالاتنی گونده که
دهگێتدرايه وه. چیرۆک گێتپه وه که، به زۆری ته مه نی گه وره تر بوو. نه م پرسیاره

بی وه لامدی له منداله کان ده کرد هه موو نو مندالانهی گوتیان گرتبوو
 داویان لیده کرا وه لامینک بلین، به لام هیچ مندالتیک وه لامه که ی نه ده زانی،
 گهر وه لامینکیشیان پی بوايه نه یانده توانی بیلین له بهر نه وه ی هه موویان
 دایک و باوکیان هه بوو. پیاوه که خوشی وه لامه که ی نه ده زانی، هه رکات نو
 پرسیاره م لیده کرا پیم دهوت که جارکی تر بیری لیده که مه وه. به
 دلنیا بیه وه. نه وهش وه لامینکی باش نه بوو.

له ماوه ی نهم دانیشتنانه دا، من و هاوړتکام (که هه موو ته مه نمان
 له نیتوان شهش بز دوازه سالان بوو)، چند مشتومړتیکمان ده کرد. هیچ
 وه لامینک نه بوو گهر مه یوونه که مان بکوشتایه یه کیتک ده مرد، گهر
 نه مانکوشتایه، دو باره یه کیتک ده مرد.

نو شوه وه لامینکمان ناماده کرد، به لام ده سته جی ره تکرایه وه. به (پا
 سی سه ی) مان وت گهر نیمه راوچی بووینایه نه ده چووین بز راوی
 مه یوون، له بری مه یوون چندین ناژه لی تر هه بوون بز نمونه ناسک.

پیش نه وه ی له تیتک له فستقه که ی بخته ده مییه وه. وتی:

"نمه وه لامینکی شیار نییه. نیمه باس له وه ده که یین که نیوه
 چه که کانتان رووه و مه یوونه که کردووه و ناتوانن نه وه بگورن".

که ته مدم حوت سالان بوو وه لامی نو پرسیاره م هه بوو، به لام له بهر
 دلی دایکم، له گه ل که س مشتومړم له سهری نه کردبوو. به خرم دهوت
 گهر من راوچییه که بوومایه، ته قدم له مه یوونه که ده کرد، تا چیتر
 راوچییه کانی تر نه خاته هه مان نو ته نگوچه له مه یه ی من تیکه وتووم.

ناوی کتیب: ریڼګایه کی دورودریژ
بابهت: یاداشت
نوسه ر: نیشماییل بییه
سالی چاپکردن : ۲۰۰۷
شوینی چاپ: USA - نیویورک
بلاوکه روهه: Sara Crichton Books

<u>Ishmael Beah</u>	Author(s)
<u>United States</u>	Country
<u>English</u>	Language
Civil War .History	Subject(s)
<u>Memoir</u>	Genre(s)
<u>Sarah Crichton Books</u>	Publisher
2007 .February 13	Publication date

The True Story
of a Child Soldier

a Long Way gone

By: ISHMAEL BEAH
Tr: SHENE BOSKANI

به رێوه به رێتی

چاپ و بڵاوکردنه وهی

سڵیمانی

2013